

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදනය : සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ පුරප්පාඩුව [නි. 70]

සෙනෙට් මන්ත්‍රීවරයෙකු තේරීම [නි. 71]

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 72]

පළමුවන වර කියවන ලද පනත් කෙටුම්පත් [නි. 126] :

බෞද්ධ විහාර දේවාල ගම් (සංඝෝධන) පනත් කෙටුම්පත

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68 [පළමුවන වෙන් කළ දිනය] [නි. 127]

දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී.

කල් තැබීමේ යෝජනාව [නි. 323]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

பிரதான உள்ளடக்கம்

அறிவிப்பு : முதலையில் வெற்றிடம் [ப. 70]

முதலையினர் தெரிவு [ப. 71]

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 72]

பெளத்த கோயிலாதனங்கள் (திருத்த) மசோதா : ப. [126]

முதன்முறை மதிப்பிடப் பெற்றது (பேரவைய)

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967-68 [ஒதுக்கப்பட்ட முதல் நாள்] [ப. 127] :

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 323]

Volume 73

No. 2

Wednesday
2nd August 1967

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

[07 .நி] பேரவையின் விவாதங்கள் : பாராளுமன்றப் பேரவை

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

: [09 .நி] பேரவையின் விவாதங்கள் : பாராளுமன்றப் பேரவை

PRINCIPAL CONTENTS

பேரவையின் விவாதங்கள் (பேரவையின்) பேரவையின் விவாதங்கள்

ANNOUNCEMENT : VACANCY IN SENATE [Col. 70]

ELECTION OF SENATOR [Col. 71]

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 72]

BUDDHIST TEMPORALITIES (AMENDMENT) BILL [Col. 126] :

Read the First time

APPROPRIATION BILL, 1967-68 [First Allotted Day] [Col. 127] :

Second Reading—Debate adjourned

ADJOURNMENT MOTION [Col. 323]

නිවේදනය

නිවේදනය

அறிவிப்பு

ANNOUNCEMENT

සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ පුරප් පාඩුව

மூதவையில் வெற்றிடம்

VACANCY IN THE SENATE

நினைச்சு கலாநாயகரவர்கள்
 (உப சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (Mr. Deputy Speaker)

සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ලේකම්
ගේ ලිපිය සම්බන්ධයෙන් කිවයුත්තේ,
මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලය සෙනෙට් මන්ත්‍රී
වරයෙකු තෝරා පත් කිරීමෙහි නිරතවීම
අවශ්‍ය බවය.

ඒ සඳහා නාම යෝජනා පත්‍ර මෙම මන්ත්‍රී
මණ්ඩලයේ ලේකම්ගෙන් ලබාගත
හැකිය. නාම යෝජනා පත්‍රයක් මන්ත්‍රීන්
දෙදෙනෙකු විසින් යෝජක සහ ස්ථිරකරු
වශයෙන් අත්සන් කර තිබිය යුතු බවත්,
යෝජිත අපේක්ෂකයාගේ කැමැත්ත
නාම යෝජනා පත්‍රය මත ලියා තිබිය යුතු
බවත්, මන්ත්‍රීන් විසින් සිත්හි තබාගත
යුතුය. නාම යෝජනා පත්‍ර සියල්ලක්ම
1967 අගෝස්තු මස 3 වැනි බ්‍රහස්පතින්ද
දහවල් 12 ට ප්‍රථම ලේකම්ට භාරදිය
යුතුය. එවිට ඔහු විසින් තමා භාරගත් සෑම
නාම යෝජනා පත්‍රයක් සම්බන්ධයෙන්ම
එය තමා භාරගත් බවට ලියවිල්ලක් දිය
යුතුය. ඡන්ද විමසීමක් අවශ්‍ය බව නාම
යෝජනාවෙන් පෙනේ නම්, ඡන්ද විමසීම
1967 අගෝස්තු මස 7 වැනි සඳුදා පූ. භා.
10 ට පැවැත්වෙනු ඇත.

I have received a Message from the Senate. The Clerk of the House will read it.

පහත දැක්වෙන සන්දේශය ලේකම් විසින්
කියවන ලදී.

செயல்திகாரி பின்வரும் செய்தியை வாசித்தார் :

The Clerk read the following Message :

“ අංකය : ඩී. 1/52—53 (11)

කොළඹ,

1967 අගෝස්තු මස 1 වැනි දින.

මහත් ධයාණනි,

ජන්දයෙන් තෝරා පත් කරන ලද සෙනෙට් මන්ත්‍රී කිරිඳිගේ ඩයර කුමාරසේකර නිලකර්තෘ මැතිතුමා 1967 ජූලි මස 31 වැනි දින අභාවප්‍රාප්ත වූයෙන් එතුමා දැරූ අසුන පුරප්පාඩුවී ඇති බව, 1946 සහ 1947 ලංකා (ආණ්ඩුක්‍රම හා ස්වාධීනතා) රාජාණ්ඩුවල 23(2) වගන්තිය අනුව ඔබට මෙයින් දැනුම් දෙමි.

මේ වගට,

ඔබගේ කීකරු සෝ වක.

අත්සන් කළේ : බී. කොස්වත්ත,

සෙනෙට් සභා කාර්ය සම්පාදක.

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ලේකම්,
කොළඹ.”

With regard to the letter from the Clerk of the Senate, it is necessary for this House to proceed to the election of a Senator.

Nomination papers may be obtained from the Clerk of the House. Members will bear in mind that a nomination

முகாமையாளருக்கடாய் உத்தியோகத்தார்
கள் முகாமையாளருக்கு அனுப்பப்பட்ட
15. 11. 66 ஆம் தேதியிடப்பட்ட கடிதத்தினை
அவர் வாசிப்பாரா? (ஆ) இதனையடுத்து, அக்
கடிதத்தில் கைச்சாத்திட்ட ஊழியர்களில்
எத்தனை பேர் மறு பிரிவுகளுக்கு மாற்றம்
செய்யப்பட்டனர்? அம்மாற்றங்களுக்கான
காரணங்கள் யாவை?

asked the Minister of Nationalized
Services : (a) Will he table the letter
dated 15.11.1966 on the subject of
working in the official language
addressed by 16 employees of the
Accounts section of the Anuradha-
pura Regional Office of the C. T. B.
to the Personnel Manager through
the Assistant Regional Manager
(Accounts)/Regional Manager? (b)
How many employees who signed
this letter have been transferred to

ஊதான கரன லே லீபீய மெசேய :

சுபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட கடிதம் வருமாறு :

The letter tabled is as follows :

தீன காரீயாலே,
லே. எ. ம. அனூராபுரம்,
1966.11.15.

க.தீ.க(வி) நூன/தீன கலமனாகாரதும மனீ,
சேவக மனீவல கலமனாகாரதும வென.

ரூபச ஸாஸாவென் வுடி கிரிம சமீனன்வெடி

ரூபச ஸாஸாவென் கடுயுது கிரிமே ஸுகியலவன் துலு அனூராபுர ஸககார தீன கலமனாகார (கிணுமி)
மனனா 1966 நோவரம்பர் மச 1 வெநிதா மூர் பி கியென் பீ வெனுவுவ சிம திரேய ஸாரனென ஸுந்நே
ரூபச ஸாஸாவென் வுடி கிரிமேவ நோஸுகி துவிவி திரிடாரி மனனெகி.

கிணுமி ஈனஸே தூனவ வுடி கரன பூமின பனியே லீபீகர் ஸக தேவெநி பனியே லீபீகர் த ரூபச
ஸாஸாவென் வுடி கல நோஸுகி துவிவி மனனுந். மெம காரீயாலேயே பூதேரீய கிணுமி பரிசுகக மனனா
ஸக சிம காரீயாலேயே சியசுதேனாம பானேத ரூபச ஸாஸாவென் வுடி நோகரன துவிவி திரிடாரிந்.

ரூபச ஸாஸாவென் வுடி நோகரன திரிடாரிந் வெனோன் ரூபச ஸாஸ தேபாரீநமேந்நுவே காமஸாரிசு
துமாவ தந்நந்நயச 1966 நோவரம்பர் மச 13 வெநி தீன லுந் விதூலேயென் ஸ பூவந்நந் திவெதந
வலீந் தந்நா கிணுமி. சிசே திசா மெ திரிடாரிந் சியசுதேனாம துவிவி சுகியகந் திசா, ரூபச ஸாஸாவ
கியந்மக கிரிம கதனா கிணுமி ஈனஸே வுடி கிரிம அபகஸு. ரூபச ஸாஸாவ தியம விமியவ கியந்மக

other sections subsequently? (c)
What are the reasons for these
transfers?

சிசு. த சிசு. சியசின மிய. (கலிகர்,
ரூகிரகிசா ஸா திவச ஸுமநிளே பாரீ
மேந்நு லேகலி—சுகசுது சேவா ஸுமநி
வெனுவு)

(திரூ. எஸ். தி எஸ். ஐயசினு—தொழில்,
தொழில் வசதி, வீடமைப்பு அமைச்சரின்
பாராளுமன்றக் காரியதரிசி—தேசியமய
சேவை அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. S. de S. Jayasinghe—Parliamentary
Secretary to the Minister of Labour,
Employment and Housing—on behalf of
the Minister of Nationalized Services)

(அ) இலி. அடால லீபீய ஸகான கர ஸுந.
(ஈ) 1 வெநி ஸ்ரீகிளே லீபீகர் ஸுசு.
பி. லிசுநாயக மனனா பமனகி ஸாபநயே
தீனாவவ மூர் கரன லே. (ஓ) இனுளே வுடி
ஸக ஸுகிரிம அசுதுவுதாயக லிவிந் சிம
தீனாவவ மூர் கரன லே.

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

කිරීමට නම් සිංහල නිලධාරී මාරු නොකර ඉහත සඳහන් නිලධාරීන් කීපදෙනෙකුගේ වෙනසක් ඇති කළයුතු බව පහත අත්සන් කරන අපි බලකොටුවෙන් ගෞරවයෙන් හා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිමු.

පිටපත් :—සභාපතිතුමා,

මෙයට,

ප්‍රධාන ගිණුම් නිලධාරීතුමා,

යටහන් සේවක,

ප්‍රධාන ධාවන කළමනාකාරතුමා,

අතිරේක සේවක මණ්ඩල

කළමනාකාරතුමා.

සේ.ම.ක/සභාපති තැන/ප්‍ර.ගි.නි/අ.සේ.ම.ක.

මෙම දිශාවට ස.දි.ක (ගි) තැන වශයෙන් මාරු වී ඇතිවත් සිටින ද්‍රවිඩ මහතා සිංහල කණිෂ්ඨ පාඨශාලා සහතිකපත් විභාගයෙන් සමත් බව ඔහු මා සමග පවසන ලදී. එබැවින් ඔහුට රාජ්‍ය භාෂාවෙන් වැඩ කිරීමට අපහසුවක් ඇතැයි මා නො සිතමි.

අත්සන් කළේ/.....

දිශා කළමනාකාර තැන.

අනුරාධපුරය.

66.11.16

1. අ.ක./ඇස්. පී. බස්නායක.
2. අ.ක./ඩී. ජේ. පෙරේරා.
3. අ.ක./බබ්. එම්. එන්. රත්නායක.
4. අ.ක./ටී. ඩී. ආර්. බණ්ඩාර.
5. අ.ක./ආර්. චන්ද්‍රසේකර.
6. අ.ක./එච්. ජේම්ස්.
7. අ.ක./ඒ. ජේ. පියසේන.
8. අ.ක./බබ්. ඒ. කරුණාවතී.
9. අ.ක./ටී. ඩී. කේ. වික්‍රමසිංහ.
10. අ.ක./ඩී. බබ්. කලාණුවතී.
11. අ.ක./ඇම්. ඇස්. වංසරත්න.
12. අ.ක./එච්. රත්මැණිකා.
13. අ.ක./ඩී. කේ. විජේතිලක.
14. අ.ක./කේ. ගජනායක.
15. අ.ක./පී. නේනිස්.
16. අ.ක./එෆ්. කේ. එෆ්. ගුණතිලක.

ජයකොඩි මයා.

(කි.රු. ඉයාකොඩි)

(Mr. Jayakody)

තමන් යාපනයට මාරු කරන ලද නිසා ඊට හේතු මොනවාදැයි සොයා බැලීමට විභාගයක් පවත්වන්නැයි එස්. පී. බණ්ඩාරනායක මහත්මයා ඉල්ලා සිටියා. එහෙත් එවැනි විභාගයක්වත් නො පවත්වා, විනයානුකූල තීරණයකුත් නො ගෙන යාපනයට මාරු කිරීමෙන් ඒ මහත්මයාට දඩුවම් කරන ලදැයි කල්පනා කරන්නට ඉඩ තිබෙන නිසා හැකි තාක් ඉක්මනින් බණ්ඩාරනායක මහත්මයා කලින් සේවයේ යෙදී සිටි ස්ථානය වන කොළඹට නැවතත් මාරු කරන්නට කැම තිදැයි දැන ගන්නට සතුටුයි.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(කි.රු. ආර්. ආර්. ඉයාසිංහ)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

ඒ ගැන ගරු ඇමතිතුමා සලකා බලනවා ඇති.

ලං. ග. ම., අනුරාධපුරය : රාජ්‍ය භාෂාවෙන් කටයුතු කිරීම

මු. පො. ජ. අනුරාධපුරය : அரசகரும மொழி உபயோகம்

C. T. B., ANURADHAPURA : USE OF OFFICIAL LANGUAGE

3. ජයකොඩි මයා.

(කි.රු. ඉයාකොඩි)

(Mr. Jayakody)

ජනසතු සේවා ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ලංගම අනුරාධපුර දිශා කාර්යාලයේ ගිණුම් අංශයේද, ප්‍රාදේශීය ගිණුම් අංශයේද, අභ්‍යන්තර ගිණුම් අංශයේද, ප්‍රාදේශීය කාර්යාල අනුබද්ධ හදිසි කණ්ඩායම් අංශයේද, අනුරාධපුර ඩිපෝටේ කාර්යාලයේද, ධාවන සහ කාර්මික අංශයේද, දිශා කාර්යාලයේද, මිල පරිපාලන අංශයේද, සේවය කරන නිලධාරීන්ගේ සහ ලිපිකරුවන්ගේ නම් සහ ඔවුන්ගේ තනතුරු එතුමා සඳහන් කරනවාද? (ආ) මේ සියලු දෙනාටම රාජ්‍ය භාෂාවෙන් කටයුතු කිරීමට බල කරනවාද? නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද? (ඉ) රාජ්‍ය භාෂාවෙන් කටයුතු කිරීමට අපොහොසත් අය වහාම වෙනත් සුදුසු ස්ථානවලට එතුමා යවනවාද? (ඊ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

தேசியமயச் சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) இலங்கைப் போக்குவரத்து சபையின் அனுராதபுர பிராந்திய அலுவலக கணக்குப் பிரிவு, மாவட்ட கணக்கு அலுவலகம், உள்ளக கணக்குப் பரிசோதனைப் பிரிவு, மாவட்ட துரித காவல்துறைப்படை அலுவலகம், பஸ்சாலை அலுவலகம், இயக்க, பொறியியல் பிரிவு, பிராந்திய அலுவலகமும் செலவு கணக்கிடல் பிரிவும் ஆகியவற்றில் கடமையாற்றும் உத்தியோகத்தார்களினதும் எழுது வினைஞர்களினதும் பெயர்களையும் அவர்களது பதவிகளையும் அவர் கூறுவாரா? (ஆ) அவர்கள் எல்லோரையும் அரசகரும மொழியில் கடமையாற்றும் படி அவர் கட்டாயப்படுத்துவாரா? அன்றேல் ஏன்? (இ) அரசகரும மொழியில் கடமையாற்ற இயலாதவர்களை வேறு ஏற்ற இடங்களுக்கு அவர் மாற்றுவாரா? (ஈ) அன்றேல் ஏன்?

asked the Minister of Nationalized Services : (a) Will he state the names and designations of officers and clerks attached to the Accounts section of the Regional Office, District Accounts Office, Internal Audit section, Flying Squad of the District Office, the Depot Office, the Operations and Engineering divisions, the Regional Office and

සහගත කරන ලද ලැයිස්තුව මෙසේය :

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட நிரல் வருமாறு :

The list tabled is as follows :

අනුරාධපුර දිශා කාර්යාලය

മാവന අംങൾ

නම

තනතුර

1. කේ. බී. ඒ. ටී. පෙරේරා මහතා	...	...	දිශා කළමනාකාර තැන
2. ඩී. ඇල්. ද අල්විස් මහතා	...	...	ස. දි. ක. (ධා)
3. ඊ. ඩී. ඇස්. ඩයස් චනිගසේකර මහතා	...	...	අනියම් විභාග නිලධාරී තැන
4. ඇල්. බී. සේනානායක මහතා	...	...	කා. ම. ස.
5. ඇස්. ඇම්. කනගසුන්දරම් මහතා	...	...	ලිපිකරු
6. ජේ. කේ. ඇස්. විජේතිලක මහතා	...	...	ලිපිකරු
7. ඇම්. පී. බාර්නිස් මහතා	...	...	ලිපිකරු
8. ඇස්. ඇම්. පොඩ්මැණිකේ මහත්මිය	...	...	අනියම් ලේඛකා
9. ඩබ්ලිව්. ඒ. සෝමදස මහතා	...	...	අනියම් ලිපිකරු
10. යූ. ටී. සී. ගුණරත්න මහතා	...	...	ලිපිකරු
11. පී. ඒ. ඩී. එල්. අප්පුහාමි මහතා	...	...	යතුරු ලිපිකරු
12. කේ. ඇම්. සී. සිල්වා මහතා	...	...	යතුරු ලිපිකරු
13. ඩබ්ලිව්. පණ්ඩිතරත්න මෙනෙවිය	...	...	යතුරු ලේඛකා
14. දයා ගුණසේකර මෙනෙවිය	...	...	යතුරු ලේඛකා (ඉංග්‍රීසි)

the Costing section of the C. T. B., Anuradhapura? (b) Will he compel all of them to work in the official language; if not, why? (c) Will he transfer those who are unable to work in the official language to other suitable places? (d) If not, why?

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා. (ජනසතු සේවා ඇමති වෙනුවට)

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்கம்—தேசியமய சேவை அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. S. de S. Jayasingha—on behalf of the Minister of Nationalized Services)

(අ) ඔව්. ලැයිස්තු සහගත කර ඇත. (ආ) ආදී ප්‍රවේශකයන් වශයෙන් ගැනෙන 1959.3.1 වෙනි දිනට ප්‍රථම සේවයට බඳවා ගන්නා ලද සේවකයින් හැර අනිකුත් සියළු දෙනාමට සිංහල ප්‍රවීණතාවය ලබා ගැනීමටත්, සිංහලෙන් වැඩ කිරීමටත් බල කරනු ලැබේ. (ඉ) නැත. සිංහල ප්‍රවීණතාවය ලබා ගැනීමට අවුරුදු 3ක් කල් දී ඇති හෙයින්, එම කාලය අවසන් වනතුරු සිංහල ප්‍රවීණතාවය තැනිකම උඩ නිල ධාරීන් මාරු කිරීම නුසුදුසුය. (ඊ) කරුණාකර යථෝක්ත 2 වෙනි ඡේදයෙහි “ඉ” වෙනි පිළිතුර බලන්න.

හදිසි පරීක්ෂක අංශය

නම	තනතුර
1. ජී. ඒ. ද සිල්වා මහතා ...	... කා. භා. නි. තැන
2. එච්. පී. විජේසිංහ මහතා ...	... ජ්‍ය. මා. පා. තැන
3. ආර්. ජෙගේන්ද්‍රන් මහතා ...	... ජ්‍ය. මා. පා. තැන
4. ඇස්. සෙල්වනායගම් මහතා ...	... ජ්‍ය. මා. පා. තැන
5. ඩී. ශ්‍රී ස්කන්දරාජා මහතා ...	... ජ්‍ය. මා. ප. තැන
6. ඇස්. සුන්දරලිංගම් මහතා ...	... ජ්‍ය. මා. ප. තැන
7. ඇස්. ඒ. ඩී. ඒ. සේනානායක මහතා ...	... මා. ප. තැන
8. ටී. ඩී. චන්ද්‍රපාල මහතා ...	... මා. ප. තැන
9. ඇම්. ටී. ඩබ්ලිව්. ද ඇස්. ජයරත්න මහතා ...	... මා. ප. තැන
10. ඇල්. එච්. අබේසිංහ මහතා ...	... මා. ප. තැන
11. කේ. කනගදස් මහතා ...	... මා. ප. තැන

අනුරාධපුර දිශා ගිණුම් කාර්යාලය

1. ඇස්. කරුණාරත්නම් මහතා ...	... ස. දී. ක. (ගිණුම්) තැන
2. ජේ. ක්‍රිස්ටෝපර් මහතා ...	... ජ්‍ය. ගි. ලිපිකරු
3. කේ. බාලසිංහම් මහතා ...	... ලිපිකරු
4. කේ. බාලසුබ්‍රමනියම් මහතා ...	... ලිපිකරු
5. ඒ. සොක්කලිංගම් මහතා ...	... ලිපිකරු
6. සී. නෝනිස් මහතා ...	... ලිපිකරු
7. ඊ. ඇම්. ගුණතිලක මහතා ...	... ලිපිකරු
8. ආර්. කේ. චන්ද්‍රසේකර මහතා ...	... ලිපිකරු
9. පී. ජේ. පෙරේරා මහතා ...	... ලිපිකරු
10. ඩබ්ලිව්. ඇම්. ඇස්. රත්නායක මහතා ...	... ලිපිකරු
11. පී. බී. රංඛණ්ඩා මහතා ...	... ලිපිකරු
12. එච්. ජේම්ස් මහතා ...	... ලිපිකරු
13. ඩබ්ලිව්. ඩී. පෙරේරා මහතා ...	... ලිපිකරු
14. ඩබ්ලිව්. ප්‍රේමදාස මහතා ...	... ලිපිකරු
15. ඊ. ඇල්. විමලසේන මහතා...	... ලිපිකරු
16. ඇම්. ඇම්. වංශරත්න මහතා ...	... ලිපිකරු
17. ඩී. කේ. විජේතිලක මහතා ...	... ලිපිකරු
18. පී. සෝමරත්න මහතා ...	... ලිපිකරු
19. ඒ. ජේ. පියසේන මහතා ...	... ලිපිකරු
20. ඇම්. පී. සී. සිල්වා මහතා ...	... යතුරු ලිපිකරු
21. ඇස්. පී. ද සිල්වා මෙනෙවිය ...	... යතුරු ලේඛකා
22. ඩී. ඇම්. ඒ. වෙලගෙදර මෙනෙවිය ...	... ලේඛකා
23. කේ. ඒ. විමලාවතී මෙනෙවිය ...	... ලේඛකා
24. එච්. ඒ. විජේතුංග මෙනෙවිය ...	... ලේඛකා
25. පී. ටී. කේ. වික්‍රමසිංහ මහත්මිය ...	... ලේඛකා
26. කේ. ඒ. ඒ. කන්දගෙදර මෙනෙවිය ...	... ලේඛකා
27. එච්. ඒ. කරුණාවතී මෙනෙවිය ...	... ලේඛකා
28. කේ. ගජනායක මෙනෙවිය...	... ලේඛකා
29. ඩී. ජී. ඇස්. උයන්ගේ මෙනෙවිය ...	... ලේඛකා
30. එච්. ඇම්. රංමැණිකේ මෙනෙවිය ...	... ලේඛකා

මිල පාලන අංශය

1. ඇම්. ඇස්. වේලුමයිලම් මහතා ...	... ලිපිකරු
2. එච්. කේ. ඇම්. ගුණතිලක මහතා ...	... ලිපිකරු

ස. දී. ක. (ඉ) කාර්යාලය

නම

තනතුර

1. කේ. බී. ඇල්බට් සිල්වා මහතා	...	...	ස. දී. ක. (ගි) තැන
2. ඇන්. ඇල්. කේ. පෙරේරා මහතා	...	...	ට. ප. පා. තැන
3. ඇන්. වින්නයිසා මහතා	...	...	ලිපිකරු
4. ජේ. ඒ. පිටර් පෝල් අප්පුහාමි මහතා	...	...	ලිපිකරු
5. ඩී. කේ. සේනාරත්න මහතා	...	...	යතුරු ලිපිකරු

ප්‍ර. ගි. ප. කාර්යාලය

1. ටී. බාලසුන්දරම් මහතා	...	...	ප්‍රා. ගි. ප. තැන
2. ටී. රත්නසිංහම් මහතා	...	...	ලිපිකරු
3. එස්. කුලේන්ද්‍රම් මහතා	...	...	ලිපිකරු
4. ඩී. කරුණානායක මෙනෙවිය	...	...	ලේඛිකා
5. ජේ. ඒ. ඩී. ඇන්ටන් මහතා	...	...	ලිපිකරු

අ. ගි. ප. කාර්යාලය

1. ඇස්. අරුලානන්දම් මහතා	...	...	අ. ගි. ප. තැන
2. සී. සෙල්වරත්නම් මහතා	...	...	අ. ගි. ප. තැන
3. සී. කේ. සිනිවාසගම් මහතා	...	...	අ. ගි. ප. තැන

අනුරාධපුර ඩිපෝට් (ධාවන අංශය)

1. වන්දු ඩයස් මහතා	...	...	ඩිපෝ අධිකාරි තැන
2. බී. ඇම්. කේ. බණ්ඩාර මහතා	...	...	ඩී. ධා. ස. තැන
3. බී. නිල්ලේගොඩ මහතා	...	...	සේ. ම. ස. තැන
4. ඊ. ජේ. ඇම්. සිල්වා මහතා	...	...	ජ්‍ය. ඩී. ප. තැන
5. ඇම්. එච්. විජයසේන මහතා	...	...	ජ්‍ය. ඩී. ප. තැන
6. ආර්. ඇම්. සී. බණ්ඩාරනායක මහතා	...	...	ජ්‍ය. ඩී. ප. තැන
7. ඇස්. ඇම්. ඇන්තනි මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
8. ඇල්. බී. රත්වත්ත මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
9. ඩී. ඊ. අමරතුංග මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
10. ඒ. ඩී. කරුණාරත්න මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
11. ඩී. ඊ. කේ. මුණසිංහ මහතා	...	...	මාර්ග පරීක්ෂක
12. අයි. ඒ. ඩබ්. ඉලම්පෙරුම් මහතා	...	...	මාර්ග පරීක්ෂක
13. ආර්. කන්දසියා මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
14. ඇම්. කුරුකුඳවත්ත මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
15. ඇන්. අයියදෙරේ මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
16. ඇල්. පී. පිරිස්හාමි මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
17. එච්. ශාල්දිනස් සිල්වා මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
18. ඇන්. තුරෙයියප්පා මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
19. ඇස්. ගුරුසුන්දරම් මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
20. ඩී. ඇල්. ජයසේකර මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
21. ඇල්. දහනායක මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
22. ඒ. පී. සිරිසේන මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
23. ඇස්. පොඩිමහත්මයා මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
24. ජී. ජී. ඇල්බට් මහතා	...	...	ඩිපෝ පරීක්ෂක
25. ඩී. පී. විජේසිංහ මහතා	...	...	මාර්ග පරීක්ෂක
26. ඩී. ඩී. බාලඅප්පුහාමි මහතා	...	...	මාර්ග පරීක්ෂක
27. ජී. ඒ. ඇන්ඩ්‍රි පෙරේරා මහතා	...	...	මාර්ග පරීක්ෂක
28. ජේ. බී. ඇස්. ඩයස් මහතා	...	...	මාර්ග පරීක්ෂක
29. ටී. ඇම්. පියදස මහතා	...	...	මාර්ග පරීක්ෂක
30. ඇස්. සෙල්ලහේවා මහතා	...	...	මාර්ග පරීක්ෂක
31. ඒ. කේ. රත්නසිංහම් මහතා	...	...	මාර්ග පරීක්ෂක
32. ඩී. ඇස්. රෙන්නාදන් මහතා	...	...	මාර්ග පරීක්ෂක
33. ඩී. ටී. ඩබ්. සමරසිංහ මහතා	...	...	මාර්ග පරීක්ෂක

වෘත්තික පිළිතුරු

වෘත්තික පිළිතුරු

නම

තනතුර

34. පී. බැසිල් පෙරේරා මහතා	...	...	මාර්ග පරීක්ෂක
35. පී. කන්දසාමි මහතා	...	...	මාර්ග පරීක්ෂක
36. ඇස්. කනගරත්නම් මහතා	...	...	මාර්ග පරීක්ෂක
37. පී. බී. විජේරත්න මහතා	...	...	ලිපිකරු
38. කේ. ඊ. ප්‍රනාන්දු මහතා	...	...	ලිපිකරු
39. ඇස්. සත්‍යවේලු මහතා	...	...	ලිපිකරු
40. ආර්. සිරිසේන මහතා	...	...	ලිපිකරු
41. ඇස්. අලුවිහාරේ මහතා	...	...	ලිපිකරු
42. පී. ඩී. ගුණසේන මහතා	...	...	ලිපිකරු
43. පී. ජේ. මහගම මහතා	...	...	ලිපිකරු
44. ටී. එච්. ගුණදස මහතා	...	...	ලිපිකරු
45. ආර්. එම්. ඩී. ටී. රණසිංහ මෙනෙවිය	...	...	යතුරු ලිපිකරු
46. ඊ. ජේ. අයි. රිද්‍රිගෝ මහතා...	...	...	යතුරු ලිපිකරු
47. ටී. ජයසේන ප්‍රනාන්දු මහතා	...	...	කාර්යාල කාර්ය සහායක

කාර්මික අංශය

48. ඇන්. ආර්. මෙන්ඩිස් මහතා	...	...	ඩිපෝ ඉංජිනේරු සහායක
49. ඩී. ඇන්. ඩී. විතානාචිවි මහතා	...	...	පෝර්මන් තැන
50. ඩබ්. ජේ. පෙරේරා මහතා	...	...	පෝර්මන් තැන
51. ආර්. ටී. රෝබට් පෙරේරා මහතා	...	...	පෝර්මන් තැන
52. ඇල්. ඒ. විජේසේකර මහතා	...	...	පෝර්මන් තැන
53. පී. සී. ඩී. සිල්වා මහතා	...	...	ලිපිකරු
54. ආර්. පී. අමරසේකර මහතා	...	...	ලිපිකරු
55. ටී. පත්මනාදන් මහතා	...	...	ලිපිකරු
56. ඊ. ඇම්. පියසේන මහතා	...	...	ලිපිකරු
57. ටී. ඒ. ජේසුදසන් මහතා	...	...	ලිපිකරු
58. කේ. බාලසිංහම් මහතා	...	...	ලිපිකරු
59. සී. මාසලාමනි මහතා	...	...	ලිපිකරු

REGIONAL OFFICE—ANURADHAPURA

	Name	Designation
OPERATIONS	1. K. B. A. T. Perera	.. Regional Manager
	2. D. L. de Alwis	.. A. R. M. (O)
	3. E. D. S. Dias Wanigasekera	.. Inquiring Officer (Casual)
	4. L. B. Senanayake	.. Personnel Assistant
	5. S. M. Kanagasunderam	.. Clerk
	6. J. K. S. Wijetilleke	.. Clerk
	7. M. T. Barnes	.. Clerk
	8. S. M. Podimenike	.. Stenographer (Casual)
	9. W. A. Somadasa	.. Clerk (Casual)
	10. U. T. C. Gunaratne	.. Clerk
	11. P. A. D. L. Appuhamy	.. Typist
	12. K. M. C. Silva	.. Typist
	13. Miss W. Panditharatne	.. Typist
	14. Miss Daya Gunasekera	.. Typist (English)
FLYING SQUAD SECTION	1. G. A. de Silva	.. O. I. C.
	2. H. P. Wijesinghe	.. Senior Road Inspector
	3. R. Jegendrun	.. Senior Road Inspector
	4. S. Selvanayagam	.. Senior Road Inspector
	5. V. Sri kandarajah	.. Senior Road Inspector
	6. S. Sunderalingam	.. Senior Road Inspector
	7. S. A. D. A. Senanayake	.. Road Inspector
	8. T. D. Chandrapala	.. Road Inspector
	9. M. T. W. de S. Jayaratne	.. Road Inspector
	10. L. H. Abeysinghe	.. Road Inspector
	11. K. Kanagadas	.. Road Inspector

ආර්. මි. පි. පි. පි.

Name

ආර්. මි. පි. පි. පි.

Designation

A. R. M. (A)'s OFFICE

1. S. Karunaratnam .. A. R. M. (A)
2. J. Christopher .. Senior Accounts Clerk
3. K. Balasingham .. Clerk
4. K. Balasubramaniam .. Clerk
5. A. Sokkalingam .. Clerk
6. P. Nonis .. Clerk
7. E. M. Gunatilleke .. Clerk
8. R. K. Chandrasekera .. Clerk
9. P. J. Perera .. Clerk
10. W. M. S. Ratnayake .. Clerk
11. P. B. Ranbanda .. Clerk
12. H. Jamis .. Clerk
13. W. D. Perera .. Clerk
14. W. Premadasa .. Clerk
15. E. L. Wimalasena .. Clerk
16. M. M. Wansaratne .. Clerk
17. D. K. Wijetilleke .. Clerk
18. P. Somaratne .. Clerk
19. A. J. Piyasena .. Clerk
20. M. P. C. Silva .. Typist
21. S. P. de Silva (Miss) .. Typist
22. Miss D. M. A. Wedagedera .. Clerk
23. Miss K. A. Wimalawathie .. Clerk
24. H. A. Wijetunga (Miss) .. Clerk
25. Miss W. V. A. Wickramasinghe .. Clerk
26. Miss K. A. A. Kandegedera .. Clerk
27. Miss H. A. Karunawathie .. Clerk
28. Miss K. Gajanayake .. Clerk
29. Miss D. G. S. Uyanage .. Clerk
30. Miss H. M. Ranmenike .. Clerk

PRICE CONTROL SECTION

1. M. S. Velunylum .. Clerk
2. H. K. M. Gunatilleke .. Clerk

A. R. M. (E)'s SECTION

1. K. B. Albert Silva .. A. R. M. (E)
2. N. L. K. Perera .. Tyre-cum-Service Supervisor
3. N. Chinniah .. Clerk
4. J. A. Peter Polappuhamy .. Clerk
5. D. K. Senaratne .. Typist

R. A. O.'s SECTION

1. V. Balasunderam .. Regional Audit Officer
2. T. Ratnasingham .. Clerk
3. S. Kulendram .. Clerk
4. D. Karunanayake (Miss) .. Clerk
5. J. A. D. Anton .. Clerk

I. A. O's SECTION

1. S. Arulanandam .. Internal Audit Officer
2. C. Selvaratnam .. Internal Audit Officer
3. C. K. Sinivagasam .. Internal Audit Officer

OPERATIONS SECTION

1. Chandra Dias .. Depot Superintendent
2. B. M. K. Bandara .. Depot Operations Assistant
3. B. Nillegoda .. Personnel Assistant
4. E. J. M. Silva .. Senior Depot Inspector
5. M. H. Wijesekera .. Senior Depot Inspector
6. R. M. C. Bandaranayake .. Senior Depot Inspector
7. S. M. Anthony .. Depot Inspector
8. L. B. Ratwatte .. Depot Inspector
9. D. E. Amaratunga .. Depot Inspector
10. A. D. Karunaratne .. Depot Inspector
11. D. E. K. Munasinghe .. Road Inspector
12. I. A. W. Illeperuma .. Road Inspector
13. R. Kandiah .. Depot Inspector
14. M. Kurukundawatte .. Depot Inspector
15. N. Iyadorai .. Depot Inspector
16. L. P. Peirishamy .. Depot Inspector
17. H. Saldenas Silva .. Depot Inspector
18. N. Thuraiappah .. Road Inspector
19. S. Gurusundaram .. Depot Inspector

වෘත්තික පිළිතුරු

Name

වෘත්තික පිළිතුරු

Designation

20.	D. L. Jayasekera	..	Depot Inspector
21.	L. Dahanayake	..	Depot Inspector
22.	A. P. Sirisena	..	Depot Inspector
23.	S. Podimahatmaya	..	Depot Inspector
24.	P. G. Albert	..	Depot Inspector
25.	D. P. Wijesinghe	..	Road Inspector
26.	O. D. Bala Appuhamy	..	Road Inspector
27.	G. A. Andrew Perera	..	Road Inspector
28.	J. B. S. Dias	..	Road Inspector
29.	T. M. Piyadasa	..	Road Inspector
30.	S. Sellaheewa ..	..	Road Inspector
31.	A. K. Ratnasingham	..	Road Inspector
32.	D. S. Renganathan	..	Road Inspector
33.	D. V. W. Samarasinghe	..	Road Inspector
34.	P. Basil Perera	..	Road Inspector
35.	P. Kandasamy	..	Road Inspector
36.	S. Kanagaratnam	..	Road Inspector
37.	P. B. Wijeratna	..	Clerk
38.	K. E. Fernando	..	Clerk
39.	S. Sathyavelu	..	Clerk
40.	R. Sirisena	..	Clerk
41.	S. Aluvihare	..	Clerk
42.	P. D. Gunasena	..	Clerk
43.	P. J. Mahagama	..	Clerk
44.	T. H. Gunadasa	..	Clerk
45.	R. M. D. V. Ranasinghe (Miss)	..	Typist
46.	E. J. I. Rodrigo	..	Typist
47.	T. Jayasena Fernando	..	Peon

WORKS SECTION

48.	N. R. Mendis	..	Depot Engineering Assistant
49.	D. N. D. Witanachchi	..	Foreman
50.	W. J. Perera	..	Foreman
51.	R. T. Robert Perera	..	Foreman
52.	L. A. Wijesekera	..	Foreman
53.	P. C. de Silva	..	Clerk
54.	R. P. Amerasekera	..	Clerk
55.	T. Pathmanathan	..	Clerk
56.	E. M. Piyasena	..	Clerk
57.	V. A. Jesudasan	..	Clerk
58.	K. Balasingham	..	Clerk
59.	C. Masalamani	..	Clerk

ජයකොඩි මයා.

(කීරු. ඉයාකොඩි.)

(Mr. Jayakody)

ඔය අවුරුදු තුනක කාලයක් දී තිබෙන්නේ කවදා සිටද?

ලබා ගැනීමට අවුරුදු තුනක් කල් දී ඇතැයි පිළිතුරේ සඳහන් වෙනවා. ඒ නිසා අවුරුදු තුනක් කල් දී ඇත්තේ කවදා පටන්දැයි දැන ගන්නට කැමතියි.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(කීරු. ඒස්. ඩී. ඒස්. ඉයාසිංහ)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

නිලධාරියා පත් කරන ලද දිනයේ සිටයි.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(කීරු. ඒස්. ඩී. ඒස්. ඉයාසිංහ)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

ජයකොඩි මයා.

(කීරු. ඉයාකොඩි.)

(Mr. Jayakody)

දෙන ලද පිළිතුරේ සඳහන් වන්නේ ඊට වඩා වෙනස් දෙයක්. සිංහල ප්‍රවීණතාවය දෙනවා.

ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු මේ අවස්ථාවේ දෙන්නට අමාරුයි. හිටි හැටියේ ඔය විධියේ ප්‍රශ්න ඇසුවොත් පිළිතුරු දෙන්නට අපහසුයි. ඒ නිසා පසුව පිළිතුරු දෙනවා.

වෘත්තික පිළිතුරු

වෘත්තික පිළිතුරු

වෛද්‍යාචාර්ය ඊ. එම්. ඩී. නාගනාතන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். டி. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

Will the hon. Parliamentary Secretary tell us whether he takes note of the fact that Tamil shall also

be a language of administration in the Northern and Eastern Provinces? That is the law of the land.

එස්. දී එස්. ජයසිංහ මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹா)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

That question does not arise.

සහ මේසය මත තබන ලද ලැයිස්තුව මෙසේ ය :

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட நிரல் வருமாறு :

The list tabled is as follows :

දිශා කළමනාකාර කාර්යාලය

ධාවන අංශය

නම	තනතුර
1. කේ. ආර්. වෙල්ලිල්ලේ මහතා	... දී. ක.
2. කේ. නාගරත්නම් මහතා	... ස. දී. ක. (ධා)
3. කේ. කුමාරකුලසිංහම් මහතා	... මණ්ඩල සහායක
4. ඇස්. ඇන්. බාලසිංහම් මහතා	... විනය නිලධාරී
5. ඩී. පරාක්‍රමසිංහම් මහතා	... ලිපිකරු
6. ඇස්. ඒ. එඩ්වර්ඩ්ස් මහතා	... ලිපිකරු
7. ඇන්. නවරත්නම් මහතා	... ලිපිකරු
8. ඇස්. සිවපාල සුබ්‍රමනියම් මහතා	... ලිපිකරු
9. ඇස්. කේ. තුරෙයිරාජා මහතා	... ලිපිකරු
10. ආර්. සිස්තේරියන් මහතා	... ලිපිකරු
11. ඇස්. බුවනේශ්වරම් මහතා	... ලිපිකරු
12. කේ. විජයරත්නම් මහතා	... ලිපිකරු
13. ඩබ්ලිව්. ඩී. පී. ප්‍රන්සිස් ප්‍රනාන්දු මහතා	... ලිපිකරු
14. ඇස්. සුබාත්‍රාදේවී මෙනෙවිය	... යතුරු ලිපිකරු
15. ඒ. යෝගරානි මෙනෙවිය	... යතුරු ලිපිකරු
16. ඇල්. අයි. පර්ඩිනන්ඩස් මෙනෙවිය	... ලිපිකරු
17. ඒ. ඩී. තුරෙයිරාජා මහතා	... ලිපිකරු

ඉංජිනේරු අංශය

1. ඒ. ඇස්. ජෝශප් මහතා	... ස. දී. ක. (ඉ)
2. ඇම්. විල්ප්‍රඩ් මහතා	... ලිපිකරු
3. ඩී. ස්වාමිනාදන් මහතා	... ලිපිකරු
4. ඇල්. ඩී. ඇස්. ලුයිස් මෙනෙවිය	... යතුරු ලිපිකරු

ගිණුම් අංශය

1. ඇන්. පත්මරාජා මහතා	... ස. දී. ක. (ගි)
2. ආර්. කිල්ලෙයිනාදන් මහතා	... ලිපිකරු
3. කේ. වේලාසුදම් මහතා	... ලිපිකරු
4. ටී. රඳනායගම් මහතා	... ලිපිකරු
5. ඒ. නල්ලනම්බි මහතා	... ලිපිකරු
6. කේ. ඇස්. නාඩරාජා මහතා	... ලිපිකරු
7. ඩී. සන්තිකාපාන්දම් මහතා	... ලිපිකරු
8. ඇම්. මහෝද්‍යාලිංගම් මහතා	... ලිපිකරු
9. ටී. තනිගාසලම් මහතා	... ලිපිකරු
0. ඇස්. කුලන්දවේලු මහතා	... ලිපිකරු

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

නම

තනතුර

11. කේ. බාලසුබ්‍රමනියම් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
12. ඒ. කන්දසාම් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
13. පී. ජීවරත්නම් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
14. ඇස්. සදනන්දන් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
15. කේ. බාලසිංහම් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
16. කේ. පී. පරමලිංගම් මහතා...	...	...	ලිපිකරු	...
17. ඇස්. බාලසුබ්‍රමනියම් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
18. ඇස්. සිවරාජා මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
19. ඇම්. සිවරාජා මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
20. ඇම්. පී. රාජදරෙයි මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
21. කේ. සුබ්‍රමනියම් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
22. ඇන්. පත්මනාදන් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
23. ඇස්. මනිවාසගන් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
24. ඒ. ඡන්මුගනන්දන් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
25. කේ. කන්දසාම් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
26. ඇස්. සුන්දරලිංගම් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
27. ටී. සිවරාජා මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
28. ඇස්. මහේන්ද්‍රන් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
29. කේ. තිරුනිලකන්දන් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
30. ඇස්. රාජලිංගම් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
31. ඇස්. කන්දසාම් මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
32. ඇස්. පී. බස්නායක මහතා	...	...	ලිපිකරු	...
33. ආර්. ලෝරන්ස් පිල්ලෙයි මහතා	...	...	යතුරු ලිපිකරු	...
34. කේ. සෙල්වරානි මෙනෙවිය	...	...	යතුරු ලිපිකරු	...
35. ඊ. සී. රෙජිනල්ඩ් මෙනෙවිය	...	...	යතුරු ලිපිකරු	...
36. ටී. ජෙයගොරි මෙනෙවිය	...	...	යතුරු ලිපිකරු	...
37. ඩී. ජෙගයෝනි මෙනෙවිය	...	...	යතුරු ලිපිකරු	...

අභ්‍යන්තර ගිණුම් පරීක්ෂක අංශය

1. කේ. ටී. සුබ්‍රමනියම් මහතා	...	...	අ. ගී. ප.
2. ආර්. මහකනපති පිල්ලෙයි මහතා	...	...	අ. ගී. ප.

අභ්‍යන්තර පරීක්ෂක අංශය

1. ඒ. සෙල්ලදරෙයි මහතා	...	...	අ. ප.
-----------------------	-----	-----	-------

ප්‍රාදේශීය ගිණුම් පරීක්ෂක අංශය

1. ටී. පත්මනාදන් මහතා	...	...	ප්‍රා. ගී. ප.
2. ඒ. පොන්නසියා මහතා	...	...	ලිපිකරු
3. කේ. සිවනන්දන් මහතා	...	...	ලිපිකරු
4. කේ. කමලකුමාර් මහතා	...	...	ලිපිකරු
5. ඇන්. ජයකුමාර් මහතා	...	...	ලිපිකරු
6. ඇම්. පරාපරසිංහම් මහතා	...	...	ලිපිකරු

ආරක්ෂක අංශය

1. කේ. ඡන්මුගසුන්දරම් මහතා	...	...	ස. ආ. නී.
2. ආර්. ඇම්. ආරියවර්ධන මහතා	...	...	ජ්‍ය. ආ. ප.
3. ඇස්. අරියරාජා මහතා	...	...	ජ්‍ය. ආ. ප.

දිශා සම්පාදන අංශය

1. කේ. අරියරාජා මහතා	...	...	දී. ස. ස.
2. ඇස්. ඇස්. සින්නදරෙයි මහතා	...	...	ලිපිකරු
3. ඒ. පෙරින්පනාදන් මහතා	...	...	ලිපිකරු
4. ඒ. ඒ. එලියනම්බි මෙනෙවිය	...	...	ලිපිකරු

ප්‍රාචීන පිළිතුරු

ප්‍රාචීන පිළිතුරු

ජංගම පරීක්ෂක අංශය

නම

තනතුර

1. ඇක්ස්. ස්වාමිපිල්ලෙයි මහතා	...	...	කා. හා. නි.
2. ඇස්. කදිරිගමනම්බි මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
3. ඒ. ඇස්. සිවපාකාමිපිල්ලෙයි මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
4. ඒ. පොත්තුදුරෙයි මහතා	...	...	ඩී. ප.
5. ඇස්. වේලපිල්ලෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
6. ඇස්. ටී. නල්ලෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
7. කේ. ඇස්. සින්තනම්බි මහතා	...	...	මා. ප.
8. ටී. නමසිව්වෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
9. ඇස්. කන්දසාමි මහතා	...	...	මා. ප.
10. කේ. කන්දෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
11. පී. රාජදුරෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
12. ඊ. නවරත්නම් මහතා	...	...	මා. ප.
13. ආර්. බාලසුබ්‍රමනියම් මහතා	...	...	මා. ප.
14. ආර්. නඩරාජා මහතා	...	...	මා. ප.
15. ඇස්. කනපතිපිල්ලෙයි මහතා	...	...	මා. ප.

මාර්ග පරීක්ෂක අංශය

1. ඇන්. කන්දසාමි මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
2. ආර්. නල්ලනාදන් මහතා	...	...	මා. ප.
3. ටී. රාජනායගම් මහතා	...	...	මා. ප.
4. ඇස්. නවරත්නම් මහතා	...	...	මා. ප.
5. ඒ. රත්නම් මහතා	...	...	මා. ප.
6. ටී. බාලසිංහම් මහතා	...	...	මා. ප.
7. ඇස්. ඒ. කනගසබෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
8. ටී. තිරුනාචුකරසු මහතා	...	...	මා. ප.
9. ටී. සුන්දරලිංගම් මහතා	...	...	මා. ප.
10. ටී. තම්බිදුරෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
11. ටී. නඩරාජා මහතා	...	...	මා. ප.
12. ඇස්. කනගරත්නම් මහතා	...	...	මා. ප.
13. ඒ. රාජදුරෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
14. කේ. වෙල්ලෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
15. ඇම්. දේවේන්ද්‍රම් මහතා	...	...	මා. ප.
16. ටී. සින්තනම්බි මහතා	...	...	මා. ප.
17. ටී. ගුණසිංහම් මහතා	...	...	මා. ප.
18. ඇන්. තිරුනාචුකරසු මහතා	...	...	මා. ප.
19. ටී. කේ. රාසයි මහතා	...	...	මා. ප.

යාපනය නැගෙනහිර ඩිපෝට්

ධාවන අංශය

1. ආර්. රාජේන්ද්‍ර මහතා	...	...	ඩී. අ.
2. කේ. නාගරාජා මහතා	...	...	ඩී. ඩී. ස.
3. ඇන්. අරුනාසලම් මහතා	...	...	සෙ. ම. ස.
4. ඒ. සී. පිරිස් මහතා	...	...	ලිපිකරු
5. ඇස්. සවරිමුත්තු මහතා	...	...	ලිපිකරු
6. ඇම්. අයි. මොහොමඩරාජා මහතා	...	...	ලිපිකරු
7. සී. කුමාරසාමි මහතා	...	...	ලිපිකරු
8. ඇස්. කදිරිවෙලු මහතා	...	...	ලිපිකරු
9. ඇස්. බාලක්‍රිෂ්ණමා මහතා	...	...	ලිපිකරු
10. ඒ. ඇස්. සෙල්ලෙයි මහතා	...	...	ලිපිකරු
11. කේ. ඒ. විසුවලිංගම් මහතා	...	...	ඩී. ප.
12. ඇස්. සෝමසුන්දරම් මහතා	...	...	ජෝ. ඩී. ප.
13. ඇස්. ටී. තුරෙයිරාජා මහතා	...	...	ඩී. ප.
14. ටී. ආර්. ජෝශ් මහතා	...	...	ඩී. ප.

නම

තනතුර

15. ඇන්. කේ. තීරුනාචුකරසූ මහතා	...	...	ඩී. ප.
16. ඇස්. කනගසබේ මහතා	...	...	ඩී. ප.
17. ඇස්. රත්නසභාපති මහතා	...	...	ඩී. ප.
18. කේ. ඩී. සිත්තිවිතායගම් මහතා	...	...	ඩී. ප.
19. ඇන්. කන්දසාමි මහතා	...	...	ඩී. ප.
20. ඒ. සභාරත්නම් මහතා	...	...	ඩී. ප.
21. ඊ. සැමුවෙල් මහතා	...	...	ඩී. ප.
22. ඒ. විරසිංහම් මහතා	...	...	ඩී. ප.

මාර්ග පරීක්ෂක අංශය

1. ඇස්. පී. සී. අයිදරෙයි මහතා	...	...	ජෙය. මා. ප.
2. ඩී. සභාපති මහතා	...	...	ජෙය. මා. ප.
3. පී. පෙරුමාල් මහතා	...	...	ජෙය. මා. ප.
4. කේ. සින්දරෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
5. කේ. සුබ්‍රමනියම් මහතා	...	...	මා. ප.
6. ඒ. මායිලාමනි මහතා	...	...	මා. ප.
7. ඇම්. ඇස්. පත්මනාදන් මහතා	...	...	මා. ප.
8. ඇම්. විජයරත්නම් මහතා	...	...	මා. ප.
9. ඒ. කේ. මුරුගේසු මහතා	...	...	මා. ප.
10. කේ. තංගවේලු මහතා	...	...	මා. ප.
11. ඊ. පොන්නුදරෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
12. කේ. රාසයියා මහතා	...	...	මා. ප.
13. ඇන්. කනගරත්නම් මහතා	...	...	මා. ප.
14. ඒ. ආරුමුගම් මහතා	...	...	මා. ප.
15. පී. සුබ්‍රමනියම් මහතා	...	...	මා. ප.
16. කේ. රාජරත්නම් මහතා	...	...	මා. ප.
17. ඇස්. පුබාලසිංගම් මහතා	...	...	මා. ප.
18. ඩී. පුතනම්බි මහතා	...	...	මා. ප.
19. ඇම්. පොන්නුදරෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
20. ඇස්. රත්නම් මහතා	...	...	මා. ප.
21. පී. වෙල්ලයිසා මහතා	...	...	මා. ප.
22. ඩී. රාජරත්නම් මහතා	...	...	මා. ප.
23. ඩී. අයිදරෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
24. ඇම්. තර්මලිංගම් මහතා	...	...	මා. ප.
25. ආර්. කනගරත්නම් මහතා	...	...	මා. ප.
26. ඇස්. නවරත්නම් මහතා	...	...	මා. ප.
27. පී. කේ. සුබ්‍රමනියම් මහතා	...	...	මා. ප.
28. ඇන්. නාගරාජා මහතා	...	...	මා. ප.
29. ඇස්. සුබ්‍රමනියම් මහතා	...	...	මා. ප.
30. ටී. කේ. සුබ්‍රමනියම් මහතා	...	...	මා. ප.
31. සෙල්ලප්පා සුබ්‍රමනියම් මහතා	...	...	මා. ප.
32. කේ. සෙල්ලදරෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
33. සී. ටී. සෙල්වරාජා මහතා	...	...	මා. ප.
34. ඇස්. රාජරත්නම් මහතා	...	...	මා. ප.
35. ඇන්. සිවරත්නම් මහතා	...	...	මා. ප.
36. බී. නවරත්නරාජා මහතා	...	...	මා. ප.
37. ඇස්. ඇෆ්. සේවියර් මහතා	...	...	මා. ප.

ඉංජිනේරු අංශය

1. ටී. නවරත්නම් මහතා	...	...	ඩී. ඉ. ස.
2. ඇස්. බාලේන්ද්‍රම් මහතා	...	...	පෝර්මන්
3. ජේ. මාටින් මහතා	...	...	පෝර්මන්

චාචික පිළිතුරු

චාචික පිළිතුරු

නම

තනතුර

4. ඇස්. වාමදේවන් මහතා	...	...	විශේෂ ආධුනික
5. ජේ. ඇන්. තම්බියාපිල්ලෙයි මහතා	...	...	ටයර් සේවා පරිපාලක
6. ඇස්. කුමාරසාමි මහතා	...	...	ලිපිකරු
7. ආර්. සන්දරේස්වරම් මහතා	...	...	ලිපිකරු
8. ටී. පද්මනාදන් මහතා	...	...	ලිපිකරු
9. ජී. පී. ඇස්. ඩැනියෙල් මහතා	...	...	ලිපිකරු
10. ඇම්. තම්බිරාජා මහතා	...	...	ලිපිකරු
11. ටී. රාසයිසා මහතා	...	...	ලිපිකරු
12. ඇස්. ඇන්. බර්නාඩයස් මහතා	...	...	ලිපිකරු
13. කේ. ඒ ද සිල්වා මහතා	...	...	යතුරු ලිපිකරු
14. ඇස්. මුතුකුමාරසාමි මහතා	...	...	යතුරු ලිපිකරු

ගබඩා පාලක අංශය

1. සී. සිවමුර්ති මහතා	...	...	ගබඩා පාලක
-----------------------	-----	-----	-----------

පේදුරුතුඩුව ඩිපෝව

ධාවන අංශය

1. ඇන්. පතකුනම් මහතා	...	...	ඩී. අ.
2. ඇස්. බාලසුබ්‍රමනියම් මහතා	...	...	ඩී. ඩා. ස.
3. පී. සභාපති මහතා	...	...	ඩී. ප.
4. ඇස්. සෝමසුන්දරම් මහතා	...	...	ඩී. ප.
5. ඒ. ඇස්. සින්තතම්බි මහතා	...	...	ඩී. ප.
6. කේ. නවරත්නම් මහතා	...	...	ඩී. ප.
7. ඇම්. ඊශ්වරපාදම් මහතා	...	...	ඩී. ප.
8. ඒ. කන්දසාමි මහතා	...	...	ඩී. ප.
9. ආර්. කේ. සුබ්‍රමනියම් මහතා	...	...	ඩී. ප.
10. ඇස්. කන්දයිසා මහතා	...	...	ලිපිකරු
11. කේ. අයිසදුරෙයි මහතා	...	...	ලිපිකරු
12. ඒ. කදිරවේලු මහතා	...	...	ලිපිකරු
13. ඇස්. ගුණරත්නම් මහතා	...	...	ලිපිකරු
14. කේ. ටී. සභානායගම් මහතා	...	...	ලිපිකරු
15. කේ. තනිගාසලම් මහතා	...	...	ලිපිකරු
16. ආර්. නඩරාජා මහතා	...	...	යතුරු ලිපිකරු

මාර්ග පරීක්ෂක අංශය

1. ඇම්. ඒ. සිවලෝගනාදන් මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
2. ඇස්. වෙල්ලයිසා මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
3. ඇස්. සතාසිවම් මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
4. කේ. සිත්තම්පලම් මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
5. ටී. මයිල්වාගනම් මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
6. ටී. මුරුගේසු මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
7. කේ. රාජේන්ද්‍ර මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
8. කේ. ඡන්මුගම් මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
9. ඇස්. තංගරාජා මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
10. ටී. සෙල්ලදුරෙයි මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
11. ඒ. කන්දයිසා මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
12. ඊ. සිවරත්නම් මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.
13. ඇස්. තිරුසිත්තම්පලම් මහතා	...	...	ජෝ. මා. ප.

පාචික පිළිතුරු

පාචික පිළිතුරු

ඉංජිනේරු අංශය

නම	තනතුර
1. බී. සී. ජයසිංහම් මහතා ...	ඩී. ඉ. ස.
2. වී. සී. ජයසිංහම් මහතා ...	පෝර්මන්
3. ඇම්. කුලේන්ද්‍රම් මහතා ...	පෝර්මන් (සහකාර)
4. ඇස්. කුරුමුර්ති මහතා ...	පෝර්මන් (සහකාර)
5. සී. ටී. පෙරින්පනායගම්, මහතා ...	ලිපිකරු
6. ඇස්. සන්විතානන්දන් මහතා ...	ලිපිකරු
7. ඊ. නාගලිංගම් මහතා ...	ලිපිකරු
8. වී. ඇන්. නයිට් මහතා ...	ලිපිකරු
9. සී. රාමලිංගම් මහතා ...	ලිපිකරු

ගබඩා පාලක අංශය

නම	තනතුර
1. ඒ. සදනන්දන් මහතා ...	ගබඩා පාලක

යාපනය බටහිර ඩිපෝට්

ධාවන අංශය

1. ජේ. ඇස්. සෙල්වරත්නම් මහතා ...	ඩී. අ.
2. ටී. රාජේන්ද්‍රම් මහතා ...	වී. ඩා. ස.
3. ඇම්. ඩී. තම්බිරාජා මහතා ...	සේ. ම. ස.
4. ඇස්. කදිරනම්බි මහතා ...	ලිපිකරු
5. ඇස්. ඇලෙක්සැන්ඩර් මහතා ...	ලිපිකරු
6. ඇම්. බාලසුබ්‍රමනියම් මහතා ...	ලිපිකරු
7. වී. ඇම්. කේ. වෙට්ටිචේලු මහතා ...	ලිපිකරු
8. කේ. සිවසුබ්‍රමනියම් මහතා ...	ලිපිකරු
9. ඇස්. පොන්නුරෙයි මහතා ...	ලිපිකරු
10. ඇම්. සේනාධිරාජා මහතා ...	යතුරු ලිපිකරු
11. ටී. කුලනායගම් මහතා ...	ඩී. ප.
12. කේ. චේලපිල්ලෙයි මහතා ...	ඩී. ප.
13. ඒ. කනගසබාපති මහතා ...	ඩී. ප.
14. කේ. සින්තප්පා මහතා ...	ඩී. ප.
15. ඇස්. ඇන්තනි පිල්ලෙයි මහතා ...	ඩී. ප.
16. පී. නල්ලනම්බි මහතා ...	ඩී. ප.
17. ඒ. ජේ. සෙල්වරත්නම් මහතා ...	ඩී. ප.

මාර්ග පරීක්ෂක අංශය

1. ඒ. පාකානාදන් මහතා ...	ජෝ. මා. ප.
2. කේ. පොන්නුරෙයි මහතා...	මා. ප.
3. ටී. කන්දසාම් මහතා ...	මා. ප.
4. කේ. සිවපාදසුන්දරම් මහතා ...	මා. ප.
5. ඇම්. සිවසුබ්‍රමනියම් මහතා...	මා. ප.

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

නම

තනතුර

6. වි. තීරුනාචුකරසූ මහතා	...	...	මා. ප.
7. ඒ. නඩරාජා මහතා	...	...	මා. ප.
8. කේ. සුජ්ජයා මහතා	...	...	මා. ප.
9. වි. තම්බු මහතා	...	...	මා. ප.
10. ඒ. වෛනිලිංගම් මහතා	...	...	මා. ප.
11. ඇම්. කනගරත්නම් මහතා	...	...	මා. ප.
12. ඇස්. සුන්දරමුර්ති මහතා	...	...	මා. ප.
13. ඒ. රාමලිංගම් මහතා	...	...	මා. ප.
14. ඒ. වි. නල්ලනම්බි මහතා	...	...	මා. ප.
15. ඇස්. මහේන්ද්‍රන් මහතා	...	...	මා. ප.
16. ඇස්. වේලුපිල්ලෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
17. ඇස්. ජයසිංහම් මහතා	...	...	මා. ප.
18. ඊ. සින්හදුරෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
19. කේ. එදිරිනායගම් මහතා	...	...	මා. ප.
20. වි. කන්දියා මහතා	...	...	මා. ප.
21. ටී. වෛනලිංගම් මහතා	...	...	මා. ප.
22. ඇම්. සෙල්ලදුරෙයි මහතා	...	...	මා. ප.
23. ඇස්. මණ්ඩලම් මහතා	...	...	මා. ප.
24. ඇස්. පී. කන්දියා මහතා	...	...	මා. ප.
25. පී. ඒ. නඩරාජා මහතා	...	...	මා. ප.
25. පී. ඒ. නඩරාජා මහතා	...	...	මා. ප.

ඉංජිනේරු අංශය

1. කේ. බී. ද සිල්වා මහතා	...	...	ඩී. ඉ. ස.
2. කේ. නගුලේස්වරම් මහතා	...	...	පෝර්මන්
3. ඇස්. වෛරමුත්තු මහතා	...	...	පෝර්මන්
4. ජේ. ආර්. ආර්. සෙල්වරත්නම් මහතා	...	...	ලිපිකරු
5. ටී. සී. නඩරාජා මහතා	...	...	ලිපිකරු
6. ඇස්. කුලසිංහම් මහතා	...	...	ලිපිකරු
7. ඇම්. සී. ජීවරත්නම් මහතා	...	...	ලිපිකරු
8. ඇස්. ඇම්. ඒ. කාවාලෝ මහතා	...	...	ලිපිකරු
9. වි. පොන්නුදුරෙයි මහතා	...	...	ලිපිකරු
10. ටී. ඇෆ්. ජයරත්නම් මහතා	...	...	ලිපිකරු
11. ආර්. ජී. ද සිල්වා මහතා	...	...	ලිපිකරු

ගබඩා පාලක අංශය

1. සී. ඇස්. රත්නම් මහතා	...	...	ගබඩා පාලක
2. ආර්. මුත්තයියා මහතා	...	...	ගබඩා සහායක
3. බී. ජේ. ආරියරත්නම් මහතා	...	...	ගබඩා සහායක
4. බී. සභාරත්නම් මහතා	...	...	ගබඩා සහායක
5. ඇම්. සබම්පිල්ලෙයි මහතා	...	...	ගබඩා සහායක

JAFFNA REGIONAL MANAGER'S OFFICE
OPERATIONS DIVISION

Name	Designation
1. Mr. K. R. Velupillai ..	R. M.
2. Mr. K. Nagaratnam ..	A. R. M. (O)
3. Mr. K. Kumarakulasingham ..	P. A.
4. Mr. S. N. Balasingham ..	I. O.
5. Mr. V. Parakramasingham ..	Clerk
6. Mr. S. A. Edwards ..	do.
7. Mr. N. Navaratnam ..	do.
8. Mr. S. Sivapala Subramaniam ..	do.
9. Mr. S. K. Thuraiirajah ..	do.
10. Mr. R. Sisabeson ..	do.
11. Mr. S. Buvaneshwaram ..	Stenographer
12. Mr. K. Wijeyaratnam ..	Typist Clerk
13. Mr. W. V. P. Francis Fernando ..	do.
14. Miss S. Subadradevi ..	do.
15. Miss A. Yogarani ..	do.
16. Mr. L. I. Ferdinands ..	Clerk
17. Mr. A. T. Thuraiirajah ..	do.

ENGINEERING DIVISION

1. Mr. A. S. Joseph ..	A. R. M. (E)
2. Mr. M. Wilfred ..	Clerk
3. Mr. V. Swaminadan ..	do.
4. Miss L. T. S. Luwis ..	Typist Clerk

ACCOUNTS SECTION

1. Mr. N. Pathmarajah ..	A. R. M. (A)
2. Mr. R. Thillainathan ..	Clerk
3. Mr. K. Velaudam ..	do.
4. Mr. T. Radanayagam ..	do.
5. Mr. A. Nallathambi ..	do.
6. Mr. K. S. Nadarajah ..	do.
7. Mr. V. Sathchithanandam ..	do.
8. Mr. M. Mahodhyalingam ..	do.
9. Mr. T. Thanigasalam ..	do.
10. Mr. S. Kulandavelu ..	do.
11. Mr. K. Balasubramaniam ..	do.
12. Mr. A. Kandasamy ..	do.
13. Mr. P. Jeevaratnam ..	do.
14. Mr. S. Sathananthan ..	do.
15. Mr. K. Balasingam ..	do.
16. Mr. K. C. Paramalingam ..	do.
17. Mr. S. Balasubramaniam ..	do.
18. Mr. S. Sivarajah ..	do.
19. Mr. M. Sivarajah ..	do.
20. Mr. M. P. Rajadurai ..	do.
21. Mr. K. Subramaniam ..	do.
22. Mr. N. Pathmanathan ..	do.
23. Mr. S. Manivasagan ..	do.
24. Mr. A. Shanmugananthan ..	do.
25. Mr. K. Kandasamy ..	do.
26. Mr. S. Sundaralingam ..	do.
27. Mr. V. Sivarajah ..	do.
28. Mr. S. Mahendran ..	do.
29. Mr. K. Thiruneelakandan ..	do.
30. Mr. S. Rajalingam ..	do.
31. Mr. S. Kandasamy ..	do.
32. Mr. S. P. Basnayake ..	do.
33. Mr. R. Lowrence Pillai ..	Typist Clerk
34. Miss K. Selvaranee ..	do.
35. Mr. E. C. Reginald ..	do.
36. Mr. T. Jeyagowri ..	do.
37. Mr. C. Jeyasothi ..	do.

INTERNAL AUDIT SECTION

Name

Designation

1. Mr. K. V. Subramaniam ..	.. I. A. O.
2. Mr. R. Mahakanapathy Pillai ..	.. do.

INTERNAL INSPECTION SECTION

1. Mr. A. Selladurai ..	.. I. A.

REGIONAL AUDIT SECTION

1. Mr. T. Pathmanadan ..	.. R. A. O.
2. Mr. A. Ponniah ..	.. Clerk
3. Mr. K. Sivanandan ..	.. do.
4. Mr. K. Kamalakumar ..	.. do.
5. Mr. N. Jayakumar ..	.. do.
6. Mr. M. Paraparasingham ..	.. do.

SECURITY SECTION

1. Mr. K. Shanmugasunderam ..	.. A. S. O.
2. Mr. R. M. Ariyawardena ..	.. S. S. I.
3. Mr. S. Ariyarajah ..	.. do.

REGIONAL SUPPLY SECTION

1. Mr. K. Ariyarajah ..	.. R. S. A.
2. Mr. S. S. Sinnadurai ..	.. Clerk
3. Mr. A. Perinpanadan ..	.. do.
4. Miss A. A. Eliyathamby ..	.. do.

FLYING SQUAD SECTION

1. Mr. X. Swamipillai ..	.. O. I. C.
2. Mr. S. Kadirgamathambi ..	.. S. R. I.
3. Mr. A. S. Sivapakiampillai ..	.. S. R. I.
4. Mr. A. Ponnadurai ..	.. D. I.
5. Mr. S. Velupillai ..	.. R. I.
6. Mr. S. T. Nalliah ..	.. do.
7. Mr. K. S. Sinnathambi ..	.. do.
8. Mr. T. Namasivayam ..	.. do.
9. Mr. S. Kandasamy ..	.. do.
10. Mr. K. Kandiah ..	.. do.
11. Mr. P. Rajadurai ..	.. do.
12. Mr. E. Navaratnam ..	.. do.
13. Mr. R. Balasubramaniam ..	.. do.
14. Mr. R. Nadarajah ..	.. do.
15. Mr. S. Kanapathypillai ..	.. do.

ROAD INSPECTION SECTION

1. Mr. N. Kandasamy ..	.. S. R. I.
2. Mr. R. Nallanathan ..	.. R. I.
3. Mr. V. Rajanayagam ..	.. do.
4. Mr. S. Navaratnam ..	.. do.
5. Mr. A. Ratnam ..	.. do.
6. Mr. V. Balasinhnam ..	.. do.
7. Mr. S. A. Kanagasabai ..	.. do.
8. Mr. T. Thirunavukarasu ..	.. do.
9. Mr. T. Sundaralingam ..	.. do.
10. Mr. V. Thambidurai ..	.. do.
11. Mr. V. Nadarajah ..	.. do.
12. Mr. S. Kanagaratnam ..	.. do.
13. Mr. A. Rajadurai ..	.. do.
14. Mr. K. Chelliah ..	.. do.
15. Mr. M. Devendram ..	.. do.
16. Mr. V. Sinnathambi ..	.. do.
17. Mr. T. Gunasingam ..	.. do.
18. Mr. N. Thirunavukarasu ..	.. do.
19. Mr. K. Rasiah ..	.. do.

මාවික පිළිතුරු

මාවික පිළිතුරු

JAFFNA EAST DEPOT

OPERATIONS DIVISION

<i>Name</i>	<i>Designation</i>
1. Mr. R. Rajendram ..	.. D. S.
2. Mr. K. Thyagarajah ..	.. D. O. A.
3. Mr. N. Arunasalam ..	.. P. A.
4. Mr. A. C. Peiris ..	.. Clerk
5. Mr. S. Sawarimuttu ..	.. do.
6. Mr. M. I. Mohamedrajah ..	.. do.
7. Mr. C. Coomaraswamy ..	.. do.
8. Mr. S. Kadiravelu ..	.. do.
9. Mr. S. Balakrishnasharma ..	.. do.
10. Mr. A. S. Selladurai ..	.. do.
11. Mr. K. A. Visumalingam ..	.. D. I.
12. Mr. S. Somasunderam ..	.. S. D. I.
13. Mr. S. T. Thuraijah ..	.. D. I.
14. Mr. T. R. Joseph ..	.. do.
15. Mr. N. K. Thirunavukarasu ..	.. do.
16. Mr. S. Canagasabai ..	.. do.
17. Mr. S. Ratnasabapathy ..	.. do.
18. Mr. K. V. Sithivinayagam ..	.. do.
19. Mr. N. Kandasamy ..	.. do.
20. Mr. A. Sabaratnam ..	.. do.
21. Mr. E. Samuel ..	.. do.
22. Mr. E. Weerasingham ..	.. do.

ROAD INSPECTORS SECTION

1. Mr. S. P. C. Aiyadurai ..	.. S. R. I.
2. Mr. V. Sabapathy ..	.. do.
3. Mr. P. Perumal ..	.. do.
4. Mr. K. Sinnadurai ..	.. R. I.
5. Mr. K. Subramaniam ..	.. do.
6. Mr. A. Masilamani ..	.. do.
7. Mr. M. S. Pathmanadan ..	.. do.
8. Mr. M. Wijayaratnam ..	.. do.
9. Mr. A. K. Murugesu ..	.. do.
10. Mr. K. Thangavelu ..	.. do.
11. Mr. E. Ponnadurai ..	.. do.
12. Mr. K. Rasiah ..	.. do.
13. Mr. N. Kanagaratnam ..	.. do.
14. Mr. A. Arumugam ..	.. do.
15. Mr. P. Subramaniam ..	.. do.
16. Mr. K. Rajaratnam ..	.. do.
17. Mr. S. Pubalasingham ..	.. do.
18. Mr. V. Puthathamby ..	.. do.
19. Mr. M. Ponnadurai ..	.. do.
20. Mr. S. Ratnam ..	.. do.

ROAD INSPECTION TEAM

21. Mr. P. Chelliah ..	.. R. I.
22. Mr. V. Rajaratnam ..	.. do.
23. Mr. V. Iyadorai ..	.. do.
24. Mr. M. Tharmalingam ..	.. do.
25. Mr. R. Kanagaratnam ..	.. do.
26. Mr. S. Navaratnam ..	.. do.
27. Mr. P. K. Subramaniam ..	.. do.
28. Mr. N. Nagarajah ..	.. do.

වාරික පිළිතුරු

වාරික පිළිතුරු

ROAD INSPECTION TEAM (contd.)

Name	Designation
29. Mr. S. Subramaniam ..	R. I.
30. Mr. T. K. Subramaniam ..	do.
31. Mr. Sellappa Subramaniam ..	do.
32. Mr. K. Selladurai ..	do.
33. Mr. C. T. Selvarajah ..	do.
34. Mr. S. Rajaratnam ..	do.
35. Mr. N. Seevaratnam ..	do.
36. Mr. V. Navaratnarajah ..	do.
37. Mr. S. F. Xavier ..	do.

ENGINEERING SECTION

1. Mr. T. Navaratnam ..	D. E. A.
2. Mr. S. Balendram ..	Foreman
3. Mr. J. Martin ..	do.
4. Mr. S. Vamadevan ..	Special Apprentice
5. Mr. J. N. Thambiyapillai ..	Tyre cum Service Supervisor
6. Mr. S. Kumaraswamy ..	Clerk
7. Mr. R. Sandareswaram ..	do.
8. Mr. T. Pathmanadan ..	do.
9. Mr. P. G. S. Daniel ..	do.
10. Mr. M. Thambirajah ..	do.
11. Mr. T. Rasiah ..	do.
12. Mr. S. N. Bernadiaz ..	do.
13. Mr. K. A. de Silva ..	Typist Clerk
14. Mr. S. Muthukumarasamy ..	do.

STORES CONTROL SECTION

1. Mr. C. Sivamurthi ..	Store-Keeper
-------------------------	--------------

POINT PEDRO DEPOT

OPERATIONS DIVISION

1. Mr. N. Pathkunam ..	D. S.
2. Mr. S. Balasubramaniam ..	D. O. A.
3. Mr. P. Sabapathy ..	D. I.
4. Mr. S. Somasundaram ..	do.
5. Mr. A. S. Sinnathamby ..	do.
6. Mr. K. Navaratnam ..	do.
7. Mr. M. Ishwarapatham ..	do.
8. Mr. A. Kandasamy ..	do.
9. Mr. R. K. Subramaniam ..	do.
10. Mr. S. Kandiah ..	Clerk
11. Mr. K. Aiyadurai ..	do.
12. Mr. A. Kadiravelu ..	do.
13. Mr. S. Gunaratnam ..	do.
14. Mr. K. T. Sabanayagam ..	do.
15. Mr. K. Thanigasalam ..	do.
16. Mr. R. Nadarajah ..	Typist Clerk

ROAD INSPECTORS SECTION

1. Mr. M. A. Sivaloganathan ..	S. R. I.
2. Mr. S. Chelliah ..	do.
3. Mr. S. Sathasiwam ..	do.
4. Mr. K. Sithampalam ..	do.
5. Mr. V. Mylvaganam ..	do.
6. Mr. V. Murugesu ..	do.
7. Mr. K. Rajendram ..	do.
8. Mr. K. Shanmugam ..	do.
9. Mr. S. Thangarajah ..	do.
10. Mr. V. Selladurai ..	do.
11. Mr. A. Kandiah ..	do.
12. Mr. E. Siwaratnam ..	do.
13. Mr. S. Thirusittampalam ..	do.

ENGINEERING DIVISION

Name		Designation
1. Mr. B. C. Jayasingam	..	D. E. A.
2. Mr. V. C. Jayasingam	..	Foreman
3. Mr. M. Kulendram	..	Asst. Foreman
4. Mr. S. Kurumurthy	..	Asst. Foreman
5. Mr. C. T. Perinpanayagam	..	Clerk
6. Mr. S. Sathchithanandan	..	do.
7. Mr. E. Nagalingam	..	do.
8. V. N. Knight	..	do.
9. Mr. C. Ramalingam	..	do.

STOCK CONTROL SECTION

Name		Designation
1. Mr. A. Sathanandan	..	Store Keeper

JAFFNA WEST DEPOT

OPERATIONS DIVISION

Name		Designation
1. Mr. J. S. Selvaratnam	..	D. S.
2. Mr. T. Rajendram	..	D. O. A.
3. Mr. M. D. Thambirajah	..	P. A.
4. Mr. S. Kadirathamby	..	Clerk
5. Mr. S. Alexander	..	do.
6. Mr. M. Balasubramaniam	..	do.
7. Mr. V. M. K. Vettivelu	..	do.
8. Mr. K. Sivasubramaniam	..	do.
9. Mr. S. Ponnadurai	..	do.
10. Mr. M. Senadirajah	..	Typist Clerk
11. Mr. T. Kulanayagam	..	D. I.
12. Mr. K. Velupillai	..	D. I.
13. Mr. A. Kanagasabapathy	..	do.
14. Mr. K. Sinnappa	..	do.
15. S. Anthonypillai	..	do.
16. Mr. P. Nallathamby	..	do.
17. Mr. A. J. Selvaratnam	..	do.

ROAD INSPECTION TEAM

Name		Designation
1. Mr. A. Paciyanathan	..	S. R. I.
2. K. Ponnudurai	..	R. I.
3. Mr. T. Kandasamy	..	do.
4. Mr. K. Sivapadasunderam	..	do.
5. Mr. M. Sivasubramaniam	..	do.
6. Mr. V. Thiruwanakarusu	..	do.
7. Mr. A. Nadarajah	..	do.
8. Mr. K. Suppiah	..	do.
9. Mr. V. Tambu	..	do.
10. Mr. A. Vythyalingam	..	do.
11. Mr. M. Kanagaratnam	..	do.
12. Mr. S. Sunderamurthi	..	do.
13. Mr. A. Ramalingam	..	do.
14. Mr. A. V. Nallathambi	..	do.
15. Mr. S. Mahendran	..	do.
16. Mr. S. Velupillai	..	do.
17. Mr. S. Jayasingham	..	do.
18. Mr. E. Sinnadurai	..	do.
19. Mr. K. Edirinayagam	..	do.
20. Mr. V. Kandiah	..	do.
21. Mr. T. Vythyalingam	..	do.
22. Mr. Selladurai	..	do.
23. Mr. S. Mandalam	..	do.
24. Mr. S. P. Kandiah	..	do.
25. Mr. P. A. Nadarajah	..	do.

வெவ்வி பிடிவரு

வெவ்வி பிடிவரு

ENGINEERING DIVISION

Name		Designation
1. Mr. K. B. de Silva	..	D. E. A.
2. Mr. K. Nagulaswaram	..	Foreman
3. Mr. S. Vyramuttu	..	do.
4. Mr. J. R. R. Selvaratnam	..	Clerk
5. Mr. T. C. Nadarajah	..	do.
6. Mr. S. Kulasingam	..	do.
7. Mr. M. C. Jeevaratnam	..	do.
8. Mr. S. M. A. Carwalow	..	do.
9. Mr. V. Ponnadurai	..	do.
10. Mr. T. F. Jayaratnam	..	do.
11. Mr. R. G. de Silva	..	do.

STOCK CONTROL SECTION

Name		Designation
1. Mr. C. S. Ratnam	..	Store-keeper
2. Mr. R. Muttiah	..	Stores Assistant
3. Mr. B. J. Ariyaratnam	..	do.
4. Mr. B. Sabaratnam	..	do.
5. Mr. M. Sabampillai	..	do.

வித்யாலங்கார விஸ்வ வித்யாலய : ப்ரொகிரெஸ்
நிர்வாகி

வித்தியாலங்கார பஸ்கலைக்கழகம் : விருத்தியாய்வு
உத்தியோகத்தர்.

VIDYALANKARA UNIVERSITY : PROGRESS
OFFICER

5. வி. வி. ஓல்கரத்ன மஹ. (கொலொன்
நாவ)

(திரு. ஈ. பி. இலங்கரத்ன—கொலொன்
நாவ)

(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonawwa)

அமலபன ஸ்ரீ ஸ்ரீ காவிரி கவியு
அமலபன அமல ப்ரொகிரெஸ் : (அ) வித்யா
லங்கார விஸ்வ வித்யாலய ப்ரொகிரெஸ்
நிர்வாகி ப்ரொகிரெஸ் கவியு? (ஆ) வித்யா
லங்கார விஸ்வ வித்யாலய ப்ரொகிரெஸ்
நிர்வாகி ப்ரொகிரெஸ் கவியு? (இ) வித்யா
லங்கார விஸ்வ வித்யாலய ப்ரொகிரெஸ்
நிர்வாகி ப்ரொகிரெஸ் கவியு? (ஈ) வித்யா
லங்கார விஸ்வ வித்யாலய ப்ரொகிரெஸ்
நிர்வாகி ப்ரொகிரெஸ் கவியு? (ஐ) வித்யா
லங்கார விஸ்வ வித்யாலய ப்ரொகிரெஸ்
நிர்வாகி ப்ரொகிரெஸ் கவியு?

கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரைக்
கேட்ட வினா : (அ) வித்தியாலங்கார பஸ்கலைக்க
கழகம் கழகத்தின் விருத்தியாய்வுத்தியோகத்
தர் நியமிக்கப்பட்ட தெப்பொழுது? (ஆ) அந்தப்
பதவியின் வெற்றிடம் பற்றிய விளம்
பரம் வெளியிடப்பட்ட தெப்பொழுது? (இ) அந்த
காக நேர்முகப் பரீட்சை நடத்தியதற்குப் பின்னர்

பட்ட தெப்பொழுது? (ஈ) அப்பதவிக்கு
கோரப்பட்ட கல்வித் தகைமை யாது? (உ)
நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகத்தரின் கல்வித்
தகைமை யாது?

asked the Minister of Education and
Cultural Affairs : (a) When was the
Progress Officer of the Vidyalandkara
University appointed? (b) When
was the vacancy advertised? (c)
When was the interview held? (d)
What were the educational qualifi-
cations for the post mentioned in the
advertisement? (e) What are the
educational qualifications of the offi-
cer who was appointed?

ஸாமனி ஜயசூரிய மஹ. (அமலபன ஸ்ரீ
ஸ்ரீ காவிரி கவியு அமலபன ப்ரொகிரெஸ்
நிர்வாகி)

(திரு. காமனி ஜயசூரிய—கல்வி, கலாசார
விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய
தரிசி)

(Mr. Gamani Jayasuriya—Parliamen-
tary Secretary to the Minister of Educa-
tion and Cultural Affairs)

(அ) 1967 அப்ரீல் 1 வுநிதா ஸிவம். (ஆ)
1967 மார்ச்சு 6 வுநிதா. (இ) 1967 மார்ச்சு 20
வுநிதா. (ஈ) ப்ரொகிரெஸ் ப்ரொகிரெஸ்
விவகாரம். அநிர்வாகி ப்ரொகிரெஸ்
கவியு. (உ) ப்ரொகிரெஸ் கவியு. (ஈ) ப்ரொகிரெஸ்
கவியு. (ஐ) ப்ரொகிரெஸ் கவியு.

வாசக பிழைகள்

யைப் போன்ற சமூகப் பண்பு (சமூகம்) விளக்கம்
கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கட்டத்தில் இது
புதிதான தகவல் மீது நன்றி உண்டாகிறது.

இலங்கைத் தலைவர்.

(திரு. இலங்கைத் தலைவர்)

(Mr. Ilangaratne)

அதன் பின்னர் கருத்துக்கள் எழுப்பப்பட்டு வருவது
காணப்படும். இது கருத்துக்கள் மீது நன்றி உண்டாகிறது.
அந்தக் கட்டத்தில் இது புதிதான தகவல் மீது நன்றி
உண்டாகிறது.

சுயேச்சைத் தலைவர்.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

மேலும் விவரம் கொடுக்கப்பட்டு வருவது
காணப்படும். அந்தக் கட்டத்தில் இது புதிதான தகவல்
மீது நன்றி உண்டாகிறது.

பி. யு. துடாவே தலைவர். (மாண்புமிகு)

(திரு. பி. யு. துடாவே—மாண்புமிகு)

(Mr. B. Y. Tudawe—Matara)

மேலும் விவரம் கொடுக்கப்பட்டு வருவது
காணப்படும். அந்தக் கட்டத்தில் இது புதிதான தகவல்
மீது நன்றி உண்டாகிறது.

சுயேச்சைத் தலைவர்.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

இது கருத்துக்கள் மீது நன்றி உண்டாகிறது.

இலங்கைத் தலைவர்.

(திரு. இலங்கைத் தலைவர்)

(Mr. Ilangaratne)

மேலும் விவரம் கொடுக்கப்பட்டு வருவது
காணப்படும். அந்தக் கட்டத்தில் இது புதிதான தகவல்
மீது நன்றி உண்டாகிறது.

“அந்தக் கட்டத்தில்”

விவரம் கொடுக்கப்பட்டு வருவது

புதிதான தகவல் மீது நன்றி உண்டாகிறது.
அந்தக் கட்டத்தில் இது புதிதான தகவல் மீது நன்றி
உண்டாகிறது.

வாசக பிழைகள்

சுயேச்சைத் தலைவர்: விவரம் கொடுக்கப்பட்டு வருவது
காணப்படும். அந்தக் கட்டத்தில் இது புதிதான தகவல்
மீது நன்றி உண்டாகிறது.

இலங்கைத் தலைவர்: விவரம் கொடுக்கப்பட்டு வருவது
காணப்படும். அந்தக் கட்டத்தில் இது புதிதான தகவல்
மீது நன்றி உண்டாகிறது.

அந்தக் கட்டத்தில் இது புதிதான தகவல் மீது நன்றி
உண்டாகிறது.

சுயேச்சைத் தலைவர்.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

இது கருத்துக்கள் மீது நன்றி உண்டாகிறது.

நிர்ணயக் கமிட்டித் தலைவர்

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Question No. 6.

பி. யு. துடாவே தலைவர். (மாண்புமிகு)

(திரு. எஸ். ஏ. பிரிஸ்—வர்த்தக, வியாபார

அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. S. A. Peeris—Parliamentary Secretary to the Minister of Commerce and Trade)

I want three weeks' time to answer this Question.

புதிதான தகவல் மீது நன்றி உண்டாகிறது.

வினா மன்றம் தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்க

கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

பி. யு. துடாவே தலைவர்: விவரம் கொடுக்கப்பட்டு வருவது

காணப்படும். அந்தக் கட்டத்தில் இது புதிதான தகவல்

மீது நன்றி உண்டாகிறது.

இலங்கைத் தலைவர்: விவரம் கொடுக்கப்பட்டு வருவது

What were their qualifications at the time of selection? (c) What further qualifications were necessary for them: (a) to be confirmed in their respective posts; (ii) to qualify for promotion, e.g., over an efficiency bar? (d) How many of them were sent abroad to qualify for (i) or (ii) mentioned in question (c)? (e) Was any officer's confirmation or promotion delayed because he failed to obtain such further qualification? (Give details.) (f) How many of those sent abroad for qualifications to be confirmed came back with qualifications for promotion also, and how many had to be sent again for qualification for promotion? (g) Will he give details of retirements or resignations duly accepted from all those appointed or promoted during this period?

රු. ඩී. පී. ආර්. ශ්‍රීනිවර්ධන (කම්බන්ත
හා බිවර ඇමති)

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன—கைத் தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சர்)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena—
Minister of Industries and Fisheries)

(a) The following appointments were made by the P. S. C. during the years 1947 to 1967—

Chemists ..	3
Mining Geologists ..	Nil
Geophysicist ..	1
Assistant Geologists ..	7
Inspector of Mines ..	Nil

(b) (i) Chemists—B.Sc. (Special) Chemistry. (ii) Geophysicist—B.Sc. (Special) Physics ; selected and sent abroad for qualifying in Geophysics prior to appointment. (iii) Asst. Geologists—2 officers with B.Sc. (Special) Geology ; 1 officer with M.Sc. in Geology ; 1 officer with Ph.D. in Geology ; 2 officers with B.Sc. (General) ; 1 officer Intermediate in Science. The last 3 officers were selected and sent abroad for training in Geology, prior to appointment.

(c) (i) Proficiency in Sinhala is necessary for confirmation for officers appointed after September 1956. Prior to 1956 confirmation followed after two years of satisfactory service during the period of

probation. (ii) Promotion over the E.B. at 8,400 on the scale Rs. 4,080—360 × 480—13,200 requires a post-graduate degree or diploma in their respective fields of study. This requirement came into force with effect from 1.10.57.

(d) (i) Nil. (ii) Two.

(e) The confirmation of one officer was delayed till he got through the required proficiency tests. No promotion over the E.B. at 8,400 was delayed due to failure to obtain a post-graduate degree.

(f) No officers were sent abroad for qualification for confirmation, but two officers were sent abroad for qualification for promotion over the Efficiency Bar.

(g) Nil—One officer has submitted his resignation, which has not been accepted.

කෙටුම්පත් පණත පිළිගැනවීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாக்கள்

BILLS PRESENTED

බෞද්ධ විහාර දේවාල ගම් (සංඝෝධන)
පනත් කෙටුම්පත

பௌத்த கோயிலாதனங்கள் (திருத்த) மசோதா
BUDDHIST TEMPORALITIES (AMENDMENT)
BILL

"to amend the Buddhist Temporalities Ordinance."

පිළිගන්නා ලද්දේ සවදෙශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති
වෙනුවට, රාජ්‍ය ඇමති සහ අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ හා
රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ
පාර්ලිමේන්තු ලේකම් ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
විසිනි. 1967 අගෝස්තු 3 වන බ්‍රහස්පතින්දා දෙවන
වර කියවිය යුතුයයිද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද
නියෝග කරන ලදී.

உள்நாட்டு விவகார அமைச்சர் சார்பாக, இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சரதும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சரதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியுமான கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. 1967, ஆகஸ்ட் 3, வியாழக்கிழமை.

இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் ஆணையிடப்பட்டது.

Presented by the Hon. J. R. Jayewardene, Minister of State and Parliamentary

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs, on behalf of the Minister of Home Affairs ; to be read a Second time upon Thursday, 3rd August 1967, and to be printed.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967-68

APPROPRIATION BILL, 1967-68

කල් තබන දේ විවාදය කළද්වත් පවත්වනු පිණිස නියෝගය කියවන දේ. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය [ප්‍රේ 25].

“පනත් කෙටුම්පත දැන් දෙවන වර කියවිය යුතුය”—[ගරු වන්නිකායක].

ප්‍රශ්නය යළිත් සහතිමුඛ කරන දේ.

ஜூலை 25 ஆம் தேதிய வினா மீதான ஒத்திவைக்கப் பெற்ற விவாதம் மீள ஆரம்பிப்பதற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.

“மசோதா இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப் பிடப்படுமாக”—[கௌரவ வன்னிநாயக்க].

வினா மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது..

Order read for resuming adjourned Debate on Question—[25th July].

“That the Bill be now read a Second time”—[The Hon. Wanninayake].

Question again proposed.

ප්‍ර. හා. 10.15

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විපක්‍ෂය වෙනුවෙන් මෙම අයවැය විවාදය ආරම්භ කිරීමට මට නියමව තිබෙන නිසා එම භාර දූර කටයුත්ත මගේ ශක්ති ප්‍රමාණයෙන් ඉෂ්ට කිරීමට මා අදහස් කරනවා. අද නැකැත් දවසක්. හැමතැනකම වාගේ අද මහල් ගෙවල්. එම නිසා නැකැත් දවසින් ආරම්භ කරන මෙම විවාදයෙන් අපේ ජාතියටත් ශුභ අනාගයක් වේවායි මා ප්‍රාර්ථනය කරනවා. ඒ වාගේම මාත් මහල් ගෙවල් දෙකකටම සහභාගි වීසි පැමිණියේ. එම මහල් ගෙවල් දෙකින් එකක් විශේෂ ස්ථානයක් ගන්නවා. ඒ මහලෙනුත් විපක්ෂයේ ක්‍රියා මාර්ගය පමණක් නොවෙයි, අපේ සමාජවාදී ව්‍යාපාරයෙහි ඉක්මන් පියවරක් ගන්නට ලැබේවායි මා ප්‍රාර්ථනය කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා විපක්ෂයේ සිටගෙන අයවැය යෝජනාව විවේචනය කරන දෙවන වාරය මෙයයි. මෙයට පෙර මහනුවර මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් 1948 දී පමණ, කෙටි කාලයක් තුළ, මේ සභා ගර්භයෙහි සිටියදී මට අයවැය විවේචනය කරන්න අවස්ථාව ලැබුණා. ඉන් පසුව සත් අවුරුද්දක පමණ කාලයක් තහනම්ව සිට 1956 දී නැවත වරක් සභා ගර්භයට මන්ත්‍රී වරයකු වශයෙන් පැමිණියත්, විපක්ෂයේ සිට අයවැය විවේචනය කිරීමට අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ. බණ්ඩානායක රජයන්හි ඇමතිවරයකු වශයෙන් අවුරුදු නවයක පමණ කාලයක් සිට එම අයවැය වාර්තා සම්පාදනය කිරීමටත්, ඒ සම්බන්ධයෙන් රජය වෙනුවෙන් පෙනී සිට කථා කිරීමටත් මට අවස්ථාවක් ලැබුණා. ඒ වාගේම 1963-64 වර්ෂයේ අයවැය වාර්තාව මුදල් ඇමති වශයෙන් ඉදිරිපත් කිරීමටත් අවකාශ සැලසුණා.

දැනට එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන්, ජේෂ්වරත්න පක්ෂයෙන්, අනිකුත් පක්ෂ වලත් ආණ්ඩුව සභාවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන මෙම අයවැය වට්ටෝරුව අප විවේචනය කරන්න අදහස් කරන්නේ වැරදි සොයන්නකු වශයෙන් නොවෙයි; මධ්‍යස්ථව හොඳ තරක මොකක් ද කියා අවබෝධ කරගෙන විවේචනය කරන්නටයි අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ. යම්කිසි විධියකින් වැරදි පමණක් සඳහන් කරන්න සිද්ධ වුණොත් එයින් තේරෙන්නේ එතැනින් එහාට යමක් කියන්නට නැති බවයි.

අප අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට පෙර, මා මතක් කර දෙන්න කැමතියි, සාමාන්‍යයෙන් අයවැය යෝජනා කරන දවසෙ මෙම ගරු සභාවේ පමණක් නොවෙයි, මුළු ලංකාවේම පවතින්නේ මංගල්‍ය උත්සවයක තත්ත්වයක් බව. විශාල උද්‍යෝගයක් මුළු ලංකාවේම පවතිනවා. උසස් පහත් හෙදයක් නැතුව, පංක්ති හේදයක් නැතුව, අපට මොන විධියේ සහනයක් ලැබෙයිද, මොන විධියේ බරක් අප මත වැටෙයිද, කියන කුතුහලය නිසා එක්තරා අන්දමක උද්‍යෝගයක් මහජනතාව තුළ පවතිනවා. නමුත් මෙවර අයවැය වාර්තාව ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී මෙයට පෙර කිසි කලෙක නොතිබුණු විධියේ මන්දෝත්සාහයක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පතන, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

කලකිරීමක් සහා ගර්භය පමණක් නො වෙයි, ගැලරියෙ පමණක් නොවෙයි, මුළු රටේම පැවැති බව තමුන් තාන්සෙන් දන්නවා ඇති. මේ ආණ්ඩුවට ආධාර කරන පත්‍රවලින් පවා ඒ බව එදා ප්‍රකාශ කරන්න යෙදුණා. 1967 ජූලි මාසයේ 26 වනදා “ඩේලි නිවිස්” පත්‍රයේ මේ අන්දමට මුල් පිටුවේම පළ කර තිබුණා :

“The galleries were half empty.”

එ වගේම—

“The flamboyance and colour usually provided by a whole heap of society women are now quietly fading away. The women in the galleries were so few that one could have verily counted them on one’s fingers. In fact the galleries themselves which are normally choc-a-bloc on a day like today, were half-empty.

Mirigama’s Mrs. Siva Obeysekera was about the most colourful figure in the House..”

මේ අපි කියන ඒව නොවෙයි ; තමුන් තාන්සේලාගේ පත්‍ර කියන ඒවයි. [බාබා කිරීමක්] මොනව කියනව දැයි මට තේරුම් ගන්න අමාරුයි. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එතරම් නෝනලා ප්‍රිය කරන කෙනෙක් යයි මම හිතන්නේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුව කරන්න යන්නේ මොනවද, නො කරන්නේ මොනවද කියා හොඳහැටි දන්න නිසාත්, සමහරවිට කියන දේ නො කිරීම පිළිබඳව මේ ආණ්ඩුවට අපකීර්ති යක් තිබෙන නිසාත් මේ මන්දෝත් සාහය ලංකාවේ පවතිනවාට කිසි අනුමාන යක් නැහැ. මේ අයවැය යෝජනාවලින් ඉදිරිපත් වුණ කරුණු සොයාගෙන සමහරු බඩු ගන්ට එහෙම ගියා දැයි හුඟ දෙනෙක් කල්පනා කළා. එදාම පත්‍රයේත් ඊට කලින් දිනක පත්‍රයකත් පළ වී තිබුණා, සිගරට් ගණන් යනවය, සුරා ගණන් යන වය කියා. අපි ඒ ගැන දොස් පවරන්නේ නැහැ. ඒක මුදල් ඇමතිතුමාගේ කන්තෝරුවෙන් කාන්දුවෙලා ගිය ආරංචි යක් යයි මම කියන්නේ නැහැ. එහෙත් මේ අයවැය වාර්තාවල තිබුණු ඉලක්කම් වලින් දැන ගන්න පුළුවන්කම තිබුණා, සිගරට්, සුරාවටු, මත්පැන් ආදියේ මිල වැඩි වන්ට ඉඩ තිබෙන බව. අනාගතයේ දී ඉලක්කම්වලින්වත් ඒ විධියේ හැඟීමක් ඇති කර ගත නොහැකි වන අන්දමට අයවැය වාර්තා ඉදිරිපත් කිරීම හොඳ යයි මා හිතනවා. නැත්නම් සුක්ෂ්ම විධිවිධාන

කල්පනා කරන අයවා වෙළඳ ව්‍යාපාරික යින් අයවැය වට්ටෝරු දෙස බලා මොන මොන බඩුවල මිල ඉහළ යයි ද, මොන මොන බඩුවල මිල බසියි ද, කියා දැනගෙන අයුතු ප්‍රයෝජන ලබන්න මෙය අවස්ථා වක් කර ගන්නවා ඇති.

මගේ ආරංචියේ හැටියට මට පසුව කථා කරන්නේ ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමායි. මා ඒ ගැන ඉතාමත් සන්තෝෂයි. එම නිසා යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ආවාය් එන්. එම්. පෙරේරා) මුදල් ඇමති වශ යෙන් 1964-65 වර්ෂය පිළිබඳ අයවැය වට්ටෝරුව ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී වර්තමාන රාජ්‍ය ඇමතිතුමා විවාදයට සහභාගි වෙමින් සඳහන් කළ කාරණයක් මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්ට කැම තිබේ. එය මෙසේ වාර්තා වී තිබෙනව :

“.....කොපමණ ලක්ෂණ වචනවලින් අයවැය කථාව කළත්, කණට කොපමණ මිහිපි වුණත් අපි බලන්නට ඕනෑ අභ්‍යන්තර අදහසත් ; එනම් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් මහජනයාට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙනවාද කියන එක. කථාවක් තිබෙනවා, බම්බුව බැලීමට ඉතාමත් ලක්ෂණයි, තමුන් පැලුවාම පුස්ස කියා. ඒ නිසා මේ කථාව කොපමණ ලක්ෂණ වුණත්, කොපමණ මිහිපි වුණත් පැලුවාම පුස්සද කියා අපි බලන්න ඕනෑ.”—[නිල වාර්තාව 1964 අගෝස්තු 6 ; 56 වන කාණ්ඩය, 1713 තීරුව.]

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රිතුමා මුදල් ඇමති වශයෙන් ඉදිරිපත් කළ අයවැය කථාව පිළිබඳ විවාදයේදී එය විවේචනය කරමින් රාජ්‍ය ඇමතිතුමා සිංහලෙන් කථාව පටන් ගත්තේ එහෙමයි. එහි පරි වර්තනය ඉංග්‍රීසියෙනුත් දී තිබෙනව.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අයවැය කථාවත් බම්බුවක් දැයි දැන් අපි බලන්න ඕනෑ. ඒ වගේම මේ බම්බුව ලක්ෂණද, මේක පැලුවාම පුස්සද කියාත් බලන්න ඕනෑ. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කථාවේ හැටියට යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රි තුමා මුදල් ඇමති වශයෙන් ඉදිරිපත් කළ අයවැය වට්ටෝරුව බම්බුවක් වුණත් බලන්න ලස්සණයි. ඒ කාලයේ ගැලරි වලත් මිට වැඩිය විශාල සංඛ්‍යාවක් හිටිය කියා මා විශ්වාස කරනව. මිරිගම ගරු මන්ත්‍රිතුමිය (ඔබේසේකර මිය.) පමණක් නොව හොඳ ලස්සණට ඇඳ ගත් කාන්තා වන්ද හිටිය. එහෙම නම් යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රිතුමා මුදල් ඇමති වශයෙන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඉලංගරත්න මයා.]

ඉදිරිපත් කළ අයවැය කථාව බම්බුවක් වුණත් එය ඉතා ලස්සණ බම්බුවක්. එහෙත් වර්තමාන මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ බම්බුව බලන්නවත් ලස්සණ නැති නිසා වන්න ඇති ගැලපිලිවත් සෙනග ආවේ නැත්තේ. දැන් එතකොට අපි බලන්න ඕනෑ, යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කළ එක විතරවත් ලස්සණ නැති මේ බම්බුව පුස්සක් ද නැත්නම් එක ඇතුලේ තිබෙන්නේ මොන වද කියලා.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න
(සමාජ සේවා ඇමති)

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன—
சமூக சேவை அமைச்சர்)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne—
Minister of Social Services)

බම්බුවේ පැණි මදයක් තිබෙනවා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

සමහර බම්බුවල කසිප්පුත් තිබෙනවා, රාත් තිබෙනවා. මේ බම්බුවෙහි මොනවා තිබෙනවාදැයි අපි දැන් බලමු. මේ ආණ්ඩුවට හුඟක් ප්‍රශංසා කරන ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මීට පෙර කවදාවත් නොකළ විධියට මේ අයවැය ලේඛනය විවේචනය කර තිබෙනවා. “ලංකාදීප” පත්‍රය නිතරම මේ ආණ්ඩුව වර්ණනා කරන බව තමුත්තාන් සේලා කවුරුනුත් දන්නවා ඇති. “ලංකාදීප” යෙ කොටස් කාරයින් මේ ආණ්ඩුවේ බලවත් තැන්වල සිටිනවා. විශේෂයෙන්ම ගරු අගමැතිතුමාගේත් ගරු රාජ්‍ය ඇමති තුමාගේත් මිත්‍රයකු වශයෙන් සිට මේ ආණ්ඩුවේ හොඳ නිතරම කියාපාන එක් තරා මහත්මයකු ජූලි මස 29 වැනිදා “ශ්‍රී ලංකාදීප” පත්‍රයෙහි මේ අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් ලිපියක් පළ කර තිබෙනවා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

කවුද ?

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඩී. එච්. අභයසිංහ මහත්මයා. “ලංකාදීප” පත්‍රයෙහි සේවය කරන මේ මහත්මයා නිතර නිතර තමුත්තාන්සේලා හමුවී සාකච්ඡා කරන කෙනෙක්. එතුමා නොයෙක් අවස්ථාවල “ලංකාදීප” පත්‍රයෙහි නොයෙකුත් විධියේ ලිපි පළ කර තවා. පළමුවෙන්ම ඒ මහත්මයා අගමැති වරුන්ගේ අවංකකම් ගැන කී සැටි තමුත්තාන්සේලාට මතක ඇති. ඒ හැම එකෙකින්ම ඔහු උත්සාහ කෙළේ මේ ආණ්ඩුවටත් ගරු අගමැතිතුමාත් වර්ණනා කිරීමටයි. ජූලි 29 වැනිදා ලිපියෙන් අභයසිංහ මහත්මයා කියා තිබෙන්නේ මේ වර අයවැය කථාව “දියරු අයවැය කථාවක්” බවයි. මේ කොටස කියවන තෙක් ගරු අගමැතිතුමා ටිකක් තතර වෙනවා නම් හොඳයි :

“මෙවර සකස් වුණු අයවැය වාර්තාව හොඳය. දුප්පතා ගැන සිතා බලා දුප්පතාට පහර නොවදින සේ එය සකස් කරන ලද සැටියක් පෙනේ.

පෙනීමට එසේ වුවත් නියම තත්ත්වය එසේ නොවේ. මීට පෙර දෙවතාවක්ම මුදල් ඇමති වන්නි නායක මහතාගේ අයවැය කථාවත් වර්ණනා කළෙමි. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒවා පොදු ජන සිතූම් පැතුම් අනුව ඔවුන්ට හිංසාවක් පිඩාවක් නොටන පරිද්දෙන් සකස් කරන ලද ඒවා විය. එහෙත් මේ වර අයවැය කථාව ගැන එසේ කිව නොහැකිය. ඇත්ත අමිහිරි විය හැකි. එහෙත් ඇත්ත කවරදා හෝ ජය ගන්නා හෙයින් එය නිර්භයව පැවැසීම මගේ අදහසය.

මෙවර අයවැය කථාව සකස් කර ඇත්තේ ධන පති කණ්ඩායම පින්විම මුල් පදනම කොටගෙනය. ධනපතියන්ට නොරිද්දවා, ඔවුන්ට සිත්සේ මුදල් නොග වශයෙන් උපයා ගැනීමට ඉඩකඩ පාදා තිබෙනු විනා ඔවුන්ගෙන් බදු අය කර ගැනීමේ කිසිම ක්‍රියා මාර්ගයක් මේ වර අයවැය කථාවේ කොතැනක වත් සඳහන් වී නැත. එය ධනපති අයවැය කථාවකි.

‘මේ රජය පිහිටුවන ලද්දේ ධනපතියන් රැකීමට නොවේය’යි අපේ අගමැති ඩබ්ලිව් සේනානායක මහතා මහජනයා ඉදිරිපිට පවසා සිටියේ වරක් දෙවරක් නොවේ. ඒ සා උසස් ප්‍රකාශයක් කර තිබුණු බව මුදල් ඇමතිවරයාට එහෙම පිටින්ම අමතකව ගොස් ඇත. මෙහි ඇති පුද්ගලයා නම් එය අපේ අගමැති ඩබ්ලිව් සේනානායක මහතාටත් අමතක වීමය. එසේත් නැතිනම් අද මේ පවත්නා නියම තත්ත්වය ගැන ඒ මහතාත් පමණක් නොව මුළු ඇමති මණ්ඩලයම නොදන්නා නිසා විය හැක.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

එපමණයි මා කියවන්නේ. මෙය කියන තෙක් ගරු අගමැතිතුමා මෙහි නතර වීම ගැන එතුමාට ස්තූතියි. තමුන්නාන් සේලාගේ ආණ්ඩුව බොහොම වර්ණනා කළ “ශ්‍රී ලංකාදීප” පත්‍රය මෙවර අයවැය ලේඛනය ගැන කියා තිබෙන්නේ එසේයි. ඒ වාගේම, අද “ලංකාදීප” පත්‍රයේ මැද පිටුවෙහිත් මේ අයවැය ලේඛනය ගැන ලිපියක් පළ වී තිබෙනු මා දැක්කා. එහි සඳහන් වී තිබෙන්නේ “දුප්පතාට වැඩි බර, පෝෂතාට බරක් නැ” යන අදහසයි.

ඉංග්‍රීසි පත්‍රත් මේ ආණ්ඩුව බොහොම වර්ණනා කරනවා. එහෙත් දැන් ඒවත්, කිදෙන නැවෙත් මියත් යන්නාක් මෙන් දුටන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. 1967 ජූලි මස 27 වැනිදා “ඩේලි මිරර්” පත්‍රයේ කතුවැකියෙහි මෙසේ කියා තිබෙනවා :

“Budgets are remembered not only by their impact on the people but by the labels they are tagged with.

Such descriptives as ‘Miss Betty Budget’, as the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike characterized Mr. J. R. Jayewardene’s budget, or the ‘Lame Duck’ budget or the ‘Sunshine Budget’ keep them alive in public memory.”

Further on it says :

“Indeed the lack of a positive, dynamic, courageous attitude in the Budget proposals is symbolic and characteristic of the National Government’s overall, over-cautious, even cowardly approach in most national affairs.”

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
(මීගමුව)

(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ—
நீர்கொழுப்பு)

(Mr. N. Denzil Fernando-Negombo)

That is their opinion.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

But they have been supporting you all along. To read further :

“The Upper Ten, the affluent society will continue to cruise along, untouched and unaffected.

Instead the submerged, harassed hundred, the much mauled middle classes continue to be the affected and the afflicted.

The nine per cent increase on imports, which include raw material for locally produced goods on which the people are heavily dependent, will not only affect the small industrialist but burden the consumer as well.

Since the Finance Minister has not outlined any meaningful measures to protect the consumers from the traders passing on the tax increase to them, we have to depend entirely on the good sense and goodwill of the businessman.

And we know just how much of these virtues, our traders possess !

Unless the Government imposes price controls immediately the consumer will be subjected to unconscionable, unscrupulous price exploitation.

The ‘strategy’, states the preamble of this year’s budget is ‘increased home production.’

And how does the Government propose to achieve this ? By a nine per cent increase on imported raw materials !!!

We won’t be surprised if someone terms this the ‘Moonshine Budget’.”

ඉස්ඉස්සෙල්ලාම “මුන්ෂයින් බජට්” යනුවෙන් මේ අයවැය ලේඛනය හඳුන්වා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මුදල් ඇමතිතුමා මෙවර ඉදිරිපත් කර තිබෙන අයවැය යෝජනා ගැන, අයවැය කථාව ගැන සුක්ෂ්ම අන්දමට විවේචනයක් කරන්නට ප්‍රථමයෙන් මා මේ අයවැය කථාව සම්බන්ධයෙන් එක්තරා අංශයකින් විපරමක් කරන්නට අදහස් කර නවා. මේ අයවැය ලේඛනයේ වැඩි හරියක්ම 1966 මහා බැංකුවේ වාර්තාවලින් උපුටා ගත් කොටස්වලින් යුක්ත වෙනවා. මා එය වැරදිය කියා කියන්නේ නැහැ. සාමාන්‍යයෙන් අයවැය ලේඛනයක් සකස් කරන විට මහා බැංකුවේ වාර්තා, රේගු වාර්තා ආදිය උපයෝගී කර ගැනීම සාමාන්‍ය සිරිතක්. එහෙම වුණත් මහා බැංකුවේ වාර්තාවල මූලික කරුණු පමණක් නොවෙයි මේ අයවැය ලේඛන කථාවට ඇතුළත් කර තිබෙන්නේ. මහා බැංකු වාර්තා සම්පූර්ණ කොටස් නොග වශයෙන් උපුටා අයවැය කථාවට ඇතුළත් කර තිබෙනවා. මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාව අසාගෙන නොසිටියත් මහ බැංකුවේ වාර්තා කියවීමෙන් රටේ තත්ත්වය කුමක්ද කියා අපට දැනගන්නට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඉලංගරත්න මයා.]

ප්‍රථමනී. ලංකාව විශාල ආර්ථික පරි හාණියකට වැටී තිබෙනවාය කියා 1966 මහා බැංකු වාර්තාවෙන් මුදල් ඇමතිතුමා ගේ අයවැය කථාවෙන් ලොකු මැසිවිල් ලක් කර තිබෙනවා. එය වළක්වන්න මේ රජයට බැරි බවත් සඳහන් කර තිබෙනවා. නොවැළැක්විය හැකි කරුණු නිසා මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇතිවී තිබෙනවාය කියා තවත් කන්කෙදිරිගානවා. ඒවාගේම, අප නයන ඉපයුම් පහළ ගිය නිසා අයවැය ලේඛන හිඟය පියවන්නට නොහැකිය කියාත් මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. විදේශීය වෙළඳාම ගැන එසේ සඳහන් කළාට මොකද දේශීය සංවර්ධනය ගැන පැහැදිලි වශයෙන් තර්කානුකූලව කිසිවක් මෙහි සඳහන් කර නැහැ. දැන් අවුරුදු දෙකහමාරක් තිස්සේ මේ සභා ගර්භය තුළ ආණ්ඩු පක්ෂය හාමදාම කියන දෙයක් තමයි සැලැස්මක් ඇති කර මේ රට සුබිත මුද්‍රිත කරනවාය යන්න. නමුත් අද දක්වා එවැනි සැලැස්මක් ඉදිරිපත් කර නැහැ. මුදල් ඇමතිතුමා මේ වාරයේ ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛන කථාවෙන් වත් එවැනි සැලැස්මක් ගැන දැනගත් තට නැහැ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජීවන අංකය ගැනත් වචනයක් දෙකක් කිව යුතුව තිබෙනවා. ජීවන අංකය සකස් කරන පිළිවෙළ ගැන තාවතත් සලකා බැලිය යුතුව තිබෙනවා. විශේෂඥයන් ජීවන අංකය සකස් කිරීමේදී විපරම් කර බලන්නේ කොළඹ කම්කරු ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය නැත්නම් ජීවන වියදම ගැන පමණයි. පිරිසර අය ගැන, අනෙක් මධ්‍යම පාත්තිකයන් ගැන ඔවුන් විපරම් කරන්නේ නැහැ. හුදෙක් කොළඹ කම් කරු ජනතාවගේ වියහියදම් උඩයි, ජීවන අංකය සකස් කරන්නේ. ඒ පදනම උඩ ජීවන අංකය සකස් කරන නිසා කරුණු කීපයක් ගැන පමණයි සලකා බලන්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම ආහාර, ඇඳුම්-පැළඳුම්, නිවාස, දර, ලාම්පු තෙල් ආදි දේවල් පමණයි, ජීවන අංකය සකස් කිරීම සඳහා උපයෝගී කර ගන්නේ. එහෙත් කම්කරු ජනතාවට පවා ඒවායින් පිටස්තරව අවශ්‍ය තවත් දේවල් තිබෙනවා. එසේ

අවශ්‍ය අනෙකුත් දේවල්ගැන ජීවන අංකය සකස් කිරීමේදී විපරම් කරන්නේවත්, සලකා බලන්නේවත් නැහැ.

ඒ හැරෙන්නට ජීවන අංකය සකස් කරන්නේ පාලන මිළ අනුවයි. ඒ මිස වෙළෙඳ පොළේ ඒ බඩු විකුණන මිළ අනුව නොවෙයි. උදාහරණයක් වශයෙන් හාල් මිළ සඳහන් කරන්නට ප්‍රථමත්. ගරු අගමැතිතුමා කියා තිබෙනවා, හාල් සේරු වක් ශත 85 කියා. ජීවන අංකය සකස් කරන්නේ ඒ මිළ උඩයි. එහෙත් ඇත්ත වශයෙන්ම වෙළෙඳ පොළෙන් නම් රුපියල් 1.25 ට අඩුවෙන් ඒ හාල් සේරු වක් ගන්නට බැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

නැ, නැ.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

පාලන මිළට බඩු ලබා ගන්නට ප්‍රථමත් වන්නේ කලාතුරකින් පමණයි. කළු කඩ යෙන් තමයි, වැඩියක් බඩු ගන්නට සිදු වන්නේ. බඩු හිඟයත්, මිළ පාලනය හරි යාකාරව ක්‍රියාත්මක නොවීමත් නිසයි, එසේ කළු කඩයෙන් බඩු ගන්නට සිදු වන්නේ. එම නිසා ජීවන අංකය සකස් කළ යුත්තේ ඇත්ත වශයෙන්ම මිනිසුන් කඩයෙන් බඩු ගන්නා මිළ අනුවයි. එහෙත් එය සිදු වන්නේ නැහැ. පාලන මිළ නොව සාමාන්‍ය මිළ සොයා බලා ඒ අනුව සකස් කරනවා නම්, ජීවන අංකය මිට වඩා වැඩි වෙනවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ. අපට ලැබී තිබෙන ආරංචිවල හැටියට නම් ජීවන අංකය සකස් කිරීමේදී හාල් ගණන් ගන්නේ නැතිලු. එසේ කරන්නේ, හාල් සේරුවක් නොමිලයේ ලැබෙන නිසයි. එහෙත් කලින් ලැබුණු හාල් සේරු දෙක වෙනුවට දැන් ලැබෙන්නේ එක සේරුවක් නිසා වැඩි මිළට ගන්නා වැඩි මනත් හාල් සේරුවක් ජීවන අංකය සකස් කිරීමේදී ගණන් ගන්නේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම එය ගණන් ගත යුතුයි. එසේ හරියාකාරව සියලුම බඩු ගැන සලකා බලනවා නම් ජීවන අංකය දැනට වඩා අඩු ගණනේ සියයට 20 කින් වැඩි වෙනවාට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

කිසිම සැකයක් නැහැ. පරණ විධියටම ගණන් බලා සකස් කරන ජීවන අංකය අද 114.6 යි. එහෙත් හරි විධියට එය සකස් කරනවා නම් ජීවන අංකය 120ටත් වැඩි වෙනවාට සැකයක් නැහැ.

ආනයන බලපත්‍ර ගාස්තුව වැඩි කරන බව සඳහන් කරමින් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කීවා, එසේ වැඩි කරන්නේ අනවශ්‍ය බඩුවල මිස අත්‍යවශ්‍ය බඩුවල ආනයන බලපත්‍ර ගාස්තුව නොවේය කියා. එහෙත් අනවශ්‍ය බඩු මේ රටේ නැති බව කවුරු නුත් දන්නවා. අනවශ්‍ය බඩු නිත්‍යානුකූල මාර්ගවලින් නම් මේ රටට ගෙන්වන්නේ නැහැ. හැබැයි හොර කඩේ නම් තිබෙනවා. “නෙස්කැප්”, ඔරලෝසු, මෙරටට ගෙන්වා තිබෙනවා. මම ඊයේ පෙරේදා “ඔබ්සර්වර්” පත්‍රයෙක තිබෙනවා දැක්කා, ස්විට්සර්ලන්තයෙන් ලංකාවට පැමිණි ඔරලෝසු හදන්නෙක් “මේ ඔරලෝසු මෙහාට එන්නේ කොහොමද, මට ආරංචි ස්විට්සර්ලන්ත ඔරලෝසු මෙහි ගෙන්වීම තහනම් බව, එහෙම නම් මෙපමණ ඔරලෝසු සංඛ්‍යාවක් මෙහි තිබෙන්නේ කොහොමද?” කියා ඇසූ බව. සොයා බැලූ විට, ඒ අවුරුද්ද තුළ ලක්ෂයක විතර ඔරලෝසු ලංකාවට ගෙන්වා තිබෙන බව පෙනී ගියා. එම නිසා මා කියන්නට කැමතියි, අනවශ්‍ය බඩු තිබෙනවා නම් ඒවා හොර බඩු බව. ඒවා ලංකාවට ගෙන්වනවා නම් ගෙන්වන්නේ නීති විරෝධීවයි. එම නිසා අනවශ්‍ය බඩුවල ආනයන බලපත්‍ර ගාස්තු වැඩි කරනවාය කීම ගණන් ගත්තට බැහැ. ඒ අනුව බලන විට අපට පෙනී යනවා, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සියයට 1 සිට සියයට 10 දක්වා සියයට 9 කින් උස්සන්නට යන්නේ අපේ අයට වුවමනා කරන බඩුවල ආනයන බලපත්‍ර ගාස්තු බව. අනවශ්‍ය බඩු කියා එකක් නැහැ.

ඒ වගේම ආහාරයට අවශ්‍ය බඩු සම්බන්ධයෙන් මිට කලින් පියවරක් ගෙන තිබෙන බවත් මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ නිසා ආහාරයට අවශ්‍ය බඩු සම්බන්ධයෙන් මේ අය වැය කළාවෙන් අළුතින් මිළ ඉහළ දැමීමක් නොවුණාට එයින් මහජනයාට ඒ තරම් පහසුවක් ලැබෙන්නේ නැති බව කියන්නට කැමතියි. ඒ නිසා මා කියන විධියට—හරි විධියට—නියම මිළ අනුව ජීවන අතර ඒ මුදලට සියයට 6 ක පොළියක්ද

අංකය සකස් කරනවා නම්, මහ බැංකුවත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් වාණි කර්මයෙන් විධියට ජාතික නිෂ්පාදිතය පහළ බහින්නේ සියයට 1.6 කින් නොවෙයි. එය සියයට 6 කින් විතර පහළ බහිනවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ. වැරදි ඉලක්කම් උඩ, වැරදි කරුණු අනුව මේවා සකස් කර තිබෙන නිසා මෙවර එය සියයට 1.6 ක් පමණක් පහළ බැස තිබෙනවාය කියනවා.

1966 අවුරුද්දේදී 1965 ට වඩා දේශීය නිෂ්පාදන කටයුතු සියයට 39 කින් ඉහළ නැංගාය කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කළාවේ සඳහන් වුණා. මක්නිසාද? මේ රටේ නිෂ්පාදනය සඳහා වුවමනා කරන ප්‍රාග්ධන භාණ්ඩ සහ අර්ධ ප්‍රාග්ධන භාණ්ඩවල මිළ සියයට 39 කින් වැඩි වී තිබෙනවා. අපේ රටේ කාර්මික නිෂ්පාදනයට අවශ්‍ය බඩු සියයට 39 කින් වැඩි වී තිබෙනවා යයි කියන්නේ ඒකයි. මෙම සංසන්දනය කර තිබෙන්නේ පසුගිය අවුරුද්දත් සමගයි. එහෙත් 1962 සහ 1964 යන වර්ෂයන් සමග සසඳා බැලූව හොත් තමාට කිසි සේත් සතුටු විය නොහැකි බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට පෙනී යනවා ඇති.

විදේශීය ආධාර භාණ්ඩවලින් දීම ගැන විපරම් කර බැලිය යුතුයි. අපේ ජාතිය විනාශ වන්නේ විදේශීය ආධාර භාණ්ඩ වශයෙන් ගැනීමෙනුයි. අප මෙහි ගෙන්වන ප්‍රාග්ධන භාණ්ඩවල මිළ සියයට 40 කින් වැඩියි. අර්ධ ප්‍රාග්ධන භාණ්ඩවල මිළ සියයට 39 කින් වැඩියි. වෙළෙඳ පොළේ මිළට වඩා විදේශීය ආධාර වශයෙන් ගන්නා බඩුවලට සියයට 40 ක් හා සියයට 39 ක් ගෙවන්නට ඕනෑ. ඒ වගේම ඒ විදේශීය ආධාර භාණ්ඩ සඳහා සියයට 2½ක පොළියක්ද ගෙවිය යුතුයි. එසේ කිරීමෙන් සාමාන්‍ය බඩුවල මිළදු සියයට 25 සිට 30 දක්වා වැඩි වෙනවා. මේ අනුව පෙනී යන්නේ ආධාර දෙන රටවලින් නිෂ්පාදන භාණ්ඩ ගැනීමෙන් අපේ රටේ ආර්ථික පරිහාණියක් ඇති වන බවයි. ප්‍රංශයෙන් මෝටර් රථ අමතර කොටස් ලැබෙනවා. එහෙත් ඒවායේ මිළ සියයට 20 කින් වැඩියි. වෙනත් විධියකට කියතොත්, රුපියල් සියයක බඩු ඉල්ලුවහොත් අපට ලැබෙන්නේ රුපියල් 80 ක බඩුයි. ඒ

[ඉලංගරත්න මයා.]

අය කරනවා. එතකොට රුපියල් සියයක බඩු සඳහා අපට ලබෙන්නේ රුපියල් 74 ක බඩුයි. ඒකටත් සියයට 6 ක පොළියක් ගෙවන්නට සිදු වෙනවා.

විදේශාධාර භාණ්ඩ වශයෙන් ඔස්ට්‍රේලියාවෙන් මෝටර් රථ අමතර කොටස් තොගයක් ගන්නට යෙදුණා. ආරංචියේ හැටියට නම් ඒ අමතර කොටස් සාදා තිබෙන්නේ එංගලන්තයේයි. එංගලන්තයෙන් ඒවා ලබා ගන්න ඔස්ට්‍රේලියාව නැවත ඒවා අපට දෙනවා. මා ඒ ක්‍රමය වැරදි යයි කියන්නේ නැහැ. බ්‍රිතාන්‍යයන් ඇමෙරිකාවත් තවත් රටවලත් ඒ වැඩේ කරනවා. අපත් ඒ වැඩේ කරන්නට විරිය කරනවා. කෙසේ වෙතත් එංගලන්තයේ සාදන ලද බඩු අප ඔස්ට්‍රේලියාවෙන් ගෙන්වා ගන්න විට සිදු වුණේ මේ රටේ එවකට තිබුණු ඒ වර්ගවල බඩුවල මිල සියයට සියයකින් ඉහළ යෑමයි. කරුණු මෙසේ හෙයින් විදේශීය ආධාර වශයෙන් අපට ලැබෙන භාණ්ඩවලින් ප්‍රයෝජනයක් නොවන බව අපට පැහැදිලිව පෙනී යා යුතුයි.

පි. එල්. 480 නම් වූ ප්‍රසිද්ධ නීතිය ගැන ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා දන්නවා ඇති. මෙම නීතිය යටතේ ඇමෙරිකාව අපට පිටි දෙනවා. ඒ සඳහා ගෙවිය යුතු පොළී මුදල සියයට 4 යි. ඒ අතර ඇමෙරිකාවෙන් අප ලබා ගන්න ඒ පිටි ලෝක වෙළෙඳ පොළේ මිලට වඩා සියයට 20 කින් වැඩියි. මිල සියයට 20 ක් අඩුවෙන් ඔස්ට්‍රේලියාවෙන් හෝ රුසියාවෙන් පිටි ලබා ගත හැකි වුවත් පි. එල්. 480 යටතේ ලබා ගන්න පිටි මිල සියයට 20 කින් වැඩියි. ඇමෙරිකාවෙන් ලබා ගන්න පිටි ඇමෙරිකාවේ නැව්වලින්ම ලබා ගත යුතු බවටද කොන්දේසියක් තිබෙනවා. ඇමෙරිකන් නැව්වල ගාස්තු සාමාන්‍ය නැව් ගාස්තුවලට වඩා සියයට 250 කින් වැඩියි. එතකොට පි. එල්. 480 යටතේ ලබා ගන්න පිටිවල මිල සියයට 20 කින් වැඩියි ; ඒ සඳහා සියයට 4 ක පොළියක් ගෙවිය යුතුයි ; සියයට 250 කින් වැඩි වූ නැව් ගාස්තුවක්ද ගෙවිය යුතුයි. මේ කොටස් වලින් තමයි, ඔය සංචාරකයන්ට ගෙවන්නේ. සංචාරය පිණිස මේ රටට පැමිණෙන අමෙරිකන් කාරයන්ගෙන්

කවදාවත් අපට බොලර්වත් රන් පවුම්වත් නොලැබෙන බව ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි. මෙසේ ඉතිරි කර ගන්න මුදල්වලින් තමයි, අමෙරිකන් තානාපති කාර්යාලය ඒ අය නඩත්තු කරන්නේ. මේ ඊනියා විදේශ භාණ්ඩාධාර ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම කළකඩ ව්‍යාපාරයක් වන බව මෙයින් පෙනී යනවා.

අපිත් මේක කළා. නමුත් මේ තරම් කළේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් නමුත් නාන්සේලා හිතන තරම් විදේශාධාර කවදාවත් ලැබෙන්නේ නැති බව කියන්නට පුළුවනි. නමුත් නාන්සේලා මේ රටේ පැන නගින හැම ආර්ථික ප්‍රශ්නයක් සඳහාම මහොෂධිය අන්දමට සලකන්නේ විදේශාධාරයයි. එහෙත් විදේශාධාර ආපසු ගෙවන්නට වැඩි උනන්දුවක් නොදක්වන නිසා නමුත් නාන්සේලාගේ එම බලාපොරොත්තු කවදාවත් ඉටු වන්නේ නැහැ. මට පුළුවනි, ඒ බව කෙටියෙන් ඔප්පු කරන්නට. අද පවත්නා අන්දමට ගියොත් තව අවුරුදු දෙකක් ගිය විට විදේශාධාරයක් නොලැබෙන තැනට කටයුතු යෙදෙනවා. යම් හෙයකින් ලබා ගත්ට හැකි වුවොත් හැකි වන්නේ, දැන් තිබෙන කොන්දේසි උඩ ක්‍රියා කළොත් නොවෙයි ; වෙනත් කොන්දේසි පිට ක්‍රියා කළොත් පමණයි. එම කොන්දේසි මොන අන්දමේ ඒවා විය හැකිද? එක්කෝ කටුනායක යුද්ධ භූමියක් කර දෙන්නට ඕනැ. නැති නම් වියවිතාමයට පහර දෙන්නට යන විට අපේ වරාය ඒ සඳහා උපකාර වන කඳවුරක් බවට පත් කර දෙන්නට ඕනැ. එසේත් නැති නම් අප ගත් තෙල් කොම්පැණි නැවත ආපසු දෙන්නට ඕනැ. ඔය ආදී වශයෙන් අපේ ආර්ථික සහ ජාතික නිදහසට බාධාකාරී විය හැකි කොන්දේසි උඩ ක්‍රියා කළොත් තමයි, අපට විදේශාධාර ලැබෙනවා ඇත්තේ. එසේ නැතිව සාමාන්‍ය මුදල් කොන්දේසි උඩ නම් කවදාවත් අපට විදේශාධාර ලැබෙන්නේ නැහැ.

විදේශාධාර ලබා ගත් පසු අවුරුදුපතා පොළියත් සමග ඒ මුදල් ආපසු ගෙවන්නට ඕනැ. මා එය පැහැදිලි කර දෙන්නට එක් නිදර්ශනයක් දෙන්නම්. 1967 වර්ෂයේදී මේ ආණ්ඩුවෙන් ආපසු ගෙවිය යුතු විදේශ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ණය ප්‍රමාණය රුපියල් ලක්ෂ 1,200 යි. මේ ආණ්ඩුවට ලැබුණු ණය රුපියල් ලක්ෂ 1,940 යි. ඒ අනුව බලන විට පසුව කී රුපියල් ලක්ෂ 1,940 න් පළමු කී රුපියල් ලක්ෂ 1,200 අඩු වුණු විට ලැබී තිබෙන බව පෙනෙන්නේ රුපියල් ලක්ෂ 740 යි. එහෙත් එය වාර්තා වෙන්නේ වෙනත් අන්දමකටයි. ඒ වගේම 1968 දී ආපසු ගෙවිය යුතු ප්‍රමාණය රුපියල් ලක්ෂ 1,850 ක් වෙනවා. 1969 වන විට ආපසු ගෙවිය යුතු ප්‍රමාණය රුපියල් ලක්ෂ 3,000 ක් වෙනවා. මේ අන්දමට බලන විට අපේ අය වැය ශේෂය—පිටස්තර ආදායම සහ වියදම—කොපමණ වන්ට ප්‍රචවන්ද? 1969 දී රුපියල් ලක්ෂ 3,000 ක් ණයට ගන්ට ප්‍රචවන් වුණත්, අපට වාසි නොවෙනවා නම් ශතයක්වත් මෙහාට ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ කාලය වන විට ලක්ෂ 3,000 ක් ආපසු ගෙවන්ට සිදු වන නිසා විදේශ ණය වශයෙන් 1969 දී රුපියල් ලක්ෂ 3,000 ක් ලබා ගන්ට තමුන්තාන්සේලා කොතරම් වියැසි කළත් ඒ මුදලින් ශතයක්වත් මෙහෙ පාවිච්චිය පිණිස ලැබෙන්නේ නැහැ.

මට ලැබී තිබෙන ආරංචිවල අන්දමට රටවල් හුඟක් එකතු වෙලා හැදී තිබෙන ණය දෙන මණ්ඩලය—consortium—ගතවුණු දැවුරුද්ද තුළ අප ගැන කලකිරී සිටිනවා. ඒ අය බලාපොරොත්තු වන අන්දමට ණය මුදල් ආපසු නොදෙන නිසා 1966 දී දෙන්ට පොරොන්දු වුණු ආධාර පවා තවම ගොඩ බැස නැති බවයි පෙනෙන්නේ. දැන් මේ රටේ තිබෙන්නේ යාවක යුගයක්. 1969 වන විට ලක්ෂ 3,000 ක් ආපසු ගෙවන්ට සිදු වීම හේතු කොටගෙන අපට විදේශාධාරවලින් ශතයක්වත් ලැබෙන්නේ නැති නිසා සිදු වන්නේ කුමන අන්දමේ තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්ටද? 1969 න් පසු දැන් පවත්නා යාවක යුගයත් ඉක්මවා ගොස් අප නිගණය කිරීමට ජාතියක් බවට පත් වෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අප රටට නොයෙකුත් නිෂ්පාදන සඳහා ගෙන් වන බඩු පවා නිසියාකාර පාවිච්චියට ගන්නේ නැතෙයි කියන කලබලානිය අද රටේ පවතිනවා. අපි බොහොම මහත්සි අර ගෙන නොයෙකුත් බඩු ගෙන්වන නමුත්

ඒවා හරියාකාර පාවිච්චි කරන්නේ නැති බව ඔබ්ට ජනරාල්තුමාගේ වාර්තාවෙන් පවා තමුන්තාන්සේලාට පැහැදිලි වන්ට ඇති. “fපිනාන්ෂල් ටයිම්ස්” නමැති මේ පත්‍රය අපේ එකක් නොවෙයි, තමුන් තාන්සේලාගේ ආශීර්වාදය ලැබෙන එකක්. මුදල් ඇමතිතුමාගේ ලක්ෂණ ඡායා රූපයකුත් මේ පත්‍රයේ තියෙනවා. මේ ඡායා රූපය දකිද්දීන් නෝනා මහත්වරු මෙතැනට නොපැමිණීම පුදුමයක්. මේ පත්‍රයේ මෙහෙම තියෙනවා :

“The amount of machinery and other material that is imported by the expenditure of precious foreign exchange and not used or allowed to deteriorate is staggering. The demurrage paid by Government for the lack of storage space, the pay to thousands of stand-by port workers, the utterly uneconomic bus fares, loans given to co-operative societies and other bodies—

මේ සෑම කරුණක් සම්බන්ධයෙන්ම අප එකඟ වන්නේ නැහැ. මුලින් කී කරුණු ගැන පමණයි, අප එකඟ වන්නේ.

“—idle clerical staff in a large number of Government offices—all these comprise an Augean stable crying to be cleaned. Any private concern addicted to these methods would go bankrupt in a matter of months. The Government keeps afloat in a sea of trouble by increasing taxes and issuing more loans.”

මේ පත්‍රයේ තවත් නොයෙක් දේවල් තියෙනවා. මෙහි තියෙන හුඟක් දේවල් මටත් නේරෙන්නේ නැහැ. ඒ සම්බන්ධව මේ පත්‍රයේ ඔය විධියටයි, කියා තිබෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විදේශ විනිමය අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම බොහොම හොඳ දෙයක්. මීට පෙර අපත් ඔය විධියට විදේශ විනිමය අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එහෙත් මේ විධියට ගණන් බලා කිසිම දවසක ඒ අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කර නැහැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විදේශ විනිමය සම්බන්ධව ඉදිරිපත් කර තිබෙන සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් පෙනෙනවා, ඒ මුදල තක්සේරු කර තිබෙන මුදලට වඩා රුපියල් ලක්ෂ 1,540 කින් අඩු බව. එහෙම නම් මොනවද ඉතිරි වන්නේ? පසුගිය වර්ෂයේ ගණන් බලා තිබෙන්නේ, රුපියල් ලක්ෂ 1,540 ක විදේශ විනිමය වාසියක් ඇති

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඉලංගරත්න මයා.]

වෙනවාය කියයි. දැන් එය වැරදිය කියා එතුමාගේ වාර්තාවෙන් කියනවා. මේ අන්දමට විදේශ විනිමය තක්සේරු හදා කිසිම පලක් නැහැ. ඇති සැටි අවංකව පෙන්වා මේ තක්සේරු හදනවා නම් තමයි, ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ. එක්කෝ මුදල් ඇමතිතුමාව නොමග යවා තිබෙනවා. එසේ නැත්නම් හිතා මතාම මෙය වැරදියට තක්සේරු කර තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැන් මහා බැංකුව ගැනත් සැකයක් පවතිනවා. ආර්ථික ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් මේ ආණ්ඩුවට උපදෙස් දෙන උදවියම මහා බැංකුවේ උසස් නිලතලවල සිටින නිසා ජාතියේ ආර්ථික තත්ත්වය අවංක ලෙස වාර්තා කිරීමේ ආයතනයක් වශයෙන් මහා බැංකුවෙන් බලාපොරොත්තු වන කාර්යය හරි හැටි ඉටු වන්නේ නැහැ. ඒ ඇයි? මේ ආණ්ඩුව රඳා තිබෙන්නේ ප්‍රචාරය උඩයි. මේ ආණ්ඩුවට කවරුන් හෝ දොස් කිව් වොත් ඔහු ඉවරයි. මේ පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළතත් තත්ත්වය එයයි, පාර්ලිමේන්තුවෙන් පිටතත් තත්ත්වය එයයි. ආණ්ඩුවේ සේවකයෙකු මේ ආණ්ඩුවේ වරදක් කිව් වොත් ඔහු මාරු කර යවන්නේ වතුර නැති තැනකටයි. මේ ආණ්ඩුව කවදා හෝ වැටෙන්නේත්, මේ ප්‍රචාරය කෙරෙහි වැඩි විශ්වාසයක් තබන නිසයි. තමුන්නාන්සේ ලාගේ පත්‍රවලින්ම දැන් ඒ පහරවල් වැදී ගෙන යනවා. ආර්ථික ප්‍රශ්න සම්බන්ධව මේ ආණ්ඩුවට උපදෙස් දෙන උදවියම මහා බැංකුවේ ලොකු තැන්වල සිටින නිසා බොහොම ව්‍යාකූල තත්ත්වයක් දැන් පව තිනවා.

මේ ආණ්ඩුව වැඩියෙන්ම පුරසාරම් දොඩ වන්නේ ආහාර නිෂ්පාදනය ගැනයි. 1956 ට පෙර තිබුණු අදහස් උඩමයි, අපේ අගමැතිතුමා තවමත් කල්පනා කරන්නේ. ගොවි කර්මාන්තයෙන් මේ රට ස්වයම් පෝෂිත කර ආහාර පිටරටත් පටවා ණය සියල්ලක්ම ගෙවන්නටයි, එතුමා බලා පොරොත්තු වන්නේ. කීප වරක්ම මේ රටේ අගමැතිකම් කළ, දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකයා වශයෙන් කටයුතු කරන අපේ අගමැති තුමා තවමත් ඒ පරණ අදහස් දැරීම ඇත් තෙත්ම ජාතික විපතක්.

තරඟකාරී වෙළෙඳපොළක් තිබෙන මේ වැනි අවස්ථාවකදී ගොවිතැනින්ම රට ස්වයංපෝෂිත කරන්නට මෙන්ම ගොවි ද්‍රව අපනයනය කර ලබා ගන්නා දෙයින් විදේශ ධනය ඇති කර ගන්නටත් උත්සාහ කරතොත් අපේ ජාතියෙන් ගන්නට දෙයක් නැති වෙනවා. තේ වෙළෙඳාම පහළ යමින් පවත්නා බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා. පොල් අපනයනයත් පහළ යන බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා. රබර් වෙළෙඳාමටත් පහර වැදීගෙන යන හැටි තමුන්නාන්සේට පෙනී යනවා. චීනය නිසා තරමකවත් යම් සහනයක් තිබෙන බව සැබෑ වුවත් තේ, රබර් සහ පොල් යන ප්‍රධාන වෙළෙඳ ද්‍රව්‍ය තුනම සම්බන්ධයෙන් තරඟ බිමක් තිබෙන බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා. තේ වගාව දැන් අප්‍රිකාවේ රොඩේෂියාව ආදී ප්‍රදේශවල බෙහෙවින් කෙරෙන නිසා තේ වෙළෙඳාමටත් දැන් විශාල වශයෙන් පහර වැදීගෙන යනවා.

1960දී පමණ මා ඉරාකයට ගිය අවස්ථාව මට මතකයි. ඒ අවස්ථාවේදී අපේ තේ වෙළෙඳපොළෙන් සියේට දොළහමාරයි ඉන්දියාව අල්ලාගෙන සිටියේ. දැන් තත්ත්වය කොහොමද? දැන් මේ ආණ්ඩුවේ තමුන්නාන්සේලා ඉරාකය සමග තරඟවෙලා ඉන්න නිසා ඒ වෙළෙඳ පොළවල් පහළ බහිනවා. එපමණක් නොවෙයි, දැන් සමහර තැන්වල උදවිය තේ බීම පවා අත්හැර දමන්නට කටයුතු කර ගෙන යනවා. දැන් රෝමයේ තේ වෙළෙඳ මධ්‍යස්ථානය වසා දමා තිබෙනවා. ඒක හොඳයි. රෝමයට ගිය කෙනෙකුට තේ බොන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. තේ නමින් බොන්නට දෙන්නේ වයිත්වලට දමන ලද තේ පමණයි. තේ ප්‍රචාරය අඩුවෙලා—බොහොම අඩුවෙලා—දැන් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් තේ වෙළෙඳපොළත් ඇකිලීගෙනයි යන්නේ. රබර්වලටත් ලබා තිබෙන්නේ සතුටු වෙනත්ම පුළුවන් තත්ත්වයක් නොවෙයි. කෘතීම රබර් නිසා, අප නිපදවන රබර්වලට තැනක් නැහැ. චීනය අපේ රබර් වලින් එක්තරා ප්‍රමාණයක් ගන්නවා. ඒ නිසා සැහෙන තත්ත්වයක්වත් අපට තිබෙනවා. පොල්තෙල්වලටත් තරඟ යෙන් සිදු වී තිබෙන හානිය සුළුපටු නැහැ. සෝයාබෝංචිවලින් සාදනු ලබන තෙල් නිසාත්, ඇමෙරිකාවේ සාදන තෙල් නිසාත් අපේ පොල්තෙල් වෙළෙඳාම දැන් අඩු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

වේගන යන බව කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා ගොවිතැනින් නිපදවන දේවල් අලෙවියෙන් අපේ විදේශ ධනය ආරක්ෂා කර ගන්නට ඕනෑයයි යමෙක් කල්පනා කරතොත් ඊට වඩා බොලඳ කල්පනාවක් ඇතැයි හිතන්නට අමාරුයි. ඒ කාරණය විස්තර කිරීමට ඊට වඩා බර, ඊට වඩා තද වචනයක් පාවිච්චි කරන්නට මා කැමති නැහැ.

ආහාර නිෂ්පාදනය ගැන මේ ආණ්ඩුව හුඟක් දේවල් කපා කර තිබෙනවා. හුඟක් දේවල් ලියා තිබෙනවා. නොයෙක් විධියේ ප්‍රචාරක පත්‍රිකා විසුරුවා හැර තිබෙනවා. ඒවා අපටත් ලැබෙනවා. ඒවාට අපෙනුත් ප්‍රචාරය ලැබෙනවා. ආහාර නිෂ්පාදනය කෙරෙහි අපේ සැලකිල්ලත් තදින්ම යොමු වෙනවා. ඒ බව ගරු මුදල් ඇමති තුමාටත් මේ ආණ්ඩුවටත් දන්වන්නට කැමතියි. මේ ආණ්ඩුව ආහාර නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීම සඳහා කර තිබෙන්නේ මොන වාද? එක් එක් දිස්ත්‍රික්කයට, එක් එක් කවිචේරියට, ඒජන්තවරුන් දෙදෙනෙකු බැගින් පත් කර සිටිනවා. ආහාර නිෂ්පාදනය හා සම්බන්ධ ප්‍රචාරක කටයුතු කර ගෙන යාම ඒ උදවියගේ ප්‍රධාන කාර්යයයි. ගරු අගමැතිතුමා ආහාර නිෂ්පාදනය සම්බන්ධයෙන් නොයෙක් නොයෙක් දේවල් කියා තිබෙන අතර විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අප සම්බන්ධයෙන් කියා තිබෙන්නේ මොනවාද? “බලාපල්ලා, උඹලා ආණ්ඩුව කරගෙන ගියා. ඒ කාලයේ ආහාර නිෂ්පාදනය වැඩි දියුණු කිරීමට උඹලා කළ දේ මොනවාද? උඹලා ඒ දවස්වල ටර්ක්ටර්, ජීප්, ලැන්ඩ් රෝවර් යනාදිය කියක් ගෙන්වා තිබෙනවාද? අපේ ආණ්ඩුව ඒවා කොයි තරම් ප්‍රමාණයක් ගෙන්වා තිබෙනවාද?” යනාදී වශයෙන් එතුමා කියා තිබෙනවා. අපට නම් ඔය කියන දේ වල් ඔය තරම් ගෙන්වන්නට ලැබුණේ නැහැ.

වි ගොවිතැනින් ලැබුණු අස්වැන්න ගැන මේ ආණ්ඩුව කියන්නේ මොනවාද? මහ කන්නේ වි ගොවිතැනින් අස්වැන්න විශාල ප්‍රමාණයක් ලැබුණාය කියනවා. ඒ කොයි හැටි වෙතත් අපට තවමත් ඒවායේ තොරතුරු දැන ගැනීමට ඉලක්කම් ලැබී නැහැ. මහයි, යලයි දෙකම එකතු කළාමයි අවුරුද්දේ අස්වැන්න දැන ගන්නට පුළුවන් වන්නේ. තවම යල් අස්වැන්න ගැන

කියන්නට බැහැ. ඔය දෙකම එකතු කළාම තත්ත්වය කොහොමට හිටිවිදැයි කියන්නට බැහැ. මගේ කපාව කරගෙන යන විට මේ ගැන වැඩි දුරටත් කියන්නම්. හාල් කොපමණ නිපදවා තිබෙනවාදැයි දැන ගන්නට අප කවුරුත් කැමතියි.

තවත් එක් කාරණයක් ගැන සඳහන් කරන්නට කැමතියි. ආණ්ඩු පක්ෂයේ තමුන්නාන්සේලා මා සමග තරඟ වන්නට එපා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රී වරයෙකු වශයෙන් මේවා මතක් කර දිය යුතුයි. ජාතිය වෙනුවෙන් විශාල වගකීමක් විරුද්ධ පාර්ශ්වයට තිබෙනවා. ගොවිතැන සඳහා ට්‍රැක්ටර්, ජීප් ආදියෙන් මොන මොනවාද විරුද්ධ පාර්ශ්වය බලයේ සිටිද්දී ගෙන්වා තිබෙන්නේ, යනුවෙන් ගරු අගමැතිතුමා පසුගියදා පැවැත්වුණු විවාදයේදී ප්‍රශ්න කළා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අය කියන අන්දමට වැඩ කරන්නට තමන් පැමිණියේ නැතැයි ආණ්ඩුව කියනවා. අපේ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කරන්නට නොවෙයිලු ආණ්ඩු පක්ෂය බලයට පැමිණ සිටින්නේ. ඒ ගැන අප ප්‍රශ්න කරන්නේ නැහැ. එහෙත් එවැනි කපා ඇසෙන විට ඒ ගැන නියම තොරතුරු කියා දීම අපේ යුතුකමක් හැටියට අප කල්පනා කරනවා.

ඔය තරම් ජීප්, ට්‍රැක්ටර් ආදිය මේ රටට ගෙන්වා ගැනීමෙන් ලැබෙන ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? ගොවිතැනට ඒවායින් ප්‍රයෝජනයක් තිබෙනවාද? සාමාන්‍ය ගොවියාට එයින් ලැබෙන ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? සාමාන්‍ය ගොවියාට ඔය ට්‍රැක්ටර්වලින් ඒ තරම් ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. ව්‍යාපාරිකයාටයි එයින් ප්‍රයෝජනය ලැබෙන්නේ. මේවා ගෙන්වන්නේ කොහෙන්ද? අපට වාසියක් ලැබෙන තැනකින්ද මේවා ගෙන්වන්නේ? අපේ ජාතියට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන තැනකින්ද මේවා ගෙන්වන්නේ? ඒවා ගෙන්වන්නේ මේ ආණ්ඩුවේ නැදැ හිතමිතුරන්ගේ කොමිස් ඒජන්තවරුන් ඉන්න තැන්වලිනුයි. ඒ අයට කොමිස් ආදියෙන් ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන තැන් වලිනුයි මේ ගෙන්වා ගන්නේ. මට මෙය උදාහරණයකින් පෙන්වා දෙන්නට පුළුවනි. රාජාසන කපා විවාදයේදීත් මේවා ගැන සඳහන් කර තිබෙනවා. ඕලන්දය, රුසියාව බල්ගේරියාව වැනි රටවලින් මේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

[ඉලංගරත්න මයා.]

යන්නු ගෙන්වනවාද? ට්‍රැක්ටර් ගෙන්වීම ගැන සාමාන්‍ය ජනයා ඒ තරම් උනන්දු වක් දක්වන්නේ නැහැ. ආණ්ඩු පක්ෂයේ නැදෑ හිතමිතුරනට කොමිස් එජන්සියක් තිබෙන රටවලින් පමණක් මේවා ගෙන්වා ගන්නේ ඇයි? හොඳයි, එහෙම නම් මේ උදවියට රුසියාව වැනි රටවලින් එජන්සියක් ලබා ගන්නට බැරිද? එතකොට එතුමාට කොමිස් පමණක් නොවෙයි මේ ජාතියටත් සෙනක් ලැබෙනවා. එසේ වුණොත් විකුණා ගන්නට බැරිව තිබෙන අපේ තේ වික විකුණා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඇයි එජන්සිය ගන්නට බැරි?

මෙන්න “Nation” කියන ප්‍රවෘත්ති පත්‍රය. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාත් මෙය කිය වන්නට කැමති නම් රුපියල් 15 ක් මට දෙන්න. අවුරුදු පතා එවන්නම්. මෙන්න එහි පළ වී තිබෙන එක් පුවතක් :

“UNP VENDETTA

SOCIALIST TRACTORS REFUSED AGAIN

For the third time in succession the U. N. F.—Federalist Government has turned down a favourable trade offer from a Socialist country.

This time it is tractors for our commodities from the People's Republic of Bulgaria.”—

සමහරු “බුල්ගේරියා” කියනවා ; සමහරු “බල්ගේරියා” කියනවා.

—“Earlier the Government refused a similar offer from the People's Republic of China and the USSR in exchange for our tea.

The local representative for the Bulgarian make of Bolgar TL30A Caterpillar tractors in June applied to the Ministry of Agriculture and Food to import tractors on a bilateral trade agreement in return for the purchase of Ceylon produce.

The Commercial Counsellor of the Bulgarian Trade Mission in Ceylon Mr. Chavadar M. Angelov guaranteed the offer to the Ministry of Agriculture and Food with all spares and accessories for the agricultural machinery including facilities for Service Stations in all parts of the island.

The Trade Counsellor also informed that payments in respect of the machines could be in terms of the Ceylon-Bulgarian Payment Agreement of 1961 and that Bulgaria would buy Ceylon goods for a like amount of the value of tractors and other machines purchased.

—දෙවන වර කියවීම

Bulgarian agricultural machines rank among the best in the world and are manufactured to international standards incorporating the latest developments. Some 1,000 units are exported annually to many countries all over the world.”—

මාත් ලඟදී බල්ගේරියාවට ගිහිත් ආවා. එහෙත් මා තමුන්නාන්සේලාට පොඩි “ඇඩ්වර්ටිස්මන්ට්” එකක් කරනවා නොවෙයි.

—“When the local representative's request was turned down, the Bulgarian Trade Mission here appealed to the Ministry of Agriculture to at least allow the import of sample tractor units as this would facilitate to compare the output of the machine with other makes, as well as, operation of the unit and price factor. This too was turned down.—[Interruption].

While there is no foreign exchange involved in the import of Bulgarian tractors UNP Senator N. M. Appuhamy's Sathyawadi Stores was given Rs. 2.5 million in free exchange for the import of 210 Fordson tractors in the allocations for the latter half of 1967.

He was also given .8 million rupees in free exchange for spares against the allocations.

Two other UNP favoured firms were also given allocations for the import of tractors for the latter half of 1967 but did not involve free exchange.

Brown and Company was allocated Rs. 12.5 million for the import of Massey-Ferguson Tractors. The amount allocated was made up of Rs. 11 million in French aid and Rs. 1.5 million in U. K. aid. This was for the import of 1,500 tractors.

Ceylon Service and Supplies Limited was allocated Rs. 2.5 million for the import of International Harvester tractors. This amount for the import of 210 tractors was made up of aid from the United Kingdom.

In the early part of this year (i.e. till June) 396 tractors came into the island. Of these 300 were Massey-Ferguson and 96 were Fordson tractors.”

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, තමුන්නාන්සේලා උපදේශ ගන්නේ කාගෙන්ද කියා මා අහන්නට කැමතියි. තමුන්නාන්සේලා උපදේශ ගන්නේ වෙළෙඳුන්ගෙන්ද? ව්‍යාපාරිකයින්ගෙන්ද? එහෙම නැත් නම් ආර්ථික ප්‍රශ්න සම්බන්ධ විශේෂඥයින්ගෙන්ද? අඩු වශයෙන් අපේ රාජ්‍ය

ඇමතිතුමාගෙන් වත් උපදේශ ගන්නවා නම් මෙවැනි ආර්ථික පරිහානියකට එතුමා ඉඩ තබන්නේ නැහැ.

පෞද්ගලික වෙළෙන්දන් සමග අප තරඟ නැහැ. එහෙත් මේ අවස්ථාවේදී වචනයක් මතක් කරන්න කැමතියි. අප මේ ගැන යමක් කියන විට එය වැරදියි ; නමුත් ලොකු අය කියන විට ඒක හොඳට අල්ලනවා.

මෙන්න වෙළඳ මහත්වරුන් ගැන අවුරුදු 200 කට පමණ කලින් ආචාර්ය සැමුවෙල් ජොන්සන් කියන දේ :

“A merchant's desire is not of glory but of gain, not of public wealth but of private environment. He is rarely”—

මෙන්න මේකයි මට අගමැතිතුමාට කියන්න ඕනෑ කරන්නේ.

—“to be consulted on questions of war or peace or any designs of wide extent and distant consequences.”

එහෙත් තමුත්තාන්සේලා උපදෙස් ගන්නේ කාගෙන්ද? මෙහි විස්තර කරන්නේ කුමක්ද? “වෙළෙන්දාගේ ආශාව, කීර්තියට නොව ධනයටයි ; පොදු සම්පතට නොව පෞද්ගලික වුවමනාවටයි. යුද්ධය, සාමය ගැන හෝ දීර්ඝ කාලීන වැඩ සටහන් ගැන හෝ ඔහුගේ අදහස් විමසිය යුතු නොවේ.”

ඒ අවුරුදු 200 කට පමණ කලින් ආචාර්ය ජොන්සන් කී දේ. ඒ ලිපිය සපයන තැනැත්තා කියනවා, ආචාර්ය ජොන්සන් අර විධියට කියන්නත් කලින්—පලස්තිනයේ ව්‍යාපාරිකයන් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ එළවා දැමීමාය කියා. මම නම් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ කෙනෙකු නොවෙයි ; ඒ තරම් උච්චස්ථානයක් බලාපොරොත්තු වෙන්නෙත් නැහැ. එහෙත් මටත් ඕක වැදුණා.

තමුත්තාන්සේලා අනුගමනය කරන්නේ කොහොමද? අපි බලමු, ජෝන් ඩී රොක්ෆෙපර් මොකක්ද කීව්වේ කියා.

John D. Rockefeller defending the standard oil monopoly said :

“The growth of a large business is merely a survival of the fittest. The American beauty rose can be produced

in the splendour and fragrance which bring cheer to its beholder, only by sacrificing the early bud which grows up around it. This is not an evil tendency in business, it is merely the working out of the law of nature and of God.”

රොක්ෆෙපර් කියන එක්කෙනා ලොකු ව්‍යාපාරිකයෙක්. ඔහු කියනවා, ලොකු ව්‍යාපාරිකයන් තර විම නීති විරෝධී දෙයක් නොවේය කියා. ඇමෙරිකාවේ ඉතා ම අලංකාර ඒ වාගේම සුවඳ හමන රෝස මල ආරක්ෂා කිරීමට නම් ඒ වට්ටම තිබෙන කැකුළු විනාශ කරනවාලු. ඒ කැකුළු විනාශ කළ විට රෝස මලේ සුවඳත් අලංකාරයත් ලැබෙනවාලු. එම නිසා වට්ට ඇති සියලුම කැකුළු කපා දමා එක රෝස මලක් පමණක් අරගෙන සන්තෝෂ වෙනවා. රොක්ෆෙපර් කියන්නේ ඒකයි. තමුත්තාන්සේලා සුදුනම් වන්නෙත් ඒකටයි.

සුළු ව්‍යාපාරිකයන්, සුළු වෙළෙන්දන්, සුළු මිනිසුන් සියල්ලම විනාශ කර රොක්ෆෙපර්ලා හදන්නයි තමුත්තාන්සේලා සුදුනම් වන්නේ. තමුත්තාන්සේලාට වදින්නෙත් රොක්ෆෙපර්ලාගෙන. එක අතකින් මේ අවුරුදු 5 මෙසේ ගත විම ගැන අප සන්තෝෂයි. දෙවියන්ගේ නාමයෙන් අප බලයට පත් වූ විට අපට වැඩ තිබෙනවා.

ගරු සේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
අවුරුදු 10ක්.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)
(Mr. Ilangaratne)

හැබැයි තමුත්තාන්සේලා හිතන තරම් හයාතක පියවරවල් අප ගන්නේ නැහැ. තමුත්තාන්සේලාට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ස්ථානයක් දිගෙනයි අප වැඩ කරන්නේ. කිසි කලක බය වෙන්න එපා තමුත්තාන්සේලා වාගේ චරිත ඝාතනය කර නවාය කියා ; කිසි කලක බය වෙන්න එපා තමුත්තාන්සේලා වාගේ අප මඩ ගසනවාය කියා ; කිසි කලක බය වෙන්න එපා තමුත්තාන්සේලා වාගේ කොමිෂන් සභා පත් කර කෙනකුට නින්දා කරන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඉලංගරත්න මයා.]

වය කියා. අප එහෙම කරන්නේ නැහැ. එහෙත් තමුන් නාන්සේලාගේ හිල්ටන් හෝටලය එහෙම ආවාම ඒක එක්කෝ ජනසතු කර හෝටලයක් වාගේම පවත් වනවා; එහෙම නැත් නම් තමුන් නාන්සේලාගේ “සෙක්‍රටරියට්” එක ඒකට දානවා. ඔන්න ඔය වාගේ වැඩ කරන්න සිද්ධ වන නිසා, තමුන් නාන්සේලා ඔවු නි දේවල් කරනවාට අප කැමතියි.

ආහාර නිෂ්පාදනයෙහිත් ඔවුනි තත්ත් වයක් පවතින්නේ. බඩු පිටරටින් ගෙන් වන්න කොමිෂන් ඒජන්තවරුන්ට අවසර දීමෙන්, එමගින් කොමිස් මුදල් ලබා ගැනීමටත් අවස්ථාව සලසා දීමයි තමුන් නාන්සේලාගේ අදහස. ගොවියා ගැන කිසිවක් කර නැහැ. තමුන් නාන්සේලා කියයි, “මොකද නැත්තේ අර්තාපල් වෙනුවට බතල, මංඤ්ඤොක්කා, කරක් කන් වවන්න ආධාර දෙනව නේද, ඒවා යින් කොයි තරම් වාසියක් සැලසෙනවද” කියා. මේ ලාභවලින්, පරිප්පු ගෙන්වන්න, සුදුලුනු ගෙන්වන්න, රෙදි ගෙන් වන්න ගියාමයි අමාරුවට මුහුණ පාන්න වෙන්නේ.

ඒ අතරම ගිනිපෙට්ටි ගැනත් සඳහන් කරන්න ඕනැ. බොහොම කනගාටුයි, ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමා මේ අවස්ථාවේ සහා ගර්භයේ නොසිටීම ගැන. විශේෂ යෙන්ම අධ්‍යාපන උප ඇමතිතුමාට මත ක ඇති, ගිනි පෙට්ටි සම්බන්ධයෙන් කොයි අන්දමින්ද එතුමා චෝදනා අපට කළේ කියා. එතුමා විපක්ෂයේ සිටියදී, ගරු උප ඇමතිතුමාත් විරුද්ධ පක්ෂයේ ඒ කාලයේ සිටිද්දී, එතුමා අප දෙගොල් ලන්ටම චෝදනා කළ හැටි තමුන් නාන්සේට මතක ඇති. තමුන් දැන් කොහෙද ගිනිපෙට්ටි ගන්න තිබෙන්නේ? දැන් ගිනිපෙට්ටි දුසිමක් ගන්න තිබෙනව නම් දුවකට දැවැද්ද වශයෙන් දෙන්න වුණත් පුළුවනි.

කර්මාන්ත නිෂ්පාදනය ගැන දැන් හරියට පුරාපේරු කපා කරනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ ලැයිස්තුවෙන් මහ බැංකුවේ වාර්තාවලත් තිබෙන මේ සියල් ලක්ම කර්මාන්ත, 1967 අවුරුද්දට පෙර සකස් කළ ඒවා බව මෙහිදී සඳහන්

කරන්න කැමතියි. මෙයින් කර්මාන්ත තුනක් හැරෙන්න, අනික් සියල්ලක්ම 1965 ට පෙර ක්‍රියාත්මක වූ ඒවායි. සිමෙන්ති කම්හල් ව්‍යාප්තිය, කඩදාසි කම්හල, ඔය සියල්ලක්ම කර්මාන්ත අවු රුදු ගණනාවකට පෙර සකස් කළ සැලැස් මවල්. මේ රජය මගින් කිසිම කර්මාන්ත යක් පටන් ගත්තේ නැහැ. පටන් ගත් තවා තබා නුදුරු අනාගතයේදී පටන් ගන්නවාය කියාවත් ප්‍රතිඥාවක් මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛන වාර්තා වෙන් දී නැහැ.

එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.
(මිනුවන්ගොඩ)
(திரு. எம். பி. டி. சொய்சா சிறிவர்தன—
மினுவாங்கொட)
(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda)
සෙක්කුවක්වත් නැහැ.

ඉලංගරත්න මයා.
(திரு. இலங்கரத்ன)
(Mr. Ilangaratne)

අපේ මිනුවන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියනවා සෙක්කුවක්වත් නැහැ කියා.

ඊළඟට, අයවැය හිඟය ගැනත් වචන යක් කියන්න කැමතියි. මෙවර අයවැය හිඟය ලක්ෂ 8290 ක් බව සඳහන් කර තිබෙනවා. එසේ සංඛ්‍යා ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ ලක්ෂ 1670 ක් වැය වෙන්නේ නැති හැටියට සලකායි. ඒ අයගේ තක්සේ රුවේ හැටියට ලක්ෂ 1670 ක් වියදම් කරන්න බැරි වෙයි. ඒ ප්‍රමාණය අඩු කර තමයි රුපියල් ලක්ෂ 8290 කට ගණන් හදා තිබෙන්නේ. ඒ ප්‍රමාණයත් එකතුව හිඟය රුපියල් ලක්ෂ 9960 ක් වෙනවා. මේ තරම් ලොකු හිඟයක් කවදාවත් ඇති වුණේ නැහැ. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා බහින වාය කීවත් අහසට යන තුරු ඉහළ නගි නවා මිස බැහීමක් නම් පෙනෙන්න නැහැ. තමුන් මේ තරම් විශාල හිඟයක් ගත වූ අවුරුදු 18ක පාර්ලිමේන්තු කාලසීමාව තුළ දී කවදාවත් ඇති වී නැහැ. මේ හිඟය පිරි මැසීමට තමුන් නාන්සේලා මොකක්ද කරන්න සූදානම් වෙන්නේ? මෙහි දැක් වෙන අන්දමට ලක්ෂ 750ක මුදලක් සේවක

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

අප්‍රසාධක අරමුදලින්, රක්ෂණ සංස්ථාවේ නුත්, මධ්‍යම බැංකුවේ ආශීර්වාදයෙනුත් ලබාගන්නා යන බවයි ආරංචි. කොහොම වුණත්, මම ස්තුති කරනවා, මෙමගින් මටත් ප්‍රශංසාවක් කිරීම ගැන. ඒ ප්‍රශංසාව මම පෞද්ගලික වශයෙන් භාර ගන්නේ නැහැ, බණ්ඩාරනායක රජය මගින්, මගේ අතින් සකස්වුණු සේවක අර්ථසාධක අරමුදලින්, ජනසතු කරන ලද රක්ෂණ ව්‍යාපාරවලින් තමුන් නාත්සෙලාට සහන යන් සැලසීම ගැන මම ඉතාමත්ම සන්තෝෂ වෙනවා. ඒ අතරම මා පිළිබඳව, මගේ කාර්යයන් පිළිබඳව, මා පෞද්ගලික වශයෙන් වර්ණනා කරනු ලබීම ගැනත් මා සන්තෝෂ වෙනවා. අතික් සියල්ල පැත්තක තිබියදී දැනට සේවක අර්ථසාධක අරමුදලින් පමණක් සැලසී ඇති සේවය අප්‍රමාණයි. 22,500 ක පමණ වන ස්වාමි පක්ෂය, තමන් යටතේ සේවය කරන 12,50,000 ක් පමණ වන සේවක යන් වෙනුවෙන් මෙම අරමුදලට මුදල් යෙදීමට බැඳී සිටිනවා.

“මේ මුදලින් රුපියල් හතළිස් කෝටියක් ජාතික සංවර්ධන කටයුතු සඳහා තැන්පත් කර ඇත.”

ඒ කියන්නේ පසුගිය අවුරුද්ද වන තුරුයි.

“කම්කරු විනිශ්චය සභා: සේවකයන් 22,500 ක් දැනට සහනය ලබා ඇත.”

දැන් කම්කරු විනිශ්චය සභා වැඩ කරන අන්දම ඉතාම කනගාටුදායකයි. කම්කරු ඇමතිතුමා මේ අවස්ථාවේදී නොසිටීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. “ටර්ෆ් ක්ලබ්” හෙවත් තුරුග තරඟ සමාජයට කම්කරු උසාවිය මගින් තීන්දු කළා, එහි සේවය කළ සේවකයින්ට රුපියල් ලක්ෂ 3 ක් ගෙවන්න කියා. එහෙත් අද වන තුරු සත්‍යයක්වත් නැහැ. මොකද කාරණය? ඒ ගොල්ලන්ගේ ආණ්ඩුවක් තිබේ නිසා. ධනපතියන්ගේ ආණ්ඩුවක් තිබෙන නිසා ඒ අය භය නැහැ, උසාවි තීරණ ක්‍රියාත්මක නොකරන්න. කම්කරු වො ඇවිත් අපට කරදර කරනවා. ඒ වගේ ම එල්. එස්. බී. පෙරේරා මහත්මයාගේ නෝනමහත්මයාට පෞද්ගලික ආරෝග්‍ය

ශාලාවක් තිබුණ. එහි සේවය කළ අයටත් ගණනක් ගෙවන්න කම්කරු උසාවිය මගින් තීරණය කළා. දැන් නෝනමහත්මයාත් නැහැ; මහත්මයාත් නැහැ. කම්කරු උසාවියේ තීන්දුව අඩපණ වෙලා.

“කම්කරු සමුපකාර සමිති: ලංකාවේ තරම 36 ක කම්කරුවන් භාර දාහසට අවුරුදු පහ රක්ෂා සපයා ඇත.”

එහෙත් දැන් මොකද වෙලා තිබෙන්නේ? දැන් පෞද්ගලික කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ට පමණක් කොන්ත්‍රාත් දෙනවා. තරඟ ඇති කරනවා. කම්කරු සමුපකාර සමිතිවලට අපි රුපියල් ලක්ෂය දක්වා කොන්ත්‍රාත් දුන්න. දැන් පෞද්ගලික කොන්ත්‍රාත්කරුවන් තමන්ගේ ආධාරකරුවන් නිසා ඔවුන්ට පමණක් කොන්ත්‍රාත් දීමෙන් මේ කම්කරු සමුපකාර සමිති කඩාකප්පල් වී යනවා.

ලංකා බනිජ් තෙල් සංස්ථාව: අද කොයි තරම් මට බැන්නත් දොස් කිව්වත්, මගේ මරණපොලේදී, මගේ සොහොනේදී, කවුරු හරි පොඩි ගලක් ඉදි කරනවා ඇති, බනිජ් තෙල් සංස්ථාවෙන් සිදු වුණු සේවය ගැන කියන්න. මා හිතන විධියට කවදා හෝ ඒක කරන්නේ අපේ කමිනිත හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමායි.

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (කර්මාන්ත හා ධීවර ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(නිරු. ඩ. බෙල්ලුරත්න ඉයාසිඤ්ඤා—කෙත්තොළු, කළුබෝගමුව, අමාත්‍යාංශ පාලන මණ්ඩලය)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Parliamentary Secretary to the Minister of Industries and Fisheries)

සමාවෙන්න, මට ඇහුනේ නැහැ.

ඉලංගරත්න මයා.

(නිරු. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

තමුන් නාත්සෙලා හොඳයි කිව්වේ.

“ලංකා බනිජ් තෙල් සංස්ථාවෙන් මෙතෙක් ලබා ඇති ලාභය කෝටි 15 යි. ඉතිරි කර ගැනීමට හැකි වූ විදේශ විනිමය කෝටි 10 යි.”

මෙයට වඩා විදේශීය ධනපති තෙල් සමාගම් තුන මගින් අපේ රටේ බාධාවක් නොමැතිව කරගෙන ආව සුරාකෑම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඉලංගරත්න මයා.]

සම්පූර්ණයෙන්ම නැවතුණ. මාසයකට රුපියල් ලක්ෂ 12 කට වැඩි විදේශ විනිමයක් බනිජ් තෙල් සංස්ථාවෙන් ඉතුරු වෙනවා යයි තමුන් නාන්සේලාගේ පත්‍ර මගින් ප්‍රචාරය කරනවා. ලාම්පු තෙල් වල මිල පහළ දැමීම. ආනයන අවසර පත්‍ර මගින් තමුන් නාන්සේලා පැට්‍රෝල් වල බද්ද සියයට 9 කින් වැඩි කරන්න යනවා. ඒ අතරම ඉතා ආඩම්බරයෙන් කියනවා, “වැඩිවන මිල අපි පාරිභෝගිකයාට දන්නෙ නැහැ; ඒක අපි සංස්ථාවෙන් අය කර ගන්නවා” කියා. ඒ අවස්ථාවෙදි අත්පොළසන් දෙන ශබ්දයකුත් මට ඇහුණ. [බාධාකිරීමක්] කොමිෂණි තිබුණ නම් මක් වෙයිද කියා වලපනේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා (පී. බී. එම්. හේරත් මයා.) අහනවා. කොමිෂණි තිබුණ නම් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආරක්ෂාව මීට වැඩිය තහවුරු වෙයි. අපේ ජාතිය මීටත් වඩා පරිහාණියට පත් වෙනවා. කොමිෂණි තිබුණ නම් තමුන් නාන්සේලාට කියන්න බැහැ, “අපි මිල වැඩි කරනවා. ඒක සම්පූර්ණයෙන් අපි භාර ගන්නවා” කියා. කොමිෂණිකාරයින් ඒ වැඩි වූ මිල පාරිභෝගිකයන් පිට දැයි. එහෙත් ආනයන අවසර පත්‍ර බද්ද වැඩි කිරීමෙන් බලාපොරොත්තු වන ආදායම මේ අවුරුද්දේත් ලැබෙන්නෙ නැහැ.

“රක්ෂණ සංස්ථාව: රක්ෂණ සංස්ථාව මෙතෙක් ලබා ඇති ආදායම රුපියල් පහළොස් කෝටියයි. ඉතුරු කර ගැනීමට හැකි වූ විදේශ විනිමය හය කෝටි විසි ලක්ෂයයි. දේශීය හා විදේශීය ධනපති සමාගම් මගින් කරගෙන ආ රක්ෂණ ව්‍යාපාර සම්පූර්ණයෙන්ම ජාතිය සතු කිරීමෙන් පසු මහජනයාට වඩා හොඳ සේවයක් ලැබේ.”

ලැබේවා කියා ප්‍රාර්ථනා කරනවා. එහෙත් මට පෙනෙන ලකුණු නම් වැඩිය හොඳ නැහැ. මට ආරංචියි, අද රක්ෂණ සංස්ථාවේ සභාපතිතුමා එළවා දැමීම කියා. පත්‍රවල නම් තිබුණේ ඉල්ලා අස් වුණා කියායි. මම විභාග කර බැලුවාම දැනගන්න ලැබුණ, අස් කර තිබෙන බව. ඇයි? තමුන් නාන්සේලාගේ බලවතුන් කීප දෙනෙකු කිව්වල, සුදුසුකම් නැති පිරිසකට රක්ෂණ දෙන්න කියල. උන්නැහේ කිව්වල, සුදුසුකම් නැති අයට රක්ෂණ දෙන්න අපට බැහැ කියල. හුඟ දෙනෙක් අපේ වැඩ පිළිවෙලට හය වෙලා තිබෙනවා. ආණ්ඩුවේ යම්කිසි සේවකයෙක්

ජාතික පරිහාණිය පිළිබඳ වැඩක් නීති විරෝධී ලෙස කර තිබෙනවා නම් ඔහුටත් සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. කොමිසම වගේ කොමිසම කට මුහුණ දෙන්න සිදු වන බව අප ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඊට බිය විමෙන්දෝ ඒ අය මැනක සිට තමුන් නාන්සේලා කියන හැටි යටම යටත් වන්නේ නැ. ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයේ උසස් නිලධාරියකු කර තිබෙන ප්‍රකාශයක් ඊයේ “ඩේලි නිවිස්” පත්‍රයෙන් මා දැක්කා. පසුගිය මාස 24 ඇතුළත ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට බඳවා ගත් ඩ්‍රයිවර්ලා කොයිතරම් අදක්කින් දැයි කියතොත්, මින් පෙර කිසි කලක නොවූවරු තරම් හදිසි අනතුරු ඇති වුණා යයි ඒ නිලධාරියා කියා තිබෙනවා. මොකක්ද මීට හේතුව? මා රාජ්‍ය ඇමති තුමාට පෞද්ගලිකව දෙස් කියන්නෙ නැහැ. අපට මේවා හිතාවට කරුණු. අප නොයෙකුත් සංස්ථා ඇති කොට ඒවායින් ලැබෙන ලාභවලින් වෙනත් ව්‍යාපාර ඇති කොට ඒවාට මිනිසුන් යොදවන්නට උත්සාහ කළා. එහෙත්, දැන් තමුන් නාන්සේලා කරන්නේ මොනවාද? රත්තරන් බිත්තර දමන කිකිළිය මරා ගෙන කනවා. තමුන් නාන්සේලා රක්ෂණ සංස්ථාවට සුදුසු නැති අය දැමීමා. තෙල් සංස්ථාවට සුදුසු නැති අය දැමීමා. තෙල් සංස්ථාවට පමණක් වුවමනාවට වැඩියෙන් සියයට 35 ක් මිනිසුන් දමා තිබෙනවා. ඇයි මේ? අතුරු මැතිවරණ නිසායි. අතුරු මැතිවරණ 9 ක් ඇති වුණා. නව පොළකට ගොස් පෙන්වන්නට මේ විධියට වැඩ කළා. කර්මාන්ත ඇමතිතුමාත්, එතුමාගේ උප ඇමතිතුමාත්, ජනසතු සේවා ඇමති තුමාත්, යම් යම් බල කිරීම් ඇති වන විට ඒ අනුව වැඩ කළා. වෙන මොනවා කරන්නද? ආණ්ඩුවේ සිටින්නටත් ඕනෑ. ආණ්ඩුව ජීවත් වන්නටත් ඕනෑ. මහජන බලපෑම් ඇති වන විට ඒවාට ඇහුම්කන් දෙන්නටත් ඕනෑ. ඒ නිසා දිගට හරහට රක්ෂණ දුන්නා.

ඊළඟට සමුපකාර තොග වෙළඳ සංස්ථාව ගැන සලකා බලමු.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

එක්තරාකමටත් ගත්තේ නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

හිටි අය වෙනුවට වෙනත් අය ගන්නා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

කවුද ?

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

අප විසින් දැමූ අය අස්කරදමා තමුන් නාන්සේලාගේ උදවිය දමා ගන්නා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

කවුද ?

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ආරක්ෂක නිලධාරියා. කිදෙනකු දමා ගෙන තිබෙනවාද ?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ඒ, මා එන්නට කලින්.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

මා තමුන්නාන්සේට දොස් කියන්නේ නැහැ. තමුන්නාන්සේ හොඳ ඇමතිවරයෙක්. එහෙත් “බැඩි කම්පනි”. සමුපකාර තොග වෙළෙඳ සංඝථාව පිළිබඳ ප්‍රතිපත්ති අතින් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේත් මගේත් අදහස් එකිනෙකට ඉඳුරා වෙනස්. එතුමා කටයුතු කරන්නේ සම්පූර්ණයෙන්ම පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයා කෙරෙහි හක්තිය තියාගෙනයි. ඒකත් එක්තරා දර්ශනයක්. විශේෂයෙන්ම, බලයේ සිටින්නට වුවමනා උදවිය, තමන් බලයට පත් කරන්නට ආධාර කරන්නට බලාපොරොත්තු වන උදවිය සතුව තිබීම එක් කර තිබුණේ ජනතාව සහසවන්නටයි.

තරා දර්ශනයක්. අප උත්සාහ කරන්නේ පාරිභෝගිකයින් සහසන්නටයි. රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේත් මගේත් වෙනස මෙයයි. මෙය පත්ති සටනක්. මා නිර්ධන පත්තියෙන් බිහි වුණු කෙනෙක්. එහෙත්, “ස්විස්” බැංකුවෙහි මගේ මුදල් තිබෙනවායයි සමහර අය කියනවා. තමුන්නාන්සේලාට බැරියා ඒක ජනසතු කරන්නට ! අපගේ පත්ති සටනේ හැටියට අප පාරිභෝගිකයින් සහසන්නට උත්සාහ කරනවා. තමුන්නාන්සේලාගේ පත්ති සටනේ හැටියට තමුන්නාන්සේලා ධන පති ව්‍යාපාරිකයින් සහසන්නට මහත්සි ගන්නවා. මේ දර්ශන දෙකක්. මහනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඊ. එල්. සේනානායක මයා.) කළ ප්‍රකාශයක් මට මේ අවස්ථාවේදී මතක් වෙනවා. “මාත් මාක්ස්වාදී යෙක්. තුඹලා නිඨින පත්තියේ. මා ධන පති පත්තියේ. අප දෙගොල්ල සටනක් කළයුතුයි” යනුවෙන් එතුමා කියා තිබෙනවා. ආත්ම ගරුත්වය නිර්ධන පත්තියටත් ධනපති පත්තියටත් පොදු දෙයක් බව මා මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට කැමැතියි. ආත්ම ගෞරවය ඇති උදවිය ධනපතියන් අතරත් සිටිනවා. ආත්ම ගෞරවය ඇති උදවිය නිර්ධන පත්තිකයින් අතරත් සිටිනවා. වංකකම නැතිකමටම පමණක් සීමා වන දෙයක් නොවෙයි. ඇති අය බොහෝ දෙනෙක් වංකයෝ. එම නිසා, යම් යම් ප්‍රකාශයන් කිරීමේදී අප විකක් පරෙස්සම් විය යුතුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙම සංඝථාවෙන් රටට විශාල සේවයක් සිදු වී තිබෙනවා. වාර්ෂික ලාභය රුපියල් 1,80,00,000යි. රටේ සෑම ජන කොට්ඨාශයකටම එකාකාර සේවයක් සැලසීමයි මෙහි පරමාර්ථය වුණේ. තමුන්නාන්සේලාගේ ආහාර ඇමතිතුමාගේ ස්ථිර ලේකම් තුමාත් දැනට අපේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ අංශයෙහි සිටින ආචාර්ය කැලේගම මහත්මයාත් ඇතුළු පස් දෙනකු එකතු වී, ජීවන වියදම පහළ හෙලීම සඳහා මොනවා කළයුතුද යන්න ගැන වාර්තාවක් සකස් කළා. ඒ අය කර තිබෙන නිර්දේශය කුමක්ද ? සමුපකාර සංගම් සමුපකාර තොග වෙළෙඳ ආයතනයට ගන්නය කියායි. තමුන් මා එය කලේ නැහැ. අපට වුවමනා තිබුණේ ජනතාව සහසවන්නටයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඉලංගරත්න මයා.]
එම නිසා හරියාකාර යුතුකම් ඉෂ්ට කරන සමුපකාර සංගම්වලට අප අත ගැසුවේ නැහැ.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
තොග වෙළඳ සංගම්—සුළු සංගම් නොවෙයි.

ඉලංගරත්න මයා.
(திரு. இலங்கரத்ன)
(Mr. Ilangaratne)

ඔව්. නමුත් නිර්දේශ කළේ ඒවත් සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයට ගත යුතුය කියායි. අප ඒකවත් කළේ නැහැ. තමුත්තාන්සේලා කියනවා වාගේම අපත් ආර්ථික ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා මාර්ග හතරක් උපයෝගී කර ගත්තා. ආණ්ඩුව, ආණ්ඩුවේ සංඝථා, සමුපකාරය හා පෞද්ගලික ව්‍යාපාර යන හතර මාර්ගයෙන් මේ රටේ ආර්ථික ප්‍රශ්න විසඳන්නට අප ක්‍රියා කළා. තමුත්තාන්සේලා කියන්නේත් ඒකම තමයි. හැබැයි, තමුත්තාන්සේලා ඒවායේ පුද්ගලයින්ට තැන දෙනවා මිස පාරිභෝගිකයාට තැන දෙන්නේ නැහැ. ඒ මාර්ග හතර උපයෝගී කරගෙන අප මහජනතාවට සේවය කරන්නට බලාපොරොත්තු වූවා මිස මහජනතාව මාගියෙන් ඒ අංශවල පුද්ගලයින්ට අප ආධාර කළේ නැහැ. තමුත්තාන්සේලා කරන්නේ ඒකයි. ජීවන වියදම පහත හෙලීම සඳහා බඩු මිල පහත හෙලීම සඳහා අප දෙයාකාර යකින් ක්‍රියා කළා. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයෙන් හා එහි ශාඛාවලින් අසවල් අසවල් මිල ගණන්වලට බඩු ගන්නට පුළුවන්ය කීවාම පෞද්ගලික වෙළඳුන් අධික මිල ගණන්වලට බඩු විකුණන්නට භය වෙනවා. ඒ එක පැත්තක්.

අද තමුත්තාන්සේලා තුළ තිබෙන භය එදත්, 1960 දිත්, තිබුණා. එය කුමක්ද? බොහෝ අවස්ථාවලදී ඔය සමුපකාර සංගම්වල උසස් තැන්වල සිටින්නේ බලවතුන්. ඒ බලවතුන් අපට විරුද්ධයි. එම නිසා තමයි වර්තමාන අගමැතිතුමාත් තමුත්තාන්සේලාත් අපේ ආණ්ඩුව අද වැටෙනවාය, හෙට වැටෙනවාය, තුන් මාස පොත්සමක් යවායි.

යෙන් වැටෙනවාය, භය මාසයෙන් වැටෙනවාය කියා කියා රට හැම තැනම එදා ප්‍රචාර ගෙන ගියේ. ඒ අතරතුර, බඩු නැත, මේ ආණ්ඩුව හොඳ නැත, කියා වෙළෙඳුන් ප්‍රචාරයක් ගෙන ගියා. ඒ අවස්ථාවේදී යම් යම් ක්‍රියා මාර්ග ගැනීමෙන් බඩු මිල පහත හෙලීමට අපට වුවමනා කළා. මගේ ගරු වරයකු වන දැනට චන්තේගම ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (පී. බී. ඒ. විරකෝන් මයා.) ඒ පිළිබඳව සාක්ෂි දෙනවා ඇති. ඒ කාලෙ එතුමාත් අප සමගයි හිටියේ. ඒ ඒ ද්‍රව්‍ය විකිණිය හැක්කේ මෙන්න මේ ගණන්වලටය කියා බඩු මිල සීමා කරන්නට අපට සිදු වුණා. ඒ වාගේම බඩු හිඟයක් ඇති නොවන පරිදි අප සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛා නොයෙක් ස්ථානවල විවෘත කළා. පෞද්ගලික සිල්ලර වෙළෙඳුන්ටත් ඒවායින් බඩු බාහිරාදිය ගන්නට අප ඉඩ සලසා දුන්නා. නමුත් අප එක් විශේෂයක් කළා. එනම්, පුරවැසියන් නොවන අයට සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයෙන් බඩු ගන්නට ඉඩ නොදීමයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මහජන බැංකුවේ වාර්ෂික ලාභය රුපියල් විසි ලක්ෂයයි.

“සුළු ආදායම් ලබන පුද්ගලයින්ට, ශිෂ්‍යයින්ට හා සමුපකාර සමිති විශාල සංඛ්‍යාවකට ණය දීමෙන් සහනය සලසා දී ඇත.”

මේ ආයතනය අල්ලාගෙන අපට කොපමණ මඩ ගැසුවාද? මහජන බැංකුවෙන් වූ සේවය කෙළවරක් නැහැ. මා නොහඳුනන කෙනෙක් මට මඟුල් ගෙදරකට ආරාධනා වක් එවා තිබුණා. මමත් ගියා ඒ මඟුල් ගෙදරට. මක්නිසාද? තමුත්තාන්සේලා පිහිටෙවූ මහජන බැංකුවෙන් ණයක් ගත් නිසා මා අද දියුණු වී සිටිනවා, මේ මඟුලට සහභාගි වන මෙන් මා තමුත්තාන්සේලා ආරාධනා කළේ ඒ නිසාය කියා ඔහු මට ප්‍රකාශ කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම මා ඔහු හඳුනන්නේ නැහැ; දැකලත් නැහැ. සමහර විට ඔය කොමිෂන් කාරයෝ, “ඔන්න ණයක් ගත් මිනිසකුගෙ මඟුල් ගෙදරක ගිහින් හිටපු ඇමතිතුමා අත්සන් කළා”ය කියායි. ඒ ගැනත් අල්ලස් කොමසාරිස්ට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ආයතන නිසා අප කොයි තරම් බැණුම් ඇසුවාද? මේ අවස්ථාවේදී ඒවාට උත්තරයක් දෙන්නට මා අදහස් කරන්නෙ නැහැ. බැංකු කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව තිබෙනවා. ඒ වාර්තාවේ සඳහන් කර තිබෙන්නේ කුමක්ද? “යථා පරිදි ක්‍රියා කිරීමට මෙය එවමි.” එපමණයි. ඔය වාක්‍යය සඳහන් කළ කොමිෂන් සභා වාර්තා කියක් තමුන් තාන්සේලාට ලැබී තිබෙනවාද? අවුරුදු නවයක් තිස්සේ අපට විරුද්ධව ඉදිරිපත් කළ චෝදනාවලට ලැබී තිබෙන එකම සාක්ෂිය “සුදුසු පරිදි ක්‍රියා කිරීම සඳහා මෙය එවමි” යන්නයි. එපමණයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය පිළිබඳ කොමිෂන් සභා වාර්තාව ගැනත් ගරු ඇමති තුමා සඳහන් කළා. මගේ ඇමති පදවියෙහි බලපෑම නිසා හතර දෙනෙකුට පත් වීම් දුන්නාය කිව්වා. ඒ ගැන මා දැන් විග්‍රහයක් කරන්නට අදහස් කරන්නෙ නැහැ. එය යථා කාලයේදී විග්‍රහ කරනවා. බැංකු කොමිෂන් සභාව නම් දැන් අහෝසි වී තිබෙනවා. එහෙත් මේ බැංකු කොමිෂන් සභාව වාගේම, සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතන කොමිෂන් සභාව වාගේම, තවත් කොමිෂන් සභා දෙකක් එම කොන්දේසි උඩම තමුන් තාන්සේලාගේ කාලය තුළ කර තිබෙන දේවල් ගැනත් විභාග කර බලන්නට පත් කරන්න. හැකි නම් එය කරන්නාය කියා මා අභියෝග කරනවා. එම කොන්දේසි උඩම තමුන් තාන්සේලාගේ කාලය තුළ බනිජ් තෙල් නීති ගත සංස්ථාව, ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය, සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය, වරාය ආදියෙහි කර තිබෙන දේවල් ගැනත් සොයා බලන්න කොමිෂන් සභා පත් කරන්න. එතකොට මොන මොන දේවල් හෙළිදරව් වේදැයි අපට බලාගන්නට පුළුවනි. එම නිසා, අවංකයයි කියා ගන්නා ගරු ඇමතිවරයෙක් ඉන්නවා නම් තමන්ගේ හොඳ නම රැක ගැනීම සඳහා එයවත් කරන හැටියට මා ඉතා ඕනෑකමින් බැහැපත්ව ඉල්ලා සිටිනවා.

ජාතික ලොතරැයි මණ්ඩලය ගැනත් කියන්නට කැමතියි. ඒ සමඟ ම මා පිළිබඳව කථා කිරීම ගැන සමා

ඉල්ලා සිටිනවා. මගේ අතින් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ උදව්වෙන්, බණ්ඩාරනායක රජයන්ගෙන් කෙරුණු ඒවායි. මා කියන්නේ. ලොතරැයි මණ්ඩලයෙන් ලැබුණු ලාභය කොපමණද?

“මේ මණ්ඩලය ආරම්භ කිරීමෙන් පසුව අවුරුදු පනහ ලැබෙන ලාභය 1 කෝටි 80 ලක්ෂයයි. මේ මුදල් ඉතා වැදගත් ජාතික ව්‍යාපාරයන් කිහිපයකට සංවර්ධනය සඳහා යොදා ඇත.”

මේවායින් ප්‍රයෝජන ලැබීම ගැන අප බොහොම සන්තෝෂ වෙතවා. කරුණාකර කලාතුරකින්වත් කියන්න, “උඹලත් හොඳ වැඩක් කළා” කියා. අපට ටිකක් සන්තෝෂ වන්නට හිතෙන්නේ ඇවිත් කියන්න. වත්කම් හංගා තිබෙන්නේ කොහෙද කියා සොයන්න නැදැයන්ගේ වත්කම් බලන්න සී. අයි. ඩී. කාරයන් එවන්නේ නැතිව ඉදහිටවත් එසේ කියන්න. මැතිවරණ වේදිකාවල කියන්න ඕනෑ නැහැ. අඩු තරමින් මේ ගරු සභාවේදී වත් කියන්න, “උඹලත් හොඳ වැඩක් කර තිබෙනවා” කියා. මුදල් ඇමතිතුමා නම් කියා තිබෙනවා. තමුන් තාන්සේත් කර්මාන්ත ගැන කියා තිබෙනවා.

කරුණු කීපයක් සංක්ෂේප වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙතවා. ඒවායින් ඔප්පු වෙනවා, මේ බජ්ට්ටුව හොර බජ්ට්ටුවක්, රැවටිලි බජ්ට්ටුවක් බව. සමහරු මෙයට කියනවා, “යැංකි රුකඩ බජ්ට්ටුවක්” කියා. තවත් සමහරු “හිඟන බජ්ට්ටුවක්” කියනවා. තවත් කොටසක් මෙය “ජාතිනාශක අයවැය වට්ටෝරුවක්” යනුවෙන් හඳුන්වනවා. එකී නෙක කරුණ ගෙන එය ඔප්පු කරන්නටයි, මා බලාපොරොත්තු වන්නේ.

දැන් නැවතත් අපි බලමු යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) මුදල් ඇමති වශයෙන් කළ 1964-65 අයවැය කථාව සම්බන්ධයෙන් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කියා තිබෙන්නේ කුමක්ද කියා. එතුමා මෙසේ කියා තිබෙනවා :

“අපි අයවැය ලේඛනයක් මතින්තේ කොහොමද? එහි ඇති යෝජනාවලින් මහජනයාට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙනවාද නැද්ද යන මිමීමෙනුයි අයවැය ලේඛනයක් මැනිය යුත්තේ. කොහොමද අපි මිමීමෙන් මතින්තේ? මේ රටේ ප්‍රශ්නවලට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

[ඉලංගරත්න මයා.]

උත්තරයක් දී තිබෙනවාද ඒ ප්‍රශ්න විසඳීමට යෝජනා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාද කියා බැලීමෙනුයි."

මෙසේ කියන්නේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමායි. එතුමා තවදුරටත් මෙසේ කියනවා :

"අද මහජනයා මුහුණ පා තිබෙන ප්‍රශ්න මොනවාද?"

මෙන්න, රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කී ප්‍රශ්න :

"අද ලංකාවේ නැගිය යුතු දේ බහින බවත්, බැසිය යුතු දේ නඟින බවත් අපට පෙනෙන කාරණයක් ; ජීවන වියදම බැසිය යුත්තක් ; නමුත් එය දිනපතාම නඟිනවා. රැකිරක්ෂා නැති අයගේ සංඛ්‍යාව බැසිය යුත්තක් ; නමුත් ඒ සංඛ්‍යාව දිනපතාම නඟිනවා."

මේවා කියන විට රාජ්‍ය ඇමතිතුමා සිටියේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේයි. අපි එතුමාගේ කථාවෙන් තව ටිකක් කියවා බලමු :

"අරක්කු වෙළෙඳාමත් දිනපතාම නඟිනවා."

දැන් 10,000 ත් පනිනවා.

"ඒවා බැසිය යුතු දේ බව කවුරුත් පිළිගන්නවා. 1956 පටන් කිසිම අයවැය ලේඛනයකින් මේවා බැස්සීමට යෝජනා ඉදිරිපත් කර නැහැ."

රාජ්‍ය ඇමතිතුමා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ හිටියා නම් අද එයම දහ වාරයක් හයිසෙන් කියනවාට අඩමානයක් නැහැ.

"ඊළඟට නැගිය යුතු දේ ගැන බලමු."

රාජ්‍ය ඇමතිතුමා නැගිය යුතු දේ ගැනත් කියනවා.

"ලංකාවෙන් පිට තිබෙන අපේ රන් පවුම් අරමුදල නැගිය යුත්තක් ; නමුත් එය දිනපතාම බහිනවා. නැගිය යුතු, එහෙත් දිනපතාම බහින තවත් බොහෝ කරුණු ගැන අපි දන්නවා."

මෙසේ කියන්නේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මිස මා නොවෙයි.

"මේ අයවැය ලේඛනයෙන් බැසිය යුතු දේ බසි විය, නැගිය යුතු දේ නඟිවිය කියා කල්පනා කිරීමට මට නම් අමාරුයි"

"මටත් අමාරුයි" කියා රාජ්‍ය ඇමති තුමා කියනවා. නමුත් නාන්සේ අද විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ හිටියා නම් කොයි විධියට කියයි ද? ඒ නිසා අප බලන්නට ඕනෑ, හත් හවුල් රජයේ මුදල් ඇමති තුමාගේ පසුගිය අයවැය ලේඛන දෙක

—දෙවන වර කියවීම

නුත්, මේ අයවැය ලේඛනයෙනුත්—ඒවා යේ සදහන් යෝජනාවලින්—නැගිය යුතු දේ කොයිතරම් දුරට බැස තිබෙනවා ද, බැසිය යුතු දේ කොයි තරම් දුරට නැග තිබෙනවාද කියා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රජයක පරම යුතුකම වන්නේ ජනතාවට වුව මනා දේ ලබා ගැනීමට වාතාවරණයක්, පරිසරයක් ඇති කර දීමයි. ජාති හේද යෙන් පංති හේදයෙන් ආගම් හේද යෙන් මෙන්ම කට්ටි හේදයෙන් තොරව හැම දෙනාටම මිනිසුන් හැටියට ජීවත් වන්නට අවස්ථාව ලබා දීම සාධාරණ රජයක යුතුකමයි. මිනිසාට වුවමනා කරන කාරණා කීපයක් තිබෙනවා. පරණ කථාවේ හැටියට නම් ඒවා කෑම ඇදීම හා ඉදීමයි. එහෙත් දැන් හැටියට කෑම ඇදීම නිවාස ව්‍යායාමය විශ්‍රාමය ආරක්ෂාව මෙලොව පරලොව යන කොයි දේ ගැනත් හිතත් නට ඕනෑ. මේ සියල්ලම දැන් ඕනෑ කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා නම් අර්ථ ශාස්ත්‍රඥයෙක් නොවෙයි. මා කවදාකවත් විශ්ව විද්‍යාලයක ඉගෙනීම ලබා නැහැ. විශ්ව විද්‍යාලවල ශිෂ්‍ය සංගම් වලට නම් මා ගොස් තිබෙනවා. එපමණයි. එහෙත් දැන් අවුරුදු 54ක් තිස්සේ ජීවිතය නමැති විශ්ව විද්‍යාලයේ දුක සැප නමැති විභාග ගණනාවක්ම පාස් කර තිබෙනවා. මා පමණ දුක් විභාග පාස් කළ තැනැත්තකු නම් මේ රටේ දේශපාලන භූමියෙහි තවත් ඇතැයි මා හිතන්නේ නැහැ. එසේ හෙයින් මේ ආණ්ඩුවේ වාතාවරණය වලින් ද, ආණ්ඩු පක්ෂයේ උදවියගේ කථා වලින් ද මහ බැංකු වාර්තාව නමැති බයිබලයෙන් ද කරුණු උපුටා ගෙන බණ්ඩාරනායක රජයවලින් අපේ රටවැසි මහජනතාවට කොතරම් දියුණුවක් ලැබුණා ද, මේ ආණ්ඩුව යටතේ කොතරම් පිරිහීමක් ඇති වුණා දැයි පෙන්වන්නට මා අදහස් කරනවා. නොයෙකුත් වාර්තා වල හා කථාවල කොටස් උපුටාගෙන කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට මා අදහස් කරනවා.

මගේ අදහසේ හැටියට යම් රටක ජාතික ආදායම ජාතික වියදමට වැඩි නම් ඒ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය හොඳයි. එහෙත් ජාතික වියදමට වැඩියෙන් ජාතික ආදායම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

කොතරම් ඉහළින් නිබුණත් පුද්ගලයකුගේ ආදායම ඔහුගේ වියදමට වඩා අඩු නම් වැඩක් නැහැ. රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ඇතුළු ආණ්ඩු පක්ෂයේත්, මා ඇතුළු මේ පැත්තේත් තිබෙන වෙනස ඔකයි. ජාතික වියදමට වඩා පිටින් ගෙනෙන ලද හෝ රට තුළින්ම ලබා ගන්නා ලද හෝ ආදායමක් පෙන්වන්නට මෙම ආණ්ඩුවට හැකි නම් එයින් මෙම ආණ්ඩුව සැනසෙනවා. එහෙත් අප නම් එවැන්න කින් සැනසීමක් ලබන්නේ නැහැ. අපට වුවමනා කරන්නේ ජාතික වියදමට වැඩි වූ ජාතික ආදායමක් ඇති කර ගන්නවා වගේම, පුද්ගලයාගේ ආදායම පුද්ගලයාගේ වියදමට වඩා ඉහළින් තැබීමයි. ධන පති රටවලටත් දැන් මේ කාරණයෙහි ඇති වැදගත්කම අවබෝධ වී ගෙන යනවා. මේ පිළිබඳව ධනපති රටවල් ද නොයෙකුත් දේ කියනවා. මම දැන් ඇමෙරිකන් ලේඛකයකුගේ ලිපියකින් කොටසක් කියවන්නම්.

“BUSINESS AS A SOCIAL INSTITUTION BY DAVID PACKARD”

ඩේවිඩ් පැකාර්ඩ් ඇමෙරිකන් ලේඛකයෙක්.

“We are continuing to experience the most impressive period of economic prosperity and growth in the history of America. In statistical terms, our production of goods and services, as measured by the gross national product calculation, has grown from a rate of 504 billion dollars in 1960 to an estimated 725 billion dollars in 1966.

To put these figures in perspective, we have increased in a mere five years our output of goods and services by an amount nearly equal to the total goods and services now available to the people in France and Germany combined. In terms of the total goods and services available in America, this is an increase of over 40 per cent. If we make adjustments for population growth, which has been substantial, and inflation, which is less significant, the average American has 17 per cent. more of the material things in life than he had five years ago.”

කොතරම් වැඩි විමක් ද යන්න එයින් පෙනුවා. මා කියවන්නට අදහස් කරන කොටස ඊළඟට මෙන්න තිබෙනවා. මේ කොටස බොහොම වැදගත්.

“Yet, with this widespread and growing affluence there is a strong current of restlessness, a growing concern among

the American people about their society. It is a concern among groups of people who feel they have not received their fair share of the increasing prosperity.”

එහි තවදුරටත් මෙසේ කියා තිබෙනවා :

“This concern about America and its future is apparent in every facet of our society. It is being expressed in the government by a myriad of new laws and administrative action directed towards social welfare.”

වැදගත්ම කොටස නම් මෙයයි :

“It is being expressed by the churches, no longer content with the role of leading the way to a better life in the hereafter. They are increasingly becoming involved in trying to make a better life here, now.”

අමෙරිකාවත් එහෙමයි හිතන්නේ. තමුන්නාන්සේලාට උගන්වන පාඩම් ඒ අයටත් එපා වෙලයි ඉන්නේ. ඒ පිළිබඳව දැන් අමෙරිකාවේ විශාල බලපෑමක් තිබෙනවා. සියයට 17 ක ජාතික නිෂ්පාදනයක් තිබෙන ඒ රටේ අද එවැනි බලපෑමක් ඇති වී තිබෙන්නේ මන්ද? අපේ රටේ ජාතික නිෂ්පාදනය සියයට 1.6 යි. ඊට බෙහෙවින් වැඩි ප්‍රමාණයක් තිබෙන ඒ උදවියට දැන් මහජනතාවගෙන් විශාල බලපෑමක් කෙරෙනවා. “තමුන්නාන්සේලා කොතෙක් පොහොසත් වුවත් අපට ඒවායින් ප්‍රතිඵලයක් නැහැ” යනුවෙන් මහජනයා කියනවා. මෙම තත්ත්වය දැන් පල්ලිවලටත් බෝ වෙලා. මීගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, පල්ලිත් දැන් ඒ ගැන කියනවා. “එලොව ගැන පමණක් බලා බැහැ; මෙලොවත් බලන්න ඕනැ” යනුවෙන් මහජනතාව කියන වචනවලට අප ඇහුම්කන් දිය යුතුය කියන කාරණය දැන් පල්ලිවලින් රජයට කියා සිටිනවාලු.

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(කිතු. ධෙණ්ඞිල් පෙරානාන්දො)

(Mr. Denzil Fernando)

මොන පල්ලිද?

ඉලංගරත්න මයා.

(කිතු. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

මොන පල්ලිත් එහෙම කියනවාලු. තමුන්නාන්සේලාගේ පල්ලිත් එහෙම කියනවා ඇති. [බාධා කිරීමක්] එහෙම

விசேஷ கமிட்டி பதவி, 1967-68

[ஒருவர் மொ.]

கிண்தனே துடிது? மகசுதயசுப சப சபி
பந் தெந்மய கிய நம்திந்நாத்ஸேலுளே
புலு கியந்நே துடிது? ஸ் நுந நம்திந்
நாத்ஸேப பபி ம துந்நபி. மந் ஒளே
ளே நிகெந்நே புலுலுயே ஸ்நேலுயகி.

நியோஜீத கமிட்டி

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Three minutes more.

ஒருவர் மொ.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

I will take some time.

நியோஜீத கமிட்டி

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The Opposition Whip has given the hon. Member one and a half hours, which time will be over at 11.45 A.M. If he does not finish his speech by that time he will be taking up the time of another Member of the Opposition. It is only on that condition that I can allow him to go on till 12 noon.

ஒருவர் மொ.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

I should like to continue even thereafter.

ஒரு ஜே. ஈ. ஜே. பீல்டர்

(கெளரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

You can take my time.

நியோஜீத கமிட்டி

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

That is why I have requested the Whips to discuss this matter and fix the time to be allotted to hon. Members; otherwise, every hon. Member will want extra time and then it will be difficult to accommodate everyone. Whatever it is, the Whips can discuss this during the lunch interval and

—தென வர் கியமி

decide on allocation of extra time. The hon. Member can go on till 12 noon.

த ஜே. ஈ. ஜே. பீல்டர்

(திரு. டி. சோய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

We do not know exactly the number of hours that the Opposition will have for the Debate. Are we having the party leaders' meeting at 4 o'clock?

நியோஜீத கமிட்டி

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Yes, we are having a meeting today.

ஒரு ஜே. ஈ. ஜே. பீல்டர்

(கெளரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Shall we have the meeting tomorrow?

நியோஜீத கமிட்டி

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Cannot we have it in the morning because we will have to come to some working arrangement? Can we meet at 9.30 tomorrow morning?

ஒரு ஜே. ஈ. ஜே. பீல்டர்

(கெளரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

We are having a meeting of the Parliamentary Group tomorrow morning to elect a Senator.

நியோஜீத கமிட்டி

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Then, at 4 o'clock.

த ஜே. ஈ. ஜே. பீல்டர்

(திரு. டி. சோய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

Till such time we will not know exactly how much time the Opposition will have.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අයුරු)

(Mr. Deputy Speaker)

Will the two Whips get together and come to a decision during the interval?

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩි. සොයිසා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

The Government has promised to give half an hour of their time to the Opposition.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අයුරු)

(Mr. Deputy Speaker)

I do not think it is a promise. The hon. Minister has just mentioned it.

රු. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙරුරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

From my time I shall give a quarter of an hour. The hon. Member for Kolonnawa is reading from the speeches I made while I was in the Opposition.

ඉලංගරත්න මයා.

(තිරු. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

Thank you very much. It is interesting when they stand on a high pedestal and express their views while being in the Opposition.

රු. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙරුරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I shall give you a quarter of an hour.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අයුරු)

(Mr. Deputy Speaker)

Anyway, the time must be taken from the time allotted to the Opposition, not from the Government.

—දෙවන වර කියවීම

ඉලංගරත්න මයා.

(තිරු. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

රු. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, 1965-66 අයුරු ලේඛනය පිළිබඳ විවාදයේදී රු. අගමැතිතුමා බොහෝම වේගවත් ස්වරයෙන් කතා කර තිබෙනවා. එතුමා කර තිබෙන කථාවෙන් එක් කොටසක් මෙසේයි :

“When we went to the country we told the people of this country that you were all wrong. So we told the people who had suffered for nine years under those policies, ‘Return us to undo all this.’ The people accepted our word. That is why we are here. We are not here to carry out your policies, we are here to carry out our policies as we promised the people,”—[OFFICIAL REPORT, 26th August 1965 ; Vol. 61, c. 1844.]

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(ඌකුරු නාගනාතන්)

(Dr. Naganathan)

Hear, Hear !

ඉලංගරත්න මයා.

(තිරු. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

What did we promise the people ?

ඊ ලඟ ප්‍රශ්නය එකයි. අගමැතිතුමා කිව්වේ කුමක්ද? අප ඇවිත් සිටින්නේ තමුන්නාන්සේලාගේ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවේ යොදවන්නට නොවෙයි. අප ආවේ අපේ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවේ යොදවන්නටයි. අප මැතිවරණයේදී කිව්වා, තමුන්නාන්සේලාගේ වැඩ හරි නැත, තමුන්නාන්සේලාගේ ප්‍රතිපත්ති වැරදිය, එවා හරිගස්සන්න අපට එවන්නය කියා. මහජනතාව අවුරුදු 9 ක් දුක් වින්දා. එ මහජනතාව දුන් අපට පත් කර එවා තිබෙනවා. අප දුන් පොරොන්දු අප දුන් ඉටු කරනවා.

අගමැතිතුමා මැතිවරණයේදී කිව්වේ කුමක්ද කියා ඊ ලඟට සොයා බලමු. 1965 හේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයෙන් මා මේ කියවන්නේ :

“අහස උසට නැගෙන ජීවන වියදම නිසා කම්කරු ජනතාව නොසන්සුන්ව, ගම්බද ජනතාව දුක් වින්නකට වැටී මහ පෙරළියකට සැරසෙද්දී ශ්‍රී ලංකා පක්ෂය මහා දේශපාලන කපටිකමක් කර,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඉලංගරත්න මයා.]

මාක්ස්වාදීන් සමග හවුල් වී, ජීවන බරින් තැළී පෙළි සටන්කාමීව සිටි ජනතාව ඒකාධිපති බලයෙන් නිහඬ කර, මුළු මහත් රටම දාස භාවයට ගැනීමට මාන බැලිය. මහජන මතය පාගා ගෙන තව අවුරුදු 20 ක් බලෙන් රට පාලනය කරන්නට ඔවුහු කටයුතු දෙබවුහ.

මෙන්න ඊ ළඟට නියෙන කොටසක් :

“යුක්ති ගරුක ආණ්ඩුවක් : රටේ සෑම නීතියක්ම ලොකු කුඩා කොයි කාටත් එක හා සමානව බලපා යුතුය. අද හවුල් ආණ්ඩුවේ හිතවතුන්ට හා මැති ඇමතිවරුන්ගේ නැදැසින්ට නීතියෙන් පිටස්තරව කෙතරම් වාසි සැලසෙන්නේද? එවැනි අසාධාරණකම්වලින් තොර කාටත් එක හා සමානව සලකන, යුක්ති ගරුක, ධාර්මික ස්ථාවර රජයක් පිහිටුවීමට එක්සත් ජාතික පක්ෂය පොරොන්දු වෙයි.”

“අද හවුල් ආණ්ඩුවේ හිතවතුන්ට හා මැති ඇමතිවරුන්ගේ නැදැසින්ට නීතියෙන් පිටස්තරව කෙතරම් වාසි සැලසෙන්නේද?”

විභාගයක් පවත්වමුද, තත්ත්වය කෙසේද කියා බලන්න? කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා හිනහා වෙනවා, මෙහෙමත් දේවල් අප කිව්වා නේද, දැන් අප කරන්නේ මෙහෙම නේද කියා.

ගරු අගමැතිතුමා කිව්වා, තමුන් නාසේලා කියන විධියට කරන්න නොවෙයි, මහ ජනතාව අපව එව්වේ කියා. දැන් කොහො මද කරන්නේ?

“සිංහල රජදරුවන් දවස ශ්‍රී ලංකාව දශරාජ ධර්මයෙන් පාලනය කළාක් මෙන් බුද්ධාගමට නිසි තැන දී අන්‍යාගම් අදහන්නවුන්ට ආගම් ඇදහීමේ නිදහස දෙමු.

සේවක සවාමි සබඳකම් : සියලුම අංශවල, සියලුම තරුතිරම්වල සේවකයින්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමටත්, තවදුරටත් ඔවුන්ගේ ශුභසිද්ධිය සැලසීමටත් අපි පොරොන්දු වෙමු. සේවකයින්ටත්, ඒ ඒ ව්‍යාපාර පාලන කටයුතුවල හවුල් කරුවන් විය හැකි ලෙසත්, ලාභයෙන් කොටසක් ඔවුන්ට භුක්ති විඳීමට හැකි ලෙසත්.....”

තවම නම් ඒ වැඩේ කෙරිලා නැහැ. මේ කම්කරු ඇමතිතුමා ආවට පස්සෙ බොහොම හඬ නගා කිව්වා, ව්‍යාපාරිකයන්ගේ ලාභයෙන් කොටසක් සේවකයන්ට දෙන වාස කියා. තවම ඒ වැඩේ කෙරුණේ නැහැ, මට අයිති “සබ්බ සයුරම” ඔවුට අල්ලන් ගන්නට අප කල්පනා කළා. ඒ අනුව

නම් ඔය වැඩේ කවදාවත් කරන්නේ නැත කියා. තමුන් නාන්සේලාට තබා අපටවත් බැරි වුණා, ඔය වැඩය කරන්න.

“..... සේවක පක්ෂයත්, සවාමි පක්ෂයත් අතර සුභද සබඳකමක් වගා කිරීමට අවශ්‍ය නීති පිළිසම්පාදනය කර ඒවා වහා ක්‍රියාවේ යෙදවීමට එක්සත් ජාතික පක්ෂය පොරොන්දු වෙයි.”

“මුදල් හදල් : නිදහස්—සමසමාජ—කොමියුනිස්ට් හවුල් ආණ්ඩුවේ අකාර්යක්ෂම පාලනය නිසා රට අන්ත බංකලොත් භාවයකට පත් විය.”

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාටත් හිනා. මේක සකස් කෙළේ එතුමා වන්නට ඇති.

“19 වැනි සියවසේ මුල් භාගයේ යුරෝපයේ සමාජ ක්‍රමයක විෂමතාවන් අතරින් ඔහු වුණු මාක්ස්වාදයේ යල් පැනපු තර්ක විතර්ක හා පාලක පක්ෂයේ දූෂණ හා තකතිරු වැඩ නිසා රට හිඟමනට පත් විය.”

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජනසතු කිරීම් වැඩි හරියක් සිදු වී තිබෙන්නේ මගේ ඇමති අංශයෙයි. මා මාක්ස්වාදයේ අකුරක්වත් දන්නේ නැහැ. අපේ තේ ගන්නට බැරිය කියා අද වගේ එදත් විශාල කලබලැතියක් ඇති වුණා. ඒ නිසා ආදායම පහළ ගියා.

ලංකාවේ මුදල් තත්ත්වය මා සදහන් කළ අන්දමින් පවතිද්දී මා ඉරාකයටත් මිසරයටත් ගියා. එහිදී ඇති වූ සාකච්ඡාවලදී අපට මුහුණ පාන්නට සිදු වූ තත්ත්වය කුමක්ද? ලංකාවේ තේ බොන්නට ඒ අය කැමති බව ඔවුන් ප්‍රකාශ කළා. “අපේ මිනිසුන් ඔබේ තේ බොන්නට කැමතියි; එහෙත් ඒ සදහා ගෙවන්නට අපට මුදල් නැහැ” යනුවෙන් ඒ අය අපට කියා සිටියා. අපෙන් යම් ද්‍රව්‍යයක් ලබාගෙන ඒ වෙනුවට අපට තේ දෙන්නට කැමති නම් හොඳයි යනුවෙන් ඒ උදවිය කියා සිටියා. ඒ ගැන සලකා බලන්නට අපට සිදු වුණා. අපේ රට මෙන්නම යටත් විජිතවාදී රටක් හැටියට තිබී මැනදී නිදහස් වූ රටවල් නිසා ඒ රටවල මුදල් තත්ත්වය සතුටුදායක නැහැ. ඒ රටවලින් මොනවා නමුත් අපේ රටට ගෙන යනොත් අපේ රටෙන් තේ ගෙන්වා ගැනීමට ඒ අය කැමැත්ත ප්‍රකාශ කළා. මේ ගැන සොයා බලන විට අපට පෙනී ගියේ ඒ අයට පෙට්‍රල් තිබෙන බවයි. ඒ නිසා ඒ රටෙන් පෙට්‍රල් ගෙන්වා ගන්නට අප කල්පනා කළා. ඒ අනුව

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

අපට තීරණයක් ගන්නට සිදු වුණා. පෙට්‍රල් ගෙන්වා ගන්නාම ඒවා විකුණන් නැයි කොමිෂනරිකාරයින්ට කිව්වාම— අපේ තේ වෙනුවට අප ගෙන්වන පෙට්‍රල් අරන් බෙදා දෙන්නැයි කොමිෂනරිකාරයින්ට කිව්වාම—“අපේ වැංකිවලට රතු තෙල් දමන්නේ නැහැ” යනුවෙන් කොමිෂනරිකාරයින් කියන්නට පටන් ගත්තා. එයින් ඇති වූ තත්ත්වය කුමක්දැයි තමුන් නාන්සේ දන්නවා. මට තිබෙන්නේ පොල්ගෙඩි සියයක් පමණක් නම් එය හෝ විකුණා මට වුවමනා කරන වෙනත් දේවල් ලබා ගත යුතු බව තමුන් නාන්සේ දන්නවා. මා ලග සල්ලි නැත්නම්, මා ලග තිබෙන දෙයක්වත් විකුණන්නේ නැතිව මා වෙන මොනවා කරන්නටද? ඒ නිසා අපේ තේ විකුණා ඒ වෙනුවට පෙට්‍රල් ගන්නට සිදුවුණා. එසේ කළේ මාක්ස් වාදයක් නිසා නොවෙයි. මා දන්නා මාක්ස් වාදයක් නැහැ. මා මාක්ස්වාදය දැන ගත් නිසා එසේ කළා නොවෙයි. කොහේ හරි පොතක ඒවා තිබුණාවේ. ඒවා යම් යම් පොත්වල තිබුණු නිසාම අපට අපේ අත් දැකීම අනුව පිළිගතහැකි දේවල් අහක දමන්නට පුළුවන්ද? අපේ විදේශ විනිමය අඩුවෙන යනවා දකින්නට ලැබුණාම ඒ ගැන සුදුසු වැඩක් කිරීම අපේ යුතු කමක් නොවෙයිද? ඒ නිසා අපට රක්ෂණ ව්‍යාපාර සම්බන්ධයෙනුත් නිසි පරිදි ක්‍රියා කරන්නට සිදු වුණා. කොයි දේ ගැනත් එහෙමමයි.

මම තවදුරටත් කියවන්නම් :

“රැකියා: සෑම සියලු රටවැසියකුටම රක්ෂා වක් තිබිය යුතුය. එය පාලකයින් විසින් පැහැර නොහැරිය යුතු වගකීමකි. රජයේ අද්වැද්දී තීරණ හා මෝඩකම් නිසා රක්ෂාව නැති වූ දස දහස් ගණනට අමතරව ලියාපදිංචි වී සිටින රක්ෂා නැති අයගේ සංඛ්‍යාව පත් ලක්ෂයකට වැඩියි. රැකියා සුලභ වන අන්දමට රටේ තත්ත්වය දියුණු කරන ලෙස පාලකයින්ට බල කිරීමට මේ රජය නැති පිහිනයින්නට අයිතියක් තිබේ.”

ලියාපදිංචි වූ, රැකියා නොමැතියවුන් ගේ සංඛ්‍යාව පත් ලක්ෂයටත් වැඩිලු. ඒ කාලයේ තිබුනු තත්ත්වය හැටියටයි ඔය කියන්නේ. ඒ තත්ත්වයේ හැටියට නම් ඔය ගණන් වැරදියි. මේ ඉලක්කම් කොහෙන් ගත්තාදැයි කියන්නට මා දන්නේ නැහැ. එදා රැකියා නැති අය පුත්

ලක්ෂයත් ඉක්මවා සිටියා නම් අද ඒ ගණන දශ ලක්ෂයත් ඉක්මගොස් සිටින්නට පුළුවනි.

“මේ තත්ත්වය නැති කිරීමට අපි පොරොන්දු වෙමු.”

දෙන පොරොන්දු ඉටු කෙරෙන හැටි නම් කවුරුනුත් දන්නවා.

“රජයේ සේවය: රජය මෙන්ම රජයේ සේවයන් ඉතාම වැදගත්ය. පොදු මහජන මතය අනුව ධාර්මික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලනයක් සඳහා තාප්පියට පත් රජයේ සේවක පිරිසක් හා ඔවුන් අතර සහයෝගය හා සාමූහික වගකීම පිළිබඳ හැඟීමක් තිබිය යුතුය. හවුල් ආණ්ඩුව කළාක් මෙන් රජයේ සේවකයින්ට ගර්ජන හා තර්ජන කර, අයුතු දඩුවම් දී, රහස් පොලිස් දෑල් එළා, ඉහළ තැන්වලට.....”

අපේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ඉන්නවාද?

“රහස් පොලිස් දෑල් එළා, ඉහළ තැන්වලට අසාධාරණ ලෙස තම තමන්ගේ හිතවතුන් හා පාක්ෂිකයින් පත් කර රජයේ සේවකයන්ගේ හොඳහිත හෝ සහයෝගය ලබා ගත නොහැකිය.”

තමුන් නාන්සේගේ ස්ථිර ලේකම් එහෙම තෝරා ගත්තේ කොහොමද? දැන් ප්‍රවෘත්ති ලේකම් කෙනෙකුත් පත් කරන්නට යනවා, අපේ ගරු අගමැතිතුමා.

“පාක්ෂිකයින් පත් කර රජයේ සේවකයන්ගේ හොඳ හිත හෝ සහයෝගය ලබාගත නොහැකිය.”

ඒක නම් ඇත්ත. තමුන් නාන්සේලාගේ වැඩ කටයුතු නිසා දැනටමත් රජයේ සේවකයන් සම්පූර්ණයෙන්ම කලකිරීගෙන යන බව පෙනී යනවා.

“ඔවුන්ගේ සහයෝගය ලබාගත හැක්කේ සාධාරණයන් යුක්තියත් ඉටු කර, දේශපාලන ඇඟිලි ගැසීමවලින් තොරව ඔවුන් උනන්දු කිරීමෙන් හා මෙහෙයවීමෙන් පමණි.”

අල්ලස් කොමිෂන් සභාව සම්බන්ධයෙන් කියන්නට තිබෙන්නේ මොනවාද? කොමසාරිස්තුමා මාරු කළේ කොහොමද? සිංහල භාෂාව පිළිබඳ වැඩ පිළිවෙළ හරියාකාර ක්‍රියාත්මක නොකරනැයි භාණ්ඩාගාරයට දොස් කී නිසා මොකක්ද වුණේ? රාජ්‍ය භාෂා කොමසාරිස්තුමා පිටමං කර දැමීමේ මොන අන්දමටද? වෙනත් පත් විමක් දී එතැනින් ඉවත් කළේ නැද්ද? සාධාරණය ඉටු කරන්නේ ඒ අන්දමටද?

“රජයේ සේවයේ ඇතැම් කොටසාවලට දේශපාලන නිදහස දීම යුක්ති සහගත බව අපේ පිළිගැනීමයි.”

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඉලංගරත්න මයා.]

තමුත්තාන්සේලා කර තිබෙන්නේ කුමක්ද? සමුපකාර තොග වෙළඳ, සංඝථා වේ කම්කරුවන් මෙතෙක් කල් තුක්ති විදගෙන ආ, ඒ දේශපාලන නිදහස ඔවුන් ගෙන් ඉවත් කළේ නැද්ද? ඔවුන්ගේ දේශපාලන නිදහස මේ ආණ්ඩුව බලයට ආවාට පස්සේ අහෝසි කර දැමීමේ නැද්ද? රටට ප්‍රකාශ කළේ ඇතැම් කොට්ඨාශ වලට දේශපාලන නිදහස දීම යුක්ති සහ ගත ලෙස තමන් පිළිගන්නා බවයි. එහෙත් ක්‍රියා කර තිබෙන්නේ ඇතැම් කොට්ඨාශවලට තිබුණු දේශපාලන නිදහසත් නැති කර දැමීමයි. තිබුණු විකත් ආපසු අරන් තිබෙනවා.

“මේ කොට්ඨාශ තෝරා බේරා වෙන් කළ යුත්තේ සියලුම දේශපාලන පක්ෂවලින් සමන්විත පාර්ලිමේන්තු කොමිටියක් මගිනි.”

හාමා ප්‍රතිපත්තිය ගැනත් තමුත්තාන්සේලා කිව්වේ කොහොමද? වටමේස සාකච්ඡාවක් ඇති කරනවාය කිව්වේ නැද්ද? එහෙත් එවැන්නක් කර තිබෙනවාද? තමුත්තාන්සේලාගේ අගමැතිතුමාට ආත්ම ශක්තියක් නැහැ. ආත්ම අවංක කමක් නැහැ එවැන්නක් කරන්නට. ඒ වෙනුවට රහස් ගිවිසුමක් ගහ ගත්තා. තමුත්තාන්සේලා බලයට පත් වුණ පමණයි, රහස් ගිවිසුමක් ඇතිකර ගත්තා. ඒ කාරණය මෙහිදී මා තරයේම කියා සිටිනවා. රහස් ගිවිසුමක් ගහලා තමයි තමුත්තාන්සේලා බලය ලබා ගත්තේ. පෙබරල් පක්ෂයට තොයෙක් පොරොන්දු දීලා තමයි, ඒ උදවිය ආණ්ඩුවට ඇඳා ගත්තේ.

“පොලීසිය සහ හමුදාව: මෙම සේවාව විසින් දුක් කරදර, ගැහැට රාශියක් මැද්දේ රටවත් ජනතාවටත් ඉතාම අවංක සේවයක් කර ඇත. මෑතක පටන් දේශපාලනඥයන්ගේ ඇඟිලි ගැසීම් නිසා හමුදාවටත් පොලීසියටත් අපක්ෂපාතව සේවය කිරීමට තිබුණු ඉඩකඩ ඇහිපි ඇත.”

අපක්ෂපාතව ක්‍රියා නොකළ හමුදාවේ අය අසූ වූ විට තමුත්තාන්සේලා කරන්නේ මොකක්ද? වෙන එකක් තබා කුමත් ත්‍රණයක් කර අසූ වූ හමුදාවේ හා පොලීසියේ අයට තමුත්තාන්සේලා කර තිබෙන්නේ මොකක්ද? තමුත්තාන්සේලා ඔවුන්ව ධෛර්යමත් කරනවා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රජයක් පෙරළීමට උදව් කළ හමුදා නිලධාරීන්ට තමුත්තාන්සේලා උදව් කර

තිබෙනවා. එයින් එක් අයෙක් හෝටල් සංඝථාවේ සහාපති. එවකට සිටි පොලීස් පතිටත් ලොකු පදවියක් දී තිබෙනවා. මා සදහන් කරන්නේ ලගදී අස් වූ පොලීස් පති ගැන නොවෙයි; කුමත්ත්‍රණයට අසූ වූ තැනැත්තා ගැනයි.

ඊළඟට අල්ලස් හා දූෂණ. ඒක තමයි බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුව කැවේ. ඒ පිළිබඳව තමුත්තාන්සේලා කියා තිබෙන්නේ මොනවාද? [බාධා කිරීමක්] මැතිවරණය කාලයේදී තමුත්තාන්සේ වේදිකාවට ආවේ නැහැ. ඒ කාලයේ වේදිකාවට ආවේ ලොකු අය.

එස්. බී. හේරත් මයා. (හිරියාල)

(තිரு. எஸ். பி. ஹேரத்—ஹிரியால)

(Mr. S. B. Herat—Hiriyala)

අල්ලස් ගැන කළා කළේ කවුද කියලයි මා ඇසුවේ.

ඉලංගරත්න මයා.

(තිரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

කළා කළේ තමුත්තාන්සේලාගේ පක්ෂය.

එස්. බී. හේරත් මයා.

(තිரு. எஸ். பி. ஹேரத்)

(Mr. S. B. Herat)

දැන් කළා කරන්නේ කවුද?

ඉලංගරත්න මයා.

(තිரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

මම තමුත්තාන්සේලාට ඇඟිල්ල පෙන්වා හුඟක් කියන්නම්. දැන් තමුත්තාන්සේලා කියන්නේ නැහැ. වැරදිකාරයෝ තමුත්තාන්සේලායි.

“අල්ලස් හා දූෂණ: රජයේ හා පොදු අංශ හමෙකකින්ම අල්ලස් හා දූෂණයන් අතුරා දැමීමට විශේෂ කොමිෂමක් පත් කිරීමට එක්සත් ජාතික පක්ෂය පොරොන්දු වෙයි. අපේ මහජන මන්ත්‍රීවරුන් සහ උත්තර මන්ත්‍රීවරුන් ඔවුන්ගේ වත්කම් හා ආදායම් මඟී අවුරුදුපතා හෙළි කරනු ඇත. උසස් පෙළේ රජයේ සේවකයකු වේවා දේශපාලනඥයකු හෝ වේවා අල්ලස් දූෂණ චෝදනාවකට වරදකාරයෙකු වුවහොත් ඔහුට කිසිම සමාවක් හෝ ආරක්ෂාවක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් නොලැබෙනු ඇත.”

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

අල්ලස් කොමිෂමක් පත් කරන්නාය
කියා කෝට්ටේ මත්ත්‍රිතුමා තමුන්නාන්
සේලාට කියමින් අවුරුදු 8 ක් නිඤ්ඤ
කැමොර ගැසුවා. එවැන්නක් කිරීමට
තමුන්නාන්සේලාට ආත්ම ශක්තියක්
තිබුණේ නැහැ. අත්තිමට එය කළේ
බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමායි. එමෙන් ම
අල්ලස් ගත් අයත් අල්ලුවා. ඔවුන්
දෙට්ටත් දූමිමා. [බාබා කිරීමක්] තල්ලුර්හි
ගරු මත්ත්‍රිතුමා (වෛද්‍යාචාර්ය ඊ. එම්. වි.
නාගනාතන්) තමයි, මේ සම්බන්ධව විවාද
යට සහභාගි විය යුතු නැතිම තැනැත්තා.
[බාබා කිරීමක්]

ଶେଷରାଜ୍ୟ ନାମାବଳୀ

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

All your people.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please !

සෝමරත්න සෙනරත් මයා. (අම්පාරෙයි)

(திரு. சோமரத்ன செனரத்—அம்பாறை)

(Mr. Somaratne Senerath—Amparai)

The Member for Nallur is not in his seat.—[*Interruption*]

නිශේද්‍ය කථානායකත්වය

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Please get back to your seat.—
[Interruption]

വേദാന്തപ്രദീപ്തം തത്വതത്വം

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

The hon. Member must not speak like that. What I meant was that none from this side was found guilty of bribery but some from the other side.—[Interruption]

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා. (දඹුල්ල)

(திரு. ஈ. பி. தென்னகோன்—தம்புளை)

(Mr. T. B. Tennekoon—Dambulla)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හරක් වැටෙන් පනින්නා වගේ මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ මන්ත්‍රීවරුනුත් ආසනවලට උඩින් පැනීම සුදුසුද?

නිවැරදි කථානායකත්වය

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please. The Sitting is suspended till 2 P.M.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන් අ. සා. 2 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 2 மணிவரை இடை
நிறுத்தப்பட்டு மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till
2 P.M. and then resumed.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දිවා
 හෝජනය සඳහා විසිර යාමට කලින් මා
 විග්‍රහ කරමින් සිටියේ අපේ ගරු අගමැති
 තුමා කළ ප්‍රකාශයක් ගැනයි. යටියන්
 තොට ගරු මන්ත්‍රිතුමාට පිළිතුරු වශ
 යෙන් එතුමා කියන්න යෙදුණා, ආණ්ඩුව
 බලයට පැමිණ සිටින්නේ විරුද්ධ පක්ෂය
 කියන එවා කරන්න නොවේය, මැතිවරණ
 කාලයේදී ජනතාව ඉදිරියට ගොස් ඔවුන්ට
 එක්තරා විධියකින් කථා කිරීමෙන් ඒ
 ජනතාව විසින් තමන් බලයට පත් කර
 ඇති නිසා ජනතාවට දුන් ඒ පොරොන්දු
 ඉටු කිරීමටය කියා. මේ සම්බන්ධයෙන්
 1965 මැතිවරණ ප්‍රකාශනයෙන් කරුණු
 දක්වමින් මම කිව්වා, මැතිවරණ
 පොරොන්දු සියයට සියයක්ම දැන් කඩා
 බිඳ දමා තිබෙන බව. දිවා හෝජනයට
 කලින් මම විග්‍රහ කෙළේ 10 වෙනි අංක
 යට තිබෙන කරුණ ගැනයි. එනම් “අල්
 ලස් හා දූෂණ” ගැනයි. ඒ ගැන කථා කර
 ගෙන යද්දි නල්ලුරි ගරු මන්ත්‍රිතුමා
 මොකක්ද කලබලයක් කර වැටක් උඩින්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඉලංගරත්න මයා.]

පැන එහාට මෙහාට දිවීම ගැන මම කනගාටු වෙනවා. මෙහි කියා තිබෙන්නේ කෙසේද?

“අල්ලස් හා දූෂණ: රජයේ හා පොදු අංශ නැමෙකකින්ම අල්ලස් හා දූෂණයන් අතුරා දැමීමට විශේෂ කොමිෂන් පත් කිරීමට එක්සත් ජාතික පක්ෂය පොරොන්දු වෙයි. අපේ මහජන මන්ත්‍රී වරුන් හා උත්තර මන්ත්‍රීවරුන් ඔවුන්ගේ වත්කම් හා ආදායම් මාර්ග අවුරුදු පහ හෙළි කරනු ඇත.”

අපි දන්නවා, 1960 මාර්තු මාසයේ රාජ්‍ය සභා කථාවටත් තමුන් නාන්සේලා මේ කාරණය ඇතුළත් කර තිබෙන බව. දැන් මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වී අවුරුදු දෙකක මාරකටත් වැඩියි. එහෙත් තවමත් ඒ කිසිවක් ක්‍රියාත්මක වී නැහැ. මෙය බොහෝම ලෙහෙසියි. මහජනතාවට අමුතුවෙන් කියන්න වුවමනාවක්ද නැහැ. එක පැත්ත පාරිත් ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන්; තමුන් කරන්නේ නැහැ.

ඊළඟට ඒ කොටසේම මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

“.....උසස් පෙළේ රජයේ සේවකයකු හෝ වේවා, දේශපාලනඥයකු හෝ වේවා, අල්ලස් දූෂණ චෝදනාවකට වරදකාරයෙකු වුවහොත් ඔහුට කිසිම සම්මාන හෝ ආරක්ෂාවක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් නොලැබෙනු ඇත.”

තමුන් නාන්සේලා මා මතක් කර දෙන්න කැමතියි, මා කලින් ඒ ගැන කීවා, බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුව අල්ලස් කොමිෂන් සභාවක් පත් කළ බව. කලින් අවුරුදු 8ක් පමණ තිසේස් සිට එවැනි කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන්නායයි කෝට්ටේ හිටපු මන්ත්‍රීතුමා මේ සභාවේ දීත් පිටතදීත් ඇවිටිලි කළා. එහෙත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ආත්ම ශක්තියක් තිබුණේ නැහැ, එවැනිවත් කිරීමට. අපි තීර්භයට එක කළා. පරීක්ෂණ පැවැත්වුවා. චෝදනා ලැබූ අය ගැන විභාග කළා. වැරදිකරුවන්ට දඬුවම් දුන්නා. දැන් ආත්ම දෝලනයක් ඇති කර තිබෙනවා, දැනට විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටින අප ඒ කාලයේදී නොයෙක් දූෂණ ක්‍රියා කළාය කියා. හොඳයි, දැන් අප ඉන්නේ විත්ති කුඩුවේ. ආණ්ඩුව වශයෙන් තමුන් නාන්සේලා ඉන්නේ නඩුකාර ආසනවල. දැන නඩුව අසන්න පුළුවන්. මහජනයා සාක්ෂියට ඉන්නවා. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි,

ඔවාට අප බය නැහැ. කොමිෂන් සභා කීපයකටම අප මුහුණ පා තිබෙනවා. අප ඒවාට බය නැහැ.

එම නිසා මා ඉල්ලා සිටිනවා, තමුන් නාන්සේලාගේ ඒ පොරොන්දු ඉටු කරන්න ය කියා. තමුන් නාන්සේලා අප කවුරුත් දන්නවා මේ සභා ගර්භයේදීම නොයෙකුත් චෝදනා ඉදිරිපත් වී තිබෙන බව. මැණික් හොරකමක් ගැන චෝදනාවක් ඉදිරිපත් වුණා. දෙහිඔව්ට ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීප වතාවක්ම කැ කෝ ගසා කීවා. ඒ ගැන තවමත් කිසිම පියවරක් ගෙන නැහැ. පාත්‍ර හොරකමක් ගැන, තමුන් නාන්සේලාගේ ආණ්ඩුවේ සංස්ථාවල බල තල දරන පිරිස් ගැන චෝදනා ඉදිරිපත් වුණා. තවමත් ඒ ගැන කිසිම හෝඩුවාවක් නැහැ. හොර වෙක් පතක් ගැන සතොසේ කොමිෂන් සභා වාර්තාවෙන් එළි වුණා. එනම් අත්සනක් නොකළ වෙක්පත් වශයක් දී තේ කොන්ත්‍රාත්තුවක් කළාය කියා. ඒ ගැන සතොසසේ කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ තිබෙනවා. ඒ ගැන අගලවන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා එදා කරුණු කී වෙලාවේ අගමැතිතුමා පොරොන්දු වුණා යමක් කරන්න. එහෙත් මොකක්ද සිද්ධ වුණේ? ඒ ජාවාරම නිසාමයි, සතොසේ තේ කොන්ත්‍රාත්තුව නිසාමයි, ඒ චෝදනාව ලැබුවේ.

ගරු සේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ඒක බොරු චෝදනාවක්.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

සතොසේ කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා, ආර්. පී. ද සිල්වා නොහොත් ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සභාපතිවරයා යම්කිසි ජාවාරමක් කරද්දී අත්සන් නොකළ වෙක් පත් මගින් එක් තරා ප්‍රෝඩාවකට සම්බන්ධ වුණාය කියා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාව ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

සාක්ෂි ගැන තීරණයක් නැත මණ්ඩලයෙන්; පළමුවන වාර්තාවේ ඒ ගැන තීරණයක් නැත; තීරණයක් ලබනාම ඒ ගැන ක්‍රියා කරනවා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඒ ගැන ක්‍රියා කරන බව දැනගන්න ලැබීමත් සන්නේෂයට කරුණක්. ඒ අතරතුර මා පෙන්වන්න අදහස් කරනවා “ඇත්ත” පත්‍රයේ පළ වී ඇති ප්‍රකාශයක් ගැන. “ඇත්ත” පත්‍රයේ පළ වන හැම දෙයක්ම බොරුයයි ආණ්ඩුවට කියන්න පුළුවන් කමක් නැත.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාව ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

නම “ඇත්ත” වුණත් තිබෙන තරමක් තිබෙන්නේ බොරු!

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

“සනොසේ කොන්ත්‍රාත්තුව පස්ස දෙරෙන් ආර්. ටී. ටී.”

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාව ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ඒක බොරුවක්.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඒක බොරුවක් යයි කියනවා නම් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරන්න කැමතියි. එහි කමිකරුවන් විසින්ම සංවිධානය කළ සමුපකාර සමිතියක් තිබෙනවා. ඒ උදවිය තමයි, මේවා පටවන්නේ බාන්නේ. තමුත්තාන්සෙ පිටිපස වාඩි වී සිටින කෘෂි කර්ම උප ඇමතිතුමා ඔළුව වනවා. එතුමා, සමුපකාර සමිති ගැන බොහොම කාලයක සිට උනන්දුවක් දැක්වූ කෙනෙක්. එම නිසා, මෙම කොන්ත්‍රාත්

තුව දීම අවලංගු කර, කොන්ත්‍රාත්තුව කලින් භාරගෙන කටයුතු කළ සමිතියට දෙන්නටය කියන ඉල්ලීම අනුව ක්‍රියා කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. මෙම සමිතියට අපේ කිසිම අන්දමක සම්බන්ධ කමක් නැත. ඒ අය අපේ පාක්ෂිකයෝද නොවෙයි. කෙසේ වුණත් එම ඉල්ලීම ඉටු කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරාව ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ටෙන්ඩර් කැඳවා තිබෙනවා.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ටෙන්ඩර් කැඳවීම බොහොම හොඳයි. මෙහිදී මතක් කළ යුතු වැදගත් කාරණයක් තිබෙනවා. දැනට ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙනවා—ඒ ගැන මතක් කරන එක හොඳයයි මම කල්පනා කරනවා—එනම්, කමිකරු සංවිධාන තිබෙන විට ටෙන්ඩර් කැඳවන්නේ එම සංවිධාන අතරින් පමණයි. අන්න ඒ කාරණය ගැනත් තමුත්තාන්සේගේ අවධානය යොමු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ සමගම මතක ඇති, මැතිවරණයේදී අල්ලස් දීම ගැනත් ලොකු කලබලාගැනියක් තිබුණා. සාරි හොරකම් ගැන නොයෙකුත් විධියේ ආන්දෝලනයක් තිබුණා. පූජකයන් ඇවිත් සමහර ලොකු ඇමතිවරුන් සමග එකට කා බී මැණික් ගල් වංචාවක් කරගෙන ගිය බවටත් චෝදනා තිබුණා. තවත් වංචාවක් සිදු වී තිබෙනවා, සමහර විට ඇමතිතුමා දන් තෙත් නැතුව ඇති, ජපන් තානාපති කාර්යාලයේ එක්තරා නිලධාරියෙක් තේ පැකැට්ටුවල මාර්ගයෙන් මැණික් ගල් ගෙන ගොස් තිබෙනවා. ඒ අන්දමට සඟවා ගෙන යාමේදී අසු වී තිබෙනවා. මෙවැනි දේවල් සිදු වෙනවා නම් තමුත්තාන්සෙලාගේ බලය යොදා එවැනි සිදුවීම් වැළැක්වීමට කටයුතු කර, පක්ෂයේ ගරුත් වය ආරක්ෂා කර ගන්නා ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඉලංගරත්න මයා.]

මේ අවස්ථාවෙහි ගරු අගමැතිතුමා සභාවේ නොසිටීම ගැන මම කනගාටු වෙනවා; එතුමා රාජ්‍යය කට්ටලයට එක් කරනු ලබනු ලබන ප්‍රකාශයක් කරන්න යෙදුණා. ඒ ප්‍රකාශය බොරු බව හඟිස්සීම පිණිස මා නැගී සිටි අවස්ථාවෙහි මට ඊට ඉඩ දුන්නේ නැහැ, නීතියට ගරු කර මට වාඩි වෙන්න සිඬ වුණා. එතුමා කියන්න යෙදුණා, මම ඇමති වශයෙන් සිටි කාලයේදී—

“His criterion for choosing people for jobs was—first, loyalty to the Prime Minister; second, loyalty to him; and third, loyalty to the Government.”—[OFFICIAL REPORT, 19th July, 1967; Vol. 72, c. 1008.]

එහෙම ප්‍රකාශයක් මා කිසි කලෙක කර නැහැ. මගේ ප්‍රකාශය ඒක නොවෙයි. මගේ ප්‍රකාශයත්, මා ක්‍රියාත්මක කළ වැඩ පිළිවෙළත්, කවදා හෝ නැවතත් බලයට ආවොත් ක්‍රියාත්මක කරන දෙය මෙන් මෙකෙයි :

සංයුක්ත මණ්ඩලවල අධ්‍යක්ෂවරුන් පත් කිරීම ගැන මගේ ප්‍රතිපත්තිය : (1) අගමැතිතුමාට පක්ෂපාත කම. (2) ඇමතිවරයාට පක්ෂපාතකම. (3) රජයේ ප්‍රතිපත්තිය පිළිගැනීම. (4) ආයතනයට පක්ෂපාත කම.

ඔය පක්ෂපාතකම් හතර අනුවයි අප නැවතත් බලයට ආවොත් අප ක්‍රියා කරන්නේ. මා හිතන අන්දමට වර්තමාන ආණ්ඩුවත් එය ක්‍රියාත්මක කරනවා, අපට වඩා හොඳ ලක්ෂ්‍යයට. එහෙත් ඔය කාරණා හතරට, තවත් සුදුසුකම් දෙකකුත් එකතු කර තිබෙනවා. එනම්, ඡන්දයෙන් පරාජය වීම. අනික් සුදුසුකම කියන්න මා ටිකක් මැලියි—ඒක සුදුසුකමක් හැටියට ගණන් ගන්නේ නැහැ—ඒ සුදුසුකම දූෂණකම්වලින් වර්තය අපවිත්‍ර වීමයි. ඒ විධියේ කරුණු තුන-හතරක් සිදුවෙලා තිබෙන නිසයි, මම කියන්නේ. මේවා ගැන තමුත්තාන්සේගේ අවධානය යොමු කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කරුණු එකක් දෙකක් නොව මේ විධියේ

කරුණු තව රාශියක් තිබෙනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ සඳහන් තවත් කරුණක් මෙන්න :

“ගරු වෘත්තීය හා ජාතික වෛද්‍ය වෘත්තීය : අද එම නිදහස් ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමය අවුල් ජාලයකි. ගුරුවරු මාරුකිරීම හා පත් කිරීම අද දේශපාලන තුරුම්පු වශයෙන් විනාශ වී ඇත. අධ්‍යාපන ප්‍රදේශයේ වුවමනා එපාකම් අනුව සිදු නොවේ.”

අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අසනීපයෙන් සිටීම ගැන අපි බොහොම කනගාටු වෙනවා. අද කොයිතරම් දුරට මේ පොරොන්දුව තරක අන්දමට, අසතුටුදායක අන්දමට අනික් පැත්තට හරවා ගෙන ක්‍රියා කරනවාද යන්න ගැන තමුත්තාන්සේගේ අවධානය යොමු කරවනවා. අද ගුරුවරුන් විතර බැටකෑ කොටසක් තවත් නැති තරම්. විශේෂයෙන්ම ගුරුවරුන් යම්කිසි අන්දමකින් මැතිවරණ කටයුතුවල යෙදුණා නම්, ඒ යෙදුණේ මොන පක්ෂයක් බලයට පත් වුණත් තමන්ට දේශපාලන නිදහස ලැබිය යන විශ්වාසය නිසයි. අපේ පක්ෂයත්, තමුත්තාන්සේලාගේ පක්ෂයත් හැම එකක්ම කිව්වේ රජයේ සේවකයින්ට දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දෙනවා කියායි. ඒ කෙරෙහි විශ්වාසය තබාගෙන කොයි රජය ආවත් කමක් නැහැ යයි හිතාගෙන බලය අතට ගෙන රජයේ සේවකයින් ක්‍රියා කළා. දැන් මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? රජය පැත්තට වැඩ කළ ගුරුවරුන්ට සම්මාන ලැබුණා. සමහර අයට උසස් තැන් දී තිබෙනවා. මේ විධියටයි, දැන් වැඩ කරගෙන යන්නේ. තවදුරටත් මෙහෙම කියා තිබෙනවා :

“සිංහල හා ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් අතර ඇති පරතරය නැති කර සියල්ලන්ටම එක හා සමාන අයිතිවාසිකම් සහ සම්පූර්ණ විශ්‍රාම වැටුප් දිය යුතු බව අපගේ පිළිගැනීමයි. ගුරු වෘත්තීය වැදගත් බව විශ්වාස කරන අපි එයට වෛද්‍ය හා නීති වෘත්තීවලට තරම් ගරු කළ යුතු බව කියමු.”

කියනුම කවරේද? කොයිතරම් දුරට මේවා ක්‍රියාත්මක කර තිබෙනවාද යන්න ගැන තීරණයකට බැඳීම ඔබතුමාට භාරයි. තවත් පොරොන්දුවක් මෙන්න :

“ජාතික වෙළඳාම සහ කර්මාන්ත හිමියා : රටේ දියුණුවට අගතා මෙහෙයක් ඉටු කළ මේ ස්වජාතික ව්‍යාපාරිකයින්ට ජාතියේ ආර්ථික දියුණුවට තවදුරටත් පිහිට විය හැකි පරිදි ඔවුන්ට රජයේ සහ සේවයේ දිය යුතුය.”

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

කොතෙක් දුරට කරල තිබෙනවද ?

“ජීවන වියදම : ඔබේ ආහාරය සහ රෙදිපිළි සඳහා අද කරම් ගිනි ගණන් මින් පෙර කඩදාවත් ගෙවා නැත. දහසිය මහත්සියයෙන් ඔබ උපකත ධනය මොහොතකින් අලු වෙයි. ඔබේ රුපියලේ වටිනාකම දැන් අඩු වී ඇත. ඔබ හරි හම්බ කරන මුදලින් මිට වඩා සැපවත් ජීවිතයක් ගත කිරීමට ඔබට අයිතියක් තිබේ.”

ඒ කරුණු තව විකකින් මම ඉලක්කම් වලින් පෙන්වා දෙන්නම්.

“එක්සත් ජාතික පක්ෂය බලයට පත් කළ හොත් මාර්ග දෙකකින් අපි ඔබ ජීවන බරින් නිදහස් කරන්නෙමු.

(1) ක්ෂණික සහන ලබා දෙන කෙටි කාලීන වැඩ පිළිවෙලක් හා

(2) ස්ථිර සහනය සලසන දීර්ඝ කාලීන වැඩ පිළි වෙලක් අනුව අගහිතකමින් තොර, ලාබෙට කැම, බීම, ඇඳුම් පැළඳුම් සුලබ සෞභාග්‍යමත් සමාජයක් එක්සත් ජාතික පක්ෂය ඔබට පෙරොත්තු වෙයි.”

මම ඉලක්කම්වලින් පෙන්වා දෙන්නම් කොයිතරම් දුරට ජීවන වියදම් බරින් නිදහස් කර තිබෙනවද කියා.

“ජනසතු ව්‍යාපාර : ඒ ඒ ජන සතු මණ්ඩල පාලනයට යාලු මිත්‍රයින් හා දේශපාලන නැදැසින් තොව ඒ ඒ තනතුරුවලට සුදුසු දක්ෂයින් පත් කර ඒවා නියම ජනතා සේවාවන් බවට පත් කරන්නෙමු.”

අසව්, අසව්, කොයිතරම් දුරට මේක කර තිබෙනවාදැයි අපි නොකිව්වට මිනිසුන් දන්නවා.

“රාජ්‍ය භාෂාව : රටේ රාජ්‍ය භාෂාව වශයෙන් සිංහල භාෂාව නොවෙනස්ව තබාගෙන ජාතිය එක මුතු කිරීම සඳහා අප පක්ෂය විසින් වට මේස සාකච්ඡාවක් කැඳවනු ඇත.”

[බාධාකිරීමක්] අපේ පොළොන්නරුවේ ගරා මන්ත්‍රීතුමා (විජේසිංහ මහා.) කියන්නා වගේ වටමේස සාකච්ඡාවක් තොව ඇද යට සාකච්ඡාවක් කරල රහස් ගිවිසුම කින් සුළු ජාතිකයන්ට මහ ජාතිය පාවා දුන්නා. තවදුරටත් මෙහෙම තිබෙනවා :

“නිදහස් ජාතියක් වශයෙන් ආබම්බරයෙන් යුතුව බලගතු ජාතීන්ට පවා මුහුණ දීමට හැකි වාතාවරණයක් අපි සකස් කරමු.

සර්ව සාධාරණ පාලනයක් : වෙනත් දේශපාලන පක්ෂවලට අයත් වූවන්ගෙන් වෙනත් දේශපාලන මත දරන්නන්ගෙන් පලිගැනීම පරාජිත හවුල් ආණ්ඩුවේ ලොකුම හපන් කමක්.

“අපි ඒ දූෂණය සිය ගුණයෙකින් වැඩි කොට කරන්නෙමු” යනුවෙන් මෙතැන සඳහන් කරන්නටයි තමුන්නාන්සේලාට තිබුණේ. එසේ කළා නම් අද අපට මෙහි විවේචනය කරන්නට දෙයක් ඇති වන්නේ නැහැ. තවදුරටත් මෙසේ කියා තිබෙනවා :

“මහජනයාට අවශ්‍ය ආහාර පාන, රෙදිපිළි සැපයීම පසෙක තබා හවුල් ආණ්ඩුවේ මැති ඇමති වරු දේශපාලන විරුද්ධකාරයින් සොය සොයා පළි ගත්හ. මෙවැනි පළිගැනීම් නිසා රජය විසින් ජනතා සිත් දූෂණ කරන ලදී.”

එහෙත් තමුන්නාන්සේලා අපට සැලකූ හැටි කොහොමද ? සී. අයි. ඩී. කාරයින් එනවාය, ආණ්ඩුව පෙරළන්නට සමහරුන් උත්සාහ කරනවාය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තසන්නට හදනවාය කියමින් සමහරුන් වෙවුලමින් සිටියා. එහෙත්, එවැනි දේ කරන්නට සූදනම් චුණු අය පෙන්වා දෙන්නට මට පුළුවනි. මා, නම් කියන්නේ නැහැ. අද ඔය ඉස්සරහ පුටුවල සිටින සමහර ඇමතිවරුනට විරුද්ධව සටන් කරලයි, අප ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කර ගත්තේ.

“ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය, මාක්ස්වාදී සම සමාජ—කොමියුනිස්ට් පක්ෂ හවුල් විරට නැති කළ දා පටන් ඔබ බලපොරොත්තු වූයේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ බාර්මික පාලනයකි.”

ඒක නම් ලැබුණා. දැන් සියල්ල සම්පූර්ණයි. ඒ නිසා තමයි, මල්වත්තේ මහානායක හාමුදුරුවොත් තමුන්නාන්සේලාට විරුද්ධ වී සිටින්නේ. දැන් නම් ආයෙමත් ටිකක් හොඳ වගේ පෙනෙනවා.

1965-66 අය වැය කථාව පිළිබඳ විවාදයේදී යටියන්නොට ගරා මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) 1965 අගෝස්තු මාසයේ 18 වැනි දා මෙවැනි ප්‍රකාශයක් කළා :

“This Government came into existence as a result of a fraud. It came into existence with the support of the Federal Party, Mr. Thondaman's Congress and so on, without any reference to the country, without—up to date—any reference to this House, and now you are continuing it. This Budget is only an excuse to find more money to put into the pockets of the capitalist classes in

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඉලංගරත්න මයා.]

this country, and to play second fiddle to the United States of America.”—[OFFICIAL REPORT, 18th August 1965 ; Vol. 61, c. 296.]

මෙය කොයිතරම් දුරට ඇත්තද යන බව දැන් තමුන් නාන්සේලාම දන්නවා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ 1965/66 අය වැය කථාවේ 27 වැනි පිටුවෙහි මෙසේ සඳහන් වී තිබෙනවා :

“ආර්ථික අංශයෙහිලා අප අසමර්ථ වුවහොත්, අන් කිසි අංශයකින් අපට සාමාර්ථයක් ලැබීමට ඉඩකඩ ඇති බවක් මට නම් පෙනෙන්නේ නැ.”

සම්පූර්ණ ඇත්ත.

“අවුරුද්දකට සියයට 3 ක් හෝ 4 ක් හෝ වන වර්ධනය පිළිබඳ පරිමාණයකින් අපට සතුටු විය නො හැකියි. අපේ ආර්ථික තත්ත්වයෙහි කැපී පෙනෙන වෙනසක් දකින්නට නම්, වර්ෂයකට සියයට හයක් පමණ හෝ වන ආර්ථික වර්ධනයේ පරිමාණයන් හැකි තරම් ඉක්මණින් අප ළඟා කරගත යුතුයි. වඩාත් ක්‍රියාශීලී ලෙස සංවර්ධනය වන ඇතැම් රටවල්, සැලකිය යුතු විශාල වර්ධන පරිමාණයන් දැනටමත් ලබාගෙන තිබෙනවා. එහෙයින්, අපත් ඒ සමාන ඉලක්කයන් දිනා ගැනීමට අපේ උත්සාහයන් මෙහෙය විය යුතුයි. බොහෝ රටවලට ලැබී නැති පහසුකම් හා සම්පත් අපට නොයෙක් ආකාරයෙන් තිබෙන නිසා, ආර්ථික ප්‍රගතිය පිළිබඳව මේ රට අන් රටවලට පසුබට වීමට කිසිම හේතුවක් නැහැ.”

තමුන් නාන්සේලා මෙහෙම කිව්වත්, බලය ගත් හැටියෙම සිදු වුණේ කුමක්ද? අද සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද යන්න විග්‍රහ කිරීමට අමුතු විස්තර ඉදිරිපත් කරන්නට වුවමනාවක් නැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ මේ අය වැය කථාවම ඒ සඳහා ප්‍රමාණවත් වෙනවා. සියයට 4 ක් ව තිබුණු ජාතික දළ නිෂ්පාදිතය ලෝකයේ අනෙක් රටවල තත්ත්වයට ගෙන ඒමට සියයට 6 දක්වා වත් වැඩි කරන්නට ඕනෑයයි කී මේ රජය දැන් එය වැඩි කර තිබෙන අන්දම අපි බලමු.

1960 දී පැවැති ජාතික දළ නිෂ්පාදිතය 4.8 යි. 1961 දී එය 4.7 දක්වා පහළ ගියා. 1962 දී 4.1 යි. 1963 දී 3.9 යි. 1964 දී 5.8 යි. මේ ප්‍රමාණය මදියයි කී මේ රජය බලය ගත්තාට පසුව, 1965 දී ජාතික දළ නිෂ්පාදිතය 2.9 දක්වා පහළ බැස තිබෙනවා. 1966 දී 1.3 යි. ඒ සාමාන්‍ය දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයයි. ඊළඟට, දළ දේශීය නිෂ්පාදිතය, ඒ කියන්නේ මේ රටේ බහු

නිෂ්පාදිතය ගැන බලමු. එය අප සිටින කාලෙ, 1962 වර්ෂයේදී 4.2 යි. 1963 වර්ෂයේදී 4 යි. 1964 වර්ෂයේදී 5.6 යි. එක මදිය කී තමුන් නාන්සේලා බලයට පත් වුණ 1965 වර්ෂයේදී 2.7 යි. 1966 වර්ෂයේදී 1.6 යි. මහා බැංකුවේ වාර්තාවලයි මේ ඉලක්කම් තිබෙන්නේ. ඊළඟට ඒක ජන දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය ගැන බලමු.

“පවත්නා මිළ අනුව සියයට 1.0 කින්ද මූර්ත වශයෙන් සියයට 0.7 කින්ද අඩුවී ඇත.”

තමුන් නාන්සේලාගේ වාර්තා වලින්ම එය පිළිඅරගෙන තිබෙනවා. අයවැය ලේඛනයක් මණින්නට පුළුවන් වන්නේ මේ සංඛ්‍යා නැග තිබෙන හැටින් බැස තිබෙන හැටින් ජනතාවට ලැබී තිබෙන ප්‍රයෝජනත් සංසන්දනය කිරීමෙන්ය කියා ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මුලින්ම කියන්නට යෙදුණා. මේ සංඛ්‍යා ලේඛන ටිකක් මා ළඟ එකතු කර තිබෙනවා. තමුන් නාන්සේලාගේ වාර්තා වලින්මයි මේ සංඛ්‍යා ලේඛන පිළියෙළ කර තිබෙන්නේ. තමුන් නාන්සේලාගේ ධනපති කණ්ඩායම්වලට දී තිබෙන සහනයන් අනිත් කණ්ඩායම් වලට දී තිබෙන සහනයන් මම වෙන් කළා. කොහොමද ඒ සංඛ්‍යා තිබෙන්නේ? තමුන් නාන්සේලා 1965/66 වර්ෂයේදී පොහොසත් උදවියට අයබදු සහන වශයෙන් ලක්ෂ 509.9 ක් දී තිබෙනවා. බදු බර කිසිවක් නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය කථා නායකතුමනි, මා මුදල් ඇමති වශයෙන් කටයුතු කළ කාලයේදී ලක්ෂ 90 ක බදු සහනයක් දී සුළු ආදායම් බදු ගෙවන 25,000 ටත් 28,000 ටත් අතර සංඛ්‍යාවක් සම්පූර්ණයෙන්ම නිදහස් කළා. තමුන් තමුන් නාන්සේලා මොකක්ද කළේ? අයබදු සහන වශයෙන් ලොකු අයට ලක්ෂ 509.9 ක් දුන්නා. බදු බරින් ඒ අය නිදහස් කළා. 1966/67 වර්ෂයේදී බුද්දල් බදු සහන ලක්ෂ එකහමාරක් දී තිබෙනවා. 1967/68 දී තමුන් නාන්සේලා ලොකු උදවියට ශතයක්වත් බර පැටෙව් වේ නැහැ.

ඊළඟට එකතුව බලමු. පසුගිය අවුරුදු තුන ඇතුළත තමුන් නාන්සේලා දුප්පත් ජනතාවගෙන් උදුරා ගෙන තිබෙන ගණන ලක්ෂ 511.4 යි. ඒ ලක්ෂ 511.4 ට කොට්ටි 5½ ක්—තමුන් නාන්සේලා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

තෙල් කොම්පැනිකාරයින්ට වන්දි වශයෙන් දුන් කෝටි 5½ න්—එකතු කරන්නට ඔහු. ඒ අනුව පසුගිය අවුරුදු තුන ඇතුළත සාමාන්‍ය ජනතාවගේ භාණ්ඩාගාරයෙන් ලොකු ධනපතියන්ට ලක්ෂ 1,061.4 ක් දී තිබෙනවා. පුංචි අයට කොපමණ දුන්නාද? 1965/66 වර්ෂයේදී තිරු බදු සහන ලක්ෂ 184 ක් දී තිබෙනවා. ලොකු අයටත් එය බලපාන බව ඇත්තයි. ඊළඟට 1966/67 වර්ෂයේදී කිසිම සහනයක් දී නැහැ. 1965/66 වර්ෂයේදී ලක්ෂ 184 ක තිරු බදු සහනයක් දී තිරු බදු බර ලක්ෂ 250 ක් දැමීම. ඒ විස්තර සියල්ලක්ම මා ලඟ තිබෙනවා. වුවමනා නම් කියවන්නම්. 1966/67 වර්ෂයේදී කිසිම සහනයක් දී නැහැ. හාල් කැපීමෙන් දුප්පත් මිනිසුන්ට පැටවූ බර ලක්ෂ 1,400 යි. තමුත්තාන්සේලාගේ ඉලක්කම් අනුව ඒ ගණන ලක්ෂ 1,500 යි. මහා බැංකුවේ ඉලක්කම් අනුව ලක්ෂ 1,400 යි. ඊළඟට තිරු බදු බර ලක්ෂ 1,000 ක් පැටවිණි. 1967/68 වැටුප් සහන වශයෙන් ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ට ලක්ෂ 600 ක් දී තිබෙනවා. එසේ කර මුළු ජනතාවටම තිරු බදු බර ලක්ෂ 950 ක් පැටවිණි. එතකොට කොහොමද අය වැය? සාමාන්‍ය ජනතාවට දුන් සහනය ලක්ෂ 784 යි. පැටවූ බර ලක්ෂ 3,600 යි. ලොකු අයට තමුත්තාන්සේලා කිසිම බදු බරක් පැටවිවෙ නැහැ. ඒ අයට බදු සහන දුන්නා ලක්ෂ 511.4 ක්. ඒ අනුව දුප්පත් අයට ලැබුණු ලාභය රුපියල් ලක්ෂ 784 යි, පාඩුව 3600 යි. මේ අනුව බලන විට ඔවුන්ගේ ශුද්ධ පාඩුව රුපියල් ලක්ෂ 2816 යි. දුප්පත් අයට රුපියල් ලක්ෂ 2816 ක අමතර බරක් පටවා, ධනපති පන්තියට ලක්ෂ 1011 ක සහනයක් දුන්නා. දැන් කියනවා, “හාල් ගෙනෙන්නටවත්, වෙන මොනවා ගෙනෙන්නටවත් සල්ලි නැත” කියා.

1965 බලයට ආ හැටියේම වාගේ ගරු අගමැතිතුමා හොඳ කපාවක් කළා :

“...a three-pronged attack is necessary to pull us out of this economic situation. What is the three-pronged attack? Stepping up exports, substituting for imports and external aid.”

එහි තේරුම මේ රට ආර්ථික පරිහානියෙන් බේරා ගන්නට නම් කඳවුරු තුනකට පහර දිය යුතු බවයි. ඒ තුන නම් අපනයනය වැඩි කිරීම, ආනයන ආදේශයන් ඇති කිරීම හා විදේශාධාරය. 1966 මහ බැංකු වාර්තාවේ 11 වන පිටුවේ අපේ අපනයනයන් ගැන සඳහන් කර තිබෙන්නේ කෙසේද? අයවැය කථාවෙන් එය සඳහන් වී තිබෙනවා. මේවායින් පෙනෙනවා, තමුත්තාන්සේලාගේ බලාපොරොත්තු සම්පූර්ණයෙන්ම කඩාකප්පල් වී තිබෙන බව.

මැදවිච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මෙමුත්තා සේනානායක මයා.) 1964 දී කර්මාන්ත ඇමති වශයෙන් මෙසේ සඳහන් කර තිබෙනවා :

“දළ කාර්මික නිෂ්පාදනය 1960 දී ලක්ෂ 3130 ක් වූ අතර 1963 දී ලක්ෂ 4130 කට නැංගා. මෙයින් ලක්ෂ 3320 ක්ම පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන් මාර්ගයෙන් ඇති වුණු බව කියන්නට කැමතියි.”

එහෙත් මේ වර්තමාන රජය මේ වන තෙක් කිසිම කර්මාන්තයක් පටන්ගෙන නැහැ. අප පටන් ගත් කර්මාන්ත දිගටම කරගෙන ඒමයි, මේ අය කරන්නේ. එය බොහොම හොඳයි. අප එයට විරුද්ධ නැහැ. එහෙත් එයින් පමණක් අර ප්‍රශ්න විසඳන්නට තමුත්තාන්සේලාට පුළුවන්කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ.

අපේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වූවාට පසුව කෙරුණු කාර්මික නිෂ්පාදනය පිළිබඳ වාර්තාව කෙටියෙන් කියන්නට කැමතියි. පිටරටින් මෙරටට බඩු ගෙන්වීම සඳහා අපේ රට දැරූ වියදම ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අඩු වේගෙන ගිය හැටි එයින් හොඳට ඔප්පු කරන්නට පුළුවන්. Gross Domestic Capital Formation—දේශීය නිෂ්පාදනයට වුවමනා කොටස පිටරටින් ගෙන්වීම අඩු කරගෙන ගොස්, නිෂ්පාදනය වැඩි කළ හැටි මේ ඉලක්කම්වලින් දැක්වෙනවා : කර්මාන්ත නිෂ්පාදනය සඳහා 1959 දී පිටරටින් ගෙන්වූ ප්‍රමාණය සියයට 33.01 යි. 1960 දී 33.03යි. 1961 දී 29.8යි. 1962 දී 28.7යි. 1963 දී 26.6යි. 1964 දී 26.6යි. 1965 දී 21 යි. 1966 දී ගෙන්වූ ප්‍රමාණය 27.3 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුව බලයට ආ පසුව වැඩියෙන් ගෙන්වා තිබෙනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඉලංගරත්න මයා.]

මේ අවස්ථාවේ කර්මාන්ත ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවේ සිටීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙතවා. 1966 මහ බැංකු වාර්තාවේ 47 වන පිටුවේ, කාර්මික නිෂ්පාදනයේ වටිනාකම මෙසේ දක්වා තිබෙනවා : 1962 කාර්මික නිෂ්පාදනය දස ලක්ෂ 388.0 යි. 1963 කාර්මික නිෂ්පාදනය දස ලක්ෂ 432.4 යි. 1964 කාර්මික නිෂ්පාදනය දස ලක්ෂ 537.5 යි. 1965 කාර්මික නිෂ්පාදනය දස ලක්ෂ 847.0 යි 1966 කාර්මික නිෂ්පාදනය දස ලක්ෂ 850.3 යි. නොයෙකුත් අඩුපාඩු කම් තිබියදීත් අපේ කාර්මික නිෂ්පාදනය ට එතරම් අවහිරයක් නොවී මෙසේ වැඩි වීමට ආධාර කිරීම ගැන අප බොහොම සන්තෝෂ වෙතවා. ඒ වුණත් සුළු කර්මාන්තකාරයන්ගේ විශාල අදෝනා වක් තිබෙනවා. කර්මාන්ත ඇමතිතුමා පිළිතුරු දී තිබෙනු මා දැක්කා. එහෙත් ක්‍රියාව සිදු වන්නේ පිළිතුරේ හැටියට නො වෙයි. ඇස්බැස්ටෝස් කර්මාන්ත කාරයන් ට තව තවත් විනිමය වෙන් කර, උළු කර්මාන්තකාරයන්ට අවහිර වැඩ කර තිබෙන බව අපට ලැබී ඇති ආරංචියයි.

කෙසේ වෙතත් අපේ ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ ගිනිපෙට්ටි කර්මාන්තය ගැන නම් සතුටු වන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. එදා අප ඔය පැත්තේ සිටියදී ගිනි පෙට්ටි නිෂ්පාදනය ගැන අපට කොතරම් දොස් කීවාද? එහෙත් අද තත්ත්වය එදා ටත් වඩා පිරිහිලා. 1964 දී සාදන ලද ගිනි පෙට්ටිවල වටිනාකම රුපියල් ලක්ෂ 103 යි ; 1965 දී රුපියල් ලක්ෂ 123 යි. එහෙත් 1966 දී රුපියල් ලක්ෂ 87 දක්වා පහත බැස තිබෙනවා. මේ වෙලා තිබෙන්නේ මොකක්ද? ගිනිපෙට්ටි හදා ගන්නටත් බැරි කර්මාන්ත අංශයක් නේද මේ?

කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදනය ගැන මෙම ආණ්ඩුව පුරසාරම් දෙවනවා. හොඳයි, අපි ඒ ගැනත් විකක් කල්පනා කර බලමු. මුලින්ම තේ නිෂ්පාදනය ගනිමු. 1964 දී නිපදවූ තේ ප්‍රමාණය රාත්තල් දශ ලක්ෂ 482 යි ; 1965 දී රාත්තල් දශ ලක්ෂ 503 යි ; 1966 දී රාත්තල් දශ ලක්ෂ 490 යි.

ඊළඟට වී නිෂ්පාදනය සිදු වී තිබෙන්නේ කෙසේදැයි බලමු. 1960 දී වී නිෂ්පාදනය බ්‍රසල් ලක්ෂ 431 යි ; 1961 දී බ්‍රසල් ලක්ෂ 432 යි ; 1962 දී බ්‍රසල් ලක්ෂ 481 යි ; 1963 දී බ්‍රසල් ලක්ෂ 492 යි. 1964 දී

බ්‍රසල් ලක්ෂ 505 යි ; 1965 දී බ්‍රසල් ලක්ෂ 363 යි ; 1966 දී බ්‍රසල් ලක්ෂ 461 යි. ඉතින් මේ වෙලා තිබෙන්නේ මොකක්ද? රට පුරා ගොස් වී නිෂ්පාදනය සතුටුදායක බව කියනත් මේ වාර්තා අනුව නම් අපට එවැන්නක් පෙනෙන්නේ නැහැ. මේ අවුරුද්දේ මහ කන්නයේදී විශාල අස් වැන්නක් ලැබී ඇති බව ගරු අගමැතිතුමා කියනවා. ඒක ඇත්ත නම් අපත් ඒ ගැන සතුටු වෙතවා.

පසුගිය වර්ෂයේදී රබර් නිෂ්පාදනය වැඩි වුණත් තේ, පොල් නිෂ්පාදනය බැස්සා. තේ, පොල් නිෂ්පාදනය පහළ බැස්සේ අපනයන අවස්ථා නැති වී ගිය හෙයිනැයි කියනවා ඇති. එහෙත් තේ නිෂ්පාදනය බැස්සේ ප්‍රධාන වශයෙන්ම කුඩා වතු හිමියන්ට සැලකිල්ලක් නො දැක්වීම නිසයි. ඒ අය අනාථ වී සිටිනවා. කුඩා වතු හිමියන්ට ආධාරයක් නැති නිසා නිෂ්පාදනය වැටී තිබෙනවා.

පොල් ගැන මිනුවන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රී තුමාත් (එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.) මීගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.) කරුණු ඉදිරි පත් කරනවා ඇති. මීගමුව හලාවත පැත්තේ පොල් නිෂ්පාදකයන් කොතරම් අමාරුවකට මුහුණ පා ඇද්දැයි ඒ ප්‍රදේශ වල ගරු මන්ත්‍රීවරුන් හොඳින් දන්නවා ඇති. 1964 දී පොල් නිෂ්පාදනය ගෙඩි දශ ලක්ෂ 3,000 යි ; 1965 දී ගෙඩි දශ ලක්ෂ 2681 යි ; 1966 දී ගෙඩි දශලක්ෂ 2468 යි. පොල් නිෂ්පාදනය අඩු වී තිබෙන්නේ ඉබෝරය නිසා යයි කියනත් ඊට ප්‍රධාන හේතුව නිෂ්පාදකයන්ට කිසිම ධෛර්යක් නොදීමයි.

සනොස කොමිසන් සභා වාර්තාව ගැන ගරු අගමැතිතුමා පසුගියදා සඳහන් කළා. සමහර වෙලාවට එතුමා බොහොම කෝප යට පත් වෙතවා. ඒ වෙලාවන්හිදී එතුමා කියන දේ මොනවාද කියා එතුමා දන්නේ නැහැ. පසුගියදා දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගෙන් සමාව ඉල්ලන්නට සිදු වුණෙත් ඒ නිසයි. අගමැතිතුමා මෙසේ ප්‍රකාශ කළා :

"There is an interim report of the Co-operative Wholesale Establishment Committee of Inquiry. The hon. Member will have to answer a lot when the final report is issued... I would like to tell the hon. Member for Kolonnawa that I am

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

prepared to face any inquiry into our relative integrity at any time, at any place, by anybody.”—[OFFICIAL REPORT, 19th July 1967; Vol. 72, c. 1018.]

ඒ වේලාවේදී මා පිළිතුරු දුන්නා, මේ විදියට :

“I have faced every commission and there has been nothing against me.”—[OFFICIAL REPORT, 19th July 1967; Vol 72, c. 1018.]

සහෝස කොමිසමේ වාර්තාවෙහි තිබෙන්නේ මොකක්ද? තිබෙන එකම “වෘජ්” එක මේකයි :

“We find that the following appointments were made as a result of pressure improperly brought to bear by Mr. T. B. Ilangaratne as Minister and as a mark of favour to the appointees :

- (a) ... Roland Jayasekera...
- (b) ... T. B. Ratnayaka...
- (c) ... S. R. Munidasa...
- (d) ... V. Aluwihare...
- (e) ... Peter Silva...”

මා මේ කරුණු ගැන සාක්ෂි දුන්නා. සාක්ෂි දීමේදී මා කියා සිටියේ යථා පරිදි ක්‍රියා කිරීමට ඒ ඒ කඩදාසි යැවූ බව මිස මා කිසිම බලපෑමක් නොකළ බවයි. ඉතින් අගමැතිතුමා අර්ථ විරහිතව කෝප වී, “සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකත් තිබෙනවා; අපි දෙන්නා ගෙන් කවුද හොඳ කියා බලමු” යි ප්‍රකාශ කළා. මාත් කැමතියි, ඕනෑම විභාගයකට පෙනී සිටින්න. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ දර්ශනයට අනුව නම් අද දවසේ මේ ආණ්ඩුවෙන් දූෂණ වැඩ රාශියක් කෙරෙන බව පෙනෙනවා. විශේෂයෙන් වෙළඳාම් කටයුතුවලදී දූෂණ කෙරෙනවා. එසේම විදේශ රටවලින් භාණ්ඩ ගෙන ඒමේ ඒජන්තකම් වැඩි වශයෙන් දී තිබෙන්නේ තමන්ගේ හිතවතුන්ට සහ නෑදෑයන්ටයි. ඒවා වැරදිය කියන එකයි, අපේ දර්ශනය. තමුන් නාන්සේලාගේ දර්ශනය ඊට වඩා වෙනස් වෙන්නට පුළුවනි. තමුන් නාන්සේලාගේ දර්ශනයේ හැටියට අපේ ජනසතු සේවා වැඩ පිළිවෙළ ඇද වෙන්නට පුළුවනි. අපේ දර්ශනයේ හැටියට යම් යම් ව්‍යාපාර සහෝදරයන් සතු කිරීම, නෑදෑයන් සතු කිරීම සහ මිත්‍රයන් සතු කිරීම අපට ඇදයි. එම නිසයි, අපි තමුන් නාන්සේලාට චෝදනා කරන්නේ. අප මෙම චෝදනා ඉදිරිපත් කරන්නේ පුද්ගලික අමනාපයකට නො

වෙයි. අප කියා සිටින්නේ තමුන් නාන්සේලාගේ ප්‍රතිපත්තිවලට අනුව පුද්ගලයන් තර වෙනවා මිස ජාතියට සේවාවක් සිදු නොවන බවයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තව හුඟක් කරුණු කියනට පුළුවනි. තමුන් තමුන් නාන්සේලාගේ අණ පිළිපැදීමක් වශයෙන් මගේ කථාව මා වැඩිදුරට පවත්වනට කල්පනා කරන්නේ නැහැ. මට තව එක කාරණයක් මතක් කරන්නට තිබෙනවා. තමුන් නාන්සේලා දන්නවා ඇති ඉරාක පත්‍රය ගැන; බැග්ඩාඩ් පත්‍රය ගැන. මා එහි පළවූ ලිපියක් කියව්වා. එම ලිපිය ලියා තිබුණේ කලීඩ් ජාමිල්—Khaled Jmael—නම් මහතකු විසිනුයි. උන්නාහේ එම ලිපියෙන් ප්‍රකාශ කර තිබුණා, “මිසරය සහ ඊශ්‍රායලය පිළිබඳ අරගලයේදී ලංකාව ඊශ්‍රායලය පැත්ති ගන්නා නිසා ඒ ගොල්ලන්ගේ තේ වෙළඳාමට ලංකාව දක්වන උනන්දුව පුදුම සහිතය; ඒ සම්බන්ධව ක්‍රියා කළ යුතුය” යනුවෙන්. ඒ ගැන එම තානාපති කාර්යාලයට පැමිණිලි කළ බවත් ඔවුන් ඒ වෙනුවෙන් සමාව ඉල්ලා සිටි බවත් අපේ අගමැතිතුමා කියා සිටියා. සමාව ඉල්ලුවා නම් මා බොහොම සන්තෝෂ වෙනවා. එහෙත් ගරු අගමැතිතුමා ටත් රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාටත් දන්නවා සිටින්නට කැමතියි, කලීඩ් ජාමිල් මහතා අද ඉරාකයේ වෙළඳ උප ඇමති බවට පත් කර සිටින බව. තමුන් නාන්සේලාට එහෙම කිව්වාට මොකද, එම ලිපියෙන් සහ වෙනත් වැඩවලින් එතුමා කොතරම් සේවයක් කර තිබෙනවාද කියතොත් අද එතුමා ඒ රටේ උප ඇමතිකමකටත් පත් කර සිටිනවා. ඒක හොඳ වැඩක්.

ඒ වගේම අපේ තේ වෙළඳාමට අවහිර වන අන්දමේ ලිපි නොයෙකුත් පත්‍රවල පළ වන බව අපි දන්නවා. අරාබියට පහර ගසූ උප කතුවැකි එහෙම පළ වෙනවා. ඒවා මා කීප වතාවක් දැක තිබෙනවා. යම් කිසි වෙළඳ දූත පිරිසක් ලංකාවට පැමිණෙන අවස්ථාවක් වෙතොත් එම අවස්ථාවේදී ඉරාකයට නැතිනම් අරාබියට විරුද්ධව කතුවැකි ලියවෙනවා. මිට මාස තුන හතරකට පෙරත් එවැනි ලිපි පළ වුණා. මා ඒවා දැන් මෙහි ගෙනවිත් නැහැ. ඒ හැම අවස්ථාවකදීම තමුන් නාන්සේලා අර ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කරනවාද කියා මා අහනවා. “අපේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඉලංගරත්න මයා.]

රටේ පත්‍ර ඉරාකයට නැති නම් මිසරයට විරුද්ධව ලිපි ලියා තිබෙනවාය; අපි ඒ වෙනුවෙන් කනගාටු වෙනවාය” යනුවෙන් තමුන්නාන්සේලා ඒ රටේ නසාර් වැනි ලොකු ලොකුකන්ට දන්වා හරිනවාද? අපේ ගරු කම්කරු ඇමතිතුමා ප්‍රසිද්ධියේම නසාර්ට විරුද්ධව නොයෙකුත් මත ප්‍රකාශ කළා. ඒවායේම නසාර් මැරීමට තැත් කළාය කියන රමඛාන් ලංකාවට පැමිණි විට ඔහු රාජ්‍ය අමුත්තකු විධියට සලකා සංග්‍රහ කළා. එසේම ඊශ්‍රායලයට සහයෝගයක් දක්වුවා. එවැනි ක්‍රියාවලට ගරු අග ඇමතිතුමා නසාර්ගෙන් සමාව ඉල්ලා සිටියාද? මෙවැනි කරුණු නිසායි, අපේ වෙළඳාම් කටයුතු එහෙම මෙතරම් පහත බැස තිබෙන්නේ.

රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා මට පසුව කතා කරන්නට සිටින බව මා දන්නවා. එතුමා 1965 අගෝස්තු 18 වන දින ඉතාමත් නිහතමානී ලෙස මෙසේ කියා තිබෙනවා:

“Some day people will get tired of us, however good we may be or whatever good we may do. So there must be an Opposition to take our place.”—[OFFICIAL REPORT, 18th August 1965; Vol. 61, c. 371.]

එතුමා තව දුරටත් කියා තිබුණා, දස අවුරුද්දේදී දස අවුරුද්දට ආණ්ඩුවක් මාරු විය යුතු බව. “කවදාහරි මහජනතාවට අපි ඇති වෙනවා; කොතරම් කලත් මොනවා කලත් අපට කලකිරෙනවා; ඒ නිසා අපේ තැන ගන්න විරුද්ධ පාර්ශ්වයක් වුව මනායි” යනුවෙන් එතුමා කියා තිබුණා. රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමනි, අපි ඊට කැමතියි. දස අවුරුද්දක් ඉන්නේ නැතුව කරුණාකර අප් වී යන ලෙස ජාතියේ නාමයෙන් තමුන්නාන්සේලාගෙන් ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

අ. හා. 2.40

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) අපේ මහ මැතිවරණ ප්‍රකාශනය කියවද්දී, එතුමා එය පළමුවන වතාවට දකුණු දෙයක් හැටියට විකක් සැකෙයෙන් කියවනවාය යන හැඟීම මට ආශ්‍රිතව

වුණා. අවුරුදු දෙකකට පෙර එතුමා ඒ ප්‍රකාශනය කියව්වා නම් සමහරවිට එතුමා අපට ඡන්දය දෙන්නටත් ඉඩ තිබුණා. දැන් එතුමා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකයකු හැටියට සිටින නිසා කිසිම වගකීමක් නැතිව කථා කරන්නට එතුමාට ඉඩ ලැබී තිබෙනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටින විට තමන්ගේ අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කටයුතු සම්බන්ධව, තමන් දුන් පොරොන්දු සම්බන්ධව, ඒ පොරොන්දු ඉෂ්ට කළ පිළිවෙළ සම්බන්ධව හැඟීමක් ඇතිව වග කීමෙන් යුතුව කථා කරන්නට ඕනෑ. එහෙත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයට එවැනි වග කීමක් නැහැ. උන්නාහේගේ පක්ෂයේ මැති වරණ ප්‍රකාශනය කියව්වොත් අපේ මැති වරණ ප්‍රකාශනයට වඩා එහි වැඩි වෙනසක් නැති බව පෙනෙයි. ඒ නිසා අප මේ අවස්ථාවේදී මැතිවරණ ප්‍රකාශනය ගැන වාද විම යුතුයයි මා සිතන්නේ නැහැ. මැති වරණයක් ඇති වූ විට ඔය විධියේ ප්‍රකාශන තමයි, කවිදානුත් ඉදිරිපත් කරන්නේ. එහෙත් ක්‍රියා කරන්නට ගිය විට නොයෙක් නොයෙක් අපහසුකම් ඇති වෙනවා. ලෝකයේ තත්ත්වය වෙනස් වෙනවා. සුවස් අර්බුදය නිසා අපට හදිසියේ නොයෙකුත් කර දරවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා අප මේ වේලාවේදී මැතිවරණ ප්‍රකාශන ගැන වාද විම යුතුයයි මම සිතන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අය වැය ලේඛනය ගැන කරුණු රාශියක් කියන්නට තිබෙනවා. මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනය විවිධ අදහස්වලින් පිරුණු අංග සම්පූර්ණ එකක්. රටේ ආර්ථික තත්ත්වය, සංවර්ධන වැඩ කටයුතු, විදේශ විනිමය, ආදි වශයෙන් නොයෙකුත් අංශ ගැන ඒ අයවැය කථාවේ සඳහන් වී තිබෙනවා. ඒ ගැන අපට පැය ගණන් වාද කරන්නට පුළුවනි. මගේ කථාවෙන් කොටසක් කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. ඉලංගරත්න මයා.) කියව්වා. ඒ නිසා මගේ කථාව කෙටි කරන්නටයි, සිදු වී තිබෙන්නේ. කරුණු දෙකක් තුනක් ගැන පමණයි, මා කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ.

අයවැය ලේඛනය ගැන සඳහන් කරන විට කොළොන්නාවේ මන්ත්‍රීතුමා හොඳ වචනයක් පාවිච්චි කළා. ඒ ක සිංහල වචන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

යක්ද නැද්ද කියා මම දන්නේ නැහැ. “බජ්ට්ටුව” කියන වචනය එතුමා පාවිච්චි කළා. මාත් ඒ වචනය පාවිච්චි කරනවා. එකක් රුපියලේ බජ්ට්ටුව. අනික් එක විදේශ විනිමය බජ්ට්ටුව. මුදල් ඇමතිවරයකු හැටියට පළමුවෙන්ම විදේශ විනිමය බජ්ට්ටුවක් ඉදිරිපත් කෙළේ තමාය කියා කොළොන්නාවේ මන්ත්‍රිතුමා ප්‍රකාශ කළා. එහෙත්, 1948 දී ලංකාවේ ප්‍රථම වරට ස්වල්ප වශයෙන්වත් විදේශ විනිමය බජ්ට්ටුවක් ඉදිරිපත් කෙළේ එවකට මුදල් ඇමති හැටියට සිටි මා බව සඳහන් කරන්නට සතුටුයි. අද විදේශ විනිමය බජ්ට්ටුව රුපියලේ බජ්ට්ටුව තරමටම වැදගත්. සමහරවිට ඊටත් වඩා වැදගත්. අද ඒ බජ්ට්ටුව විස්තර සහිතව ඉදිරිපත් කළ යුතුව තිබෙනවා. රුපියලේ බජ්ට්ටුව සකස් කිරීමට භාණ්ඩාගාරය තියෙනවා; මුදල් ඇමතිතුමා ඉන්නවා; කැබිනට් මණ්ඩලය තියෙනවා. අවසාන වශයෙන් ඒ ගැන විවාද කරන්නේ මේ පාර්ලිමේන්තුවේදීයි. විදේශ විනිමය බජ්ට්ටුව සකස් කිරීමටත් විදේශ විනිමය අයවැය ලේඛනය සකස් කරන කාරක සභාව නමින් විශේෂ කාරක සභාවක් තියෙනවා. ඒ කාරක සභාවට ස්ථිර ලේකම්වරු රාශියක් ඉන්නවා. ඊට පසු මුදල් ඇමතිතුමන් ඒ දෙස බලනවා. සංවර්ධන වැඩ කටයුතු භාර ඇමතිතුමා ඒ බජ්ට්ටුව පිළිබඳ වග කිවයුත්තා හැටියට එය කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කරනවා. කැබිනට් මණ්ඩලය ඒ බජ්ට්ටුව ගැන සාකච්ඡා කිරීමෙන් පසුවයි, එය ප්‍රසිද්ධ කරන්නේ. ඒ නිසා විදේශ විනිමය බජ්ට්ටුවත් අද රුපියලේ බජ්ට්ටුව වගේම ඉතාම වැදගත්.

ලංකාවේ මුදල් ලැබෙන පිළිවෙළ, ඒවා වියදම් කරන පිළිවෙළ, සඳහන් කර තිබෙන කොළ පාට පොතක් කාටත් බෙදා දී තිබෙනවා. දැන් ඒ පොත කොළ පාටයි. 1965 ට පෙර ඒ පොත නිල් පාටයි. තව අවුරුදු කීපයක් ගිය තැන මොන පාටක් තිබේද කියා මා දන්නේ නැහැ. මුදල් ලැබෙන පිළිවෙළත් මුදල් වියදම් කරන පිළිවෙළත් ඒ කොළ පාට පොතේ තිබෙනවා. විදේශ විනිමය බජ්ට්ටුව වෙනස් කරන්නට අපට පුළුවන්කමක් නැහැ. රුපියලේ බජ්ට්ටුව වෙනස් කරන්නට අපට පුළුවනි. විශාල අලාභයක් තිබෙනවා නම් ලංකාවෙන් මුදල් ණය

ගන්නට පුළුවන්; ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකුවෙන් ආධාර ගන්නට පුළුවන්. ඒවා සොයා ගන්නට ඔය අන්දමේ නොයෙකුත් ක්‍රම තිබෙනවා. එහෙත් විදේශ විනිමය සොයා ගන්නට ක්‍රමයක් නැහැ. විදේශ විනිමය බජ්ට්ටුව හැදෙන්නේ අපේ බඩු විකිණෙන මිලේ හැටියට හා අප ගන්නා බඩුවල මිලේ හැටියටයි.

ලංකාවේ තේ, රබර්, පොල් ආදී දේවල් විකිණෙන්නේ අප නියම කරන මිලට නොවන බව කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රිතුමාට (ඉලංගරත්න මයා.) කියන්නට සතුටුයි. ඒවා විකිණෙන්නේ ලෝක වෙළෙඳ පොළේ මිල අනුවයි. අපේ බඩුවල මිල අවුරුදු පතා අඩු වෙනවා. එසේ වන්නේ මොන හේතුවක් නිසාද කියා අපට කියන්නට බැහැ. ලෝක වෙළෙඳ පොළ පාලනය වන පිළිවෙළ සොයා ගන්නට තරම් ඥානයක් මට හෝ මෙහි සිටින වෙනත් කෙනෙකුට හෝ ඇත්තේ නැහැ. එමෙන්ම අප විසින් යවනු ලබන බඩුවල ප්‍රමාණය ක්‍රමයෙන් වැඩි වෙනවා. අඩුවීමක් නැහැ. ලෝකයේ හැම රටකටම වඩා ලංකාව තේ නිෂ්පාදනය කර තිබෙනවා. ඉන්දියාවත් අප විසින් පරාජය කරනු ලැබ තිබෙනවා. රබර් හා පොල් නිෂ්පාදනයෙන් අප තුන් වැනි තැන අරගෙන තිබෙනවා. ඒ අනුව විශාල වශයෙන් ඒ වගාවන් දියුණු කිරීම ගැන තේ, පොල් හා රබර් හිමියන්ටත්, වැවිලිකරුවන්ටත් සේවකයින්ටත් අප ස්තූති වන්න වෙනවා. එහෙත් ඒ භාණ්ඩවලට ලැබෙන මිල අවුරුදු පතා අඩු වෙනවා. පොත්පත්වලින් පෙන්වන්නට වෙලාවක් නැහැ. බැලුවොත් පෙනේවි. එමෙන්ම අප විසින් ගනු ලබන බඩුවල ප්‍රමාණයත් අවුරුදු පතා අඩු කර තිබෙනවා. 1960 සිට—තමුත්තාත්සේලාගේ කාලයේ සිට—නොයෙක් නොයෙක් විධියේ නීති මාර්ගයෙන් හා “ඉම්පෝට් රෙස්ට්‍රික්ෂන්” මාර්ගයෙන් අවුරුදු පතා එය අඩු කර තිබෙනවා. එහෙත් ඒවට ගෙවන මිල අවුරුදු පතා වැඩි වී තිබෙනවා. එය පාලනය කරන්නට බැහැ. උදාහරණයක් වශයෙන් හාල් ගැන බලන්න. 1966 දී හාල් ටොන් එකක් සඳහා ගෙව්වේ පවුම් 40 යි. එහෙත් 1967 දී හාල් ටොන් එකක මිල පවුම් 49 දක්වා නැංගා. එන අවුරුද්දේ දී ඊටත් වැඩි මිලක් ගෙවන්නට සිදු වෙන්න පුළුවන්. එය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන]

ගන්නා ප්‍රමාණය අඩු කරන්නට පුළුවන්. එමෙන්ම එය කරලත් තිබෙනවා. මේ කරුණු නිසා මේ වතාවේදී විදේශ විනිමය සම්බන්ධ බජට්ටුව ගැන වචන සවලයක් කපා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන නිසාත්, සවිස්තරව කරුණු කීපයක් කියන්නට තිබෙන නිසාත්, මගේ කථාව ඉංගිරිසියෙන් කරගෙන යාමට මා තමුන් තාත්සේලාගෙන් අවසර ඉල්ලනවා.

Mr. Deputy Speaker, I was explaining that in our present economic situation it has become necessary to present to the House two budgets, the Rupee Budget and the Foreign Exchange Budget.

The Rupee Budget is what is contained in the book of Estimates, and deals with expenditure and revenue on a rupee basis, the revenue gained by taxation directly or indirectly in Ceylon, and expenditure that this House votes under the Appropriation Bill. Since 1956, almost during the last ten years, those rupee budgets have shown massive overall deficits in the region of not less than Rs. 400 million a year. But it has been possible to meet those deficits by various monetary measures, financial measures, by Central Bank money creation, by raising of loans, foreign aid, and so on. The Rupee Budget is, therefore, capable of adjustment. Maybe if your deficit is too large, and if there is a process of inflationary financing, the cost of living may go up and goods may rise in price within the country. But still the budget can be presented and it is something that the Government has control over to some extent. Just as in the past, even now the Treasury prepares the rupee budget and places it before the Finance Minister, and then ultimate decisions are taken by the Cabinet; and thereafter it comes to the House for discussion.

Today, the Foreign Exchange Budget also goes through a similar process. It is not something amateurish. It is something which officials with knowledge consider carefully,

they consider what are our possible foreign exchange earnings and what is the expenditure necessary for imports, and then get it vetted by a foreign exchange budget committee, consisting of permanent secretaries of the Ministries concerned with the earning and spending of foreign exchange, who go through it first and place it before the Minister in charge of Planning and Economic Affairs and the Finance Minister. Ultimately it comes before the Cabinet, and the Cabinet passes it for presentation to the House. That document has also been placed before this House by the Finance Minister.

When the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) mentioned in his Budget Speech of 1963-64 that he was presenting a foreign exchange budget, I was able to tell him that the idea of a foreign exchange budget first came in the Budget of 1948 when I was Finance Minister. Of course, that was in a very sketchy way, but still we were thinking in terms of controlling our foreign exchange expenditure. Today it is much more detailed, much more important, possibly as important as a rupee budget, and in the years to come possibly we may be able to give a much more detailed list of how money is earned, how money is expended.

I should like, at least in this Debate, Members on both sides of the House to take a little interest in the Foreign Exchange Budget, to go into it in detail and give their advice and criticism, because to my mind this has become one of the key factors in the development of our country.

In my speech I shall show how certain departments under my Ministry, and their functions, impinge on the Foreign Exchange Budget particularly with regard to imports and import control, how those imports are distributed through the Controller of Imports and Exports and through the Co-operative Wholesale Establishment, and how we hope to some extent to meet the daily falling foreign exchange earnings

விசேஷ கௌரவ உறுப்பினர், 1967-68

—தேவன் வர் கியலிம்

of our country by encouraging tourism, which we consider to be an important foreign exchange earner in the years to come.

So, I should like hon. Members to consider one important factor which the hon. Member for Kolonnawa also did mention. That is, that for the last ten years there has been a consistent rise in the price we pay for our imports—imports of manufactured goods, raw materials and essential foods. I will give you one example. Take, for instance, rice. In 1966 we paid for our rice a sum which did not exceed £ 40 per ton. This year the maximum price has gone up to £ 49 per ton. Maybe, in the years to come it may even be more. We have no control over that. If we want rice we must pay what the world market demands for the rice.

It is the same case with flour and sugar. The hon. Member for Kolonnawa will remember that during the cyclone we had to pay a tremendously high price for sugar.

இலங்கை மொ.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

The price was £ 102.

செ. சே. ஈ. பி. பி. பி.

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Yes, it was £ 102. But now the price has come down. So also is the case with a wide range of imported goods. The cost of these goods is going up to all the under-developed countries in the world. In the same way—the economists may have different views, I am not going to say what my views are; perhaps, I have no views—the prices paid for our exports like tea, rubber, coconut and other goods are going down yearly. The volume of exports has not gone down. It may be that coconut had a bad year because of drought, but by and large the volume of our exports—the production of tea, rubber and coconuts—thanks to those

who are in charge of these products, thanks to the research institutes, thanks to the various schemes of rehabilitation that we have, has kept on going up. The volume keeps on increasing so much so that this little country has become the biggest exporter of tea in the world, the second largest exporter of rubber, and, possibly, the third largest exporter of coconuts. Therefore, one cannot say that there has been no development of those industries to compete in the world market. But we cannot control the price that they fetch in the world market.

For example, last year for some reason the export market dropped below our estimate by Rs. 240 million. We lost—one can call it a loss—in our calculation, Rs. 240 million in our exports in 1966.

The countries which buy our goods, which have always had a favourable trade balance with us, are the United Kingdom, Canada, South Africa, New Zealand, the United States of America, and, if I may say without any international problems, the two Germanys. They have been consistently good buyers. They have always had a trade balance in our favour.

The Soviet Union, China and Australia have a good trade balance for some years, and an adverse trade balance for other years. India, Pakistan, Burma, Japan and France have been consistently having an adverse trade balance as far as we are concerned. Whether we buy from them or they buy from us—particularly in the case of India, Pakistan and Burma, because we have to buy our rice and essential subsidiary food-stuffs from them—we have an adverse trade balance against us. That is something that those countries enjoy every year.

It may be that we are dealing more with socialist countries or less with them, it may be that we have barter agreements, but as far as this Government and your Government are concerned, there is no particular

[ගරු ඩී. ආර්. ජයවර්ධන]

preference to which country we sell our goods provided they are prepared to buy. And there is no particular preference from which country we buy provided they sell it to us at the lowest price.

But the fact remains, and this is a fact that has not been contradicted, that during the last few years we have been getting less for our exports, though the volume has increased, and we are paying more for our imports though in volume, by restrictions and controls—deliberate controls of essential goods such as rice—we have been importing less and less.

The figures for the last three years are as follows :

1965 Exports Rs. 1,916 million
Imports Rs. 1,922 million

1966 Exports Rs. 1,676 million
Imports Rs. 2,023 million

1967 (forecast)
Exports Rs. 1,723 million
Imports Rs. 2,231 million.

The fact that we are able to go up to Rs. 2,000 million for imports is due to foreign aid which helped us to finance some of the essential imports for production and even consumption.

So that is why the Foreign Aid Budget becomes important. And in this booklet you see some of the strategy that has gone into the framing of the Foreign Exchange Budget. On page 7 of this booklet, what is called the "Strategy of Budgeting" is outlined. I should like to quote that because I want to impress the Foreign Exchange Budget directly on the minds of the hon. Members.

"The strategy adopted in formulating the Foreign Exchange Budget for 1967 has been to reduce imports of consumer goods, wherever desirable, and divert the foreign exchange resources for the import of intermediate and capital goods needed for development. The criteria adopted in the case of consumer goods have been firstly, to maintain the per capita level of imports of essential items; secondly, to reduce and in some cases ban non-essential items, and thirdly, to reduce imports of those items where there

was a prospect of increased domestic production. The reductions made in the case of chillies, onions and potatoes have been specifically directed towards promoting increases in local production. It is expected that the higher market prices that will temporarily prevail, as a result, will act as an incentive to increasing domestic production of these food crops. Action has been taken through the Foreign Exchange Budget to promote agricultural activities and provide the necessary inputs for rapid agricultural development. Particular mention should be made of the adequate allocations given for imports of fertilizers and agro-chemicals required to fulfil the programme, the allocation of Rs. 28 million made for the import of tractors, implements and spares and the allocation made for the import of 450,000 mamoties during 1967, which is double the level of imports in 1966. In addition, as stated above, incentives have been given to the private sector by the release of foreign exchange for the import of machinery and planting material for agricultural projects."

You will, therefore, see that in the drafting of the Foreign Exchange Budget there has been a plan and a reasoning. The strategy of the Foreign Exchange Budget is stated here. In 1967, of the Foreign Exchange Budget Rs. 837 million has been allocated to the Food Commissioner for imports of foodstuffs. There have been large allocations for fertilizers, petroleum products and so on. Rs. 597,000,000 of the Food Commissioner's imports includes such items as rice, sugar and subsidiary foodstuffs. The idea then—the strategy behind the Foreign Exchange Budget—has been, firstly, to operate within the limits of what we earn in foreign exchange, and to see that essential consumer goods are available to the consumer; secondly, to see that goods required for local production, which take the place of imports, are made available; and thirdly, to see that all help is given to reduce imports so that domestic production could easily take their place, for example chillies, onions and potatoes.

That, by and large, has been the strategy of the Foreign Exchange Budget under this year's Appropriation Bill.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

We, of course, had to have recourse to foreign aid. Without that, we might have had to cut down our imports much more. That foreign exchange has been allocated in three programmes. Three meetings of the countries which give us aid, the consortium, have been held in Washington, London and Tokyo, and aid to the extent of Rs. 620 million-odd has been passed for the three years. Of this aid, Rs. 421 million is aid pledged for the first and the second programmes, and out of this sum Rs. 227.3 million has been received and Rs. 194 million is expected in 1967.

I think it is our duty to thank those donor countries. It may be that they charge interest; it may be that we have to buy goods from them. Whatever it is, it has been possible for us to import essential machinery, spare parts, even food. Ultimately, on these three programmes we shall receive aid in Rs. 620 million—about Rs. 200 million a year for these years—to supplement our foreign exchange earnings. I would not look this gift horse, if one can call it a gift, in the mouth, as the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) wants us to do. I should like to remind him that when the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) was the Finance Minister he said that without foreign aid it would not be possible for us even to exist. We have been able to get foreign aid to help this country, and we must continue to get that aid as long as possible, because it helps, not the capitalists or the rich men, but, by and large, the people—the cultivators, the workers, and so on—who are helping to develop the country.

The goods that are imported come under various controls. After the foreign exchange budget has allocated the various items for expenditure under the Ministries, the Food Commissioner, and so on, a large portion of it comes through the Controller of Imports and Exports. All the allocations to the private sector, all the allocations for trade quotas and

for direct-user items come under the Controller of Imports and Exports. The Controller of Imports and Exports is an officer under my Ministry. Mr. D. B. I. P. S. Siriwardane held this office; he has now left us. He organized the whole department. I think he was able to rid the department of a certain amount of corruption and organize it well, so that people who came for licences and help secured them over the counter instead of having to wait for days and months, fill up forms, write letters, and so on. I am very glad to say that there has been very little criticism of the Import Control Department during the last two years. I hope that the system that has been introduced will be followed.

Now, Sir, we placed before the House, just before Prorogation, legislation dealing with the control of imports and exports. Unfortunately, we were not able to complete the Second Reading of that Bill which seeks to consolidate all the existing import and export regulations in the statute book. The import and export control regulations are here and there, and they will be brought under one comprehensive piece of legislation. That Bill will be placed before this House as soon as possible.

Undoubtedly traders experience difficulty when there is such a massive system of import control as exists today. No trader can import goods, place an order with his agents, open letters of credit, or know how to fashion his business in Colombo without knowing how much exchange is available. When exchange is sometimes not made available for the first few months of the year, sometimes until half way through the year we have to restrict the quotas given and ask traders not to place orders because the exchange position has become bad. This system has crippled—I will not say completely stopped—private trade in this country. We have adopted a rule to ensure that an importer gets a quota based on his best import figures during the years 1959 to 1961. Importers have had to submit figures of their trade

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ශ්‍රී ලංකා ආර්. ප්‍රධාන]

and of their imports for the years 1959 to 1961. The largest number of imports or value that a particular trader had during these years is picked upon as the measuring rod by which he is given a quota for the new year.

The policy of the department has been to extract the maximum amount of goods for the exchange sent out, and the maximum amount of exchange for the goods that we produce and sell. That is a good principle, a good slogan, and I hope we will be able to secure our ends.

But there are, as you know, rackets. People traffic in foreign exchange and there are also traders who under-invoice or over-invoice their goods. We are unable to control that completely. As the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) pointed out gems are smuggled out of the country. We have a rough estimate that almost Rs. 200 million worth of gems are smuggled out annually. This happens not only in this country, but even in purely socialistic countries. Even in the Soviet Union people do this sort of smuggling, blackmarketing, robbery, and so on. As far as human nature is what it is, this system will continue.

In the New Year I am trying to work out a system whereby new-comers can come into the import trade. It has been a big source of disappointment to our people that no new-comers were allowed to take part in trade. We are trying to stabilize the trading fraternity. The importer, the wholesaler and possibly even the retailer throughout the country form a big part of our society. If we restrict the quota based on the trade during the years 1959 to 1961, new-comers will be unable to come in. We therefore, devised the new system.

People were asked to show if they have any stores and how much money they have in the bank. We were however unable to give them a quota because the foreign exchange situation became worse.

But, again we have sent out circulars to all traders who are on our importers' list and even to others requesting them to furnish statistics of goods they import, of their agents abroad, of the custom they have in Ceylon, what goods they like to import, and the number of people they employ—it is a full circular—and I hope they will be able to fill in and send the particulars in the next few weeks, so that some system can be evolved for new-comers to enter the trade. Maybe we have to curtail some of the quotas given to existing traders. The overall foreign exchange picture has not improved. We cannot import more than the allocation we have made. The existing quotas may have to be reduced in order to accommodate the new-comers. That is a ray of hope, that I am able to hold out to these people.

In the new year we are thinking of having a new system whereby new-comers, Ceylonese, can take part in the trade in this country.

The Co-operative Wholesale Establishment is an organization through which the State now carries on its import activities. Apart from what is imported by the Food Commissioner, particularly rice, flour, sugar and dhal, apart from what is imported by private traders on their trade quotas, the C. W. E., as it is called, has been used by our Government as well as by the previous Government—more by the previous Government—as a trading organization, as a wholesale import organization. It has practically if not completely ceased to have its original concept of a co-operative. It is no longer co-operative. It is really a State trading establishment. And to-day, a large variety of imports, mostly essential imports, are handled by the C. W. E. almost on a monopoly basis. It now imports chillies, dried fish, textiles and certain commodities in competition with the private trade. For example, when we found that hardware was being misused by the private trade, the C. W. E. was given a quota to import the goods and stabilize the prices. It was the same

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

with glass and so on. We took this step so that there would be some check on the price levels of commodities in scarce supply.

Today, goods are distributed through the wholesale co-operative unions, the C. W. E. retail shops, and registered wholesale dealers numbering about 500.

The wholesale retail shops were the creation of the hon. Member for Kolonnawa when he was Minister. I must say that they were running at a big loss, but now they have been put into order by the present board and the chairman, and I am hoping that very soon these retail shops—by and large the totality of them—will be run at a profit.

The sales to these co-operative unions are conducted not on a profit basis but purely on the basis of what we pay for the goods when they are imported plus the administrative charges of the C. W. E. The recently rationed commodities, like chillies, Masoor dhal, cumming seed, coriander, and Maldive fish, are obtained by the co-operative unions from C. W. E. stores. As far as I can see, there has been no complaint in any part of the country that the rationed goods are not available in the co-operative stores. There may be a complaint that the ration is not enough—that I must admit—but we must ration what we get, and we are able to get what we can buy with the foreign exchange available. If there is more foreign exchange available the ration will be increased. As the foreign exchange becomes less, the ration is reduced correspondingly. Certain quantities are bought with the foreign exchange available to the Food Commissioner and the C. W. E., and I have not heard any complaint that rationed goods like rice, flour and sugar are not available in the co-operative stores throughout the Island.

In addition to the issues to co-operative stores, we do also give a part of some of the goods, such as chillies, to the private trade because the ration is too small for particular functions. Those goods are available through the private trade at prices higher than the price of the ration.

Then, the C. W. E. has entered into a new venture. Under the provisions of Act No. 38 of 1966 the C. W. E. has been empowered to participate with the private sector in joint stock companies in which the C. W. E. has a controlling interest. There was some criticism at the time about that venture. I am happy to say that one joint stock company, Lanka Salu Sala, has already been set up to undertake the import and distribution of textiles; and very soon, possibly during this month, we shall be going to the public for the sale and purchase of shares among the people.

We are trying to make the shareholding small so that the number of shareholders would be large. To the Ceylon Hotels Corporation we were able to attract 8,000 people as shareholders. Eight thousand people throughout the Island have become shareholders in the Ceylon Hotels Corporation, and at the first meeting about 600 or 700 of them were present, showing that there is a desire among our people to participate in such ventures.

I should like to point out to the House that this idea of marriage between the private sector and the public sector is something which even the Labour Government in England has been trying out recently. In the "London Times" of July 23, 1967, there is an article, "Nationalization, how much more." It goes thus:

"The Government of the United Kingdom owns equity capital directly in a variety of companies. Its Suez Canal and British Petroleum holdings were purchased by Disraeli and Churchill to preserve British trading and naval interests. The whole equity of Cable and Wireless was bought in 1947 as a part of nationalization. Of the shareholding, for instance in British Petroleum, the Government shareholding is 48.9 per cent;

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන]

in Cable & Wireless, 100 per cent ; Thomas Cook & Son, 100 per cent ; David Macbrane, 50 per cent ; Richard, Thomas and Baldwin—that is a big iron smelting firm—100 per cent ; and Fairfields, 50 per cent.”

These deal with iron, telecommunications, tourism and travel, transport in the Scottish Highlands, steel and ship building.

The Government, instead of completely taking over and nationalizing some of the important private industries—though the Labour Government is a Socialist Government—has decided to become a shareholder in certain companies which are of vital interest or which find it difficult to exist in the competitive world but which the Government feels, should continue to exist, such as companies dealing in the manufacture of aircraft, steel and iron, transport. The Government takes a share by buying stock in those companies.

This article deals with how far the Labour Government intends to proceed with this scheme of marriage between the State and the private sector for the betterment of certain essential industries.

This same theory is followed in Italy, and recently—again I quote from the “London Times” of 24th July 1967—the head of the giant Italian stateholding company, the Institute for Industrial Reconstruction, arrived in London to discuss with the British or at least to show them how in Italy this combination of the State and the private sector had been functioning properly. I quote :

“It represents a new awareness of the necessity for, and economic validity of, industrial concentration. It postulates the State in a role that is no longer that of impotent spectator, or hostile controller, but that of active participant in development.”

The State in Italy owns large shares in banks, in private motor car industry, transport and airlines, and

so on. It becomes a participant, as it says, not in the role of a controller or opponent of the private sector which needs help and advice. That is the policy which we intend to follow through the new Amendment to the C. W. E. Act.

As I said, we have already ventured out in the field of textile imports and wholesale trade because that was the trade we took over entirely from the private sector. It was the monopoly of the C. W. E., and a large number of importers and wholesalers throughout the Island went to the wall and we thought it only fair that we should share with them the responsibility of importing textiles.

Ultimately, it may not become necessary to import textiles at all. That is the target we hope to achieve when production in Ceylon—machine, powerloom and handloom—gets well on its way. Already a large portion of production in Ceylon is by the people of Ceylon. The Lanka Salu Sala has, as its objective, not to be an importer always but to help production in Ceylon so that it can buy from the Ceylon producer ; help the Ceylon producer to produce the best goods ; be the wholesaler for Ceylon ; and see that local production gets well on its way. And I think the participation of the private sector in such an effort, that is, when production is entirely in the hands of the private sector, is valid.

We are hoping to venture out into two or three other fields, namely, the import of dried fish, tinned fish and also the manufacture of fish goods ; and into the field of even the retail trade. We might be able to have private sector participation in the C. W. E. retail stores, so that we may have a chain of stores throughout the Island, because we feel that the C. W. E. should not run retail stores. It is not the function of the C. W. E. to do retail trade ; it is meant to do wholesale trade ; but now that retail stores have been established, we do not want to destroy them but we

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

want to make them a part of the national trade economy of the country.

So that is the new field into which the C. W. E. is venturing, and I hope, in the course of the year, to inform the House of the joint stock companies in which the C. W. E. has a controlling interest. And when that information is placed before the House, one can debate it more fully. That deals with the import and distribution of goods which are allowed to come in under the limits of our Foreign Exchange Budget.

Then, how do we intend to increase our foreign exchange? I mentioned—the Prime Minister also mentioned—that our idea is to do it by import substitution. We have banned the import of potatoes; if the country in a few years becomes self-sufficient in potatoes, to that extent we have saved Rs. 30 million to Rs. 40 million in foreign exchange, and that money is saved for the people of Ceylon. The previous Government banned the import of coffee. I do not know how the price of coffee went up, but today—

ද කොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

Cadju nuts also.

බරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

—Ceylon is self-sufficient in coffee; that money is in the pockets of our people, and the coffee we drink is Ceylon coffee. So with eggs. During the time of the late Mr. D. S. Senanayake we imported millions of rupees worth of eggs. He imposed a ban. Sometimes there were difficulties, but today Ceylon produces all the eggs she needs. So, in this wide field of consumer goods which we can produce—if we cannot produce, there is no point in banning—the policy of the Government is that we should ban them either totally or in stages.

so that this country would produce them. It is the same with manufactured goods. For instance, we do not import a cent worth of biscuits. Ceylon produces all the biscuits she needs. And the policy of the Ministry of Industries, as far as manufactured goods are concerned, whatever we can produce, is to give all aid to such industries. Whether it be State-owned, purely private-owned, private with foreign capital participation, or the C. W. E. with private capital participation, our main interest is that in the case of goods that can be produced in this country, food that can be grown in this country, by banning them completely or partially, we should give all aid possible for such production to take place quickly.

One other line which comes within my Ministry which is to some extent a foreign exchange earner and which can be a very big foreign exchange earner, is tourism. In some countries it is the biggest foreign exchange earner. In England, for instance, which is a rich country, it is the fourth largest foreign exchange earner and the largest dollar earner. In the Soviet Union today—according to the latest copy of the “Time” magazine which has several pages of articles and pictures in colour on tourism, they are carrying out a tremendous programme of work advertising the Soviet Union—whether it needs advertising, I do not know—asking people to come to the Soviet Union, and offering to take them on tours, so that foreign exchange may be earned.

Throughout Europe tourism has become one of the main foreign exchange earners and as far as it is worldwide, possibly it is the biggest foreign exchange earner. Of course, each country may have its own foreign exchange earner peculiar to itself: Ceylon has tea; India may have jute; Pakistan may have something else. But tourism is common to every country, and every country, small and big, Western and Asian, is taking a great interest opening its

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

[ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන]

doors to people of the world to come and see their country and spend their money. Israel, a small country, had 500,000 tourists last year. After the recent war tourists have increased, because Israel says: "Come to Israel and see the Pyramids." They are advertising Jerusalem. In India they have made the Maharajah of Kashmir the Minister in charge of tourism, an educated and cultured man who is taking a deep interest in tourism, in India. India, a big country, has still a very small number of tourists—150,000 a year. Israel has 500,000; Spain has millions. Of course we cannot compete with countries in Europe—Spain, Portugal, Italy, Yugoslavia. There is a big tourist influx to the Mediterranean and the Riveira in the winter months. Tourists go by car from the northern countries. The middle-class people and the workers get their holidays and travel by car. The tourist traffic by plane and steamers is less.

Yugoslavia, a purely socialist country, has a foreign exchange earning of 250 million dollars from tourism. It is building hotels all over the country and carrying on a tremendous tourist drive. In particular, it has established the Inter-Continental Hotel. The Inter Continental Hotel in Yugoslavia is in the city of Zagreb. Ceylon Hotels Corporation too has contracted with the management of the Inter-Continental Hotel to open a hotel here. And the hon. Member for Kolonnawa said that he would nationalize that. I do not know why he is going to nationalize it. If you form the Government, are you going to have all hotels as State hotels? Is there no room for private enterprise? He says even the Inter-Continental Hotel will be nationalized. If you are following Yugoslavia's example, then, surely, you will not. The Inter-Continental Hotel is an American organization associated with Pan Am Airlines. It is said in Yugoslavia that if you do nationalize it, you would

—දෙවන වර කියවීම

not get the airlines coming in; you would not get the Pan American bringing their passengers to these hotels. Why do they have hotels? It is because they bring their own passengers to their own hotels.

So, as I said, we are going to have the Inter-Continental Hotel. Then the Hilton Hotels Corporation is starting a hotel; the U. T. A. French Line is starting a hotel in Negombo. Club Metropole is looking for room in the South. Hilton Hotels will establish its hotel opposite Galle Face Hotel. The Inter-Continental Hotel will be established next to the Central Bank. The B.O.A.C. and Forte Restaurant owners in England will build their hotel in Hendala. Like that five or six big concerns will invest their money here. There will be foreign exchange participation. But these people who are bringing their own tourists to these hotels—they have their own tourist lines, agencies and airlines—have decided to take advantage of the tax concession we have given to the tourist industry, and the hotel industry in Ceylon. I think within the next few months we will see foundation stones laid for hotels, big and small, and within the next few years they will come to be occupied.

I would ask the Opposition to co-operate with us in this venture of tourism. Some seem to think that tourism in Ceylon is purely a matter of running night clubs and showing a leg. The hon. Member for Mahara gave us a graphic description of his adventures in Singapore, Hong Kong and Hamburg which remind us of the lady who wrote so badly about India years and years ago. Mahatma Gandhi said that she had only looked at the drains, the culverts and cess pits,—

ශ්‍රී ජී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(කෙළරාච්ඡ ම. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Miss Mayo.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රේ. ආර්. ඉයවර්තන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Yes. Miss Mayo. If the hon. Member for Mahara goes to the ill-famed places, naturally, he will know only about them. If a person who comes to Colombo visits these places and goes back and writes about them, then people will think that you find only such places in Colombo.

I do not think tourists come to this country to visit our night clubs. The best night clubs are in Europe. I have also visited some of them: the "Windmill" in England, the "Folies Bergere" in Paris. There are night clubs in America and Germany. But no night clubs, except possibly those in Japan, can equal the night clubs in Europe. Tourists from America and Europe are not coming here to see our night clubs, nor can we ever compete with them. Night clubs they have in their countries. They prefer to see some of our *bali* ceremonies, our *hooniam* ceremonies, the Kandy *Esala Perehera*, the Kataragama festival and the Udappuwa fire-walking ceremony. They are fond of seeing such things which they cannot see in their own country. They come here to enjoy the sun and the beach, see some of our archaeological preserves and wild life too. They want to climb some mountains in Ceylon. Whether we attract them or not, in the next three years tourists are coming here. Otherwise, you would not get the hard-headed businessmen like the Americans, about whom the Member for Kolonnawa read some book—Rockefeller, Rothschild and others—investing money here. They are hard-headed businessmen. They want to invest their money in hotels and get their airlines to bring tourists here.

Whether it is your Government or our Government that is in power, tourists are coming here—unless you want to put up a wall round Ceylon and say, "Thus far and no further," or say, "Abandon hope all ye who enter here, the S.L.F.P.

—දෙවන වර කියවීම

has come back to power ! " Unless you want to do something like that —[Interruption].

දී සොයිසා සිරිවර්ධන මහා.

(තිරු. ඩී. සොය්සා සිරිවර්තන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

We are not against tourism.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ශ්‍රේ. ආර්. ඉයවර්තන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

You are not against it ; I know that. Your Government is not against it. I was just about to say that your Government started the Hotel School. Your Government gave the resthouses to the Tourist Board for management, and tourists are coming here. We must invite some more to come. In our plan we expect that the maximum of 150,000 will be reached in the next ten years. Compared with European countries to which millions are going 150,000 is a small number, but this 150,000 will bring in to this country Rs. 200 million in foreign exchange, which can be used to buy our goods, and some of these restrictions on imports can be given up.

And what is the investment ? This Government need invest, as a Government, less than fifty to hundred million rupees ; the rest the private sector is going to invest. To earn from your tea, to earn from your rubber, you have given one million acres of your most beautiful land, but to earn this 200 million rupees the Tourist Board does not want more than a thousand acres—I would say it is less than five hundred acres—of some expanse in Trincomalee which is now uninhabited and which is Crown land ; eighty acres of land at Bentara we have acquired. The old resthouse which is dilapidated and fallen down is a relic of the Dutch era and it has been pulled down. The private sector in this country is putting up hotels at an investment of over a million rupees at Hikkaduwa and Bentara without a cent of expenditure by this Government.

[ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන]

They are putting up small hotels with swimming pools, baths, air-conditioned rooms, so that anybody who wishes to go there can do so.

No doubt it may be too expensive for some people. You cannot have everything for everybody. There are certain levels of income unfortunately. I wish everybody had the same income. I wish my income were larger. I wish it were equal to the income of the hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe), but it is not so. So we have capital and class distinctions even between the Opposition and the Government. But we have to provide certain essential comforts to tourists. People want accommodation both in quantity and quality, of the highest class.

You must go to some of the resthouses which are managed by the State. Today resthouses are managed by the State and by local authorities, and some are now managed by the Hotels Corporation, not by the Tourist Board. Those resthouses which were about thirteen in number, managed by the Tourist Bureau, given to it by Mrs. Bandaranaike's Government, have now been handed over to the Tourist Board and from the Tourist Board to the Hotels Corporation—only thirteen in number, not more than that.

Some of those thirteen are Hikkaduwa, Bentara, Anuradhapura, and Horton Plains. I am sorry the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) is not here. He made a tremendous row about resthouses, but only four of them have been given over to the private sector. Of those four, hardly anybody goes to Horton Plains; so, one can leave that out. It is in a far away place. I went there myself and got lost. One could not stay for five minutes in the resthouse. It was only after Mr. Harold Peiris with his own money put the place into order that one could do so. I would advise the hon. Members of the Opposi-

tion, if they want to have a quiet time, to go to Horton Plains and enjoy the salubrious climate there.

In Anuradhapura, I have given both resthouses to the private sector, because in one there is no liquor and to run one alone was difficult. It was given to a very good Buddhist, Mr. Vere de Mel, who runs Quickshaws. If you go there you will see the vast improvement made. Linen is changed every time the rooms are occupied, and the employees there provide you with very good food. Of course, it is more expensive than it was. You cannot provide that food and those amenities at a cost less than that. If one wants to have them at a cheap rate one can do so at a State resthouse or some other such resthouse. I am sorry to say that, but my hon. Friend the Minister of Home Affairs cannot be blamed for that. I brought here the Government Agent's report on the resthouses at Kurunegala and Polgahawela. Last year not one single cent has been spent on capital expenditure. In those places you cannot sit in a chair; your back is bitten by bugs. Is that what you want or do you want to improve them?

Mrs. Bandaranaike, I understand, says that she cannot go to Hikkaduwa. I do not know why she cannot go there. When she went to Yugoslavia she must have paid through her nose! If she goes to Hikkaduwa she need not pay so much.

In the Soviet Union what do they charge in hotels? They charge \$35 a day, that is, Rs. 170 a day, (\$50 a day for couples) for lodging, meals (breakfast, lunch, tea and dinner), three hours' use of car and driver, and in-tourist guide. There is no choice of hotels. Here you have a choice.

If you want to live in a certain way, you can go to the Polgahawela Rest House. Nobody is objecting to Mrs. Bandaranaike living in the Polgahawela Rest House. If she

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

wants to pay a little more, she can go to Hikkaduwa. If she wants to pay more, she can go even to the Hilton Hotel when it comes into being. There are different levels of expenditure, and Hikkaduwa is one place you can complain about because it belongs to the State. That was a resthouse which the Tourist Board had. The Tourist Board resthouses are meant for tourists. A new block of buildings was put up there—as you approach the resthouse, on the left-hand side. The other day the whole roof got blown off. That is how the new structure came to be built. Now it is a place where one can invite tourists.

I am looking into the question of tourists and hotel charges. A Bill will be brought up in the House whereby the Tourist Board can control the rates charged in all hotels, eating houses and resthouses. When we discuss that Bill, we can go into details. I do not think it is possible to reduce rates. We are charging Rs. 6.50 for a dinner—that is what it practically costs to prepare a good dinner—and a similar amount for lunch. It will come to Rs. 20 or Rs. 30 a day inclusive of all food and lodging. So that is the plan of the Government.

As far as resthouses are concerned, some are run by the State, over which I have no control. They are run by the Minister of Home Affairs. They are in an unmentionable condition. I do not blame him. He is given a certain amount of money. With that money you cannot run resthouses. You can only pay for the laundry and buy the food. Some resthouses are run by local bodies. They are equally bad as the ones run by the Government Agents. Some are run by the Hotels Corporation. I will see that these resthouses are put into a good condition; but they will be more expensive than the Government ones unless, of course, they decide to subsidize. I am most reluctant to ask the Minister of Finance for even a cent subsidy for anything that I want. Then there will be four or five others run by

private sector individuals—in Hikkaduwa, Bentara, Anuradhapura and Horton Plains. The private sector will not get more than that number, because the Hotels Corporation is now functioning, and it has both Government and private sector participation.

At Bentara we have an 80-acre scheme—the big hotel run by the private sector, the Holiday Resorts Company Limited, a consortium established in Ceylon. Anybody can buy shares in that. It is where the old resthouse was. Then there are cheaper ones like our resthouses, but clean and good, healthy conditions, good food and clean linen, run by the Hotels Corporation. In addition, there would be beach-huts. The private sector people can take an acre or half an acre and put up restaurants as they wish. They will be open to the people of Ceylon—not only for tourists but also for in-tourists.

We have in-tourists. There are people in Ceylon who go about in Ceylon. Young people in Ceylon go about much more than we did and much more than our fathers did. They like to go out for a week-end and bathe in the sea—both girls and boys. In our days our girls never got into bathing trousers, bathing drawers. Today the girls hardly wear even bathing drawers. That is the world! You cannot stop it. No one in the world can stop it. Not even Mrs. Bandaranaike can stop her daughters getting into bikinis. You cannot stop it. The world advances. Whether the world has advanced or not, I do not know; but it happens. So that will happen in this country also.

One of the development schemes in our programme would be in Bentara, and the other in Trincomalee. The Tourist Board has outlined a very comprehensive programme of work. We thought the best thing would be to obtain a feasibility study. A very important and experienced team of experts from various firms—I need not mention their names; they would be in the Administration Report of the Tourist Board—came out here from America,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන]

Hawaii and other countries and made a study. They are coming again. They will be issuing their interim report by September. These feasibility studies are being done throughout South East Asia—Thailand, Pakistan and India. They are carried out by experts who come and say, "These are the areas tourists would like; these are the areas you should develop; these are the types of hotels you must have, the number of hotels you must have, the entertainment you should have, the handicrafts you should have. These are what the tourists buy." That report will tell us how to proceed.

We had a team of experts who came here and studied these things and we are waiting for the report on the decor and handicrafts of the hotels. We want Ceylon decor; we want Ceylon handicrafts; we want Ceylon batiks and Dumbura mats instead of getting such things from abroad, from Europe and India. We want our people to do the decor; we want our people to do the handicrafts.

This team of experts thought that Ceylon is unique in that respect, having studied and met our handicrafts people.

When a tourist comes to Ceylon it will not mean only his entertainment; it will also be to our benefit. Every tourist who comes here and spends Rs. 2 on accommodation spends Rs. 4 in buying things in this country.

If you go to Hikkaduwa now you will see small handicraft shops where they sell carved elephants and various things like that. We have to control those things, otherwise undesirable shops will spring up. Around Bentara we have acquired an area of land in which there will be marketing facilities. There will be *polas*. People can come and buy the goods they want there. The whole area will spring into life when 600 or 700 or 1000 tourists come and live there

for a few months. Tourists, people with money, will come and live there and spend their money, and they will know how to spend it and where to spend it.

So we must think of tourism as a method of earning income for our people, not only as a means of earning foreign exchange but also rupee exchange.

We have given tax concessions and various facilities to the tourist trade, the tourist services, the tourist agents. After all they are the people who bring these tourists here. They are satisfied with the concessions given.

As I said, the prime consideration is accommodation in quantity and in quality. We are helping the private sector in the matter of providing accommodation for the tourists who will come here in the years to come.

The Hotel School started by Mrs. Bandaranaike's Government was taken over. A large number of young students, who have studied in places like Royal College and St. Thomas' College and with good educational qualifications, are studying there to be hotel managers, assistant managers and even waiters.

I do not know whether you gentlemen have gone there for a meal or two. You will find that the work that is being done in the Hotel School is really very good.

We have adopted the suggestions made by Kovak in his report on tourism, and I think for the first time some of these reports on tourism are being implemented.

We have appointed a Facilitation Committee which deals with the tourist when he comes to the airport or the customs. They will facilitate his coming in. In conjunction with various other countries, they will make it easy, as far as possible, for the tourist to come and live in this country and to depart from this country having spent his money here for his entertainment and for our benefit.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

Then there is the publicity drive. Money has been voted for that purpose, and I am thankful to the Minister of Finance for giving us the money required for publicity in other parts of the world.

We have also for the first time provided cars—Rs. 2 or 3 million for the purchase of cars last year and this year too. That is to the travel agents so that they may be able to take the tourists about in this country without the car breaking down. No tourist will come here if he has got to stop six times on the way from Colombo to Kandy, because the differential breaks down or the gear fails to perform properly or the breaks do not work.

We have requested the police to help us with a tourist police force in Colombo so that touts and others will be kept out of the way of tourists.

The Tourist Board is in consultation with the municipalities of various towns like Kandy, Nuwara Eliya, Galle and Matara, to help us to see that the towns are kept clean and unsightly hoardings and advertisements are removed.

As I said before, we are hoping that in the years to come at least 150,000 tourists will visit Ceylon and we expect that the exchange we will earn thereby will be in the region of Rs. 250 million.

As I said earlier, we should not think of tourism merely as an entertainment of the tourist at a dance or in a night club and so on. One can visualize a cultural basis in tourism—an exchange of cultures. Why do Christians from all over the world go to Rome? Because the Vatican is the centre of Catholicism. Why do they go to Jerusalem? Because that is an ancient city of Christianity. Why do they go to Mecca? Why should not the Buddhists from Thailand, Burma, Cambodia and Laos come to Ceylon, which is the centre of Theravada Buddhism? We are now opening a new airline to Thai-

land, and we hope that tourists and pilgrims from Thailand, who now go to India, will also come here, as in the old days Burmese used to come here. Those interested in Theravada Buddhism can come to Ceylon if facilities are provided here. We hope that these tourists will come to Ceylon so that they may worship as well as intermingle with our people, and at the same time give us valuable foreign exchange. That is one of the prime objects of the Tourist Board—to attract people from Asia, from far away Japan, from the corners of South East Asia, from Indonesia once that country settles down, from Burma, and from India, to our country.

Tourism has increased only by 2 per cent in South and South East Asia. In the Western world there has been an increase of 25 to 30 per cent, or even more, in the last few years. If there is stability in South East Asia, that is the region we must look towards for our tourist industry.

So you will see that in this tourist campaign we are thinking in terms of foreign visitors coming to our country. In the first few years the rate of increase will not be high because the idea must get around. During the next three or four years we hope the rate of increase will be higher, and to meet that increase we must have the necessary accommodation. That is why these five or six hotels have been given all help, and I think they will be ready by 1970. When the maximum is reached ten years from today, the number of tourists I hope to have is 150,000, contributing Rs. 250 million to our depleted foreign exchange earnings.

I should like hon. Members to consider the main purpose of my speech, which was not to deal so much with the Rupee Budget as with the Foreign Exchange Budget, because, to my mind, that is getting more and more important in the context of conditions in Ceylon. Imports of necessary food and necessary goods which we cannot produce in this

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන]

country have had to be restricted because we do not have the foreign exchange. The foreign exchange we earn from our tea, rubber and coconut is dwindling, not because the volume is dwindling but because the prices are dwindling. We must find new methods, new devices for earning foreign exchange. One is import substitution by the manufacturer of the goods we are importing today. Another method is by growing food which we import today and which we can grow in this country. That is why the Prime Minister and the other Ministers are doing all they can to promote the food drive.

Yesterday we were present at a seminar organized by a Member of the Opposition, the ebullient Member for Dehiowita (Mr. Weerasekera). He and we co-operated in advising people on how to grow potatoes. One farmer from Nuwara Eliya said he had earned Rs. 10,000 from an acre. He showed us the potatoes. The hall was crowded. Even people from Colombo 7 began to think of growing potatoes.—[Interruption]. Whatever it is, potato growing has taken on. We have banned the import of potatoes, chillies and onions. There will be some rise in the cost of living. We cannot help it. If we want to progress we must suffer. There is no pleasure without pain. The pleasure you get in producing and eating your own food must cause some pain. But, as far as tourism is concerned, there is no pain. It is pleasure, pleasure all the way.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)
Are you certain?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

I am sorry the hon. Member for Kolonnawa was not here earlier. I

remained here right throughout his speech. He left as soon as my speech began. I am sorry that he stated he would nationalize Hilton Hotel. In Yugoslavia the Inter-Continental Hotel has been opened at Zagreb, and they are inviting foreign capital. I am sure the hon. Member for Kolonnawa only uttered an idle threat, and that when the time comes he will not nationalize Hilton Hotel but live in it.

I wish hon. Members will think of some of the things I mentioned and comment on them during the Committee stage. I hope the hon. Third Member for Colombo Central will not read some article in the "Daily Mirror" written by a disgruntled ex-official of the Tourist Board. That is all fiction. I have given you facts and I hope you will study them and express your views on them during the Debate.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The Sitting is suspended for half an hour. The hon. Member for Walapane will speak next.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නවකාලිකව අත්හිටුවන ලදී,
අ. හා. 4.30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு பி.ப. 4.30 மணிவரை இடைநிறுத்த
குப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed.

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද දින මේ අවස්ථාවේ අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ විවාදයට සහභාගි වීමට අපට සිදු වී තිබෙන්නේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් කිසිම කෙනෙකු මේ සභා ගරීය තුළ නැතිවයි. අද උදේ මේ විවාදය අරඹමින් කථා කළ කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) පැය ගණනක් නොයෙකුත් තොරතුරු ඉදිරිපත් කරමින්, නොයෙකුත් සංඛ්‍යා ලේඛන පෙන්වමින්, මේ අයවැය ලේඛනය මගින් රටටත් ජනතාවටත් කර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

නිබේන අසාධාරණය පිළිබඳව කළ දේශනය තමුන් තාන්සේට මතක ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා. එතුමා කළ ඒ දේශනයට ආණ්ඩු පක්ෂය වෙනුවෙන් පිළිතුරු කළාට කළ ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා සැහෙන තරම් කරුණු ඉදිරිපත් කර හොඳ පිළිතුරක් දෙනු ඇතැයි අප නම් බලාපොරොත්තු වුණා. එහෙත් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කළාට මුල සිට අගටම අය වැය ලේඛනයට කොහෙත්ම සම්බන්ධ නොවූවක් බවත්, ඇග බේරා ගැනීමට දරණ ලද ප්‍රයත්නයක් බවත් අපට පැහැදිලිවම පෙනී ගියා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාත් අතර අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් යම් යම් ගැටිම් ඇද්දැයි මා නම් දන්නේ නැහැ. එහෙත් හෝටල් සංස්ථාව සහ සංචාරක සේවය පිළිබඳව රාජ්‍ය ඇමතිතුමා සම්පූර්ණ කාලය ගත කළ බවයි අපට පෙනී ගියේ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් නගන ලද ඉතාමත් වැදගත් ප්‍රශ්නවලට කිසිම පිළිතුරක් නොදී ඇග බේරා ගැනීමට ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා තැන් කිරීමෙන් අපට පැහැදිලි වන්නේ මේ අයවැය ලේඛනය ආණ්ඩුවේ මන්ත්‍රී තුන් නොපිළිගන්නා හිස් එකක් බවයි. දැන් අපට ඒ කාරණය හොඳටම පැහැදිලියි.

විදේශ විනිමය බොහොම වැදගත් දෙයක් බව ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා එතුමාගේ කළාවේදී පැහැදිලි කර දෙන්නට උත්සාහ කළා. එතුමා විදේශ විනිමය ජබ්ට්ටුවක් ද, බජ්ට්ටුවක් ද මොකක්දෝ එකක් ගැන කිව්වා. බජ්ට්ටුව ද, වලිප්පුව ද වෙන මොකක් දැයි කියන්නට මා දන්නේ නැහැ. මෙයට “බජ්ට්ටුව” යන වචනය නොයොදා ඒ වෙනුවට වලිප්පුව තැන් නම් කුලප්පුව යන වචනය යෙදුවා නම් කමක් නැහැ. මා සිංහල කළා කරන්නෙකු හැටියට මේ ගැන එකක් කියන්නට කැමතියි. යම් කෙනෙක් සිංහලයෙන් කිය තොත් සිංහලෙන් කියන්නට ඕනෑ; ඉංගිරිසියෙන්ම කියනවා නම් ඉංගිරිසියෙන්ම කියන්නට ඕනෑ.

නියෝජ්‍ය කළානායකතුමා
(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

“බජ්ට්ටුව” යන වචනය පාවිච්චි කළේ කොලොන්නාවේ මන්ත්‍රී තුමා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.
(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)
(Mr. T. B. M. Herath)

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, කළා කළ තැනැත්තා කවරකු වුවත් එය මා නොපිළිගන්නා බවයි කියන්නට නිබේනේ. කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කළ තර්කවලට ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් ලැබෙන්නට තිබුණේ ඔය විධියේ පිළිතුරක් නම් මම එකක් කියන්නම්. පැය දෙකහමාරක් තිස්සේ ඒ ගරු මන්ත්‍රී තුමා සිංහලෙන් කළ කළාවට පිළිතුරු කළාට කළ ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට එතුමාගේ කළාව සිංහලයෙන් කරන්නට ශක්ති යක් තිබුණේ නැහැ. මිනිත්තු පහකට වැඩි වේලාවක් සිංහලයෙන් කළා කරන්නට ශක්තියක් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට නොතිබීමත්, කළා කළ වික පවා එහෙත් මෙහෙත් අනුලාගත් ඉංගිරිසි කැලිවලින් යුක්ත වීම ගැනත් මගේ කණගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ විවාදයට සහ භාගි වූ ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා වැඩි වශයෙන්ම කළා කළේත් මේ අයවැය ලේඛනය ගැන නොව විදේශ විනිමය අයවැය ලේඛනයක් ගැනයි. එතුමා වැඩියෙන් කළා කළේ සංචාරක සේවයත් හෝටල් සේවයත් ගැනයි. සංචාරක සේවය ගැන කළ කළාවේදී එතුමා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමිය ගැන සඳහන් කළා. හික්කඩුව තානායමේ තැන් නම් බෙන්තර තානායමේ නවතින්නට එතුමියට බැරි මන්දැයි ගරු ඇමතිතුමා ඇසුවා. වැඩිපුර මුදල් අය කළත් යුගෝස්ලෝවියාවේ හෝටල්වල ඉන්නට පුළුවන් නම් මේ රටේ හෝටල්වල—තානායම්වල—ඉන්නට බැරි මන්දැයි ඇසුවා.

සිරිමාවෝ ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මය.
(අත්තනගල්ල)
(திருமதி சிறிமாவோ ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க—அத்தனகல்ல)
(Mrs. Sirimavo R. D. Bandaranaike—Attanagalla)

යුගෝස්ලෝවියාවේ ඒ තරම් විශාල ගණන් අය කරන්නේ නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ගරු ඇමතිතුමා අයවැය ලේඛනය ගැන නොවෙයි කථා කළේ. මේ රටේ හිටපු මුදල් ඇමතිවරයෙකු මෙන්ම මේ රටේ අගමැතිතුමා නැති දවස්වල රාජ්‍ය නායකයා හැටියටත් වැඩ බලන ගරු ඇමති තුමා පවා මේ අයවැය ලේඛනය සාධාරණ එකක් හැටියටත් යුක්තිසහගත එකක් හැටියටත් නොපිළිගන්නා බවයි මට නම් කියන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. ඒ නිසා තමයි එතුමා ප්‍රශ්නය මග හරින්නට උත්සාහ කළේ. ඒ නිසා තමයි එතුමා ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු නුදුන්නේ.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

අපට දෙස් කිය කියා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

අපට දොස් කිය කියා ප්‍රශ්නය මග හැරියා. පසු පස අසුන්වල ඉන්නා ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ලවා පිළිතුරු දෙන්නට බලා පොරොත්තු වෙනවා විය හැකියි. කොයි හැටි වෙතත් අප ඉදිරිපත් කරන ප්‍රශ්නවලට සැහෙන තරම් පිළිතුරු දෙනැයි අප බලාපොරොත්තු වන බව පමණක් මෙහිදී සඳහන් කරන්නට මා කැමතියි. කරුණු ඉදිරිපත් නොකර බැහැ. මාත් කරුණු කිහිපයක් තෝරා ගෙන සිටිනවා. මා ඒවා ඉදිරිපත් කරනවා. ඒවාට යථා කාලයේ අපට සැහෙන පිළිතුරු දීමට ආණ්ඩුව ඉදිරිපත් වෙනැයි අපේක්ෂා කරනවා.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේදී කිසිම වැඩක් නොකරන ලදැයි මේ ආණ්ඩුව හැම තැනකදීම වාගේ කියනවා. අපේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේ කිසිවක් නොකළ නිසායි මේ අමාරුව ඇති වෙලා තිබෙන්නේ යන්න ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් බොහෝ අවස්ථාවල අපට අහන්නට ලැබෙනවා. ඒ ගැන මගේ කථාවේදී සඳහන් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. අද “දිනමිණ” පත්‍රයේ ලොකු

අකුරින් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කළ කථාවක වාර්තාවක් පළ කර තිබෙනවා. ඒ කොටස කියවා පිළිතුරු දෙන්නටයි මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. මෙන්න ඒ කොටස :

“එදා රජයේ වැඩ වේදිකාවට පමණක් සීමා වුණා—අධ්‍යාපන උප ඇමති කියයි. එදා රජයේ මැති ඇමතිවරුන්ගේ වැඩ වේදිකාවට පමණක් සීමා වී තිබුණු නිසා රටේ ආර්ථික පරිහානියක් ඇති වූයේයයිද, බොරු කියා රටවා හැමදාම මහජනයා මූලා කිරීමට බැරියයිද අධ්‍යාපන උප ඇමති ගාමනි ජයසූරිය මහතා කිය.”

අද “දිනමිණ” පත්‍රයේ තිබෙන ප්‍රවෘත්ති යකිනුයි මා ඒ කොටස කියෙව්වේ. මේ ආණ්ඩුවද, එදා ආණ්ඩුවද බොරු කිව්වේ යන්න ඔප්පු කරන්නට මා දැන් ලැස්තියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාව නොහොත්, මේ හත් හවුල් ආණ්ඩුවේ අයවැය කථාව ගැන විග්‍රහ කරන විට කෙළින්ම පෙන්වා දෙන්න පුළුවන් ප්‍රධාන කරුණු දෙකක් තිබෙනවා. එකක් කෘෂිකර්මය අතින් මේ රජය බොහොම ලොකු සංවර්ධනයක් කර තිබෙනවාය, වී නිෂ්පාදනය වැඩි වී තිබෙනවාය, 1970 වන විට රට ස්වයංපෝෂිත කරනවාය කියා තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, අතික් සැම වැවිල්ලක්ම අති නුත් රට එදාට වඩා අද සංවර්ධනය වී තිබෙනවාය කියා එතුමාගේ කථාවේ සඳහන් වෙනවා. එතුමාගේ කථාවේ පමණක් නොවෙයි, සැමදාම උදේ හයට පටන් ගෙන රාත්‍රී 10.30 වන තුරු ප්‍රචාරය වන ගුවන් විදුලියෙන් කියන්නෙන් ඒකයි. රට සැම අතින්ම සංවර්ධනය කර තිබෙනවාලු. මේ රටේ ගුවන් විදුලි මධ්‍යස්ථානයත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍රත් මුදල් ඇමතිතුමාත් එසේ ප්‍රචාර කරන අතර, සංඛ්‍යා විස්තර ඇතුළත් ආණ්ඩුවේ ලියකියවිලි වෙනම තිබෙනවා. ඔය දෙක එකට අරගෙන සංසන්දනය කර බැලුවොත් මේ රජයේ මුදල් ඇමතිතුමාත් ගුවන් විදුලි අංශයත් කියන්නේ අසත්‍යයක්යයි අපට කියන්න සිද්ධ වී තිබෙනවා; බොරුවක් යයි අපට කියන්න සිද්ධ වී තිබෙනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

අපි මෙහි ඇති එක එක කරුණ වෙනම ගනිමු. වී ගොවිතැන ගැන කියා තිබෙනවා. අය වැය කළාවේ 28 වෙනි පිටුවේ මුදල් ඇමතිතුමා මෙසේ කියනවා :

“මෙහි වැදගත්ම ලක්ෂණය වනුයේ, මේ කාලය තුළදී සාමාන්‍ය වී අස්වැන්නෙහි ඇති වුණු වැඩිවීමයි.”

වී අස්වැන්න වැඩි වී තිබෙන්නේ මේ ආණ්ඩුව බලයට ආවාට පස්සෙද කියා මම අසන්න කැමතියි. ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකු වාර්තාවේ 34 වෙනි පිටුවේ වී අස්වැන්න ගැන හොඳින් සංඛ්‍යා විස්තර සඳහන් වී තිබෙනවා. ඒ වාර්තාවේ ඇති කරුණු එකක් එකක් පාසා ගෙන කියවන්න මම බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. එහෙත් වී අස්වැන්න පිළිබඳව කර ඇති සංඛ්‍යා විස්තර තමුන් නාන්සේලාට පෙන්වා දෙන්න කැමතියි. 1956 සිට වී අස්වැන්න ගැන ඇති සංඛ්‍යා මෙසේයි : 1956 දී බ්‍රසල් ලක්ෂ 275යි ; 1957 දී බ්‍රසල් ලක්ෂ 313 යි ; 1958 දී 366 යි ; 1959 දී 364 යි ; 1960 දී 430 යි ; 1961 දී 432 යි ; 1952 දී 480 යි ; 1963 දී 492 යි ; 1964 දී—හොඳට මතක නැගෙන්න අපේ ආණ්ඩුව 1964 දෙසැම්බර් මාසයෙදිසි පෙරළුණේ. එසේ අපේ ආණ්ඩුව වැටෙත්දී—වී බ්‍රසල් ලක්ෂ 505 ; 1965—බලයට පත් වුණාට පස්සෙ—ලක්ෂ 363 යි. 1966 දී 465 යි.

තත්ත්වය මෙසේ නම් අප මුදල් ඇමති තුමාගෙන් අසනවා, මේ ගුවන් විදුලි මධ්‍යස්ථානවලින් කොහොමද වී අස්වැන්න වැඩි වුණේ කියා. මේ අයවැය කළාවේදීත් මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා වී අස්වැන්න වැඩි වී තිබෙනවාය කියා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(කිලුමති ශ්‍රීමාමාවෝ පණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

අහගෙන ඉන්නෙ නැහැ.

වී. බී. එම්. හේරත් මිය.

(කිලු. ඩී. ඩී. ආර්. ඒ. හේරත්)

(Mr. T. B. M. Herath)

අහගෙන ඉන්න විධියක් නැහැ. බොරුව කියා තිබෙන නිසා බොරුව එළි වන බව දන්නවා. වී අස්වැන්න වැඩි වුණාය කියන්නෙ සම්පූර්ණ බොරුවක්. මේ බොරුව තවත් හොඳට ඔප කර තිබෙනවා.

—දෙවන වර කියවීම

මේ විධියට. එතුමාගේ අයවැය කළාවේ 27 වෙනි පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“1966 හිදී අක්කර 30,800ක් වෙත වාරිමාර්ග පහසුකම් සලසනු ලැබුණා. එයින් අක්කර 19,500 ක්ම අලුත් ඉඩම් වුණා.”

මෙයින් අදහස් කරන්නේ අක්කර 19,500 ක්ම අලුතෙන් වගා කළ බවයි. එහෙත් මොකක්ද සිදු වුණ ප්‍රතිඵලය ? 1964 දී වී අස්වැන්න බ්‍රසල් ලක්ෂ 505ක් තිබුණ නමුත්, අක්කර 19,500ක් අලුතින් වගා කළාට පසුවත් ලැබුණේ බ්‍රසල් ලක්ෂ 465 යි. එසේ නම් නියෝජ්‍ය කළානායක තුමනි, අක්කර 19,500 ක් අලුතෙන් වගා කළාය, එසේ නැත්නම් වැඩි වුණාය කියන කළාව අසත්‍යයක්. ඇයි මේ විධියේ අසත්‍යයක් කියන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ ?

එපමණක් නොවෙයි, එතුමාගේ අයවැය කළාවේ තවත් තැනෙක තිබෙනවා, අස්වැන්න වැඩි කිරීමේ පරමාපියෙන් පෝර ආනයනයන් රුපියල් 7,80,00,000 සිට 9,10,00,000 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවාය කියා. ඔය විධියට ඉඩම් ප්‍රමාණයත් වැඩි වී, පෝර පහසුකමුත් වැඩි වී 1966 දී ලැබූ වී අස්වැන්න බ්‍රසල් ලක්ෂ 465 යි. මා කලින් සඳහන් කළා, ඊට කලින්, එනම් 1964 දී, ලක්ෂ 505 ක් තිබුණ බව. එසේ නම් අප කියනවා තමුන් නාන්සේලා මේ ගෙන යන ප්‍රචාරය අසත්‍යය කියා. අප මෙය පෙන්වා දෙන්නේ සංඛ්‍යා ලේඛනවලින්. නැතැයි කියනවා නම් එය ඔප්පු කර පෙන්වන්න. මේවා තමුන් නාන්සේලාගේ සංඛ්‍යාලේඛන. මහා බැංකුවේ වාර්තා අපේ නොවෙයි, තමුන් නාන්සේලාගේ. තමුන් තමුන් නාන්සේලාගේ මුදල් ඇමතිවරයා කියන්නෙ එකක් ; මහා බැංකුව කියන්නෙ වෙනත් එකක්. එයින් පැහැදිලියි, රට රටවත්ත මොන විධියේ බොරු ප්‍රචාරයත්, මෙම අය වැය ලේඛනයෙනුත්, ගුවන් විදුලිය මාධ්‍යයෙනුත්, කරනවාද කියා.

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, තේ නිෂ්පාදනය වැඩි වී තිබෙනවාද කියා විකක් දුරට කල්පනා කර බලමු. තේ නිෂ්පාදනය 1960 අවුරුද්දේදී, දස ලක්ෂ ගණනින් 435 යි. 1961 දී 455 යි. 1962 දී 467 යි. 1963 දී 485 යි. 1964 දී 482 යි. 1965 දී 503 යි. 1966 දී 490 යි. ඒ අන්ද

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[වී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

මට 1966 දී 490 දක්වා, —ඊට පෙර අවුරුද්දටත් වඩා—පහත බැස තිබෙනවා. එහෙ නම් තමුන් නාන්සෙලාගෙ පාලන කාල සීමාව තුළදී තේ නිෂ්පාදනයත් පහත වැටී තිබෙන බව පැහැදිලියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ආණ්ඩුව බොහොම පුරසාරම් දොඩනව 'රට සංවර්ධනය කළා, කෘෂිකර්මය අතින් රට ස්වයංපෝෂිත වන්න ලගයි, තවත් සුළු කාලයකින් සංවර්ධන කටයුතු අවසා නයි' කියා. පසුපස ආණ්ඩු පක්ෂයෙ ආසනවල සිටින මන්ත්‍රීවරුන් හිතනවා ඒ සියල්ලම ඇත්තය කියා. තමුන් තමුන් නාන්සෙලාගෙ අයවැය ලේඛනයත්, බැංකු වාර්තාත් අරගෙන බැලුවාම පෙනී යනවා, මේ සියල්ලක්ම සම්පූර්ණයෙන් ම අසත්‍ය දේවල් බව. 1964 ට පෙර ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙ ආණ්ඩු කාලයෙදී, තේ නිෂ්පාදනය අතින්, පොල් නිෂ්පාදනය අතින්, වෙනත් ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය අතින් යම්කිසි දියුණුවක් ලබා තිබුණා නම්, එදා තිබුණු ඒ තත්ත්වයවත් රැක ගන්න බැරි වී තිබෙනවා. අද ඒ නිෂ්පාදන සියල්ලක් ම පහත බැස තිබෙනවා. අඩු වශයෙන් ඒ තත්ත්වයේවත් ඉදගෙන කියනවා නම්, ජනතාව මේ අදහස් පිළිගන්න තිබුණා. තමුන් අද හැම නිෂ්පාදනයක්ම පහත බැස තිබෙනව; ඉහළ ගිහින් නැහැ කිසිම අංශයකින්.

ඊළඟට බලන්න පොල් නිෂ්පාදනය ගැන. පොල් නිෂ්පාදනය දස ලක්ෂ ගණ නින් ගත්තොත් මෙහෙමයි. 1960 දී නිෂ් පාදනය 2183 සි. 1961 දී 2601 සි. 1962 දී 2811 සි. 1963 දී 2557 සි. 1964 දී 3000 සි. ඒ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ආණ්ඩු බල යේ සිටි අවසාන අවුරුද්දේදීයි. 1965 දී 2681 සි. 1966 දී 2468 සි. මේ අනුව 1964දී දස ලක්ෂ 3000 ක්ව තිබුණු පොල් නිෂ්පා දනය 1966 දී දස ලක්ෂ 2468 දක්වා පහත බැස තිබෙනවා. සංවර්ධනය කළාය කියනවා නම් තේ පොල් නිෂ්පාදන පහත බැස්සෙ කොහොමද? මෙම වාතී වල තිබෙනවා, පොල් අලුතෙන් වවන්න ආධාර දන්නාය, තේ අලුතෙන් වවන්න ආධාර දන්නාය, තේ වලට සහනාධාර

දන්නාය කියා. ඔය අන්දමට මොන මොන ආධාර ක්‍රම සැලසුවත් නිෂ්පාදනය ඊට පෙර තිබුණාට වඩා පහත බැස තිබෙනවා.

තේ නිෂ්පාදනයත්, පොල් නිෂ්පාදන යත් ඔය අන්දමට පහත බැස තිබෙනවා නම් තමුන් නාන්සෙලාට ඉතුරු වී තිබෙන්නෙ, රබර් නිෂ්පාදනය පමණක් නො වෙද? එය පමණයි වැඩි වී තිබෙනවා යයි කියන්න පුළුවන්කම ලැබී තිබෙන්නෙ. එසේ වැඩි වුණෙත් කොහොමද? තමුන් නාන්සෙලා බොහොම තරහයි රතු රටවල් සමග. සමහර උදවියට රතු රටක තමක් වත් කීවොත් හරියට කේන්ති යනවා. තමුන් රතු රටක් සමග අපේ ආණ්ඩුව ඇති කර ගත් ගිවිසුම නිසා තමුන් නාන් සෙලාට රබර්වලින් වැඩි ආදායමක් ලබා ගන්න පුළුවන් වුණා. එහෙමනම් එහි ගෞරවය තමුන් නාන්සෙලාට නොවෙයි ලැබෙන්නෙ.

මේ අන්දමට නිෂ්පාදනයෙන් පමණක් නොවෙයි ආදායම අඩු වී තිබෙන්නෙ. අප නයන වටිනාකමත් අඩු වී තිබෙනව. අපන යන වටිනාකම සම්පූර්ණයෙන්ම වාගෙ පහත බැස තිබෙනවා. පොල්වල, තේවල හා අනිකුත් ද්‍රව්‍යවල අපනයන වටිනාකම පහතබැස තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ හැම නිෂ් පාදනයකින්ම ආදායම පහත බැස තිබෙ නවා. එහෙම නම්, අපේ පොල් නිෂ්පාදන ය, අපේ තේ නිෂ්පාදනය පහත වැටී තිබෙනවාය, ඒවායින් ලැබෙන ආදායම අඩු වී තිබෙනවාය එමනිසා මුදල් අතින් රටේ අමාරුකමක් ඇති වී තිබෙනවායයි රට ඉදිරියට ගිහින් අවංකවම කියන්න ඕනෑ. ඒකයි අවංක ප්‍රකාශය, මේ අයවැය ලේඛනය නොවෙයි. තමුන් තමුන් නාන් සෙලා කියන්නෙ කොහොමද? පත්‍රවල පළ කරන්නෙ කොහොමද? “එදා රජයේ මැති ඇමතිවරුන්ගේ වැඩ වේදිකාවට පමණක් සීමා වී තිබුණු නිසා රටේ ආර්ථික පරිහානි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ඇති වුණා” ය කියා නොවෙද කියන්නෙ? හොඳයි අපේ මැති ඇමතිවරුන් වේදිකාවල කථා කළ නිසාද සංවර්ධනය පහත බැස තිබෙන්නෙ? එහෙම නැතුව තමුන් නාන්සේලාගෙ අදක්ෂකම නිසා නොවෙද? ඇයි මෙය පිළිගන්න බැරි? තමුන් නාන්සේලාට ප්‍රථමත්කමක් නැහැ අඩු වශයෙන් තිබුණු තත්ත්වයටත් රැක ගන්න. සංවර්ධනය නොවෙයි, තමුන් නාන්සේලාගෙ යම් යම් අනුවණ ක්‍රියා මාගී ගයන් නිසා තේවලත් අතිකුත් නිෂ්පාදන වලත් අපනයන වටිනාකම් පහළ බැස තිබෙනවා. එසේ සිදු වී තිබෙන්නේ තමුන් නාන්සේලාගේ ක්‍රියාමාර්ගවල ඇති වැරදි නිසයි. ඒවා රටට කියන්න. මේ වාගේ බොරු තමුන් නාන්සේලාගේ පව පත්‍රවලින් රටපුරා ප්‍රචාරය කිරීම වැරදි බවයි, අපි තමුන් නාන්සේලාට ප්‍රකාශ කරන්නේ.

ඊළඟට තමුන් නාන්සේලා කියනවා, ගොවියා රජ කෙරුවාය කියා. දැන් ගොවියා රජවෙලා. හැබැයි ඒ වුණාට කැඳන් නැහැ. ගම්පොළ ගොවි රජා තෝරල ඔවුණු පැළැත් දුවා. අලිය උඩට නංවන්න යන කොට පොඩි කරදරයක් ඇතිවුණු එක විතරයි වැරද්ද. තමුන් නාන්සේලා මේ බොරු කරන්නෙ කාටද? තමුන් නාන්සේලා ගොවියාට මොනවද දිල තිබෙන්නේ? තමුන් නාන්සේලා කර තිබෙන එක දෙයක් තමයි, ගොවීන් අතර පත්ති හේද යක් ඇති කිරීම. මොකක්ද? ධනපති ගොවීන් කියා කණ්ඩායමක් තමුන් නාන්සේලා දැන් හදා තිබෙනවා. ධනපති ගොවීන්ට වර්ක්ටර් දෙනව; ජිප් දෙනව; ඉඩම් දෙනව. තමුන් නාන්සේලාගේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ වාර්තාවේම හැටියට ඉඩම් අක්කර 57,500 ක් එවැනි උදවියට බෙදා දී තිබෙනවා. මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා, රුපියල් කෝටි 4 ක වර්ක්ටර් ගෙන්වීමට දැනටමත් බලපත්‍ර දිල තිබෙනවාය කියා. ප්‍රංචි ගොවියාට මොකද වෙලා තිබෙන්නෙ? ඒ අයට තිබෙන්නේ එදා තිබුණු ප්‍රංචි කුඹුරු කැල්ලමයි. ගම්බද සාමාන්‍ය ගොවි යාගේ ඉඩම් ප්‍රමාණය අඟලකින්වත් වැඩි වෙලා තිබෙනවා යයි මුදල් ඇමතිතුමාට කියන්න ප්‍රථමත්ද? මොනවද ඔවුන්ට දිලා තිබෙන උදව්? ඔවුන්ට තිබුණු සහන පවා නැති කර තිබෙනවා.

මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා, ගොවීන්ට දැනට වඩා සාධාරණ ණය ක්‍රමයක් ඇතිකර තිබෙනවා කියා. රුපියල් 175 ණය මුදල රුපියල් 220 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවාලු. එහෙත් තමුන් නාන්සේලාගේ මේ රුපියල් 220 ගන්න ගොවියා දැන් බැංකුවට යන්න ඕනැ. එදා ගමේ සමුපකාරයෙන් රුපියල් 175 ලබා ගත් ගොවියා අද සමුපකාරයෙන් නිර්දේශය ලබාගෙන ඇපකරුවන් දෙදෙනෙකුත් සමග බැංකුවට යන්න ඕනැ, මේ රුපියල් 220 ලබාගන්න. පොලිය කියද? සියයට 12 යි. තමුන් නාන්සේ තේ වවන් න සහනාධාර දෙනවා. ආපසු නොගන්න නිකම් සල්ලි දෙනවා. පොල් වවන අයටත් රබර් වවන අයටත් ඒ විධියෙ සහනාධාර දෙනව. එහෙත් ගොවියාට දෙන මේ රුපියල් 220 ණය මුදලට අසාධාරණ පොලියක් අය කර ගන්නවා. එපමණක් නොවෙයි, ඒ ණය මුදල ලබා ගැනීමට අද ගොවියාට හැතැප්ම 50 ක් 60 ක් සමහරවිට 100 ක් මග ගෙවා බැංකුවක් සොයාගෙන යන්න සිදු වෙනව. ගොවීන් රජ කරවන්නෙ ඔහොමද?

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තරුණ ගොවි කඳවුරු ඇති කර තිබෙනවලු. ගොවි හට හමුදා ඇතිකර තිබෙනවලු. කොයි ආකාරයටද ඒවාට ගොවීන් තෝරන්නෙ? ඒවාට ගොවි හමුදා යයි කියන්න අයිති යක් තිබෙනවද? ගොවි හමුදා නොවෙයි ඒව, “බටගොයි” හමුදා. කොලපාට තොප්පි දමාගෙන ඡන්ද කාලයෙදි එහා මෙහා ඇවිද්ද. “බටගොයිගො” තමයි ඒවාට එකතු කරන්නෙ. ගොවි හමුදාවට ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳව්ව. ඉල්ලුම් පත්‍ර දැමූ අයගෙන් සුදුස්සන් තෝරා ගත්තෙ නැහැ. රාජාසන කථා විවාදයේදි හෝ ඊට කලින් දවසක හෝ මම පාර්ලිමේන්තුවෙදි මේ ප්‍රශ්නය නැගුව. ඊට පසුව ඉඩම් ඇමති තුමා මට ඒකට උත්තරයක් එවා තිබෙනව, වලපනේ කොට්ඨාශයේ ගොවි හමුදාවට තෝරා ගත් අයගේ සහතික පත්‍ර පරීක්ෂා කිරීම විතරයි කළේ, තවම තෝරාගෙන නැත කියා. එතුමාගේ ලියුම මට ලැබෙන විටත් මගේ කොට්ඨාශයේ විශාල පිරිසක් විදුලි පණිවුඩ මගින් හමුදාවට කැඳවල ඉවරයි. පාර්ලිමේන්තුවේ කියන්නෙත් බොරු. මේ හැම නිදර්ශනයක්ම එකක් විකෘති පාසා කාරක සභා අවස්ථාවෙදි අපි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[පී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

ගෙනෙනවා. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ තමුන් තාන්සේ යටතේ ඉදගෙන කියන්නේ බොරු. අපට දෙන පිළිතුරුවලින් වැඩි හරි යක් බොරු. මේ විධියට අහසේ මාලිගා තනමින් රට රවටාගෙන අලුත් පන්තියක් හදා තිබෙනවා, ගොවි ධනපති පන්තිය කියා. ඒ ගොල්ලන්ට තමයි, අක්කර 57,500 ක් බෙදා දීල තිබෙන්නේ. ඒ ගොල්ලන්ට තමයි, ජිප් දීල තිබෙන්නේ. ඒ ගොල්ලන්ට තමයි, ලොරි සහ විඳක්ටර් දීල තිබෙන්නේ. සාමාන්‍ය මිනිසාට පෝර ටිකක් නැහැ; බිත්තර වී ටිකක් නැහැ; ණය මුදලක් නැහැ. ඔහු ජලය ලබා ගන්නා සුළු වාරිමාර්ගය වන අමුණ කැඩුණොත් ඒක හදල දෙන්නෙත් නැහැ. ධන පති ගොවීන්ට හරකුත්. ඒ වුණාට ගොවි යාට නැහැ, හරක්. මෙහි සිටින හරක් මදි වට තවත් හරකුත් පිටරවලින් ගෙන් වන්නට යන බව කියාවෙන ප්‍රවෘත්තියක් මා “දවස” පත්‍රයෙන් දැක්කා. මේ විධියට, අද මේ රජයේ ගොවි ප්‍රතිපත්තිය මේ රටේ සාමාන්‍ය මිනිසුන් අතර පවා සමච්චලයට ලක් වී තිබෙනවා.

එළමණක් නොවෙයි. වී සහන මිල ගැනත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ අය වැය ලේඛනයෙහි ලොකුවට සඳහන් කර තිබෙනවා. වී සහන මිල වැඩි කරන බවත් එතුමා කියා තිබෙනවා.

“සහතික මිල ක්‍රමයේ පහසුකම් සියලුම නිෂ්පාදක යන්ට ලැබෙන බවට වග බලා ගැනීම සඳහා මෙන් ම, සහල් සලකයේ කාර්යයන් සඳහා දේශීය වී මිලයට ගැනීම් හැකිතාක් වැඩි කිරීම සඳහා ද වී මිලයට ගැනීමේ සංවිධාන ක්‍රමවත් කිරීමට වර්ෂය තුළදී පියවර ගෙන තිබෙනවා”.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි, තමුන්තාන් සේගේ මේ ප්‍රකාශය ඇත්තක්ද? ඇත් තක් නම්, සහන මිල ක්‍රමය අනුව වී මිලයට ගැනීම සඳහා තමුන්තාන්සේගේ 1967-68 අය වැය ලේඛනයෙන් කොපමණ මුද ලක් වෙන් කර තිබෙනවාද? තමුන්තාන් සේ වෙන් කර තිබෙන මුදල රු. 6,86,70,000 යි. ගිය අවුරුද්දේ කීයද? රු. 19,45,80,000 යි. ගිය අවුරුද්දෙන් මේ අවුරුද්දෙන් සහන මිල ක්‍රමය අනුව වී ගැනීමට වෙන් කර තිබෙන මේ මුදල් කොටස් දෙකේ වෙනස කොපමණද? රු. 12,59,10,000 යි. මොකක්ද මීට හේතුව? තමුන්තාන්සේගේ ලබන වැරදි අපේ තරුණියන් ලවා විදේශීය

අවුරුද්දේ සහන මිල යටතේ ගොවීන්ගේ වී මිලයට ගන්නේ නැහැ. එසේ ගැනීමට මුදල් වෙන්කර නැහැ. ගිය අවුරුද්දේ වෙන් කරනලද මුදලෙන් තුනෙන් දෙකක්ම මේ අවුරුද්දේ කපා හැර තිබෙනවා. තමුන් තාන්සේලා මේ රටේ සාමාන්‍ය ගොවීන්ගේ වී ටිකවත් ගන්නට ලැස්ති නැහැ. ගැනීමට මුදල් වෙන් කොට තිබෙන වී බුසල් 50 ලක්ෂය අර ධනපතියන් විසින් වවන අක් කර 57,500 හි වවන විවලින් ලබා ගැනීමට තමුන්තාන්සේලා කටයුතු කරනවා. ධන පතියන්ගේ කුඹුරුවලින් ඒ බුසල් 50 ලක්ෂය තමුන්තාන්සේලා ලබා ගනියි. සාමාන්‍ය ගොවීන්ගෙන් වී ගන්නට තමුන් තාන්සේලා ලැස්ති නැහැ. මුදලක් කපා හැර තිබෙන්නේ ඒ නිසායි. සහන මිල ක්‍රමය අනුව හැකි තරම් වැඩියෙන් වී මිලයට ගන්නවායයි අය වැය ලේඛන යෙහි කියා තිබෙනවා. එහෙත්, එසේ වී මිලයට ගැනීමට ගිය අවුරුද්දේ වෙන් කළ මුදලටත් වඩා රු. 12,59,10,000ක් අඩුවෙනුයි මේ අවුරුද්දේ වෙන් කර තිබෙන්නේ.

ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මගින් ගුවන් විදුලි යෙන් හා වෙනත් නොයෙක් ක්‍රමවලින් මේ සම්බන්ධයෙන් රජය කියන තරමක් කියන්නේ බොරු. මෙවැනි මායාවලින් මේ රජය රට රවටන බවට මා කෙලින්ම මේ රජයට චෝදනා කරනවා. රට රවටන ගමන්ම තමුන්තාන්සේලා ධනපතියන් සංවර්ධනය කරනවා. අද මේ රජය ඉඩම් දෙන්නෙත් ලොරි දෙන්නෙත් ජිප් දෙන්නෙත් ට්‍රැක්ටර් දෙන්නෙත් අනෙක් සියලුම පහසුකම් දෙන්නෙත් ධනපතියන්ටයි. විදේශ විනිමය ආරක්ෂා කර ගන්නට ඕනෑ නිසා එක මිනිසකුට මිලිස් අවුන්ස 3 කට වඩා දෙන්නට බැරියයි ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කියනවා. විදේශ විනිමය රැකීමට දුප්පතා මිලිස් ටික නැතිව, සුදුරු මාදුරු ටික නැතිව, කොත්තමල්ලි ටික නැතිව, උම්බලකඩ ටික පරිස්ප්‍ර ටික නැති ව, හාල් සේරු දෙකෙහුත් එකක් නැතිව බොහොම අමාරුවෙන් පරි තද කරගෙන බඩගින්නේ සිටිනවා. ඒ විධියට ඉතිරි කර ගන්නා විදේශ විනිමයෙන් මේ රජය ධන පතියන්ට ජිප්, ලොරි, ට්‍රැක්ටර්, පස්ස දොරෙන් කාර් සපයා දෙනවා. ඒ මදිවාට හෙට අනිද්දාට ඔවුන්ට ටෙලිවිෂනත් දෙන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

එක තරකද ?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

තරක නොවෙයි, මගේ අභියෝගයට පිළිතුරක් දෙන්න. රුපියල් 12 ට අඩු වෙන් වී බ්‍රසලක් ගන්නට පුළුවන්ද ?

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ගොවීන්ට හොඳයි.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

තර්කයක් ඉදිරිපත් කරන්නට ශක්ති යක් තියෙන්න එපාය. ඒවාගේම වී බ්‍රසලක් රුපියල් 12 කලේත් තමුත් නාන්සේලා නොවෙයි. අපේ රජයයි ; ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්‍ෂයේ රජයයි. ශත 85 ට සහල් කොහේද තිබෙන්නේ? වී බ්‍රසලක් රුපියල් 12 නම් එහි තේරුම එක සේරුවක් රුපියලක් වන බවයි. සාමාන්‍යයෙන් වී බ්‍රසලකින් සේරු දෙළහකට වඩා ගන්නට බැහැ.

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. டென்சில் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Denzil Fernando)

සේරු දහ අටක් ගන්නට පුළුවනි.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

සේරු දහ අටක් ? මේ අයද මේ රටේ වටන්තෝ ? [බාධාකිරීමක්].

සෙනරත් මයා.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senerath)

කරුණා කර ඒ වී විකක් අපට දෙන්න.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

බ්‍රසලකින් සේරු 18 ක් ලබා ගන්න පුළුවන් වී ගොවීන් දෙන්නය කියා මා මිගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට අභියෝග කරනවා. නොදන්න දේවල් ගැන මොනවට කථා කරනවද ? වැඩිම සේරු ගණනක් දෙන සම්බා වී බ්‍රසලකින්වත් සේරු පහළොවකට දහසයකට වඩා ගන්නට බැහැ. කැකුළෙන් කොටන හැම වියකින්ම සේරු 12 ට වඩා ගන්නට බැහැ. තැම්බූ වියකින් නම් සේරු 13 ක් 14 ක් ගන්නට පුළුවන්. සම්බා වී බ්‍රසලකින් පවා ගන්නට පුළුවන් වන්නේ, හාල් සේරු 15 ක් 16 ක් පමණයි. සමහර විට ගරු මන්ත්‍රීතුමා කල්පනා කරනවා ඇති වී බ්‍රසලත්, කපු බ්‍රසලක් වගේය කියා. කපු බ්‍රසලකින් නම් පුළුවන් වෙයි, සේරු 18 ක් ගන්නට.

තමුත්තාන්සේලාගේ කෘෂිකර්ම ප්‍රති පත්තිය සම්පූර්ණයෙන්ම බොරුවක් බව පිළිගන්න. එයින් කරන්නේ ධනපතියන් ආරක්‍ෂා කිරීමක්. තව ටික දවසක් යන විට අපේ ඡන්ද කොට්ඨාශවල ඉන්න එළවළු වටන්තන් පවා අමාරුවේ වැටේ නවා. රජයේ ආධාර ඇතිව ධනපති කොමිෂනේ මගින් දැන් තේ වතුවල එළවළු වැඩිම ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ කොමිෂනේවලට සල්ලි තිබෙනවා, කම්කරු වත් ඉන්නවා. හැම පහසුකමක්ම සපයා තිබෙනවා. ඒ අය එළවළු වටන්තෝ රක්‍ෂාවක් වශයෙන් නොවෙයි, කෑම දිර වන්නට නැත්නම් විවේකය සඳහා වගෙයි. තමන් වචන එළවළු කියට දුන්නත් ඔවුන්ට කමක් නැහැ. එයින් වන්නේ එදි නෙදා රුකියාව සඳහා එළවළු වචන සාමාන්‍ය ගොවියා අමාරුවේ වැටීමයි. ධන පති එළවළු වටන්තන් සමඟ සටන් කරන්නට තරඟ කරන්නට ඒ සාමාන්‍ය එළවළු වටන්තන්ට පුළුවන් කමක් නැහැ. ධන පති කොමිෂනේකාරයන් සමඟ තරඟයට කුඹුරු කරන්නට සාමාන්‍ය ගොවියන්ට කිසි සේත් පුළුවන්කමක් නැහැ. කොමිෂනේකාරයන් කුඹුරු කරන්නේ ට්‍රැක්ටර් ආදී යන්ත්‍ර සූත්‍ර උපයෝගී කර ගෙනයි. සාමාන්‍ය ගොවියා අතින් පොළොව කොටන්නට මිනැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

අතින් කොටන්නට බැ, උදුල්ලක්
මිනැ.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

එහෙම නම් උදුල්ලට මිටකුත් තිබෙන්නට මිනැ. මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට නොවෙයි මනුෂ්‍යයෙක් හැටියටවත් ඔසිට වඩා මොලයක් තිබෙන්නට මිනැ.

ඒ ධනපති කොමිෂනිකාරයන් ආණ්ඩුවේ නොයෙකුත් ආධාර ඇතිව විරුද්ධ ආදී යන්ත්‍ර සූත්‍ර උපයෝගී කරගෙන අක්කර 57,500 ක් වවනවා. උදුල්ලේ අලවංගුවේ මිල අඩු කළාය කියා ඒ අය සමග තරඟයට වටන්තට සාමාන්‍ය දුප්පත් ගොවියන්ට ප්‍රචවත්කමක් තිබෙනවාද? කොහෙන්ම නැහැ. එයින් සිදු වන්නේ සාමාන්‍ය ගොවියා කබලෙන් ලීපට වැටීමක්. එයින් සිද්ධ වන්නේ, ගම්බද කෘෂි කර්මය තිබුණාට වඩා පහළ වැටීමයි. ඒ නිසා තමයි, වෙනත් උපක්‍රමයක් යෙදුවේ.

ගම්බද පාසල්වල ඉගෙන ගන්නා ළමයින්ගේ අධ්‍යාපනය හත් වැන්නෙන් නවත්වන්නට මිනැ. ඒ අයට කියනවා, “උඹලා කොටපල්ලා” කියා. කුරුදුවත්තේ උදවියට පමණක් එස්.එස්.සී. දක්වා ඉහළට ඉගෙන ගන්නට පාසල් ඇති කරන්නට යනවා. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මේ දිනවල ලෙඩිනුයි ඉන්නේ. ඒ ගැන මා කණගාටු වෙනවා. හොඳ මොලයක් ඇතිව හැකිතාක් ඉක්මණින් සනීප වී එන්නට එතුමාට ලැබේවාය කියා මා ප්‍රාර්ථනය කරනවා. ඒ අනුව නැවත වරක් පත්ති හේදය රෝපණය කරන්නට හදනවා.

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කීවා “දවසකට රුපියල් 85 ක් දී මිනැ කෙනකුට බෙන්තොට, හික්කඩුව, ආදී තානායම් පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන්” කියා. අපට පුළුවන්ද, දවසකට රුපියල් 85 ක් ගෙවන්නට? අපට බැහැ. ධනපතියන්ට නම් පුළුවන්. තමුත්තාන්සේලා හැම දෙයක්ම කරන්නේ ධනපතියන්ගේ ප්‍රයෝජනය සඳහායි. ඒකයි, අප මේ පෙන්වා දෙන්නේ.

තමුත්තාන්සේලා මේ රටේ රැකිරක්ෂා සංවර්ධනය කර තිබෙනවාද? තමුත්තාන්සේලාගේ පොත්වලින්ම—රැකිරක්ෂා කාර්යාලවලින් ලබා ගත් සංඛ්‍යා අනුව—මම පෙන්වා දෙන්නම්, 1964 සිට රැකිරක්ෂා පිළිබඳ තත්ත්වය. 1964 රැකිරක්ෂා නැතියවුන්ගේ සංඛ්‍යාව 1,65,456 යි. 1965 දී 1,99,655 යි. 1966 දී 2,38,901 යි. 1967 ජනවාරියේදී 2,40,722 යි. 1967 පෙබරවාරියේදී 2,44,389 යි. 1967 මාර්තුමාසයේදී 2,46,818 යි. රැකියා සම්බන්ධයෙන් මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? හැම දාම රැකියා නැතියවුන්ගේ ගණන නම් සංවර්ධනය වෙනවා. ඔකයි, තත්ත්වය. තේ, පොල්, රබර් නිෂ්පාදනය අඩු වී තිබෙන්නේ එහෙමයි. රැකියා නැතියවුන්ගේ සංඛ්‍යාව වැඩි වී තිබෙන්නේ මෙහෙමයි. මේ අනුව හැම අතකින්ම රට ප්‍රපාතය කරා යන තත්ත්වයක් උද්ගත වී තිබෙනවා.

වැඩ වර්ජන තත්ත්වය කොහොමද? තමුත්තාන්සේලා හදිසි තත්ත්වයක් දමා ගෙන අවුරුදු දෙකක්ම ආණ්ඩු කළා. තුවක්කුවේ බලය පෙන්නාගෙනයි, තව මත් තමුත්තාන්සේලා ආණ්ඩු කරන්නේ. රජයට විරුද්ධව කපා කළොත් ගෙදර යන්නට වෙනවා. එහෙම නැත්නම් වෙනත් දඩුවම් දෙනවා. මිනිසුන් රැකියාවලින් නෙරපනවා; ඔවුන්ට නොයෙකුත් තාඩන පීඩන කරනවා. කම්කරුවන් දිහා බැලුවාම, රාජ්‍ය අංශය දිහා බැලුවාම තමුත්තාන්සේලා ඉතාමත් තරක ස්වාමිවරුන් හැටියටයි හදුන්වන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. ඒ වුණත් මොකක්ද සිදු වී තිබෙන්නේ? වැඩ වර්ජන නිසා අපතේ ගිය මිනිස් ශ්‍රමය කොපමණද? තමුත්තාන්සේලාගේ තුවක්කු, බයිතේන්තු යටතේ පවා කෙරුණු වැඩ වර්ජන නිසා අපතේ ගිය මිනිස් ශ්‍රමය මම කියන්නම්. 1963 දී 8,39,583 යි. 1964 දී 8,25,183 යි. 1965 දී 5,71,211 යි. 1966 දී 41,51,615 යි. තමුත්තාන්සේලා තුවක්කු මානාගෙන සිටියදීත් අපතේ ගිය මිනිස් ශක්තිය 41,51,615 යි. වැටිලි අංශයෙහි ඒ තරම් මිනිස් ශක්තියක් අපතේ ගියා. මේ අනුව පෙනී යන්නේ තමුත්තාන්සේලා තුවක්කු මානාගෙන දරදඩු පාලනයක් ගෙන ගියත් වැඩ වර්ජන නවත්වා මිනිස් ශක්තිය ආරක්ෂා කර ගන්නට පුළුවන්කමක් ලැබී නැති බවයි. කරුණු මෙසේ තිබියදී

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ව. බී. එම්. හේරත් මයා.]

බොරු අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කොට මහජනයා මුළු කිරීමට දරන ප්‍රයත්නය ගැන අප කණගාටු වෙනවා. අවංකභාවයේ නාමයෙන් මේ වගේ බොරු ප්‍රකාශ ඉදිරිපත් නොකරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය පහළට ඇද දමා තිබෙන්නේ මේ අණ්ඩුව මිස කලින් පැවති අණ්ඩුව නොවෙයි. එදා සිටි ඇමතිවරුන් මේ රට විනාශ කළේ නැහැ. එහෙත් දැන් සිටින ඇමතිවරුන් රට විනාශය කරා ගෙන යනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ පිටුපස ආසන වල සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුනට මා දොස් කියන්නේ නැහැ. මේ ඇමති මණ්ඩලය ගෙන යන බොරු ප්‍රචාරවලට රැවටි මේ රට දිනෙන් දින පහළට ඇද දමන්නට එපා යයි මා ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුව කර්මාන්ත ගැන ලොකු කසිවාරුවක් ගැසුවා. එදා අප මොකවත් කෙළේ නැතිලු. එදා 1964 දී අපේ ආණ්ඩුව වැටෙන විට තේ, පොල්, රබර් සහ වී යන කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදනවල තත්ත්වය කෙබඳුදැයි කාටත් පැහැදිලියි. ඒ හැම වර්ගයකම නිෂ්පාදන අද එදාට වඩා පහත වැටිලා. ඒ ගොවිතැන ගැන අද ඇති තත්ත්වයයි. දැන් මේ ආණ්ඩුව කර්මාන්ත ගැන කථා කරනවා. කවුද මේ කර්මාන්ත ඇති කෙළේ? අද ආණ්ඩුවේ සිටින උදවිය එදා විරුද්ධ පාර්ශ්වයට වී සිටියදී කීවේ ශ්‍රී ලංකා නිහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවෙහි කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තියෙහි ඇති වරද ගැනයි. කර්මාන්ත ඇමතිතුමන් මුදල් ඇමතිතුමාත් එදා ඒ ගැන ලොකුවට කථා කළා. එහෙත් අද මේ ආණ්ඩුව කියන්නේ ඊට වෙනස් දෙයක් නේද? අද නම් මේ ගොල්ලන් කර්මාන්ත ගැන විශ්වාසයක් ඇති කරගෙන තිබෙනවා. රටේ සංවර්ධනය සඳහා රුපියල් 3 කෝටි 50 ලක්ෂයක් රජයේ සංස්ථාවලින් ලබා ගන්නා බව කියන්නටත්, පැවරල් සඳහා අය කරන බද්ද බනිප් තෙල් සංස්ථාවෙන් මිස මහජනයාගෙන් අය නොකරන බව කියන්නටත් අද මේ ආණ්ඩුවට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ එදා අප කළ වැඩ නිසා නොවේදැයි හඬ නගා ප්‍රශ්න කිරීමට කැමතියි. මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණායින් පසුව අලු

තෙන් ඇති කරන ලද එකම කර්මාන්තයක් ගැනවත් කියන්නට මේ ආණ්ඩුවේ ඇත්තනට පුළුවන්ද? මෙතෙක් අලුතෙන් පටන් ගත් කර්මාන්තය කුමක්දැයි ඕනෑම ඇමතිවරයකුගෙන් අසා දැන ගන්නට අප සතුටුයි. ඇත්ත නම් අද වනතුරු එකම කර්මාන්තයක්වත් අලුතෙන් පටන් ගෙන නොතිබීමයි. එදා අප ඇති කළ කර්මාන්ත වලින් තමුත්තාත්සේලා අද කොපමණ ලාභයක් ලබනවාද? 1964 දී කර්මාන්ත අංශයෙන් ලැබූ ලාභය රුපියල් 73,45,461 යි. 1965 දී ලාභය රුපියල් 87,24,998 යි. හැබැයි, එදා නම් කීවේ අපේ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය වැරදි බවයි. කර්මාන්ත නියම විධියට සකස් කර ගැනීමට අවුරුදු 2 ක් ගත වුණාලු. හොඳයි, 1964 දී ලැබූ ලාභය රුපියල් 73,45,461 ක්ද, 1965 දී ලැබූ ලාභය රුපියල් 87,24,998 ක්ද වන නමුත් 1966 දී එම ලාභ මුදල රුපියල් 71,44,086 දක්වා අඩු වී තිබෙනවා. 1965 දී ලක්ෂ 87 ක්ව තිබේ 1966 දී ලක්ෂ 71 ට බැස්සේ මන්ද? දූෂණ නැති කිරීමේ ප්‍රතිඵලයද මේ? දූෂණ නැති කරන විට ලාභය අඩු වී තිබෙනවා වගෙයි. මේ අනුව පෙනී යන්නේ කෘෂිකර්මය අතින් පමණක් නොව කර්මාන්ත අතින්ද දැන් පිරිහීමක් තිබෙන බව නොවෙයිද? තිකම් බොරුවට කසිවාරු නොගසන්නැයි මා කොපමණවත් කියන්නේ ඔය නිසා නමයි.

වෙන් වශයෙන් කර්මාන්ත එකක් දෙකක් ගැන මා මතක් කරන්නට කැමතියි. ප්‍රථම කොටම ලංකා සිමෙන්ති සංයුක්ත මණ්ඩලය ගැන කල්පනා කර බලමු. මෙම සංයුක්ත මණ්ඩලය පිහිටු වූයේ 1959 දීයි. ඊට කලින් සිමෙන්ති කර්මාන්ත ශාලාවක් තිබුණත් සිමෙන්ති සංයුක්ත මණ්ඩලය පටන් ගත්තේ ඒ අවුරුද්දේදීයි. 1963 අවුරුද්දේදී සිමෙන්ති නිෂ්පාදනයේ ප්‍රමාණය වෙන් 76,764 යි. 1964 දී වෙන් 79,508 යි. 1965 දී වෙන් 84,000 යි. 1966 දී වෙන් 81,572 යි. නිෂ්පාදනය ක්‍රමයෙන් වැඩි වෙමින් ගොස් 1966 දී හදිසියේම පහළ බැස්සේ ඇයි? හැබැයි, මේ ආණ්ඩුවේ කසිවාරුවල නම් කෙළවරක් නැහැ. 1965 දී නිෂ්පාදනය කළ සිමෙන්ති ප්‍රමාණයට වඩා අඩු ප්‍රමාණයක් 1966 දී නිෂ්පාදනය කරන්නට හේතුව මොකක්ද? සංවර්ධනයක් තිබෙනවා යයි ගසන මේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

කසිවාරුවෙහි තේරුම මොකක්ද? කෝ උද්ධමනයක්? මට නම් උද්ධමනයක් පෙනෙන්නට නැහැ. මේ රටේ නම් එහෙම එකක් නැහැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා උද්ධමනය වෙලා ද කියන්න මා දන්නේ නැහැ. වයසක උදවියත් සමහර අවස්ථා වල තිරිහන් වී ඇති බව අපි දැක තිබෙනවා. නමුත් මෙතැන නිපදවීම නම් පහත බැස තිබෙනව බව පෙනෙනවා; නිෂ්පාදනය අඩු වී තිබෙන බව පෙනෙනවා; ලාභය අඩු වී තිබෙන බව පෙනෙනවා.

1964දී සිමෙන්ති සංයුක්ත මණ්ඩලයේ ලාභය රුපියල් 61,36,198යි. 1966 දී ලාභය රුපියල් 25,00,000යි. රුපියල් 61,36,198 සිට රුපියල් 25,00,000 දක්වා පහත බැස තිබෙනවා. එතැනින් පෙනෙනවා ලාභය කොතරම් පහත බැස තිබෙනවාද යන්න. ඒ අනුව සංවර්ධනයක් සිදු වී තිබෙනවා කියන්නට පුළුවන්ද? පේසකර්ම සංස්ථාවත් ඒ ආකාරයි. 1958 ජනවාරි මාසයේ දී එම සංස්ථාව පටන් ගත්තේ. 1966 වන විට එහි නිෂ්පාදනය බොහෝ දුරට අඩු වෙලා. 1965දී එහි නිෂ්පාදනය රාත්තල් 24,12,227යි. 1966 නිෂ්පාදනය රාත්තල් 23,56,964යි. ඒ අනුව නිෂ්පාදනය රාත්තල් 55,263කින් පහත බැස තිබෙනවා. පේසකර්ම සංස්ථාවේ වැඩ කරන්නේ බොහොම දක්ෂ පුද්ගලයෙක් බව කියනවා. පරාජිත අපේක්ෂකයෙක් තමයි, එතන වැඩ කරන්නේ. නමුත් නිෂ්පාදනය හා ලාභය අඩුයි. 1964 දී පේසකර්ම සංස්ථාවේ ලාභය රුපියල් 15,00,000යි. 1965දී ලාභය රුපියල් 16,00,000යි. 1966දී ලාභය රුපියල් 14,00,000යි. ඒ අනුව බලන විට ආදායම ලක්ෂ 2කින් අඩු වී තිබෙන බව පෙනී යනවා. එතකොට සංවර්ධනයක් තිබෙනවා කියන්නට පුළුවන්ද? මේ ආදායමෙන් ලබන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය නිසා නොවේද? තමුත්තාන්සේලා කර තිබෙන්නේ සෑම අතින්ම ආදායම පහතට දැමීමයි. එය දියුණු කර නැහැ. තමුත්තාන්සේලා හැම දෙයක්ම විනාශ කර දමා තිබෙනවා. නමුත් කියන්නේ අප විසින් රට විනාශ කර තිබෙන බවයි. එවැනි අසත්‍ය බොරු ප්‍රචාර කරන්නට එපා. කඩදාසි සංයුක්ත මණ්ඩලයේ ලාභය නම් වැඩි වී තිබෙනවා. එහි නිෂ්පාදනය වැඩි වී තිබෙනවා. අපි එය ඇත්තක් නොවන බවට සිදු

ගනිමු. වැඩි වී තිබෙන එක වැඩි වුණාය කියන අතරම අඩු වී තිබෙන දේ අඩු වී තිබෙනවාය කියන්නට ඕනෑ. මෙම වාර්තාවේ සඳහන් වන සෑම දෙයක්ම සත්‍ය දෙයක් වශයෙන් පිළිගන්නට බැහැ. සිමෙන්ති නිෂ්පාදනයෙන් රෙදි පිළි නිෂ්පාදනයෙන් වැඩි වී නැහැ. 1965දී කඩදාසි වෙන් 6,696ක් නිෂ්පාදනය කර තිබෙනවා. 1966 කඩදාසි වෙන් 9,081ක් නිෂ්පාදනය කර තිබෙනවා. ඒ අනුව බලන විට එහි සැලකිය යුතු දියුණුවක් පෙනෙනවා. අපි එම තත්ත්වය පිළිගන්නවා.

රසායන ද්‍රව්‍ය සමායතනය ගැන ඊළඟට කියා තිබෙනවා. 1966දී එහි ලාභය රුපියල් 1,90,000යි. යම් කිසි කර්මාන්තයක් ආරම්භ කළ හැටියේම එමගින් ආදායම් ලබන්නට අමාරුයි. ඒවායින් සැහෙන ආදායමක් ලබාගන්නට යම්කිසි කාලයක් ගත වෙනවා. එයින් පසු තමයි, තත්ත්වයකට එන්නේ. අප ආරම්භ කරන ලද කර්මාන්තවලින් තමුත්තාන්සේලා අද ආදායම් ලබන නමුත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති නිසා රටේ ආදායම පහත බැස තිබෙනවා යැයි කියනවා. ඒ අන්දමට බොරු කියන්නට එපා. අප ආරම්භ කළ කර්මාන්ත නිසායි, තමුත්තාන්සේලා මේ තරම් වත් කටයුතු කරගෙන යන්නේ. අප ආරම්භ කළ සංයුක්ත මණ්ඩල ටික වත් නොතිබුණා නම් තමුත්තාන්සේලාට වැටෙන්නට සිදු වන්නේ ලොකු අමාරුවකටයි. දුප්පතාගේ බඩට ගසමින් ධනපතීන් රකිනවා. දැන් දුප්පතා ගෙන යන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ කසාය වට්ටෝරු කඩයටයි. මිලිස් අවුන්ස 3යි; සුදුරු අවුන්ස ½ යි; පරිප්පු දෙකලං මංවාඩි අටයි; හාල්සේරුවයි කියන මේ ඔක්කෝම අරගෙන පත අට එකට සිදු කසාය බවට පත් කර හැම වේලකටම බිත්ද දෙක බැගින් කන්නට නේද, අද සිදු වී තිබෙන්නේ? එසේ නැතුව මේ ලැබෙන ප්‍රමාණයෙන් මාසයක් කන්නේ කෙසේද? එහෙම නොවෙනම් මෙන්න මේ විධියටයි මේවා කැමට ගන්නේ කියා ආණ්ඩුවේ ඕනෑම මන්ත්‍රීවරයකුට නැගිට ප්‍රකාශ කරන්නැයි මා ප්‍රකාශ කර සිටිනවා. එතකොට පුළුවනි මේ රටේ මහජනයාට ඒ ගැන ඉගෙන ගන්න. ඒ විධියට මහජනතාවගේ බඩට ගසමින්, අප කළ දේවලින් ආදායම් උපද්දමින් තමුත්තාන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[වී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

සේලා කර තිබෙන්නේ ධනපතින්ට ශක්ති
තිය හා බලය ලබා දීමයි. ධනපතින්
ආරක්ෂා කිරීමටයි, තමුන් තාන්සේලා
සම්පූර්ණ ශක්තිය යොදවා තිබෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට
තව හුඟක් දේ කියන්නට තිබෙන තමුන්
මගේ කථාව කෙටි කරන්නට මා කල්පනා
කරනවා. අපි තුනී ලැලි සංයුක්ත මණ්ඩ
ලය ගැන සිතා බලමු. එහි 1966 වර්ෂයේ
අයවැය වාර්තාව තවම ඉදිරිපත් කර
නැහැ. එය භාරව සිටින්නේ බොහොම
හොඳ ඇමතිවරයෙක්. තමුන් 1966 අය
වැය ඉදිරිපත් කරන්නට ශක්තියක් ලැබී
නැහැ. අපේ කාලෙ එහෙම ඉදිරිපත්
කරන්නට බැරිවුණා නම් කණ්ණාඩිය
පොළොවේ ගසා එතුමා මෙතැන ආවේස
වෙනවා. අද එසේ ආවේස වෙනවා තබා
අපේ කථා අසාගෙන සිටින්නේවත් නැහැ.
ඩී. අයි. සම්භාණ්ඩ සංයුක්ත මණ්ඩලය
ගැන බොහොම ලොකුවට කයිවාරු ගහලා
තිබුනා. අද මොකක්ද සිදු වී තිබෙන්නේ?
1965 ආදායම අඩු වෙලා. අපේ ආණ්ඩුවේ
වැඩ පිළිවෙළ නිසයි, තමුන් තාන්සේලාව
හැම කයිවාරුවක්ම ගහන්නට පුළුවන් වී
තිබෙන්නේ. ලංකා බනිජ වැලි සංස්ථාවේ
1966 ට අයවැය ලේඛනයක් නැහැ. ලංකා
පිහන් බඩු සංස්ථාව ගැන තමුන් තාන්
සේලා බොහොම ලොකුවට කයිවාරු ගහලා
තිබුනා. 1964දී පිහන් බඩු වෙන් 888 ක්
නිෂ්පාදනය කළා. එහෙත් තමුන් තාන්
සේලා එය සකස් කළාට පසු 1966දී පිහන්
බඩු වෙන් 813යි, නිෂ්පාදනය කර
තිබෙන්නේ. වෙන් 75ක් අඩු වෙලා.
මිගමුවේ මන්ත්‍රීතුමා (ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු
මයා.) දැන් මොනවද කියන්නේ? තමුන්
තාන්සේලාගේ දක්ෂතාව උඩද, මේ
නිෂ්පාදනය අඩු වෙලා තියෙන්නේ?

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මිගමු
වේ පිහන් කර්මාන්තශාලාව ගැන තමුන්
තාන්සේන් දන්නවා. අද එතැනත් නිෂ්
පාදනය අඩුයි. මේ ආණ්ඩුවට අද මේ
ලාභයවත් ලබා ගන්නට පුළුවන් වී
තිබෙන්නේ අපේ ආණ්ඩුව පිහන්
කර්මාන්තශාලාව ඇති කර එය එක්තරා
තත්ත්වයකට දියුණු කළ නිසයි. බොර
ලැස්ගමුවේ දෙවැනි කර්මාන්තශාලාව
ගැන කිව්වා. ඒක විවෘත කළාලු. ටයර් කම්
හල විවෘත කළාලු. වානේ කම්හල විවෘත

කළාලු. ඕවා විවෘත කරන අවස්ථාවලදී,
අවුරුදු 4 කට, 5 කට පෙර මේවා ආරම්භ
කෙළේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩු
වෘත්තය කියා තමුන් තාන්සේලා එක වචන
යක්වත් කිව්ව ද? කෙළෙහිගුණ සලකන
සිංහල මනුෂ්‍යයන් හැටියට තමුන් තාන්
සේලාට ඒ ගැන එක වචනයක් කියන්න
බැරි ද? නැහැ, එහෙම කිව්වේ නැහැ.
මේවා අපේ වැඩ, මේවා අපේ වැඩ කියායි
කියන්නේ. ඇයි එහෙම බොරු කියන්
නේ? එහෙම බොරු කියා මහජනයා රව
ටන්නට තමුන් තාන්සේලාට පුළුවන් ද?
බැහැ, මහජනයා රවටන්නට තමුන් තාන්
සේලාට බැහැ.

පේසකම් සංස්ථාව ගැන කිව්වා.
පූගොඩ දෙවැනි පේසකම් මධ්‍යස්ථාන
යට මොකද වුනේ? ඒක සම්පූර්ණ
යෙන්ම නැති කළා. ඒ ගැන
සැහෙන මූලික වියදමක් දරා තිබෙනවා.
අප ආරම්භ කළ කර්මාන්තවලින් අද
ආණ්ඩුව ගෙන යන තමුන් තාන්සේලාට
ඒ කර්මාන්ත ආරම්භ කළ උදවියට
ස්තූති කර වචනයක් කියන්නට යුතු
කමක් තියෙනවා. එහෙත් ඒ යුතුකම
තමුන් තාන්සේලාගෙන් ඉටු වුණේ නැහැ.
ඩී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමා කළ
හොඳ වැඩ හොඳ බව යම් යම් අවස්ථාවල
අප කියා තිබෙනවා. දැන් සිටින අගමැති
තුමාත් යම් කිසි හොඳ වැඩක් කළොත්
එය හොඳ වැඩක් හැටියට පිළිගන්නට අපි
ලැස්තියි. එහෙත් තමුන් තාන්සේලාට
එහෙම ආත්ම ශක්තියක් නැහැ. කොයි
තරම් හොඳ වැඩක් විරුද්ධ පක්ෂය කළත්
ඒක හොඳය කියන්නට ආත්ම ශක්ති
යක් තමුන් තාන්සේලාට නැහැ. හැමදම
හැම දෙයක්ම තරකය කියනවා. ඒකයි,
තමුන් තාන්සේලාගේ ප්‍රතිපත්තිය.

වානේ සංස්ථාව දැනටත් ලංකාවට
විශාල සේවයක් කරනවා. ටයර් සංස්ථාව
කොහොම ද? ඒක රතු නේ ද? ඒකෙන්
සල්ලි ගැනීම හොඳ ද? ලෝහ භාණ්ඩ
සංයුක්ත මණ්ඩලය, ජාතික ලුණු සංයුක්ත
මණ්ඩලය, කාර්මික ජනපද සංයුක්ත
මණ්ඩලය, ජාතික සුළු කර්මාන්ත සංයුක්ත
මණ්ඩලය, ලංකා බනිජ තෙල් සංස්ථාව,
ශ්‍රී ලංකා රක්ෂණ සංස්ථාව, වරාය (නැව්
බඩු) සංයුක්ත මණ්ඩලය, ලංකා ගමනා
ගමන මණ්ඩලය ඇති කළේ කව් ද?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

තමුත්තාන්සේලා අද හොරෙන් හෝ මේවාට මිනිසුන් ඇතුළු කරන්නේ මේවා තියෙන නිසයි.

මේ සංස්ථාවලින් විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීමට අද මේ ආණ්ඩුවට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ, මේ රටේ රැකිරක්ෂා නැති විශාල සංඛ්‍යාවකට මේ සංස්ථාවල රැකිරක්ෂා සැපයීමට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සමාජවාදී කාර්මික ප්‍රතිපත්තිය උඩ නම්, මේ සංස්ථා ඇති කිරීමේ සම්පූර්ණ ගෞරවය හිමි වන්නේ මේ රජයට නොව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජයට බව මා ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි.

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා අද උදේ කීවා වගේ මේවා පුද්ගලයන් සතු කරන්නට තමුත්තාන්සේලා අදහස් කර ඇති. සතොසේ රෙදි වෙළඳාම, කරවල වෙළඳාම දැන් පුද්ගලයන් සතු කර තිබෙනවා. ඒ විධියට තවත් දේවල් පුද්ගලයන් සතු කරන්නට තමුත්තාන්සේලා අදහස් කර ඇති. ඒ ඇයි? තමුත්තාන්සේලාට රකින්නට ඕනෑ මේ රටේ බඩගින්නේ සිටින පුද්ගලයන් නොවෙයි, මේ රටේ රැකිරක්ෂා නැතිව සිටින පුද්ගලයන් නොවෙයි, මේ රටේ සිටින ධනපති පන්තිය පමණයි.

ඇත්ත වශයෙන්ම තමුත්තාන්සේලා කරන්නේ ඒකයි. ඒ නිසා තමයි තමුත්තාන්සේලා විදේශ විනිමය වැය කර ලොරි, ජීප් සහ ට්‍රැක්ටර් ආදිය ගෙන්වන්නේ. මේ ආණ්ඩුව දූෂණයෙන් දූෂණයට පත්වෙලා තිබෙනවා. ඒ කාරණය ඔප්පු කිරීමට උදාහරණයක් ඉදිරිපත් කරන්නම්. අද මේ රටේ හැම තැනම පාහේ ප්‍රසිද්ධ කළාවක් තිබෙනවා. රුපියල් පන් දාහක් වියදම් කළොත් අද ඕනෑම කෙනෙකුට බෙන්ස් ලොරියක් වුවත් ගෙන්වා ගන්නට ඉඩ ලැබෙන බව අද කාටත් අහන්නට ලැබෙන ප්‍රසිද්ධ කළාවක්. ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීන් අතර ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් ඉල්ලා අස්වීමේ ලියුම් පවා ඉදිරිපත් කර, ඒ මගින් බලය පා, ලොරි ගත් අය ඉන්නවා. මා ඒ අයගේ නම් කියන්නේ නැහැ. හැම එකක්ම එහෙමයි කෙරෙන්නේ. රක්ෂාවකට කෙනෙකු ගන්නා විට ඔහුගේ පුද්ගලික ජීවිතය

බලන්නේ නැහැ. පස්සා පැත්තේ දොරෙන් තමයි ඔහු ඇතුළු කර ගන්නේ. පරාජිත අපේක්ෂකයෙකු අල්ලා ගත්තොත් වැඩේ හරි.

ගරු අගමැතිතුමාට ප්‍රවෘත්ති ලේකම් කෙනෙකු පත් කරන්නට මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා. අයවැය ලේඛනයේ ඒ සඳහා අවුරුද්දකට රුපියල් දොළොස් දාහක් වෙන් කර තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ මාසයකට රුපියල් දාහක් ඒ තනතුර වෙනුවෙන් වෙන් කර තිබෙන බවයි. ඒ තනතුරට පරාජිත අපේක්ෂකයෙකු පත් කර ගන්නට යන බවත් දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ඒකයි ආරංචිය. මැතිවරණයෙන් දිනා මන්ත්‍රීවරයෙකු වෙනවාට වඩා හොඳයි පරාජයට පත්වීම. මන්ත්‍රීවරයෙකුට ලැබෙන්නේ රුපියල් හයසියයක් පමණයි. එහෙත් පරාජිතයාට රුපියල් දාහක වැටුපක් ලැබෙන රක්ෂාවක් ලබා දෙනවා. මේවා ගැන වැඩි දුර කතා කරන්නට ගියොත් ආණ්ඩුවට වැඩි වැඩියෙන් පිදෙනවා. පරාජිත ඡන්දාපේක්ෂකයන් රුපියල් දාහේ මාසික වෙනන ලැබෙන රක්ෂාවලට නොවෙයි, රුපියල් 1,500ක් ලැබෙන රක්ෂාවලටත් පත් කර තිබෙනවා. ඇතැම් පුද්ගලයන් මාසයකට රුපියල් තුන්දාහක් ලැබෙන තැන්වලටත් පත් වී සිටිනවා. මේ තරම් දූෂණයෙන් පිරිහිය ආණ්ඩුවක් ගැන අප අසා නැහැ. වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සභාපතිවරයා වශයෙන් පත් කරනු ලබ සිටින්නේ කවුරුද? ඔහු පාත්තර හොරකම් කළ කෙනෙකැයි දෙහිඹිවිට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.) මේ ගරු සභාවේදී කියා තිබෙනවා. ඒ පැමිණිල්ල සම්බන්ධයෙන් ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා ක්‍රියාත්මක වෙනවායයි එදා ප්‍රකාශ කළා. එහෙත් එතුමා ඒගැන ක්‍රියාත්මක වූ බවක් පෙනේද? දැන් ගරු අගමැතිතුමාට ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැතුවා වෙන්වනට ඇති. දැන් උද්ධමනය නැවතිලා ඇති. මෙහෙමද වැඩ කරන්නේ?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

[වී. බී. එම්. හේරත් මහා.]

දුම්කොළ වගාව ගැන මේ ආණ්ඩුව කර තිබෙන්නේ මොනවාද? මේ ආණ්ඩුවට ලැබෙන ලොකුම බද්ද දුම්කොළවලින් ලැබෙනවා. ආණ්ඩුවට ලොකුම ආදායම දුම්කොළවලින් ලැබෙනවා. ඇස්තමේන්තු වල හැටියට දුම්කොළ බද්දෙන් ලැබෙන ආදායම රුපියල් පහළොස් කෝටියයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අලුත් යෝජනාවලින් එය තවත් වැඩි කර තිබෙනවා. දැන් රුපියල් දහසය කෝටි පණස් ලක්ෂයක් දුම්කොළවලින් ලබා ගැනීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. එහෙත් ඒවා වචන ගොවියාට දී තිබෙන සහනය කුමක්ද? පඩිපාලක සභාවකින් කළ සම්මතයට අනුව කම්කරු ගැහැණියකට දවසකට රුපියල් තුනක පඩියක් ගෙවිය යුතුයි. අද වනතුරු එය ක්‍රියාවේ යොදා තිබෙනවාද? දවසකට රුපියල් දෙකයි ගෙවන්නේ. සමහර තැන් වල ගෙවන්නේ රුපියලකුත්, ශත පණහක් පමණයි. ගොවියාට රාත්තලක් රුපියල් දෙකකුත් ශත පණහකට වඩා ලැබෙන්නේ නැහැ. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව පොරොන්දු වුණා පෝරණුවලින් රාත්තල් දාහකට වඩා ගන්නේ නැති බවට. වැඩි මත් සීමා කළා. ලංකා දුම්කොළ කමිෂන් ආයතනය ගැන චෝදනාවක් කරන්නට තිබෙනවා. රුපියල් 25,000 ක් සම්තියකට ගෙවන්නට තිබෙනවා. සල්ලි ගෙවන්නේ නැහැ. ගොවියා ආරක්ෂා කිරීමට කිසිම උත්සාහයක් ගන්නේ නැහැ. තමුන් නාන් සේලාගේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වන්නට පෙර වේදිකාවල කථා කළ අෂේක්ෂකයින් —එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ උදවිය— කිව්වේ කොහොමද? දුම්කොළ වෙනුවෙන් අය කරන බද්ද රුපියලකින් අඩු කර ඒ මුදල ගොවියාට ලබා දෙනවාය කිව්ව. රුපියලක් වැඩිපුර ගෙවනවාය කිව්වත් ඒ ගැන යමක් මෙනෙක් කර තිබෙනවාද? රුපියල් 28.50 හේ ගණන දැන් රුපියල් 33 කර

—දෙවන වර කියවීම

තිබෙනවා. ගොවියා හිටපු තැනමයි. ආණ්ඩුව අවුරුද්දකට රුපියල් දහසය කෝටි පණස් ලක්ෂයක් අය කර ගන්නව. ආදායම උපයන ගොවි ජනතාව ආරක්ෂා කිරීම සඳහා වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කිරීම ආණ්ඩුවක යුතුකමක් නොවෙයිද? ගොවියාටත් කම්කරුවාටත් සහනයක් ලැබෙන පරිදි වැඩක් කර නැහැ. ආණ්ඩුව පමණයි රුපියල් තිස්තුනක ආදායමක් ලබා ගන්නේ. එය ඉතා විශාල අසාධාරණයක් මෙන්ම අයුක්තියක්.

සුළු ගණනකින් හෝ තේ මිල බැස්සාම මේ ආණ්ඩුව ධනපති පත්තියට සහනයක් ලබා දෙන්නට අතිරේක වැය ශීඝ්‍ර දිරිපත් කර මුදල් ලබා ගන්නවා. දුම්කොළ වගා කරන ගොවියා අමාරුවේ වැටී සිටින අවස්ථාවේ ඒ ගැන යමක් කරන්නේ නැහැ. රුපියල් කෝටි දහසයමාරක් ලැබෙන දුම්කොළ වගාවේ නිරත ගොවියාට සහනයක් තමුන් නාන් සේලාගෙන් ලැබී නැහැ. මේ රජය ඉතාම අත්ත දූෂිත ලෙස මේ රටේ මහජනයා පෙළමින්, මහජනතාවගේ ආහාර හා රුකිරක්ෂා ප්‍රශ්න පිරිමහන්නට බැරි තරමටම දිනෙන් දිනම උග්‍ර තත්ත්වයට පත්වන්නට ඉඩ හැරියා. කෘෂි කර්මයත්, කර්මාන්තත්, තේ හා පොල් නිෂ්පාදනයත් තිබුණු තැනින් පහළට දමා මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාව අමාරුවට පත් කළා. ඒ අතරම මේ රටේ සිටින ධන පතීනට සුබෝපහෝගී ජීවිත ගත කරන්නට වුවමනා කරන යාන වාහන, හෝටල්, සම්බාහන මණ්ඩල ආදිය තනමින් ධනපති නට වුවමනා කරන ව්‍යාපාර පමණක් පවත්වා ගෙන යනවා. ඒ තිසා මේ රටේ සිටින සියයට 99 ක් පමණ වූ දුප්පත් ජනතාවගේ හදවත් තුළින් පැනනගින උණුසුම් ලේ ධාරාව මගින් මේ ධනපති රජය සුණු විසුණු වේවා කියා පතමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

අ. ආ. 5.28

එම්. සිවසිතම්පරම් මයා. (උඩුප්පිඩ්ඩි)

(කි. 19. எம். சிவசிதம்பரம்—உடுப்பிட்டி)

(Mr. M. Sivasithamparam—Uduppidi)

Mr. Deputy Speaker, I have the doubtful pleasure of following the hon. Member for Walapane (Mr. T. B. M. Herath). The hon. Member quoted a large number of figures. I only wish to tell him that figures, whether of the numerical variety or the human variety, must be most carefully dealt with. The less you know of them, the more dangerous it is to handle them.

The hon. Member referred to the decline in the profits of the Cement Corporation. He has apparently forgotten that the Cement Corporation, during the last two years, has undertaken the setting up of a clinker grinding factory in Galle and another cement factory in Puttalam, for which, undoubtedly, preliminary expenditure had to be borne by the Cement Corporation. Therefore, one is not surprised that the corporation's profits have fallen.

The hon. Member for Walapane also made some wild charges about bribery. It is generally advisable for those who live in glass houses not to throw stones at others.

We do not claim that this budget is in any way an ideal budget or a budget that has found solutions for all the economic problems that are facing this country, but we do claim that by this budget, in spite of the many hardships, the many difficulties that any Finance Minister would have had to face in fashioning out a budget in the circumstances that we in this House are well aware of, the Finance Minister has provided some relief to those people who cannot bear the burden of economic difficulties in this country.

I shall refer right away to the increased allowance that the Hon. Minister proposes to give those public servants who are in receipt of salaries of less than Rs. 100, namely, an allowance of Rs. 20 a month.

I remember that when the Hon. Minister of Finance announced this proposal there were shouts of "pin money" from the Opposition. It is indeed strange that the members of the Sri Lanka Freedom Party should belittle the allowance the Hon. Minister of Finance proposes to give the public servants who draw less than Rs. 100.

This House will recall that, in consequence of the struggle by the Public Service Workers' Trade Union Federation, the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike appointed a commission—the Wilmot Perera Commission—to go into the question of salaries and wages. I believe that, since Independence, if there was one government which did not implement the recommendations of a commission appointed by itself, it was the S. L. F. P. Government.

You will recall that in the 1950's the United National Party Government appointed the Jansze Commission to go into the question of salaries and wages. Certain recommendations were made by that commission, and it lies to the credit of the Government of that day that it implemented most of the recommendations of that commission as far as salaries and wages were concerned.

During the nine years the S.L.F.P. was in power there was a virtual wage-freeze not only in the government sector but even in the private sector. Indeed, it was not only a wage-freeze that occurred during that period; there was a wage-cut in the form of the national development tax that the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike) imposed when he was Minister of Finance.

The House will recall that the G. C. S. U., which was in the vanguard of the agitation against the national development tax, had its headquarters taken over by the then Government and it was only after a great deal of agitation that they were given back to the G. C. S. U.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[එම්. සිවසිනම්පරම් මහ.]

What happened to the money collected by way of the national development tax after that tax was withdrawn, nobody knows. There was not even an attempt made to refund the money that had been deducted from the salaries of public servants in the form of the so-called national development tax. The only relief, meagre though it was, that was given to public servants over the last nine and a half years was by the hon. Member for Yatiyantota when, as Minister of Finance, he increased the annual increments of those who were earning less than Rs. 100 from Re. 1 to Rs. 2.50. You will see the contrast between the proposal of the hon. Member for Yatiyantota which meant an increase of Rs. 18 per year in the case of those public servants, and the proposal of the present Minister of Finance which would mean an increase of Rs. 240 per year. In these circumstances, it is indeed strange and, if I may say so, hypocritical for the S.L.F.P. Members to criticize the allowance that the Hon. Minister of Finance has proposed to give to public servants—an allowance of Rs. 20 to those who draw a salary of Rs. 100 and less.

The other important, if I may say so, aspect of this Budget is that a great deal of emphasis is being placed on development. As the Hon. Minister of Finance himself said, the largest sum that was ever voted for development projects has been voted in this budget. Of course, it is sometimes said that, although large sums of money are voted annually for development, it is seen at the end of the financial year that actually there has been under-expenditure. I wish to quote from the Central Bank Report to show that, as far as last year was

concerned, there was the least amount of under-expenditure on capital development. I read from page 5 of the Central Bank Report for 1966 :

“It is, however, significant to note that the under-expenditure recorded on capital votes in 1965-66 was only 8.7 per cent. in contrast to 22 per cent. in 1963-64 and 15.6 per cent. in 1964-65. Capital expenditure (including capital items in recurrent votes and expenditure financed from extra-budgetary funds) at Rs. 632.4 million was the highest level of capital expenditure achieved so far by Government and was higher than the 1964-65 level by Rs. 52.2 million. This is indeed a very satisfactory feature of Government's fiscal operations in 1965-66.

The hon. Member for Walapane spoke a great deal of the lack of development. And here is proof that not only have larger sums been voted in our Budgets for capital expenditure, and therefore for development work, but also that during the last year and the year before under-expenditure on capital investment has been the lowest so far recorded during the last eight to nine years.

It has always been a perplexing question for successive Governments in Ceylon and, indeed, in all developing countries, as to what stress should be placed on which sector for economic development. As far as Ceylon is concerned, the question was whether stress should be placed on plantation agriculture or on traditional agriculture or on industry. Indeed, it will be strange to note that even experts who have come to this country from time to time have never agreed as to what sector the Government should devote more attention for the purpose of its development. For instance, John Hicks in “Papers by Visiting Economists”, at page 7,

emphasizes traditional agriculture as the only sector which offered real hope of increasing employment fast enough to absorb the rapidly growing labour force. Nicholas Kaldor, on the other hand, in his "Observations on the Problem of Economic Development in Ceylon", at page 23, says that Ceylon owes the prosperity it has realized so far to her plantation agriculture and urges further concentration of her efforts to develop the economy on that relatively productive sector. Mrs. Joan Robinson, on the other hand, in her work on economic possibilities of Ceylon, stressed industry as an ultimate solution to Ceylon's economic problems.

You will thus see that it is a perplexing question as to what sector should receive greater emphasis or what portion of the Government's limited resources should be channelled into that sector. That is a question which has been perplexing not only successive Governments but also economic experts who visited Ceylon from time to time.

It is undoubtedly true that as far as this Government is concerned, it is placing more than average emphasis on the development of what may be called traditional agriculture; and I say, Mr. Deputy Speaker, that for very good reasons this Government has decided that the emphasis should, within the next two or three years, be more on the development of paddy and agriculture.

As has often been said and rightly said, our country has a 'ship to mouth' existence. We import all the essential foods. Our staple food, rice, as well as all the other foods that we consume in our daily lives, have to be imported. Over the past few years we have seen how it has become increasingly more difficult for us to obtain our food requirements as a result of increasingly high prices in the world market as well as the fall in prices of our export articles. Therefore the Government has right-

ly decided that in the present context of our foreign exchange position, it has become necessary that our traditional agriculture should be developed.

It is the opinion of certain visiting experts that the sector which should have been the most dynamic was the present agricultural sector, but that there had been a deviation in the late 1950's and in the early 1960's in terms of output and production and certainly in production growth.

The output of paddy rose nearly two and a half times from 1946 to 1950. The value of its contribution to the gross domestic product rose by nearly 75 per cent. It employed nearly 245,000 people in traditional agriculture, more persons than it did in 1946. These undoubtedly are very far-reaching strides that we have made in the field of our traditional agriculture. But there is scope for more.

While we have increased our yield per acre from nearly 45 bushels to 50 bushels per acre, there are countries like Japan, which, by the adoption of modern methods, by the advancement of technological know-how in agriculture, have been able to reach a limit of 100 bushels per acre. So according to the data that we have from selected plots where new methods of agriculture have been tried out, it is possible even in Ceylon, even if we do not reach that yield of 100 bushels per acre, at least to double our present output. If that is something which we can achieve, and achieve quite easily, is there any harm in the Government having decided to place a lot of emphasis on agriculture in the coming one or two years?

Of course, while the Government, as I said, quite rightly decided that emphasis should be placed on the development of agriculture, I do not concede for a moment the criticism that has been levelled by the Opposition that the industrial sector has been neglected.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[සම්ප්‍රතිපත්ති මය.]

Mr. Deputy Speaker, quite a number of Members of the Sri Lanka Freedom Party, including the hon. Member for Walapane (Mr. T. B. M. Herath) asked us the question "what have you done for the last 2½ years? What is the new industry that you have set up?" Surely, Sir, industrial development in a country does not jump from government to government. If one government planned projects, and the succeeding governments find those projects worthwhile carrying through, then they do that before they start new industries. Undoubtedly the S. L. F. P. Government had planned out the tyre factory, the steel rolling factory and certain other factories. We give credit for that. Nobody wants to deny the good work that any government has done.

Then, Sir, it is useless and pointless saying that this Government has not started new industries. What did the Government do? It quite rightly continued, worked out and established, and put into production all the projects that the earlier Government had planned. Therefore, Sir, if they ask us what we have done, in the last two and half years, the simple answer is that we have carried on, maybe more efficiently, the projects that they set up or hoped to set up.

Mr. Deputy Speaker, this is only part of the problem. It is true that by force of circumstances, not by choice or deliberate planning but as a result of the strict import controls that they were forced to impose in 1960 and 1961, a large number of small industries were started by private parties. There is no doubt, that we have had a large volume of import substitution in industrial projects started by individuals in many parts of the country.

Sir, industrialization in Ceylon has two main obstacles. One is in the field of processing agricultural primary products, the raw materials necessary for industries being almost totally absent in this country. I do not say that this is a fatal limitation, considering the example of

Hongkong and Japan. Probably the absence of raw materials is no fatal limitation industrially in any country. The only limitation here then is the smallness of our country. As the population and *per capita* income of our country stand today, industrial products have only a limited market. One cannot conceive for instance that our home market can ever absorb a well-run automobile industry.—[Interruption]. I know the population of Yugoslavia and I also know the motor car industry there. Let us not forget the fact that we used to have Skoda cars in this country and there were a number of other countries which imported cars from Yugoslavia. I ask the hon. Member for Agalawatta (Dr. Colvin R. de Silva), Who is going to export our cars that we are going to produce?

Mr. Deputy Speaker, it is very easy to speak on those lines but when one starts looking at these matters—

ආමායනී කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා (අගල වත්ත)

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா—
அகலவத்த)

(Dr. Colvin R. de Silva—Agalawatta)

This was said about the steel industry, this was said about every other industry that was started. Anyway, I am sorry for that interruption.

එම්. සිවසිනම්පරම් මය.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

I have no doubt that with his greater experience and better knowledge of these matters, he will deal with them in his speech.

It is my view that we could never have a home market in Ceylon to absorb all the products that we can produce in this country.

When one speaks of industrialization, Mr. Deputy Speaker, one must bear all these factors in mind and thereafter launch out on a scheme of industrialization.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

But I do at the same time level this charge at the Sri Lanka Freedom Party and the Governmental Party. They neglected certain basic industries which were absolutely essential for the industrial take-off in this country. One of these is the cement industry. Now you will remember, Sir, that according to the Ten-Year Plan that the late Mr. Bandaranaike drew up, the second and the third kilns of the Kankesanturai factory were to be completed before the 1960's. For various reasons the second kiln did not come up till 1963, and the third kiln is still in the offing. It is the considered opinion of practically every expert who had come to this country that if you are going to start a clinker grinding plant in Galle it is essential that the transport of clinker and oil should be done by sea and not by rail, which necessitated, therefore, the opening of the Kankesanturai harbour. Once again, Mr. Deputy Speaker, for various reasons, the opening of the Kankesanturai harbour was not undertaken. I think the hon. Member for Agalawatta (Dr. Colvin R. de Silva) will well remember that one of the last Motions that we discussed on the Floor of this House, before the defeat of the Sirimavo Bandaranaike Government, was a private Motion moved by me—

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(කලාநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)
After its defeat.

එම්. සිවසිනම්පරම් මයා.
(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

All right, after its defeat, but before this Government assumed office and, may I say, at the time they were hesitating whether to resign or to do something else. It was during that period that one of the last private Members' Motions in this House was moved by me, namely, that the Kankesanturai harbour should be developed. I think the hon. Member for Agalawatta will recall that he spoke for nearly two and a half hours on it.

spoke on everything but the development of the Kankesanturai harbour—adducing reasons as to why the Kankesanturai harbour should not be developed.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)
I quite agree.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)
Should not be developed?

එම්. සිවසිනම්පරම් මයා.
(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

Yes, should not be developed. That is what the hon. Member for Agalawatta said. When the hon. Member for Agalawatta, has a certain task set for him, he goes ahead with it according to what he thinks is right or wrong.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)

No, no, I did not think it was right for you to have moved that nonsense on that day. The development of the Kankesanturai harbour, after all, was being undertaken by the Coalition Government, and you knew it.

එම්. සිවසිනම්පරම් මයා.
(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)
With respect, no.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)

You knew it, and you know very well that you talked with me about

விசேஷக் கமிட்டிப் பணம், 1967-68

—தேவன் வர் கியவீம்

வி. டர்மலிங்கம் மஹா. (உடுவில்)

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்—உடுவில்)

(Mr. V. Dharmalingam—Uduvil).

You in fact said, "Cut the Token Vote".

ஃபர்வீஸ் கெல்வின் ஃபர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

You knew it very well, but you tried to turn it round.

சி. சிவசிதம்பரம் மஹா.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

No, Sir.

ஃபர்வீஸ் கெல்வின் ஃபர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

You are talking nonsense. You knew.

நியோஜனக் கமிட்டிப் பணம்

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please!

ஃபர்வீஸ் கெல்வின் ஃபர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I am sorry, Sir, but I had to speak out.

சி. சிவசிதம்பரம் மஹா.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

At that time the Minister of Communications was Mr. Anil Moonesinghe, the ex-Member for Agalawatta. All I wanted from the Minister was an undertaking by him that he would consider the proposal of constructing the Kankesanturai harbour. I think the speech made by the Member for Agalawatta on that occasion was a very important one. He said that it was cheaper to transport clinker from Japan by sea than to transport clinker from Kankesanturai to Galle by rail.

That, Mr. Deputy Speaker, is the charge I am levelling at the S. L. F. P. For political reasons, and not entirely economic reasons, they did not develop industries which were basic for any industrial take-off in this country. That is the charge I am levelling against the Sri Lanka Freedom Party. For political and for entirely non-economic reasons they did not develop industries, which form the basis for any take-off on the industrial line.

ஃபர்வீஸ் கெல்வின் ஃபர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Why was a whole factory removed from the Dompe area by you all? That is the answer to that. Why do you talk nonsense?

நியோஜனக் கமிட்டிப் பணம்

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The hon. Member for Agalawatta can develop that argument in his speech.

ஃபர்வீஸ் கெல்வின் ஃபர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

My speech will be on something more important. That is why I am interrupting—

சி. சிவசிதம்பரம் மஹா.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

The hon. Member for Agalawatta surely knows that two wrongs do not make a right. I do not know why this factory was removed. But if it was removed—

ஃபர்வீஸ் கெல்வின் ஃபர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

You should inquire. You are a member of the Government.—[Interruption]. You should have done that long ago.

விசேஷக் கௌரவப் பதவி, 1967-68

—தேவன் வர் கியவீத

එම. සිවසිතම්පරම් මයා.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

If the hon. Member had inquired into lots of things that his Government had done during the time that he was there on this side—[*Interruption*].

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

He knows. It was a dirty speech of the lowest kind of partnership. That is what it was.

එම. සිවසිතම්පරම් මයා.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

I should like to tell the hon. Member for Agalawatte, we know that they have family feuds and so on with the Hon. Minister of Industries. That is entirely by the way.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I have no feuds with him. You have feuds with the living; never with the dead!

එම. සිවසිතම්පරම් මයා.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

I know lots of people whom the hon. Member thought were dead who rose up to tell a different tale quite often.—[*Interruption*]. You thought that the U. N. P. was dead. You said that you were driving the last nail in its coffin.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I think you have been reading the news in your rotten old press.—[*Interruption*]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

If the hon. Member would address the Chair, he will not be interrupted. I think the hon. Member for Agalawatta is more interested in the paper that he is reading.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I am not. It is my duty not to be interested in the paper. But I obey you. I will not interrupt him any more. I am sorry.

එම. සිවසිතම්පරම් මයා.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

The hon. Member for Agalawatta and I are brought up in the traditions that only one D— speaks at a time.

The other industry I am speaking of is the salt industry. You will recall the utter debacle into which this industry was pushed during the time of the late Mr. Bandaranaike, and shortly thereafter, the experiments that were carried out at Hambantota, the amounts in millions that they had poured into the so-called salt industry in Hambantota. We all know what happened to it. We were reduced to a position where we had to import, let alone other food items, even our own salt. Today as a result of certain remedial measures that have been taken, Elephant Pass is producing 60,000 tons of salt, which is a little less than the total requirements of our country; and with the new proposal to set up another salt pan in Chavakachcheri they hope to produce 115,000 tons.

Salt is not only for the purpose of human consumption, but it is well known that it is the raw material for many basic and secondary chemicals. The chemical industry in highly industrialized countries like the United States of America, France, and Japan, accounts for as much as

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[එම්. සිංහනම්පරම් මය.]

70 per cent. of the total salt consumption in those countries. Per capita salt consumption is a good indication of any country's industrial development. The U. S. A. uses something like 250 pounds per capita, Israel 44 pounds, Japan 100 pounds, India 15 pounds and Ceylon only 11 pounds, and a large part of that goes to the Paranthan Chemicals Factory, and also for dry-fish curing—and of course a little pinch of salt is being spread on some of the hon. Members of the Sri Lanka Freedom Party.

Thus you will see that two of the basic industries in this country which were absolutely essential for the development of a number of other industries and for all the building work in this country had been neglected, and indeed there was a recession in both these industries during the time of the Sri Lanka Freedom Party Government.

It has also been said that this Government has completely neglected industrial development. I should like to read from the Table given in the Report of the Central Bank for 1966. I refer to page 43—Table II (B) a. 1. You will find that the total number of firms which stood at 433 in 1963, stood at 717 in 1964, 1,381 in 1965 and the number had gone up to 1,394 in 1966. If you look at the number of employees, the number which stood at 26,304 in 1963, 34,222 in 1964, 56,835 in 1965 had gone up to 61,418 in 1966. If you look at the total production value, you will find that as against Rs. 432.4 million in 1963, Rs. 537.5 million in 1964, it was Rs. 847.0 million in 1965 and Rs. 850.3 million in 1966.

Therefore, all the data and the evidence that we have show that this Government has not neglected the industrial sector in this country. Undoubtedly they had to make certain alterations, or changes, to suit the changed conditions, and once again I say that this Government has quite correctly decided that in the future every emphasis should be placed on agriculture. That is the

only way in which one can lay the foundation for quick industrial development in this country.

One of the charges made against this Budget was that it was an inflationary budget, that the Government was going to print notes, that this money was going to be put in circulation and therefore there was going to be an inordinate rise in prices of articles. One can understand the charge if more money is being created for recurrent expenditure. That is a fatal fiscal measure and nobody can countenance that. The Hon. Minister of Finance himself said that as far as the Budget Estimates are concerned, where it was recurrent expenditure, it was a surplus, the same surplus that the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) had in the Budget that he presented in 1964. Therefore, more money is not being created for recurrent expenditure. The money is to be utilized for capital expenditure, and indeed it is stated in the Report of the Central Bank that last year and this year there has been a contraction in the money supply.

This is what they say at page 4 of the Report :

“Despite expansionary financing in both the Government and private sectors there was a modest monetary contraction largely as a result of the drastic decline in export earnings and some growth in institutional savings.”

They go on to deal with other matters and say :

“This combined with the mild monetary contraction should have reduced the pressure on the price level; there was some evidence of a slight easing of prices, especially those of textiles and some food items.”

Mr. Deputy Speaker, it is also a very healthy sign that savings have increased during the last one or two years due largely to the financial measures taken by the Minister of Finance in the Budget in the way of incentives and so on. There has been an increase in savings during the last year and the latter part of 1965.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

This is what the Central Bank Report for 1966 states at page 111.

"A striking feature in the pattern of subscriptions to Government securities in 1965-66 was the sharp increase in the proportion of securities absorbed by individuals, clubs and institutions (Rs. 17.0 million or 4.8 per cent of the total as against 1.7 per cent in the previous financial year.)"

You will see that while there has undoubtedly been a creation of more money, there has in fact been a contraction in the money supply and an increase in the volume of savings. Therefore, the various fears that have been expressed last year—and which I have no doubt will be repeated this year—namely, that the measures recommended by the Minister of Finance to the House would lead to a sort of galloping inflation which in turn would lead to an increase in the prices of articles—are unfounded.

In the past few years we have been dilly-dallying with a lot of non-essentials, and it is possible to argue till Doomsday whether the Dompe type of Budget or the Thumpane type of Budget or the Wannu type of Budget is the best. But as far as we are concerned, we have set a task for ourselves, and I have no doubt that should we succeed in fulfilling that task as, again I have no doubt, we will, then we would have placed ourselves well on the way to the economic development of our country.

Thank you.

අ. ආ. 6.4

මංගල මුණසිංහ මය. (බුලත්සිංහල)

(திரு. மங்கள முனசிங்க—புலத்திங்கள)

(Mr. Mangala Moonesinghe—Bulathsinhala)

Having listened to the speeches of two Members of the Government, the Hon. Minister of State and the hon. Member for Uduppiddi (Mr. M. Sivasithamparam), I feel that the Government has taken up a defensive position. They have thereby conceded in their speeches that the Budget is not what they expected it to be. They have not only taken up a defensive position but also gone so far as to pay

compliments to and throw bouquets at the previous Government. We of the opposition need neither compliments nor bouquets. "*Timeo Danaos, et dona ferentes*," as the Trojans said. We fear the Greeks even when they bring gifts. —[Interruption]. I have just been asked why I do not speak in Sinhala.

නියෝජ්‍ය කළානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Take no notice of those interruptions. Please proceed with your speech.

මංගල මුණසිංහ මය.

(திரு. மங்கள முனசிங்க)

(Mr. Mangala Moonesinghe)

Before I go to the trunk of my speech, may I recall that the hon. Member for Uduppiddi stated in the course of his speech that it is not claimed for this Budget that it is a cure for all our ills. He said specifically that this Budget gives only minor relief.

If it is conceded that that is the aim and purpose of the third Budget of the United National Party Government, then I must say that I am sorry for this Government. He referred to the fact that the minor employees in the Government had been given an increase of Rs. 10 to Rs. 20. He said that the Government has granted an interim increase of Rs. 10 or Rs. 20 to the minor employees of the Government and of local authorities. They have admitted that there is a rise in the cost of living, but I must point out to the Hon. Minister that this increase of Rs. 10 is not going to help the poor man any more because in this very Budget the licence duty on imports has been increased from 1 per cent. to 10 per cent. That alone nullifies the benefit of the increase of Rs. 10 given to the minor employees.

The hon. Member for Uduppiddi referred to the advice given to the Government by a number of experts, and he had no doubt as to which road we should take in order to achieve

[මංගල මුහුර්තය මය.]

economic development. I am ashamed of him. If he is so sure as to which road we should take, and has the audacity to admit it in the House in this way, I say that this Government should immediately resign because the road it is actually taking is quite a different one.

It is time for us to assess the work done by this Government and what work it intends to do in the future because with this third Budget the Government has passed almost half-way in its five-year cycle.

I must say that the opening bars of this great symphony, the Budget, are ominous. This is what the Hon. Minister of Finance says :

"In 1966 this country had to face a drastic decline of Rs. 235 million in her export earnings, as compared with 1965 ; and this decline has continued into the first half of 1967. It has been caused largely by a sharp fall in export prices, and to a lesser degree by a fall in the volume of exports of tea and coconut due to adverse weather conditions. These factors, combined with a sharp increase in the prices of our imports, brought about a deterioration in our balance of payments which, in turn, has led to a fall in our external assets. Thus, you will see, Mr. Deputy Speaker, that the inadequate economic growth in 1966 stemmed mainly from the drastic fall in export earnings, due to world market prices and adverse weather conditions."—[OFFICIAL REPORT, 25th July 1967 ; Vol. 73, c. 8.]

Now, Sir, adverse weather conditions has been the theme of this Government. Every time there has been a crop failure it has been due to adverse weather conditions. I fear to think what we would do if we were in a country like Japan where consistently and always they have to face earthquakes and volcanic eruptions. I fear to think what we would do in such conditions. Our entire economy goes out of gear merely because we have a shower, an excess of rain, or a drought! External assets is the *sine qua non* of this Government, of this Budget. If this Minister and this Government dare to come before this House and say that

their export earnings have dropped by Rs. 235 million, then that is a very serious matter. I am sorry that the Hon. Minister of Finance has treated this matter with such levity. Sir, Rs. 235 million is almost two years' aid which we sought to get. We have struggled to get that aid for two years, but in one year our export earnings have dropped by Rs. 235 million. That is not all. Not only has there been a drop in our export earnings but there is a substantial increase in our import bill. If these two factors are taken together you will find that our external assets have dropped by a larger slice than what the Hon. Minister of Finance makes out.

In 1965 we produced 503 million pounds of tea. In 1966 this figure dropped by 13 million pounds to 490 million pounds. In 1965 we had 2,681 million coconuts and in 1966 this dropped to 2,500 million nuts. Our estimate in last year's Budget was 2,700 million nuts.

As for rubber, it is true that there has been an increase in production. The production of rubber in 1965 was 261 million pounds and in 1966 it was 289 million pounds. The yield per acre increased from 560 lbs. to 690 lbs.

But what is the use of all these ? The increase in rubber production is mainly due, as the Hon. Minister has pointed out, to the fact that the plantations under the replanting programme came into production. That will not help us. Merely because there was an increase in rubber production it is not going to improve the economic position of this country.

As I said, the increase in production has not in any way brought us better prices for our rubber. Actually our rubber industry is failing and very soon it is bound to die. We must concentrate on getting better prices for our primary commodities—our tea, our coconuts and our rubber.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

Sir, I am surprised that you say there is a fall in production particularly when you had a better climate to increase your production. You did not have so much labour unrest as during the period of the previous Government. In 1964 there were 304 strikes. In 1965 there were 230 strikes and in 1966 there were 149 strikes. In such a climate you come before this House and say that your production has gone down and your external assets have dropped, and the prices of your export commodities have dropped.

Something must be done. You must do a little more thinking. I am glad to say that today in the papers I read that some thought was being given by the Government to the problem of getting better prices. I think this should have been done long ago. When this Government came into office in 1965 the prices of our primary commodities were tumbling down year after year for three years. They are now talking of forming an Asian Common Market. They should have done this some time ago and we could have strengthened our position to bargain for better prices for our primary commodities.

Talking of production, I must say that today when we are going ahead with the celebrations of the Tea Centenary, one hundred years of tea in Ceylon, the tea industry that was once one of our major foreign exchange earners has almost completely become a national liability. It is in that atmosphere that we are celebrating the Tea Centenary! It is ironic that we should have to face such a situation in the Tea Centenary year, and this Government is doing nothing about the question of tea prices. While the price of our tea is coming down, while the prices of our other export commodities are coming down, the Government is still pumping quite a sum of money into this dying industry. The Government is not trying to get better prices for

tea. That is not the way to look at this problem. That is not the way to budget for the finances of this country.

The Hon. Minister, in trying to assist the small holders, decided to give a fertilizer subsidy. The Government pays half the value of that subsidy to small holders who own less than 100 acres. Small holders are given up to Rs. 80 per acre per year.

Then, again, this Government started on the 25th of September last year a tea export duty rebate scheme. Under this rebate scheme, the Government gives small holders of tea, which does not fetch a price above Rs. 1.50 a pound at the tea auctions, a rebate of 35 cents or less, depending on the price fetched. That is costing the Government Rs. 55 million. That is what we are pumping into the tea industry.

Then, loans are also given to the tea companies, to the massive combines, to repair their machinery, to instal new machinery, to build their factories, and to streamline their industry. They are given loans by the banks, and half the loans are subsidized by this Government. That again is what we are pumping into the tea industry.

But, unfortunately, the Government is not making any effort to try to get better prices for tea. If the Government goes on like this, we will not go very far.

I like to dwell on this matter a little more because, as you know, our best teas, B. O. P. fannings, are fetching Rs. 2.30 at the auctions. That is the average price for our best teas, our high-grown quality teas. As for the other teas, they fetch about 90 cents per pound.

Our planters, superintendents, the producers and, in fact, the whole industry, are straining every nerve and sinew; they are trying to do everything they can to get better prices for their teas. They are trying to get at least one cent more at the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[මංගල මුණසිංහ මය.]

auctions. But I must say that we will not get anything more than Rs. 2.30 or Rs. 2.40 unless something is done by the Government.

The reason is that the entire tea industry—not only our tea industry, but the international tea industry as well—is governed and manipulated by the tea barons in England. That is the position. And unless we smash up that ring, we will not get better prices. These tea barons have their own estates here. The majority of the estates are owned by sterling companies. They control the agency houses, they rig the auction sales at this end. They control the auditing firms as well. Everything is manipulated and controlled by them. That is what is happening.

Our best quality teas for which we get Rs. 2.40 per pound are shipped in bulk to England, to Mincing Lane. There these teas are blended with inferior teas to get the necessary flavour.

Only about 20 per cent of our good quality teas go into every packet, but they label it and sell it as high quality Ceylon tea. Actually, these teas fetch anything from Rs. 15 to Rs. 20 per pound but we get only Rs. 2.40 or Rs. 2.50 for our best quality teas.

Now, I say that these fortresses must be broken into. We must smash up these rings. Unless we do that we will never get better prices for our teas. That, Sir, is the position of our tea industry.

I think it is high time that this Government thought about this matter and tried to export our teas, not in bulk, but in sealed packets, and get better prices for our teas. If we do that, we will not only get better prices for the consumer, but we will also be able to give a better quality tea to the consumer at a cheaper rate and earn foreign exchange too.

The next point I wish to speak on is food production. Food production, as the hon. Member who preceded

me said, is the main hope for the existence of this Government. This Government has spent all its energy, all its enthusiasm, employing all its machinery, on food production. Its entire propaganda machinery has been utilized for food production. All that we hear from morn till night is that we should get together and grow more food.

I would ask you, Sir, to consider the figures given in the Budget Speech itself. For the import of fertilizer during 1965 the Finance Minister released Rs. 88 million. For the year 1966 he released another Rs. 91 million. He has released Rs. 40 million for the import of tractors, agricultural implements and spares. He has appointed 14 additional government agents and 192 minor staff. He has set up special units in kachcheris to handle food production. Rs. 4 million has been allotted to strengthen the provincial administration. Credit facilities have been simplified. In 1965, 15,000 acres of land were brought under irrigation and in 1966, 30,000 acres were brought under irrigation. Last year 3,800 allottees were settled and 7,700 acres were brought under paddy cultivation by allottees; also, 6,040 acres of high land were brought under cultivation by these allottees. Families settled in colonization schemes number 4,922. Twenty-four youth settlements have been opened up and 2,600 youths settled in 9,000 acres of land. As many as 340,000 children were employed in weeding 13,000 acres. A Special Leases Board has been set up to deal with land leased out to grow rice and subsidiary foodstuffs. The Special Leases Board has up to date given on lease 57,000 acres to the private sector and to 188 individuals.

Now if all those 59,000 acres are fully brought under food production, I certainly think we will be completely self-sufficient in subsidiary foodstuffs. But not a single acre has been brought under food production of any kind. This is what is happening: the allottees of this land—200 acres, 500 acres, 1,000 acres—have

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

taken the valuable timber away and sold it. They have used the foreign exchange given to them for purposes other than what they were given for. They have juggled with foreign exchange. They have bought tractors and other heavy machinery. They have bought bulldozers. They are now hiring out this machinery at Rs. 80 per acre.

That is not all. I am told that in the Prime Minister's electorate there is a village called Tulhiriya which is to be the site of a massive textile mill to be constructed with East German aid. It appears that the site is now being cleared by the State Engineering Corporation. I have been informed by one of the engineers working there that they have to use the tractors of one of those persons to whom land has been leased out by the Special Leases Board. He has been given 250 acres of land but he has not touched that land. He has got his import quota and foreign exchange; he has bought his tractors and bulldozers. But now he is hiring them not only to private individuals and farmers but also to the Government itself, and he is hiring them in the Hon. Prime Minister's own electorate; he is hiring them to the Engineering Corporation. That is what is happening to the land you have given under the Special Leases Board.

After expending all your energy and sweat, after all your fertilizer and subsidy schemes, after all that money—Rs. 40 million—you have given for importing implements and tractors, after appointing your A. G. As, after irrigating vast tracts of land, after settling thousands and thousands of allottees, after setting up your Youth Settlement Schemes, after the children have weeded paddy fields, what have you got? I ask you seriously, what have you done in your agricultural and food drive?

Last year you managed to reap a harvest of 46 million bushels of paddy. After all your efforts and tamashas, after all the Kandyan dancers displayed their acrobatics before

you, after all the pandals, and exhibitions of yams and manioc, you produced only 46 million bushels in 1966. In 1965 you produced only 36.3 million bushels of paddy. In contrast the S. L. F. P. Government, without all that effort, produced 50.4 million bushels in 1964. That is why I say you have failed in your agricultural and food drive. I am sorry to say that the mountain has laboured and produced a mouse. That is what you have done.

With regard to the cost of living, I think hon. Members who speak after me will deal with it. The country knows the position regarding the cost of living; therefore I do not have to expand on it. It is a matter of *res ipsa loquitur*. But I wish to mention one matter. By increasing the import licence fee from 1 per cent to 10 per cent, you are going to escalate the cost of living. In two years you have not been able to bring down the cost of living; now you are going to escalate it.

With regard to the question of unemployment, I must say that you are completely in the fog; you will never solve this problem.

The matters on which I spoke in this Debate are the very same matters you took to the country and to solve which you asked the people to vote you into power. But these questions—foreign exchange, agricultural production, production in general, unemployment and high cost of living—are the very matters upon which this Budget has not focussed its attention.

As far as the problem of unemployment is concerned, you have absolutely no solution to offer. In 1964, when the Coalition Government gave up office, the number of registered unemployed was 165,456. Within one year of your coming into office, by the end of 1965, the figure went up to 199,655. Then in 1965-66 the figure increased to 238,462. That is what you have done. Every year you have increased the figure by

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[මංගල මුණසිංහ මය.]

In 1964, the Coalition Government gave employment to about 6,800 people. After all your bugle-blowing you have given employment only to about 7,000 people in 1965 and about 6,000 people in 1966.

I do not wish to take any more time. But if this is the Budget you have presented after being three years in office, then I say here and now that you cannot solve the economic problems of this country. You are completely in the economic doldrums, and very soon you will be sinking. Your Budget is narrow in outlook, it lacks dynamism, it has no goal, and it is not geared to any plan. As the hon. Member for Uduppiddi (Mr. M. Sivasithamparam) said, this Budget is meant to give minor relief. I call it a palliative Budget. It is nothing more than a palliative Budget. Finally, I must say, across the Floor of this House, that I am absolutely convinced that from this Mecca of mediocrities, yes, Sir, nothing that emanates from there will solve the problems of this country. And before long, the people of this country will make them meet their Nemesis.

අ. හා. 6.35

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මය.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹ்)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1967-68 සඳහා ඉදිරිපත් කර තිබෙන අය වැය ලේඛනය සම්බන්ධව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනකුම කථා කර අවසානයයි. මට පෙර කථා කළ බ්‍රිග්ට්ස්-හල ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් සැහෙන විවේචනයක් මෙම අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධව මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළා. අප මේ ගරු සභාවේ අය වැය ලේඛන කීපයකටම කන් දී තිබෙනවා. කැළණියේ අයවැය ලේඛනය, පාදුක්කේ අයවැය ලේඛනය, දොම්පේ අයවැය ලේඛනය, මේ වර වන්නියේ අයවැය ලේඛනය, ආදී වශයෙන් අයවැය ලේඛන රාශියකටම අප සවන් දී තිබෙනවා. ඒ වගේම ඒ අයවැය ලේඛනවල ඇති දොස් පරොස්,

එසේ නැත්නම් යහපත් අයහපත් තත්ත්වය මේ රටේ ජනතාව හොඳ හැටි අවබෝධ කර ගෙන තිබෙනවා.

මගේ කථාව පටන්ගන්නට කලින් මා ඉතාමත් සන්තෝෂයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි, මේ වර අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් වන අවස්ථාවේදී රටේ කිසිම ආන්දෝලනයක් නොතිබුණ බව; රටේ බඩු හිඟයක් තිබුණේ නැති බව. රටේ ජනතාව තුළ කිසිම කලබලයක් තිබුණේ නැහැ; අසුවල් අසුවල්දේ මිල වැඩි වේවි කියා සෝෂාවක් තිබුණේ නැහැ. සෑම දෙනාගේම සන්තෝෂයට හේතු වන පරිදි බොහෝම නිශ්ශබ්දව අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් වුණා.

වෙනත් අවස්ථාවන්හිදී අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් වන්නට පෙර හන්දියක් හන්දියක් ගානේ නොයෙක් දෙනා නොයෙක් විධියට කතාබස් කරනවා. කඩපිළක් කඩපිළක් ගානේ ඒ ගැන කතා බස් කරනවා. වෙනත් නොයෙකුත් ස්ථානවල කථාබස් කරනවා. අරක වැඩි වේවිය, මේක වැඩි වේවිය, අසුවල් අසුවල් පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යවල මිල වැඩි වේවිය කියා නොයෙක් කතාබහ පැතිර යනවා. මේ අවස්ථාවේදී රට මුහුණ පා තිබෙන ආර්ථික දුෂ්කරතා උඩ ජාතික රජය මෙවර අයවැය ලේඛනයෙන් විශාල ලෙස මහජනතාව පිට බර පටවනවා ඇතැයි බොහෝ දෙනකු බලාපොරොත්තු වෙන්න ඇති. එහෙත් ඒ බලාපොරොත්තුව නොහොත් අහිමනාපිය ඉටු වුණේ නැහැ. සෑම දෙනාටම සාධාරණව, විශේෂයෙන් දුප්පත් ජනතාවට සැහෙන සහනයක් ඇති මෙවැනි අයවැය ලේඛනයක් මින් පෙර ඉදිරිපත් නොවුණ බව මා මෙම ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

තමුත්තාත්සේලාත් අපත් දන්නවා මේ රට අද ආර්ථික පරිහානියකට වැටී තිබෙන බව. අපට අයත් විදේශ විනිමය යම් තරමක් තිබුණා නම් ඒ සියල්ලම අවසන් වී විශාල ලෙස විදේශ ආධාර ගෙන තිබුණ අවස්ථාවකයි අප බලයට පැමිණුණේ කියන එක ඉතාමත් පැහැදිලි කාරණයක්. මේ රජය බලයට පත් වී වැඩ ආරම්භ කරන්නට පටන්ගත් එවැනි අවස්ථාවකදී දුෂ්කරතාවන් මගත් රාශියකට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණ බව මා විසින්

අමුතුවෙන් විස්තර කළ යුතු නැහැ. ඒ සෑම දේකටම මුහුණ දිගෙන රට ආහාර යෙන් ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ පරමාර්ථය උඩ මේ රජය ගමන් කරන බවත් මා විසින් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා.

මට පෙර කපා කළ බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කරන්න යෙදුණා, කැලෑ අක්කර 57,000 ක් පුද්ගලයන් වශයෙන් හෝ කොම්පැනි වශයෙන් හෝ 188 දෙනකුට බෙදා දී තිබෙනවාය, ඒ අය එයින් ප්‍රයෝජනයක් නොගෙන එහි තිබූ දැව දඩු කපා විකුණාගෙන සම්පූර්ණයෙන් විනාශ කර දමා තිබෙනවාය කියා. ඒ වාගේම ඒ අය ඒ වෙනුවෙන් ලබාගත් විදේශ ආධාර වලින් නිසි ප්‍රයෝජන නොගෙන ඒවා වෙනත් දේවලට යෙදවූ බවත් එතුමාගේ කථාවෙන් ප්‍රකාශ වුණා. එහෙත් නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අප දන්නවා, අප දැක තිබෙනවා, මේ ඉඩම් අරගෙන තිබෙන බොහෝ දෙනා ඒ ඉඩම් එළිපෙහෙළි කර බෝග වර්ග වවා තිබෙන බව.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(ති.රු. ඊ. පී. ටෙනෙක්කෝන්)

(Mr. T. B. Tennekoon)

අපේ පළාත්වල නම් නැහැ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා තමන්ගේ ආසනයේ ඉදගෙන නොවෙයි බාධා කරන්නේ.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(ති.රු. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹ)

(Mr. S. de S. Jayasinghe)

තමුත්තාත්තේගේ පළාතේ මොනවද තැන්තේ? තැනි දේ මොනවාද කිව්වොත් මම කියන්නම්.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

අල.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(ති.රු. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹ)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

අල වැවෙන්තේ නැහැ ඒ පැත්තේ. අල වැවෙන්තේ උඩහ ප්‍රදේශවලයි. අල බදින්න එවයි එහාට.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(ති.රු. ඊ. පී. ටෙනෙක්කෝන්)

(Mr. T. B. Tennekoon)

දැන් අල බැහැලා.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(ති.රු. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹ)

(Mr. S. de S. Jayasinghe)

එහෙනම් හාරා ගන්නා එකයි ඇත්තේ.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

වැල මැරෙනවා; අල බහිනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඒක තමයි දැන් වෙලා තිබෙන්නේ.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(ති.රු. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹ)

(Mr. S. de S. Jayasinghe)

ඒ තරම් විශාල ඉඩම් ප්‍රමාණයක් මේ රටේ ජනතාව අතර බෙදා දී ඇත්තේ ඇයි? රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේ කෘෂිකර්ම ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටි කාලයාත්‍රා කළ ඩී. එස්. සේනානායක මැතිතුමා විසින් ගොඩනගා අක්කර 5 ක් හා මඩින් අක්කර 5 ක් ජනතාව අතර බෙදා දී ඔවුන්ට අවශ්‍ය කරන ගේ දොර හරකා බාන ආදියත් සපයා රට සමූහ කිරීමේ ව්‍යාපාරය පටන් ගත්තා. මීට කලින් තිබුණු එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවත් ඒ ප්‍රතිපත්තිය පිළිගෙන තිබුණා. එහෙත් මේතරම් භයානක ආර්ථික තත්ත්වයකට මුහුණ පෑමට සිදු වී තිබෙන අවස්ථාවක දුප්පත් ජනතාව අතර පමණක් ඉඩම් බෙදා දී රට සමූහ වන තුරු බලා සිටීමට බැරි නිසා දුප්පත් ජනතාවටත් ඉඩම් බෙදා දෙන අතරම ධනපති අය සතු ධනය යොදා ඉක්මනින් ඒ ප්‍රයෝජන ලබා ගැනීමට මේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

[එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.]

රජය අදහස් කළා. ඒ ප්‍රතිපත්තිය උඩ මේ ධනපති කොමිෂනර්වලට ඉඩම් බෙදා දී තිබෙන්නේ අවුරුදු 25 ක කාලසීමාවක් සඳහා පමණයි. තම තමන් සතු මුදල් යොදා මහන්සි වී ඔවුන් විසින් ඒ කටයුත්ත කර අවසාන වුණොට පසුව ඒ සෑම ඉඩමක්ම දුප්පත් ජනතාව අතර බෙදා දීම මේ රජයේ ප්‍රතිපත්තිය බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනය පිණිස රජයේ අනුග්‍රහය යටතේ ලබා ගත් ට්‍රැක්ටර් ආදිය වෙනත් ප්‍රදේශවල කුලියට යොදා තිබෙන වාය කියා බුලත්සිංහල ගරා මන්ත්‍රීතුමා (මංගල මුණසිංහ මයා.) ප්‍රකාශ කළා. සමහර විට එය ඇත්තක් වන්නට පුළුවන්. යම්කිසි පුද්ගලයෙක් ට්‍රැක්ටරයක් හෝ වෙනයම් යන්ත්‍රයක් ගත් විට තමන් ගේ වැඩ නොකරන දිනවලදී තවත් කෙනකුගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා එය යෙදවීමේ ඇති වරද මොකක්ද? අපේ රටේ ට්‍රැක්ටර් අරගෙන සිටින හැම කෙනෙකුටම අවුරුද්දේ 365 දවසේම කරන්නට තමන්ගේම වැඩ නැහැ. ඒ නිසා තමන්ගේ වැඩ නොකරන අවස්ථා වලදී එසේ නැත්නම් තමන්ගේ වැඩ අවසාන වුණොට පසුව එම යන්ත්‍රය මේ රටේ ප්‍රයෝජනය සඳහා කුලියට හෝ නිකම් යොදනවා නම් එය නුසුදුසු දෙයක් නොවේ යයි මා හිතනවා. ඒ ගැන දොස් පවරනවා නම් වැරදියි. එසේ නොකරනවා නම් අනිකුත් අයටත් ට්‍රැක්ටර් ආදී යන්ත්‍ර ගෙන්වා දීමට විදේශ විනිමය වැය කරන්නට සිදු වෙනවා. මේ රටේ යම් තැනැත්තකු සතු සෑම දෙයක්ම පාවිච්චි කළ හැක්කේ තමන්ගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා පමණක් යයි තීතියක් පැනවුවොත් සෑම කෙනකුටම එක බැගින් මිල දී ගන්නට සිදු වේවි. එසේ කරන්නට ගියොත් විදේශ විනිමය විශාල වශයෙන් වැය වෙනවා. අනික් අතට ට්‍රැක්ටරයක් මිල දී ගන්නට තරතම් ශක්තියක් නැති අයට කුලියටවත් කරවා ගන්නට ක්‍රමයක් නැති වේවි. ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධව දිගින් දිගටම

දිගට විවේචනය කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ. ඒ නිසා මේ ට්‍රැක්ටර් යන්ත්‍ර ගත් අය ඒවා කුලියට හෝ නිකම් වෙනත් අයගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා යෙදවීමේ වරදක් නැති බව මතක් කරනවා.

එමෙන්ම අපේ රටේ තේ හා පොල් යන ද්‍රව්‍ය දෙකේ නිෂ්පාදනයේ විශාල අඩුවක් ගැන ගරා මන්ත්‍රීතුමා විසින් සඳහන් කරන්න යෙදුනා. අප එය පිළිගන්නවා. මෙයට හේතු කීපයක් තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම අප දන්නවා, පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළදී, නොයෙකුත් කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීම සඳහා, නොයෙකුත් ව්‍යාපාර සඳහා අක්කර දහස් ගණනක පොල් වගාකළ ඉඩකඩම් එළි පෙහෙළි කරන්න සිද්ධ වුණු බව. යම් යම් ප්‍රදේශවල සංචාරය කරන විට අපට පෙනී යනවා, බොහොම ලක්ෂ්‍යව වගා කර තිබුණු පොල් ඉඩම් යායවල් කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීම සඳහා එළිපෙහෙළි කර ඇති අන්දම. ඒ වෙනුවට අලුතෙන් වගා කළත් නියම අන්දමට අස්වැන්න ලබා ගැනීමට අඩු වශයෙන් අවුරුදු දහයක්වත් ගත වෙනවා. අවුරුදු හතර පහකින් පොල් ගසක් පිදුනත් නියම අන්දමට පොල් ගසකින් පලදාව ලබාගැනීමට අවුරුදු දහයක්වත් ගත වෙන්න ඕනැ. එමනිසා, පොල් ගස් ගළවන ප්‍රමාණය අනුව පොල් ප්‍රමාණයත් අඩුවන බව අප දන්නවා. ඒ සමගම පසුගිය කාලයේදී පැවති දරුණු නියඟය නිසා වියලි ප්‍රදේශවල පොල් වගාව සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ විනාශ වී ගොස් තිබෙනවා. නියඟයෙන්, පොල් මල් වියැලී, ගොබලු වියැලී, පොල් ඇටි වියැලී ගස්වල පලදාව නැත්තටම නැති වී ගියා පමණක් නොවෙයි, ඊට පසුව ඇති වුණු වර්ෂාවෙන් ඉතිරිව තිබුණු යම්තම් වියැලුණු ඇටි පවා ගැළ වී වැටෙන්න පටන් ගත්තා. ඔය ආදී කාරණා නිසා පොල් නිෂ්පාදනය පහත වැටී ඇති බව පෙනේනා දෙන්න කැමතියි.

තේ මිල පහත වැටීමත් අපේ සංචේතයට කාරණයක් බව අප දන්නවා. මේ රජය හැකි තරම් උත්සාහ දරනවා, අපේ තේ වෙනත් රටවල ප්‍රචාරය කර හැරීමට හා අළුත් වෙළඳ පොලවල් ඇති කර ගැනීමට. ලෝකයේ අතර්ඝ තේ රටවලින් ලංකාව විශේෂ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පතක, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ස්ථානයක් දරන බව අප කවුරුත් දන්නවා. නමුත් අවාසනාවකට මෙන් තේ ජාවාරමට මැදින් ඉදගෙන අයුතු ප්‍රයෝජන ලබාගන්නා පිරිසක් සිටින බව පෙනී ගොස් තිබෙනවා. තේ නිපදවන අපේ රටට එයින් ලැබෙන ආදායම අඩු වුණත්, අපේ තේ මිලදී ගන්නා ඇතැම් රටවල් එම තේ වෙනත් රටවල තේ වගී සමග මිශ්‍ර කර විකුණා විශාල මුදලක් උපයා ගන්නා බව හෙළිවී ඇති කාරණයක්. මහනුවර ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ඊ. එල්. සේනානායක මයා.) මේ ගරු සභාවේදී වරක් ප්‍රකාශ කළා, කැනඩාවේ තේ රාත්තල් කාලක් රුපියල් දහ හතරක් පමණ වන බව. ඔය ආදී කාරණාවලින් අපට පෙනී යන්නේ අපේ තේ වෙළඳාමට මැදින් සිටින පුද්ගලයන් අපේ තේ වලින් විශාල මුදලක් ලබා ගන්නා බවයි. කෙසේ වුණත් රජය දැන් ඒ ගැන ක්‍රියා කරගෙන යන බව කියන්න කැමතියි. නුදුරු අනාගතයේදී අපේ තේවලට සැහෙන මිලක්, අපේ තේ නිපදවන්නාට සැහෙන මිලක්, ලැබෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තේ මිල පහත වැටීම අද ඊයෙ සිදු වුණු දෙයක් නොවෙයි. මෙයට පෙර අවුරුදුවලදීත් විටින් විට තේ මිල පහත වැටුණා. පසුගිය රජය පැවති කාලය තුළදීත් තේ නිෂ්පාදනය සම්බන්ධයෙන් නොයෙකුත් දුෂ්කරතාවයන්ට මුහුණ දෙන්න සිදු වුණු බව මතක් කර දෙන්න කැමතියි. එසේ වුණත් ඒ අවස්ථාවලදී ඒ රජය ඊට කිසිම ප්‍රතිකර්මයක් කළේ නැහැ. යම් විධියකින් ඊට නිසි ප්‍රතිකර්මයක් යොදා තිබුණා නම් අද මේ රජයට මෙතරම් දුෂ්කරතාවයන්ට මුහුණ පාන්න සිද්ධ වෙන්නේ නැති බව පෙනේනා දෙන්න කැමතියි.

වලපතේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා වී වගාව සම්බන්ධයෙන් සැහෙන දෙයක් කළේ නැතැයි ප්‍රකාශ කරන්න යෙදුණා. එපමණක් නොවෙයි, ඒ මන්ත්‍රිතුමන් ලාගේ ආණ්ඩු කාලයේදී වී ගොවිතැනට විශාල සේවයක් කළාය, වී බුසලට රුපියල් 12 ක සහතික මිලක් දුන්නාය කියාත් ප්‍රකාශ කළා. මා ඒ ගරු මන්ත්‍රිතුමාට මතක් කර දෙන්න කැමතියි, විවලට සහතික මිලක් නියම කරන කාලයේදී ඒ ගරු මන්ත්‍රිතුමා

මේ සභාවේ මන්ත්‍රිවරයෙකු වශයෙන් නොසිටි බව. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායක තුමනි, 1952 දී වී බුසලකට සහතික මිල වශයෙන් ලැබුණේ රුපියල් 10 යි. මගේ විශ්වාසයේ හැටියට, එය 1953 දී, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව විසින්—විශේෂයෙන් අපේ වර්තමාන අගමැතිතුමා විසින්—රුපියල් දහයේ සිට දෙළහ දක්වා වැඩි කළා. එදා සිට අද වනතුරුත් වී බුසලකට සහතික මිල වශයෙන් ගෙවනු ලැබුවේ රුපියල් 12 ක් පමණයි. එහෙමනම්, අවුරුදු නවයක පමණ කාලයක් තිස්සේ වී ගොවිතැනට, ගොවියාට සේවයක් කළාය කියන ආණ්ඩුව කර තිබෙන්නේ මොකක්ද? ගොවියාට පසුගිය රජයෙන් යම්කිසි සේවයක් කළාය කියනවා නම් අඩු වශයෙන් රුපියල් 12 ට තිබුණු සහතික මිල රුපියලකින් වත් වැඩි කරන්න බැරි වුණේ මන්ද? අඩු වශයෙන් ඒ දෙයවත් කරන්න තිබුණා. එම නිසා, තමුන්නාන්සේලා වී ගොවිතැන දියුණු කරන්න මොකක්ද කළේ කියා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. මම ඒ පැත්තටම ආපසු ඒ ප්‍රශ්නය එල්ල කර අහන්න කැමතියි, රුපියල් 12 සහතික මිලට වී දුන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජයේ අපියි, තමුන්නාන්සේලා මොකද කළේ කියා. මේව ඡන්දය ලබා ගැනීමට ප්‍රසිද්ධ වේදිකා වලදී ඡන්ද ගුණ්ඩු වශයෙන් පාවිච්චි කරන්න පුළුවනි. එහෙත් සත්‍යය, සත්‍යය වශයෙන් ප්‍රකාශ කිරීම කාගේත් මනුෂ්‍ය ධර්මයක්. වී ගොවිතැන සාර්ථක කිරීමට අද ජාතික රජයේ අග්‍රාමාත්‍යතුමා ඇතුළු ඒ සඳහා පත් කර සිටින අනුකාරක සභාව සැම පියවරක්ම ගෙන තිබෙනවා. වී ගොවිතැන දියුණු කිරීමට පමණක් නොව මේ රටේ බත් කන අප බතෙන් සුවයංපෝෂිත කිරීමට බොහෝ වෙහෙස මහන්සිවී ක්‍රියා කරගෙන යනවා. එහි ප්‍රතිඵල අද අපේ ඇස් ඉදිරිපිටම පෙනී ගෙන යනවා.

කොළඹට නුදුරුව තිබෙන ඉතාම ප්‍රසිද්ධ වෙල්යායවල් අද හොඳ රත්වත් පැහැති ගොයම් කරලින් කඩා වැටී පැසිගෙන එනවා. මිට කලින් අපේ ජීවිත කාලයේදී වත් ඒවා වපුරා තිබුණේ නැහැ. අත්තිඩි වෙල්යාය සිංහල රාජ්‍යය බිඳ වැටුණාට පසු වපුරා තිබුණේ නැහැ. කෝට්ටේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.]

සුගයේදී කෝට්ටේ රාජධානියට සම්පූර්ණ යෙන් වී සැපයුවේ අත්තිහි වෙල්යායෙන් යයි ලංකා ඉතිහාසයේ සඳහන් වෙනව. එහෙත් ඒ වෙල්යාය ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමට 1953 දී මේ ගරු සභාවේදී මා ඉදිරිපත් කළ යෝජනාවේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මෙවර අත්තිහි වෙල්යායේ එක ලියාද් දක්වත් නැර සෑම ලියාද්දක්ම වපුරා තිබෙනව. එපමණක් නොව එහි අස්වැන්න එකට 80 ක් තරම ලැබෙයි යයි පෙනී යනව. එයින්ම තමුත්තාත්සේව වටහා ගත්ව ප්‍රථම වෙයි, මේ අවුරුද්දේ ලැබෙන අස්වැන්න ප්‍රමාණය පසුගිය අවුරුද්දේ අස්වැන්න ප්‍රමාණය මෙන් 1½ ක් වත් වෙයි කියා. එවිට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ට පෙනෙයි, මේ රජය වී ගොවිතැනට සේවයක් කර තිබෙනවාද, වී ගොවිතැනට මේ රජයෙන් යම් සහනයක් ලැබුණාද, මේ රජය වී ගොවිතැන දියුණු කළාද කියා.

වී ගොවිතැනට රජය මගින් සලසන සහන මොනවාද? වැඩිපුර අස්වැන්න ලැබෙන වී වර්ග ජනතාව අතර බෙදා දීමටත්, සහන මිලට පෝර සපයා දීමටත්, වුවමනා අවස්ථාවලදී ජලය හිස් කිරීමට හා අවශ්‍ය අවස්ථාවලදී ජලය සපයා ගැනීමට යන්ත්‍රෝපකරණ සපයා දීමටත් ක්‍රියා රම්භ කර තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී ඉතා සන්තෝෂයෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි.

මේ අය වැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් වැඩි විවාදයක් ඇති වන එකක් නැහැ කියා මා හිතුව. මන්ද? මේ අයවැය ලේඛනයට විරුද්ධව ඡන්දය දෙන්න විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට මොන විධියකටවත් ප්‍රථමත්කමක් නැහැ. ඊට හේතු එකක් දෙකක් මම කියන්නම්. මේ අයවැය ලේඛනයෙන් සහන රාශියක් සලසා තිබෙනව. සියයට 1 ක්ව තිබුණු ආනයන බල පත්‍ර ගාස්තුව සියයට 10 දක්වා වැඩි කළා යයි බ්‍රිලන්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මංගල මුණසිංහ මයා.) ප්‍රකාශ කළා. එහෙත් අපි සියයට 10 දක්වා වැඩි කළේ මොනවටද, බද්දෙන් නිදහස් කර තිබෙන්නේ මොන වාද යන්න එතුමා විස්තර කළේ නැහැ. ලදරුවන් සඳහා ගෙන්වන කිරි පිට්ටලට සත්‍යයක්වත් බදු වැඩි කළේ නැහැ කිත් සමණයි. දවසකට ශත 08 යි.

රෝගීන්ට හා දුබලයන්ට ලැබෙන ආහාර වලට සත්‍යයක්වත් බදු වැඩි කළේ නැහැ. ගොවි ජනතාවට වුවමනා කරන පෝර වෑක්ටර් ආදී වෙනත් ද්‍රව්‍යවලට සත්‍යයක් වත් බදු වැඩි කළේ නැහැ. අපට වුවමනා කරන පිටරටින් ගෙන්වන රෙදිපිළිවලට බදු වැඩි කළේ නැහැ. ආහාර කොමසාරිස් වරයා ගෙන්වනු ලබන ආහාර ද්‍රව්‍යවලට අපි බදු වැඩි කළේ නැහැ. ඉතින් කොසින්ද මෙතැන දුප්පතට පහර වැදිල තියෙන්නේ? දුප්පත් ජනතාවගේ එදි නෙදා ජීවිතයට වුවමනා කරන, දුප්පත් ජනතාවගේ ආහාරයට එදිනෙදා වුවමනා කරන, වෙනත් නොයෙක් කටයුතු සඳහා සාමාන්‍ය ජනතාවට එදිනෙදා වුවමනා කරන සෑම දේකින්ම ඔවුන්ට මේ අය වැය ලේඛනය මගින් සහනය සලසා දී තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය අනුව විරුද්ධ පාර්ශ්වයක් මෙහි සිටින නිසා අය වැය ලේඛනය පිළිබඳ විවාදය සඳහා දවස් ගණනක් වෙන් කරගෙන අප දෙපක්ෂය එකිනෙකේ ගුණදෝෂ විවේචනයක යෙදීමක් පමණයි මට නම් මෙහි පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ. ඒ හැර, විරුද්ධ පක්ෂය මෙම අයවැය ලේඛනයට විරුද්ධ වන්නේ මොන හිතකින්ද? මසකට රුපියල් සියයක් පඩි ලබන කෙනකුට රුපියල් විස්සක් වැඩිපුර දීම වරදක්ද? ඊට විරුද්ධව ඡන්දය දෙන්නට විරුද්ධ පක්ෂය ලැස්තීද? තමුත්තාත්සේලා දැන් බංකොලොත් වී සිටින නිසා ආණ්ඩුව අත හැර දමා යන්නයයි කියන තරමට ආර්ථික දුෂ්කරතා මහත් රාශියක් මධ්‍යයේ අප කෙසේ හෝ රුපියල් 100 න් පහළ පඩි ලබන අයට මසකට රුපියල් 20 කුත් රුපියල් 300 න් පහළ පඩි ලබන අයට රුපියල් 10 කුත් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් වැඩි කර තිබෙනවා. එහෙත්, අද ඔය පැත්තේ සිටින අය මේ පැත්තේ සිටියදී රටේ මේ තරම් ආර්ථික පරිහාණියක් තිබුණේ නැහැ. අපගේ රජය විසින් ඉතිරි කරන ලද විදේශ විනිමයන් එදා ඒ උදව් යට තිබුණ. විදේශ ආධාරත් ලැබුණා. එවැනි තත්ත්වයක් තිබියදීත් එදා ඔය රත්රන් මොල රික එකතු වී ගණන් හිලවී බලා වැඩ කරන ජනතාවගේ පඩිය වැඩි කෙළේ කීයකින්ද? මාසයකට සිලිම් 5

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

දාහතයි පණහ.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்க)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

ඔව්, 17.50 වැඩි කළා අපට පහර ගහන්න. මම ඒ ගැන කියන්නම්. එදා හාණා ප්‍රශ්නය උඩ එක්සත් ජාතික පක්ෂය මේ රටේ ප්‍රබල ව්‍යාපාරයක් ගෙන ගියා. කොළඹ සිට මහනුවරට පයින්ම ගොස් රටට සිදු වන්නට යන විපතද දළදා වහන්සේ ඉදිරිපිට ප්‍රකාශ කර සිටීම එදා ඒ ව්‍යාපාරයේ එක්තරා අරමුණක් වුණා. අපගේ ඒ ගමනට අවහිර කිරීමටත් නිලධාරීන් ලවා අපට පහර දීමටත් දුන් අල්ලස තමයි ඒ රු. 17.50. එසේ නැතිව, තමුත්තාන්සේලා එය දුන්නේ ජනතාවට ආදරයෙන්වත් නිලධාරීන්ට ආදරයෙන්වත් කම්කරුවාට ආදරයෙන්වත් රැකී රක්ෂා කරන උදවියට ආදරයෙන්වත් නොවෙයි. එවැනි ආදරයක් ඇතිව ඒ රු. 17.50 දෙන්නට තමුත්තාන්සේලා අදහස් කළා නම් එය දිය යුතුව තිබුණේ ඊට බොහොම කලිනුයි. එහෙත් තමුත්තාන්සේලා අද පෙරහැර යමින් “අප 17.50 දුන්නාය” කියනවා.

අපගේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා, බමරා මල නොතලා රොන් ගන්නාක් මෙන් කිසි වකුට නොරිදවා මෙවැනි අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී විරුද්ධ පක්ෂයෙන් මිට වැඩි සහයෝගයක් මේ සඳහා අප බලා පොරොත්තු වෙනවා. අයවැය ලේඛනයක් හෝ රජයක් හෝ පුද්ගලයකු හෝ වෙන මොනයම් දෙයක් හෝ සෑම දේකින්ම සර්වසම්පූර්ණ වන්නේ නැහැ. සෑම දේකම, සෑම කෙනකුගේම දුර්වලකම්, අඩුපාඩුකම්, අතමිට හිඟකම් තිබෙනවා. සෑම දෙනාටම නොයෙක් විධියේ දුෂ්කරතා තිබෙනවා. බරපතල ආර්ථික පරිහාණියකට රට වැටී තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී නොයෙක් දුෂ්කරතා මධ්‍යයේ මෙවැනි අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මුදල් ඇමතිතුමාට අපගේ ප්‍රශංසාව හිමි විය යුතුයි. තම අයවැය කටයුතු පිළිබඳව ඉතාමත් කටයුතු කරනවා.

—දෙවන වර කියවීම

පිටුවෙහිම ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙසේ කියා තිබෙනවා :

“1965 වර්ෂය හා සැසඳීමේදී, 1966 හි දී මේ රටේ අපනයන ඉපයුම්වල රුපියල් 23 කෝටි 50 ලක්ෂයක පිරිහීමකට මුහුණ පාන්නට රටට සිදු වුණා.”

එතුමා එය ප්‍රසිද්ධියේම ප්‍රකාශ කරනවා. මේ තරම් දුෂ්කරතාවන් මධ්‍යයේ මට මේක කරන්නට සිද්ධ වුණාය කියා එතුමා කියනවා. එතුමා තවදුරටත් මෙසේ කියා තිබෙනවා :

“.....මේ පිරිහීම 1967 වර්ෂයෙහි පළමු කොටස දක්වාත් නොකඩවා පැවතුණා. එසේ වීමට, අපනයන මිල ගණන්වල පහළ වැටීම විශාල ලෙසම හේතුවුණු අතර, අහිතකර කාලගුණය නිසා තේ සහ පොල්වල අපනයන පරිමාව අඩුවීමත් ඊට සුළු තරමක් හේතු වුණා.”

1965 වර්ෂය හා සැසඳීමේදී, 1966 හිදී මේ රටේ අපනයන ඉපයුම්වල රුපියල් 23 කෝටි 50 ලක්ෂයක පිරිහීමකට මුහුණ පාන්නට සිදුවුණාය කියා එතුමා ප්‍රසිද්ධියේම කියනවා. රට මෙවැනි අසීරු, අමාරු තත්ත්වයකට, මේ තරම් ආර්ථික පරිහානියකට පත්ව තිබෙන අවස්ථාවේදීත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දුප්පත් ජනතාව අමතක නොකර තිබෙන බව එයින් වටහා ගන්නට පුළුවනි. මාසයකට රුපියල් 100 කට වැඩි නොවන මූලික පඩියක් ලබන අයට මාසයකට රුපියල් 20 ක දීමනාවකුත් මූලික පඩිය රුපියල් 100 කට වඩා වැඩි එහෙත් මසකට රුපියල් 300 කට වඩා අඩු පඩියක් ලබන අයට මසකට රුපියල් 10 ක දීමනාවකුත් ලබා දෙන්නට මේ අයවැය ලේඛනයෙන් කටයුතු සලසා තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි. මේ රටේ විශ්‍රාම වැටුප් ලබන්නන්ටත් සහනයක් සලසා දී තිබෙනවා. මාසයකට රුපියල් 100 කට වැඩි නොවන විශ්‍රාම වැටුප් ලබන අයට, මාසයකට රුපියල් 10 ක දීමනාවකුත් මාසයකට රුපියල් 100 කට වැඩි, එහෙත්, රුපියල් 300 කට අඩු විශ්‍රාම වැටුප් ලබන අයට රුපියල් 5 ක දීමනාවකුත් ලබා දී තිබෙනවා. විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන් මේ රට අවුරුදු නවයක් තිස්සේ පාලනය කළා. අවුරුදු නවයක් තිස්සේ ඒ අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කළා. තමුත් ඒ එකම අයවැය ලේඛනයකින්වත් මේ විධියේ සහනයක් දී තිබෙනවාද කියා මා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එපමණක් නොවෙයි. රටේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය උග්‍ර තත්ත්වයකට වැටී තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී වෙනත් අවුරුදුවලට වඩා පසුගිය අවුරුද්දේදී අප වැඩි පිරිසකට රක්ෂා සපයා දුන් බව මා ආඩම්බරයෙන් මතක් කරන්නට සතුටුයි. විශාල වශයෙන් රක්ෂා සැපයීමට නොහැකිවීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. නමුත් මීට ප්‍රථමයෙන් තිබුණු රජය අවුරුද්දකට රක්ෂා දුන් සංඛ්‍යාවකට වඩා වැඩි සංඛ්‍යාවකට අපේ රජය මගින් අවුරුද්දකට රක්ෂා දී තිබෙනවා. එහෙත් මේ වර්ෂයේදී පසුගිය වර්ෂයේ අප රක්ෂා සැපයූ සංඛ්‍යාව මෙන් දෙගුණයකට අධික සංඛ්‍යාවකට රක්ෂා සැපයීමට දැනටමත් කටයුතු යොදා තිබෙන බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

ගොවි ජනපද ව්‍යාපාර මගින් අපේ රටේ තරුණයින් දහස් ගණනකට රක්ෂා දෙන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවා. ඒවාගේම ඉදිරියටත් ගොවි ජනපද මාර්ගයෙන් මේ රටේ තරුණයින්ට රක්ෂා සපයනවා ඇති.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු අගමැතිතුමා ඒ ගොවි ජනපද බලන්නට යෑම ගැන මේ රජයට විරුද්ධ බොහෝ දෙනෙකු තුළ ලොකු කැක්කුමක් තිබෙන බව මා දන්නවා. ගරු අගමැතිතුමා ගොවි ජනපදවල සංචාරය කිරීම ගැන, ඒවා පරීක්ෂා කිරීම ගැන, ඒවායේ අඩුපාඩුකම් සොයා බැලීම ගැන බොහෝ දෙනෙකු තුළ කැක්කුමක් තිබෙනවා. කැමරාවකුත් අර ගෙන අගමැතිතුමා මොකටද ඕවයෙ යන්නෙ කියමින් බොහෝ දෙනා අගමැති තුමාගේ ඒ සංචාර සම්ච්චලයට ලක් කරන්නට මහත්සි ගන්නවා. ගරු අග මැතිතුමා එවැනි සංචාරවල යෙදීම වැරදිද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. අගමැතිතුමා රටේ සෑම කටයුත්තක් ගැනම සොයා බැලිය යුතුයි. අගමැතිතුමාගේ ඒ සංචාර වලින් ජනතාව ප්‍රබෝධමත් වෙනවා. ඒ සමගම, රටේ සංවර්ධන කටයුතු කොයි තරම් දුරට කෙරෙනවාද, මොන මොන අංශ පුළුල් කළයුතුද ආදී කරුණු ගැන අගමැතිතුමාට අවබෝධයක් ලැබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ධීවර කර්මාන්තය ගැන තමුන් නාන්සේලා දන්නවා. ධීවර කර්මාන්තයේ දියුණුව සඳහා ඒ අමාත්‍යාංශය භාර ගරු ඇමති තුමා සෑම පියවරක්ම ගෙන තිබෙනවා. මේ නොබෝදා අපේ ධීවර යාත්‍රාවකින් ඇල්ලු සම්පූර්ණ මාළු නොගයම පිටරටකට විකුණා මේ රටට විදේශීය විනිමය මුදලක් උපයා ගත් බව දැන් මේ ගරු සභාවේදී කියන්නට යෙදුණා. ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කිරීමටත්, එමගින් මේ රටට විදේශීය විනිමය ආදායමක් ලබා ගැනීමටත් ජනතාවට ලාභයට මාළු සැපයීමටත් ධීවර කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා ඉතාමත් කාර්යක්ෂම අන්දමින් ක්‍රියා කරගෙන යන බව එයින් පෙනෙනවා.

මේ රටේ නිවාස ප්‍රශ්නය අද ඉතාමත්ම උග්‍ර තත්ත්වයකට පත්වී තිබෙන බව අප දන්නවා. වර්ෂයක් වර්ෂයක් පාසා මේ රටේ වැඩි වන ජනගහණයට සරිලන පරිද්දෙන් නිවාස ප්‍රශ්නය විසඳීමට මේ රජය ක්‍රියා කරගෙන යනවා. කොළඹ හා අවට ප්‍රදේශවල තට්ටු නිවාස පන්දහසක් පමණ තැනීමට අප ක්‍රියා කරගෙන යනවා. ඒවාගේම පළාත් පාලන ආයතනවලට වැඩිපුර ආධාර මුදල් දී පළාත් පාලන ආයතන මාර්ගයෙනුත් නිවාස තැනවීමට අප වැඩ කටයුතු කරගෙන යන බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට සතුටුයි. 1964 මාර්තු 25 වැනි දින සිට 1965 මාර්තු 31 වැනි දින දක්වා ජාතික නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවෙන් 3,006 දෙනකුට නිවාස ණය දී තිබෙනවා. එහෙත් ඊළඟ වර්ෂයේ—වර්තමාන රජයෙන්—5,995 දෙනකුට නිවාස සාදා ගැනීම සඳහා ණය දී තිබෙනවා. රුපියල් 2,000 සිට 25,000 දක්වා ණය මුදල් මගින් වර්ෂයක් පාසා රුපියල් කෝටි 10 කට වඩා මහ ජනතාව අතර බෙදා හැර තිබෙනවා. ඒ සමගම මා කියන්නට කැමතියි, නිවාස සාදා ගැනීම සඳහා ණය ඉල්ලුම් කරන්නට මේ වර්ෂයේදීත් එවැනිම මුදල් ප්‍රමාණයක් ලබා දීමට කටයුතු ආරම්භ කර තිබෙන බව.

ඒ වැගේම ප්‍රයෝජනයට නොගන්නා ඉඩම්, කණ්ඩායම් වශයෙන් රජයෙන් ඉල්ලා සිටි විට ඉඩම් නැති අයට ලබා දීමට

රජය ක්‍රියා කරනවා පමණක් නොව ඒ සඳහා පහසු ක්‍රමයට මුදල් ගෙවීමට කටයුතු සලස්වා තිබෙන අතර ඉදිරියටත් එවැනි පහසුකම් සලස්වන බවත් මා මතක් කරන්නට කැමතියි. ඔය ආදී වශයෙන් කටයුතු කිරීමෙන් වුණත් නිවාස ප්‍රශ්නය විසදීම රජයට පමණක් කරන්නට පුළුවන් දෙයක් නොවන බව අප කවුරුනුත් දන්නා කාරණයක්. ඒ වුණත් ඉදිරියටත් හැකි තාක් දුරට මේ රටේ ජනතාවගේ නිවාස ප්‍රශ්නය විසදීමට මේ රජය කටයුතු කරගෙන යන බව මෙම අයවැය කථාවෙන් තමුන්නාන් සේලාට ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා.

විදුලිබල කර්මාන්තය අපේ රටේ ශීඝ්‍රයෙන් දියුණු වෙගෙන එන කමිහිත්තයක්. සුළු නගරවලට පවා, ගම් නියම්ගම් වලට පවා විදුලිබලය වුවමනා කරනවා. එසේ අළුතින් විදුලි බලය වුවමනා කරන ගම්වලින් අඩු තරමින් ගම් 100 කටවත් මේ මුදල් වර්ෂය තුළ විදුලි බලය සැපයීමට රජය සූදානම් බව මා ඉතා සන්තෝෂයෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි.

ඒ සමඟම මේ රටේ අනෙකුත් කමිහිත්ත දියුණුව සඳහාත් රජය නියම විධියට කටයුතු කරගෙන යනවා. ඒ කර්මාන්ත වලින් නිෂ්පාදනය කරන භාණ්ඩ ජනතාවට ඉතා පහසුවෙන් ප්‍රයෝජනයට ගන්නට පුළුවන් වන අන්දමට, එම නිෂ්පාදන උසස් තත්ත්වයේ නිමැවුම් වීමට ඒ කර්මාන්තකරුවන් වගබලා ගත යුතු බවත් මෙහිදී මතක් කරන්නට කැමතියි. පසුගිය රජයෙන් මේ කර්මාන්ත වැඩි හරියක් ආරම්භ කළා පමණක් නොව ණය මුදල් දුන් බවත් අප පිළිගන්නවා. ඒ වාගේම ඒ ණය මුදල් දීමට අමතරව අවුරුදු 5 ක ආදායම් බදු නිදහසකුත් ඔවුනට පසුගිය රජයෙන් දී තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ කර්මාන්ත ශාලාවලින් පිට වන නිෂ්පාදනයන් ජනතාවගේ ප්‍රයෝජනයට සැහෙන තරම් තත්ත්වයක නැති බව මා දන්නවා. එම නිසා ඒ නිෂ්පාදන භාණ්ඩ මිට වඩා හොඳ තත්ත්වයකට ගෙන ඒමට ගරු කමිහිත්ත ඇමතිතුමා ක්‍රියා කරාවිය කියා මා විශ්වාස කරනවා.

මේ ගරු සභාව තුළ සමාජ සේවා ඇමති තුමාත් ඉන්නා නිසා ඒ සම්බන්ධයෙනුත් වචනයක් දෙකක් කියන්නට කැමතියි. රුකියාවක් කර ගන්නට බැරි දිළිඳු, වයෝවෘඛ ජනතාව වෙනුවෙන් අද සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව විශාල වියදමක් දරන බව මා කියන්නට කැමතියි. ඒ කටයුතු දිගටම කරගෙන යන අතර ඉදිරියටත් දිළිඳු වයෝවෘඛ ජනතාවට තව තවත් ආධාර කිරීමට රජය ක්‍රියා කරගෙන යන බවත් ප්‍රකාශ කරන්නේ සන්තෝෂයෙන්. ඒ වගේම ජනතා රක්ෂණ ක්‍රමය කුත් සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව මගින් සකස් කර තිබෙනවා. පසුගිය කාලය තුළ සුළු සුළු, වර්ෂා, නියං ආදිය නිසා ජනතාවගෙන් සමහර කොටසකට පීඩා සිදු වුණු බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා. ඒ සෑම අවස්ථාවකදීම විශාල මුදලක් වියදම් කර ඒ ජනතාව සුඛන-මුදිත කිරීමට සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව ඉදිරිපත් වුණා. ඒ සමඟම මේ අවස්ථාවේදී එක් කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. සෑම දාමත් මේ විධියට ඒ දුප්පත් ජනතාවට ආධාර කිරීමෙන් පමණක් මේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට බැහැ. කෙසේ හෝ මෙම ප්‍රශ්නය විසඳන්නට අප කල්පනා කළයුතුයි. සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව දැනට අනුගමනය කරන යල් පැනපු ක්‍රම පැත්තකතට දමා අලුත් විධියට සිතාමතා අලුත් යෝජනා ඉදිරිපත් කළහොත් සමහර විට මේ රටේ රුකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසදීම සඳහා සැහෙන වැඩ කොටසක් කරන්නට එම දෙපාර්තමේන්තුවට පුළුවන් වෙනවා ඇති.

උදාහරණයක් වශයෙන් හොඳ ශරීර ශක්තියක් ඇති ගැහැණු දරුවන් තිදෙනකු සමඟ ජීවත් වන දුර්වල මාතෘ වක ගැන කල්පනා කර බලමු. ඒ දුර්වල මාතාවට මාසයකට රුපියල් 20 ක ආධාරයක් ලැබෙනවා. පවුලේ කී දෙනකු සිටියත් දෙන වැඩිම ආධාර මුදල රුපියල් 20 යි. මේ අය ගෙවල් කුලියක් නොගෙවා තමන්ගේ කුඩා පැල්පතේ ජීවත් වෙනවා. අර ශරීර ශක්තියෙන් යුක්ත ගැහැණු දරුවන් තිදෙනාට රක්ෂා නැහැ. ඔවුනට වැඩ කරන්නට පුළුවනි. වැඩ කරන්නට ශක්තිය තිබෙනවා. එහෙත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[එස්. ද එස්. ජයසිංහ මහා.]

ස්වෝත්සාහයෙන් කිසියම් වැඩක් ආරම්භ කිරීම පිණිස අවශ්‍ය මූලධනය ඒ අයට නැහැ. අර දුර්වල මාතාව මාසයකට ලැබෙන රුපියල් 20 මුදල වියදම් කරමින් කෙසේ හෝ දුරු කහ මිරිස් ටික ලබාගෙන නොමිලයේ ලැබෙන හාල් සේරුව ප්‍රයෝජනයට ගනිමින් දවසට වෙලක් පිරිමසා ගෙන ජීවත් වෙනවා. ඉතින් කවදාවත් මේ විධියට නම් මේ අයට දියුණුවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එසේ නම් මාසයකට වරක් දෙන රුපියල් 20 මුදල වෙනුවට දැවුරුද්දක පමණ මුදල එක වර දෙනවා නම්—රුපියල් 480 ක් නැත්නම් රුපියල් 500 ක් එකවර දෙනවා නම්—අර ශරීර ශක්තිය නිබෙන ගැහැණු ළමයින් තිදෙනාට මැහුම් ගෙතූම් කිරීමෙන්, එසේ නැත්නම් රස කැවිලි සෑදීමෙන් තම ජීවිකාව සලසා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ අයට රක්ෂා ලැබෙනවා; පවුලේ දියුණුවක් ඇති වෙනවා.

තවත් කාරණයක් කල්පනා කර බලමු. රක්ෂා නැති 100කට චිරසිසිකල් 100ක් දී රුපියල් 100 බැගින්ද දෙමින් මිනිසුන්ට එදිනෙදා ජීවත් වීම සඳහා වුවමනා කරන දේ එම මුදලින් ගෙන වෙළෙඳාමේ යන ලෙස කියන්නට පුළුවනි. ගිනි පෙට්ටි ලාම්පු තෙල්, පොල් තෙල් තේ කොළ සිනි ආදිය රුපියල් 100ට ලබාගෙන ඒවා සුළු පැකට් වශයෙන් සකස් කොට තබා ගෙන චිරසිසිකලයේ නැගී වෙළෙඳාමේ යෑමේදී එසේ කරන තැනැත්තාට තමන්ගේ දවසේ වියදම සපයා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ අතර ට්‍රයිසිකලය සඳහා දවසකට ශත 10ක්, 15ක්, 25ක් ආදී වශයෙන් පුළුවන් ප්‍රමාණයක් ගෙවන්නට ඔවුට පුළුවන් විය යුතුයි. එසේ ගෙවාගෙන ගොස් මුළු මුදල සම්පූර්ණ කිරීමේදී ඔහුට ට්‍රයිසිකලයේ අයිතිය පවරා දෙන්නට ඕනැ. මේ විධියට කළහොත් ලොකු සමාජ සේවයක් සැලසෙනවා. සෑම නගරවලින්ම මේ විධියට සැහෙන පිරිසක් තෝරාගෙන රක්ෂා සපයන්නට පුළුවනි. මේ නිසා සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව යල් පැනපු ක්‍රමවලින් ඉවත් වී අලුත් ක්‍රම ගැන හිතා මේ සමාජය දියුණු කිරීමට කටයුතු කළ යුතුයි. ගංවතුරක් ගැළවීම එයින් පිඩාවට පත් වන උදවියට ආධාර

මුදල් දෙනවා. ටික දවසකින් නැවතත් වරක් ගංවතුර ගැළවීම නැවතත් ආධාර දෙන්නට වෙනවා. ආයෙන් දෙනවා; ආයෙන් දෙනවා. හැමදාමත් මේක කරන්න පුළුවන්ද? බැහැ. එසේ හෙයින් මේ සඳහා නිසි යෝජනා ක්‍රමයක් සකස් කර ගන්නට ඕනැ. දැනට දෙන රුපියල් 20 න් පවුලේ සිටින සියලු දෙනාම ජීවත් වන්නට ඕනැ. මේ ආධාර මුදල ලබන්නා මිය ගිය විට පවුලේ ඉතිරි අය තවත් අනාථ වෙනවා. ඔවුන් ශරීර ශක්තියෙන් අඩුවක් නැති නිරෝගි අය හෙයින් ඔවුන්ට ආධාර අනවශ්‍ය යයි දැක්වෙන රජපේද්තු ගිය විට ඔවුන්ට ආධාර ලැබෙන්නේ නැහැ. යම් යම් වැඩ කරන්නට පුළුවන් උදවිය ගම්වල සිටිනත් මූලධනය නැති නිසා ඔවුන් දන්නා වැඩ පටන් ගන්නට ඔවුන්ට පුළුවන්කමක් නැහැ. මූලධනයක් ලැබුණහොත් ගොවි තැනක් කර හෝ, කුකුළු පට්ටියක් දමා හෝ, වෙළෙඳාමක් කර හෝ ජීවිකාව සලසා ගන්නට පුළුවනි. මේ කරුණු කල්පනාවට ගෙන සමාජ සේවා අමාත්‍යාංශය අලුත් වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කරතැයි අප බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට කථා කිරීම සඳහා ලැබුණේ මිනිත්තු 40 යි. දැන් ඒ කාලය සම්පූර්ණ වීගෙන යනවා. ඒ නිසා මගේ කථාව කෙටි කරන්නට අදහස් කරනවා. මෙවැනි අයවැය ලේඛන යක් මෙම ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන ලද ප්‍රථම අවස්ථාව මේකයි. මීට පෙර අයවැය ලේඛන කීපයකට මා සවන් දී තිබෙනවා. මා මෙම ගරු සභාවේ නොසිටි කාලය තුළ දී අයවැය ලේඛන වාර්තා පුවත්පත් මගින් කියෙව්වා. එහෙත් මෙතරම් සහනයක් ලැබුණු අයවැය ලේඛනයක් මෙම සභාවේ ඉදිරිපත් කර නැහැ. එනිසා මෙම අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව තමන්ගේ හෘදසාක්ෂි යට එකඟව සාවධානව කල්පනා කර බලන ලෙස විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. තමුන්නාන්සේලා ආණ්ඩු කරද්දී තමුන්නාන්සේලාගේ රත්තරන් මොළ ටිකත් එකතු කර ගෙන ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණු අයවැය ලේඛනවලින් සැලසුණු යහපත කුමක්ද? එක් අයවැය ලේඛනයකින් සිලිම් පහක් වැඩි කරන්නට පමණයි, තමුන්නාන්සේලාට පුළුවන් වුණේ. තමුන් මේවර අයවැය ලේඛනය මගින් ඊට වඩා

සෙනක් සලසා දී තිබෙනවා. රුපියල් 100න් පහළ ආදායමක් ලැබෙන හැම දෙනාටම රුපියල් 20ක වැඩි කිරීමක් තිබෙනවා. අපි සිතමු, අද හාල් සේරුවක මිල ගත 80 යි කියා. ඒ මුදලින් හාල්සේරු 25ක් ලබා ගත්තට පුළුවනි. එක පැත්තකින් හාල් සේරුවක් නිකම් ලැබෙනවා. අනික් පැත්තෙන් ඒ ආකාරයට සහල් ලබා ගත්තට රුපියල් 20ක ආධාරයක් ලැබෙනවා. රුපියල් 10 පෙන්ණත් පඩියෙන් ජීවත් වන අය සිටින ගෙවල වුවත් හරිහම්බ කරන දු දරුවන් සිටින්නට පුළුවනි. ඒ උදවියට එම ආදායම් අතරට මෙම ආධාරයත් ලැබුණු විට බොහොම ලෙහෙසියෙන් කටයුතු ගෙන යන්නට ඉඩ සැලසෙනවා ඇති.

මෙම රජය හාල්සේරුවක් කැපුමකින් කියා බොහෝ දෙනා වෝදනා කරනවා. එහෙත් නිකම් හාල් සේරුවක් දෙනවායැයි කවදා වත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවිය ප්‍රශංසා කර නැති බව මා කතාගාටුවෙන් තමුත් ප්‍රකාශ කරනවා. තමුත්තාන්සේලා හාල් සේරුවක් කැපුමකින් කියා අපට බනින්න; දොස් කියන්න; “මේ මුසල ආණ්ඩුව තැම්බිලා යන්නට ඕනෑ, හාල් සේරුවක් කැපුමට” කියා වෝදනා කරන්න; ලෝකයේ හැම තැනම හාල් තිබෙන තමුත් කරන්නේ බොරුවකින් කියා තමුත්තාන්සේලා දන්නා හැම භාෂාවකින්ම මෙම රජය විවේචනයට භාජන කරන්න. එහෙත්, මේ රට මෙතරම් ආර්ථික පරිහාණියකට මුහුණ පා සිටින අවස්ථාවකදී හාල්සේරුවක් නොමිලයේ ලබා දීමට ක්‍රියා කිරීම ගැන පමණක් මේ ආණ්ඩුවට ප්‍රශංසා කරන්න. තමුත්තාන් සේලා එවැනි ප්‍රශංසාවක් මෙම ආණ්ඩුවට දෙන්නට කැමති නැහැ. ලෝකයේ හැම තැනම හාල් තිබෙනවා; ඒ හාල් ගෙනවිත් දෙන්නට බැරි ඇයි කියන වෝදනාවයි, තමුත්තාන්සේලා හැම අවස්ථාවකදීම කරන්නේ. තමුත් හාල් සේරුවක් නිකම් දීම ගැන කුමන අවස්ථාවකදීවත් ප්‍රශංසා කරන්නේ නැහැ. මෙම රජයේ අග්‍රාමාත්‍ය තුමාත් අමාත්‍ය මණ්ඩලයත් අපේ රටේ ගොවිතැන් ව්‍යාපාර සඳහා බොහෝ මහත්සි ගන්නවා. මේ ගෙනයන වැඩ පිළිවෙළ තව අවුරුදු දෙකක් ගෙන ගියොත් හාල් කූපන් ක්‍රමය මේ රටින් සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කර දමන්නට හැකි වෙනවා ඇති. හාල් සේරු දෙකම කිසි කරදරයක් නැතුව මේ රටේ මහජනතාවට ලබා දීම සඳහා දැන් තමුත්තාන්සේලා මාත් දෙදෙනාම සිංහල අයයි.

අත්තිවාරම් දමා තිබෙන බව මෙහිලා සඳහන් කරන්නට කැමතියි. [බාබා කිරීමක්] නොමිලයේම දෙන්නට පුළුවන් වේවි. තේ, රබර් යනාදියෙහි මිල ඉහළ ගියොත්, තමුත් තාන්සේලාගේ සහයෝගය අපට නිසියා කාර ලැබුණොත්, බැණුම් ගැරහුම් කරන්නේ නැතුව අපි කරන වැඩ කටයුතුවලට තමුත්තාන්සේලා ප්‍රශංසා කළොත්, අපි කරන වැඩ හොඳය කියා තමුත්තාන්සේලා පිළිගන්නොත් අපට කිසි අමාරුවක් නැතුව මෙම ප්‍රශ්න විසඳා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා ඇති. එහෙත් තමුත්තාන්සේලා කරන්නේ අපේ වැඩවලට අකුල් හෙළන එකයි; දොස් කියන එකයි. කාටහරි ට්‍රැක්ටරයක් දුන්නොත් ඒ ට්‍රැක්ටරය වෙන වැඩකට ගෙන ගියාය කියා වෝදනා කරනවා ඇති. තව කාටවත් ඉඩමක් දුන් නොත් ධනපතියකුට ඉඩමක් දුන්නාය කියා වෝදනා කරනවා ඇති. වෙන වැඩක් කළත් කතා කරන්නේ එහෙමයි. එසේ කතා කරන්නේ නැතුව සාධාරණව කල් පතා කර බලා පුළුල් අන්දමින් සිතා බලා ක්‍රියා කළොත් තව අවුරුදු දෙකක් යන විට මේ රට ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂිත වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රජය මගින් අර්තාපල් ගෙන්වීම නැවැත් වූ බව තමුත්තාන්සේ දන්නවා ඇති. මේ රටේ ජාතික ධනයෙන් රුපියල් ලක්ෂ 350 ක් අවුරුදු පතා ඒ සඳහා පිටරටට ඇදී ගියා. එක අවුරුද්දකට ලක්ෂ 350ක මුදලක් අපට ඉතිරි කර ගන්නට පුළුවන් වුණොත් ඒ මුදලින් ලක්ෂ 10 බැගින් වියදම් කොට පාඨශාලා 35ක් සඳහා ගොඩනැගිලි 35 ක් සාදා දෙන්නට පුළුවන්කම ලැබෙනවා ඇති.

අද අපේ රටේ මිලිස් වගාව සඳහා මෙම රජය මගින් ආධාර දෙනවා. එනිසා අද රටේ බොහෝ ප්‍රදේශවල ඉතා සශ්‍රීකව මිලිස් වගාව කෙරෙනවා. ඒ වෙනුවෙන් සෑම ආධාරයක්ම කරන්නට මේ රජය සූදානම්ව සිටිනවා. අපි කතා වෙලිවිට මිලිස් කරල වෙනුවෙන් අවුරුද්දකට අපේ රටේ ජාතික ධනයෙන් ලක්ෂ 450 ක් වැය කරන බව ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ මුදල ඉතිරි කර ගන්නට හැකි වුණොත් කොතරම් වැදගත්ද කියා කල්පනා කර බැලිය යුතුයි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තමුත් තමුත්තාන්සේලා මාත් දෙදෙනාම සිංහල අයයි.

—දෙවන වර කියවීම

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා මීට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්න බලා පොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. දුප්පතාට මේ තරම් සහනය සලසන, දුප්පතාගේ ආහාරයට, ලදරුවාගේ ආහාරයට, හැම දෙනාම අදින රෙදි පිළිවලට කිසිම මුදලක් වැඩි කරන්නෙ නැතිව සැම දෙනාටම සාධාරණය ඉටු වන අන්දමට ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ අයවැය ලේඛනයට සහයෝගය දෙන මෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙනුත් මම ඉල්ලා සිටිනවා. තමුත්තාත්සේලා මේ අයවැය ලේඛනයට විරුද්ධ වෙනවා නම් ඒ විරුඬ වන්නේ දුප්පත් ජනතාවගේ ආහාරවලට මිළ වැඩි නොකළ, දුප්පත් ලදරුවාගේ පිටි කිරිවලට මිළ වැඩි නොකළ, දුප්පත් කම්කරු වාගේ වැටුප රුපියල් 20 කින් වැඩි කළ අයවැය ලේඛනයකට බව කලපනා කරන්න ඕනැ. ඒ නිසා තමුත්තාත්සේලාගේ හෘදය සාක්ෂියට අනුව කල්පනා කර මේ සාධාරණ අයවැය ලේඛනයට

අවුරුද්දක් ආරම්භ වන විට ලිත අර
ගෙන රාශි අයවැය බැලීමේ පුරුද්දක්
අපේ ගම්බද මිනිසුන් අතර නියෙනවා.
තමන්ට ආදායම ලැබෙන්නේත්, තමන්
ගේ වියදම කෙරෙන්නේත් තමන්ගේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ලේඛනයට අනුවය යන විශ්වාසයක් ඒ අය තුළ තිබෙනවා. මීන ලේඛනයට ආදායම් ලැබෙන්නේ මේ පිළිවෙලටය, මේම ලේඛනයට ආදායම් ලැබෙන්නේ මේ පිළිවෙලටය, යනාදි වශයෙන් ගණන් බැලීමේ සිරිතක් තිබෙනවා. එහෙත් අපේ මහජනයා දැන් ඉස්සරට වඩා දියුණුයි. ඉහ තාරකාවත් දෙස බලා අපේ අයවැය පිළිබඳව ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේ ස්වදේශික අනාවැකි කෙරෙහි දැන් මහජනයා ඒ තරම් විශ්වාසයක් තබන්නේ නැහැ. දැන් මහජනයා බලාපොරොත්තු වන්නේ රටේ පාලනය භාරව සිටින ආණ්ඩුව වර්ධනය වරක් ඉදිරිපත් කරන අයවැය ලේඛනයෙන් තමන්ගේ අයවැය ගැන කොයි තරම් ලොකු කාර්යභාරයක් ඉෂ්ට වේදැයි දැන ගැනීමටයි. ආණ්ඩුවේ අයවැය ලේඛනය උඩ තමයි දුප්පත් කම්කරුවාගේ අයවැය ලේඛනයත් රඳා පවත්නේ. මහජනාධාර ලබන—පින්පඩි ලබන—දුගී ජනතාවගේ අයවැය ලේඛනය සකස් වන්නේත් ආණ්ඩුවේ අයවැය ලේඛනය අනුවයි. ජන ජීවිතයේ කොයි කොයි අන්දමේ වෙනස්කම් ඇති වේ දැයි දැන ගත හැක්කේ ආණ්ඩුවෙන් අවුරුදුපතා ඉදිරිපත් කරනු ලබන අයවැය ලේඛනය අනුවයි. ඒ නිසා අයවැය ලේඛනය ඉතා මත් වැදගත් එකක් බව පිළිගත යුතුව තිබෙනවා.

දැන් අපේ සැලකිල්ල යොමු වෙමින් තිබෙන්නේ මේ ආණ්ඩුවෙන් ඉදිරිපත් කරන ලද තුන්වැනි අයවැය ලේඛනයයි. මීට පෙර අයවැය ලේඛන දෙකක් මේ ආණ්ඩුවෙන් ඉදිරිපත් කළා. පළමුවැනි අයවැය ලේඛනයත්, දෙවැන්නත් පරීක්ෂා කර බලා මට පැහැදිලි වූ එක් කාරණයක් නම් මේ ආණ්ඩුව ධනපති පන්තියට බදු සහනයන් ඇති කිරීම රහස්‍යක් නොවන බවයි. සාමාන්‍ය ජනතාවට වඩා ධනපති පන්තියේ ජනතාව දෙස බලාගෙනයි මේ ආණ්ඩුව අයවැය ලේඛන සකස් කරන්නේ. එය පුද්ගලයාට කාරණයක් නොවෙයි. දේශීය සහ විදේශීය ධනපතියන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන්නට ඉන්න, වැඩි වශයෙන්ම ධනපතියන් නියෝජනය කරන පිරිසක් ඉන්න ආණ්ඩුවක් ධනපති අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ක්‍රියා කිරීම ගැන මා පුදුම වන්නේ නැහැ. මුල් අයවැය ලේඛන දෙකෙන්ම ඒ කාර්යය නොපිරි හෙලා කර තිබෙනවා. තුන්වැනි අයවැය ලේඛනයට

ලේඛනය—දැන් අප විවාදයට භාජන කරන අලුත් අයවැය ලේඛනය—පිරික්සා බලාමත් පළමුවැනි, දෙවැනි අයවැය ලේඛන වගේමයි. පෙරටත් වඩා සමහර විට ධනපති පන්තියට බදු සහන දී තිබෙනවාය කියන්නට පුළුවනි, තුන්වැනි නෙත්. මේ රටේ ජාවාරම්කාරයන් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් හුඟක් වාසි ගන්නවා ඇති. තමන්ගේ ජාවාරම් ධනය රැස් කිරීමට යොදා ගත හැකි පරිදි පහසුකම් ඒ අයට සලසා දී තිබෙනවා. විදේශ විනිමය බෙහෙවින්ම යෙදෙන්නේ ජාවාරම්කාරයින්ගේ වාසියට බව මෙයින් පෙනී යනවා.

අයවැය හිඟය හෙවත් පරතරය පියවා ගැනීමට මේ ආණ්ඩුවට තිබෙන ක්‍රියා මාර්ගය මොකක්ද? ඒ ගැන කල්පනා කරන අපට පෙනෙන්නේ විදේශීය ධන දෙවුවන් අතට අප යට වී සිටින බවයි. ඔවුන්ගෙන් ණය ලබා ඒ මගින් අපේ අයවැය හිඟය පියවා ගැනීමටයි ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරන්නේ. අයවැය හිඟය පියවා ගැනීමට ගන්න පළමු වැනි පියවරයි ඒ. දෙවැනි පිළියම පාරිභෝගික භාණ්ඩ වෙනුවෙන් වැඩියෙන් අය කිරීමයි. මට පෙර කපා කළ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා නම් කිව්වේ පාරිභෝගික භාණ්ඩවල මිල වැඩි නොවන බවයි. ඒ සියල්ලම ආරක්ෂා කර දුප්පත් පන්තියේ උදවියට පහසු මිලට බඩු ලබා දෙන්නට වැඩ කටයුතු කරන බවයි එතුමා කියා සිටියේ. ඒ කියමන පිළිගන්නට පුළුවන්කමක් අපට නැහැ.

බලපත්‍ර සඳහා අය කළ සියේට එකේ බද්ද සියේට දහය කිරීමෙන් මේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන්නේ අයවැය හිඟය පිරිමසා ගැනීමට අවශ්‍ය මුදල් සොයා ගන්නට බව අපට පෙනී යනවා. අයවැය හිඟය පියවා ගැනීම සඳහා මේ රටින් ණයක් ලබා ගන්නටත් මේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වෙනවා. සංයුක්ත මණ්ඩලවල ලාභයෙන් කෝටි තුනක් ගන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ සංයුක්ත මණ්ඩල කාගේ වැඩද? ඒවා ඇති කළෝ කවුරුද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවයි ඒවා ඇති කළේ. කලින් තිබුණු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව මේ රටේ සංයුක්ත මණ්ඩල ඇති කිරීමෙන් කර තිබෙන්නේ සේවයකැයි මේ ආණ්ඩුවේ බලපොරොත්තු වෙන්නේ කොයිම අවස්ථාවකදීවත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[තුඩාවේ මයා.]

කියන්නේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ සංයුක්ත මණ්ඩලවලින් විශාල ලාභයක් ලැබෙනවා. ජනසතු ව්‍යාපාරවලින් ලැබෙන ලාභවලින්ම මේ ආණ්ඩුව අද ජීවත් වන්නේ. පසුගිය ආණ්ඩුවේ ක්‍රියා කලාපය නිසා ලැබෙන ලාභවලින් තමයි, අද මේ රජය රට ආණ්ඩු කරන්නේ. වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලය දෙස බලන්න. වරාය ජනසතු කළේ 1958 දීයි. මේ ජනසතු ව්‍යාපාරයට ඒ කාලයේදී කම්කරුවන් 14,000ක් බඳවා ගන්නට පුළුවන් වුණා. දැන් ඒ සංඛ්‍යාව 3,500 කින් පමණ වැඩි වී වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලය යටතේ වැඩ කරන සේවකයින්ගේ සංඛ්‍යාව 17,500ක් පමණ වෙනවා. මේ ව්‍යාපාරය ආරම්භ කළ වර්ෂයේම ලක්ෂ 28 ක ලාභයක් ලැබුවා. දැන් ලක්ෂ 50 ක ලාභයක් ලැබෙනවා. කොළඹ වරාය ලෝකයේ තිබෙන වරායන් අතුරින් වැඩි ලාභයක් ලබාගන්නට පුළුවන් ධන උල්පතක් හැටියට සැලකිය හැකි වරායක්. මේ වරාය මගින් දේශීය හා විදේශීය ධනපති පත්තිය විසින් සූරා ගනු ලැබූ ධනය මහජන සේවයක් සඳහා උපයෝගී කර ගන්නට පුළුවන් අන්දමට මේ සංයුක්ත මණ්ඩලය ආරම්භ කර, වරාය ජනසතු කර, ආදායම රජයට ගැනීමේ කටයුතු ආරම්භ කළේ පසුගිය රජයෙනුයි. එහෙත් කියන්නත් කණගාටුයි, මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පසු මෙවැනි ජනසතු ව්‍යාපාර හා සංයුක්ත මණ්ඩලවලට ඉදිරියට යෑමට සිදු වී තිබෙන්නේ මේ රජයේ දූෂණ ක්‍රියාවලට මැදි වෙමිනුයි.

සංයුක්ත මණ්ඩල භාරව සිටින අයට තමන්ගේ වැඩ කටයුතු ස්වාධීනව කර ගෙන යන්නට බැරි තත්ත්වයක් දේශපාලන ඇඟිලිගැසීම් නිසා ඇති වී තිබෙනවා. රක්ෂණ සංස්ථාවේ සභාපතිතුමා අස් වී ඇති බව අද පත්‍රයෙන් තමුන්නාන්සේලා දකින්නට ඇති. දේශපාලන ඇඟිලිගැසීම් නිසා එය කරන්නට බැරි යයි ඔහු කෙලින්ම කියා තිබෙනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ යෝජනා පිළිගන්නට බැරි නිසාත්, පත්වීම් දෙන්නය කියන අයට පත්වීම් දීමට නොහැකි නිසාත්, පස්සා දොරෙන් පත්වීම් නොදෙන නිසාත්, අවංක ලෙස සේවය කරන අයට අද සංයුක්ත මණ්ඩලවල සේවය කරන

නට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී ඒවාට ආයු බෝවන් කියන්නට ඔවුන්ට සිදු වී තිබෙනවා. මේ සංයුක්ත මණ්ඩල මගින් මේ ආණ්ඩුව ගෙන යෑමට සැහෙන ආදායමක් ලබා දෙන්නේ මෙවැනි කරදරවලට මැදි වෙලයි. ඒ කාලයේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව ජනසතු ව්‍යාපාරවලට විරුද්ධයි. එසේ වුවත් මේ ආණ්ඩුවේ ජීවය තිබෙන්නේ මේ ජනසතු ව්‍යාපාර මත බව පිළිගැනීමට මේ ආණ්ඩුවට සිදු වී තිබෙනවා. එසේ හිතන උදවිය තුළත් මේවා දියුණු කිරීමටත්, පුළුල් කිරීමටත්, තව තවත් ජනසතු ව්‍යාපාර ආරම්භ කිරීමටත් බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. මේ අය එවැනි පියවරක් ගන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මීට කලින් කථා කළ බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රී තුමා (මංගල මුණසිංහ මයා.) තේ ව්‍යාපාරය ගැන සඳහන් කළා. තේවලින් විශාල පාඩුවක් සිදු වීගෙන යනවා යයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවේ සඳහන් වෙනවා. මේ ආණ්ඩුවේ තිබෙන දුර්වල ප්‍රතිපත්ති නිසාත්, මේ ආණ්ඩුව අධිරාජ්‍යවාදීන්ට ගැනි විම නිසාත්, මේ ආණ්ඩුව සමාජවාදී කඳවුර සමග මිත්‍රත්වයෙන් කටයුතු කිරීමට ලැහැස්ති නැති නිසාත්, මේ රටට විශාල ආදායමක් ලබා දෙන තේ ව්‍යාපාරයෙන් ඒ ආදායම ලබා ගන්නට බැරි තත්ත්වයක් තේ පිළිබඳව ශත සංචන් සරය පවත්වන මේ අවස්ථාවේ ඇති වී තිබෙනවා.

1956 ට පෙර මේ රටේ තේ ව්‍යාපාරයට විශාල ධනස්කන්ධයක් වියදම් කළා. කොතලාවල ආණ්ඩුව පැවැති කාලයේ මේ රටේ තේ වගාවට විශාල ධනස්කන්ධයක් වියදම් කළා. ඒ මගින් මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය උසස් කිරීමටයි, ඒ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වුණේ. එමෙන්ම මුළු මහත් ශක්තියම යොදා තිබුණේ මේ තේ වගාවටයි. ඒ තත්ත්වය වෙනස් කර මේ රටේ පළමු වැනි වරට ආහාර වගාව සඳහා විශේෂත්වයක් ඇතිව කටයුතු කරන්නට පටන්ගත්තේ 1956 න් පසුවයි.

ආහාර වගාව ගැන කථා කරන විට මේ ආණ්ඩුව පෙන්නන්න උත්සාහ කරනවා, ඒ අය විශාල දේශාලයක් තිබෙන අයය, විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටින්නේ දේශප්‍රේමීන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

නොවේය කියා. විරුද්ධ පක්ෂය ආහාර වගාවට විරුද්ධයයි රටට මහජනතාවට පෙන්වුම් කරන්නට ආණ්ඩුව උත්සාහ කරනවා.

අප ආහාර වගාවට විරුද්ධ නැහැ. ආණ්ඩු පක්ෂයේ උදවිය වාගේම අපත් මේ රටට ආදරය කරන, මේ රටේ ජනතාවට ආදරය කරන, මේ රට ඉදිරියට ගමන් කරන්න ඕනෑය කියන අදහසින් ක්‍රියා කරන පිරිසක් බව මා මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ නිසා ආහාර වගාවට අප විරුද්ධ නැහැ. එහෙත් මේ ආහාර වගා කිරීම පිළිබඳ කාර්යය කොයි තරම් හොඳ අදහසින් පෙන්වුම් කළත් ඒ යට ඉතාමත්ම කැත අදහස් කීපයක් තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. මා කලින් කීව්වා, ඇත්ත වශයෙන්ම මේ රටේ කාර්මික සංවර්ධනයක් ඇති වුණේ 1956ත් පසුවය කියා. මේ රටේ කාර්මික සංවර්ධනයක් ඇති කර, මේ රටින් පිට රටට ඇදී යන ජාතික ධනය මේ රටේම නවත්වා, එවැනි කාර්මික වැඩ කිරීමට පුළුවන් දක්ෂකම් ඇති තරුණයන්ගේ දක්ෂකම්, ඔවුන්ගේ ශක්තිය, ඔවුන්ගේ ශ්‍රමය, ඔවුන්ගේ බුද්ධිය මෙහෙයවා—එය අමු ද්‍රව්‍යත් සමග මිශ්‍ර කර—මේ රටේ ජාතික ධන නිධාන දියුණු කිරීමට නියම අන්දමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කෙළේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවයි. එදා එවැනි වැඩවලට අධිරාජ්‍ය වාදීන් විරුද්ධ වුණා. අධිරාජ්‍යවාදීන්—තමුත්තාන්සේලා දන්නවා ඇති—කිසිම දවසක ලංකාව වැනි නොදියුණු රටවල් කර්මාන්ත සංවර්ධනයක් ඇති වනවාට කිසිසේත්ම කැමති නැති බව.

ශ්‍රී එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

ඒ කාලයේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය පුළුවන් තරම් විරුද්ධකම් කළා. ඒක මතක තබාගන්න.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

කාටද ?

—දෙවන වර කියවීම

ශ්‍රී එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න
(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)
ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට කොමියුනිස්ට් පක්ෂය සෑම අවස්ථාවකදීම උදව් උපකාර කළා, ආධාර දුන්නා, රටේ කාර්මික සංවර්ධනයක් ඇති කිරීමට. මේ රට අධිරාජ්‍ය වාදීන්ගේ තවලමක් හැටියට තබා ගැනීමට විරුද්ධ වුණා. මේ රට අධිරාජ්‍ය වාදීන්ගේ වෙළඳපොළක් හැටියට තබා ගැනීමට විරුද්ධ වුණා. ඒ අනුව නියම අධිරාජ්‍ය විරෝධී ව්‍යාපාරයක් කොමියුනිස්ට් පක්ෂය විසින් ගෙන ගිය බව මම තමුත්තාන්සේට මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ ප්‍රතිපත්තිය අප ඉදිරියටත් ගෙන යන බවත් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

එහෙත් මේ රජය දැන් කරන්නට සූදානම් වන්නේ කාර්මික සංවර්ධනයට තිබුණ ඒ තැම්ම කෘෂිකර්මය පැත්තට හරවා—ආහාර වගාව පැත්තට හරවා—මේ රටේ කාර්මික සංවර්ධනය තිරයකින් වසා අධිරාජ්‍යවාදීන් සතුටු කරන්නයි. ඒ මොකද? මේ රටේ කාර්මික සංවර්ධනයක් ඇති වෙනවාට අධිරාජ්‍යවාදීන් කැමති නැහැ. ඒ නිසා අධිරාජ්‍යවාදීන් සතුටු කිරීම පිණිස මේ ආහාර වගාව නමැති කඩතුරාව දමාගෙන, අප කාර්මික සංවර්ධනය වසා දමාය තිබෙන්නේ, ටිකක් නවත්වා දමාය තිබෙන්නේ, ඒ නිසා තමුත්තාන්සේලා අප සමග විරුද්ධ වෙන්න ඕනෑ නැත, අප කාර්මික සංවර්ධනයෙන් ඉදිරියට යන්නෙ නැත, ආහාර සංවර්ධනය තමයි අප ගෙන යන්නෙ කියා මුළු රටේම අවධානය ආහාර වගාව වෙත යොමු කර අධිරාජ්‍යවාදීන් සතුටු කර ඔවුන්ගෙන් ණය මුදල්, ආධාර මුදල් ලබාගෙන ජීවත්වීමට මේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන බවයි අපට මෙහිදී හොඳින් පැහැදිලිවම පෙනී යන්නේ.

අතික් අතට ලෝකයේ සහල් නැත කියා හාල් සේරුවක් කපා හැර දැන් දේශප්‍රේමී බවකින් ආහාර වගාව පටන් ගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා මෙය කොයි තරම් හොඳ වැඩක් වුණත් යටි අදහස

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[තුඩාවේ මයා.]

බොහෝම අශෝභනයි. එසේ නැතිව අවංක සිතින් මේ රටේ ආහාර වගාව දියුණු කරන්න ඕනැය කියා කටයුතු කිරීමට මේ ආණ්ඩුව ලැහැස්ති වනවා නම් ඒ වගා කටයුතුවලට සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන්නට විරුද්ධ පක්ෂයන් ලැහැස්තියි. එහි කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ.

හාල් ප්‍රශ්නය ගැන අපේ උප ඇමති තුමා ලොකුවට දැන් කථා කළා. හාල් ප්‍රශ්නයේදී අප කවුරුත් දන්නවා, මෙසේ හාල් සේරුව කැපුවේ ලෝක බැංකුවේ උපදෙස් පිටිය කියා. ලෝක බැංකුව තමයි මේ ආණ්ඩුවේ උපදේශකයා; ගුරුවරයා. ලෝක බැංකුව මේ ආණ්ඩුවට කිව්වොත් ඔළුව පහතට දමා කකුල් දෙක ඉහළට දා සිටින්න ය කියා ඒ විධියට ඉන්නත් මේ ආණ්ඩුව ලැහැස්තියි. ආණ්ඩුවේ මොළේ තිබෙන්නේ ලෝක බැංකුව තුළයි. ලෝක බැංකුවේ තමයි මේ ඇමති මණ්ඩලයේ මොළ තිබෙන්නේ. ඒ නිසා ලෝක බැංකුවේ කල්පනාව අනුව තමයි මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරන්න පුද්‍යනම් විසිටින්නේ. ලෝක බැංකුව සෑම තිස්සේම උත්සාහ කරන්නේ මේ රටේ වහල් ආර්ථික ක්‍රමයක් ඇති කිරීමටයි, මේ රටේ වහල් ආර්ථික ක්‍රමයක් පැලපදියම් කරවීමටයි. මේ රටේ නිදහස් ආර්ථික ක්‍රමයක් ඇති වීමට ලෝක බැංකුව ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. එපමණක් නොවෙයි, සෑම නොදියුණු රටවලම ආර්ථික ක්‍රමය බැඳ තබා ගැනීමට තමයි ඔවුන් උත්සාහ කරන්නේ.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

අපි කරන්නේ මා වෝ සේතුං කියන විධියට.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

බොහෝම හොඳයි, එහෙමවත් කරනවා නම් සතුටු වෙන්න පුළුවනි. නමුත් තමුත්තාන්සෙලා මා වෝ සේතුං කියන විධියටවත්, වෙනත් පුද්ගලයකු කියන විධියටවත් කටයුතු කරන්න සතුටු නැහැ.

ලෝක බැංකුව කියන විධියට පමණයි කටයුතු කරන්නේ. ලෝක බැංකුව කියන විධියට කටයුතු කිරීමෙන් අපට නිදහස් ආර්ථික ක්‍රමයක් කවදාවත් ඇති කර ගන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. එමනිසා ලෝක බැංකුවට ඇති වහල් භාවය නැති කර දමන්න ඕනැ. ලෝක බැංකුවේ දමා තිබෙන මේ ආණ්ඩුවේ මොළය එළියට ගෙන, එය නිදහස්ව කල්පනා කරන්න ශක්තියක් ඇතිවන විධියට හැඩ ගස්වන්න ඕනැ. ඒ මාර්ගයෙන් තමයි වහල් ආර්ථික ක්‍රමය නැති කර මේ රටේ නිදහස් ආර්ථික ක්‍රමයක් සකස් කරන්න පුළුවන් වන්නේ. ඒ වාගේම අපේ තේ කර්මාන්තය දියුණු කර ගන්න පුළුවන් වෙන්නේ සමාජවාදී රටවල් සමග සම්බන්ධවී ක්‍රියා කළොත් පමණයි. එමෙන්ම අපේ සුළු තේ වතු හිමියන්ට සැහෙන තරම් ආධාර කරන්න ඕනැ. මන්ද? පහත රට සුළු තේ වතු හිමියන්ගෙන් මෙරට තේ නිෂ්පාදනයට විශාල සේවයක් සිදුවෙනවා. ඔවුන්ගේ තේ වගාවට වැඩි වැඩියෙන් ආධාර කළ යුතුව තිබෙනවා. උඩරට විශාල වතු හිමියන්ට, දේශීය හා විදේශීය විශාල කොම්පැනි කාරයින්ට ආධාර දීමේ ක්‍රමය වෙනුවට පහත රට සුළු තේ වතු හිමියන්ට ආධාර කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක්, සැලැස්මක් ක්‍රියාවේ යෙදීම ඉතාමත්ම අවශ්‍ය වී තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කථාව අප අසාගෙන සිටියා. ඇත්ත වශයෙන්ම අප බලාපොරොත්තු වූයේ මෙම අයවැය වාර්තාව ගැන සැහෙන යමක් ප්‍රකාශ කරාවිය කියායි. එතුමාගේ මුළු කථාවෙන්ම උත්සාහ කළේ මේ රට ජීවත් කරන්න පුළුවන් එකම සින්දුරම, නැතිනම් ඉන්පේක්ෂන් එක, විදේශ සංචාරක සේවයක් ඇති කිරීම බව පැහැදිලි කිරීමටයි. මුළු ලෝකයෙන්ම නිදර්ශන අරගෙන එතුමා පෙන්වුම් කළා, සංචාරක සේවයක් ඇති කිරීමෙන්, එමගින් ලැබෙන ආදායමින් තමයි මේ රට ජීවත් කරන්න පුළුවන් වන්නේ කියා. ඒ අදහස පෙර දැරි කරගෙන තමයි එතුමා කරුණු ඉදිරිපත් කළේ. එතුමා කීව හෝටල් ගණනාවක් ඇති කරන්න බොහෝම ඉක්මනින් කරගෙන යනවාය කියා. මම ඒ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ගරු ඇමතිතුමාගෙන් අහන්න කැමතියි, විදේශ සංචාරකයින් සඳහා සැපපහසුකම් සලසන්න කල්පනා කරන්න අපේ රටේ, අභ්‍යන්තර සංචාරකයින් සඳහා සැපපහසුකම් ඇති කර තිබෙනවාද කියා. අපේ රටේ උතුරේ උදවිය නිස්සමහාරාම, කතරගම ආදී පූජනීය ප්‍රදේශවල සංචාරය සඳහා එහෙම නැතිනම් වන්දනාව සඳහා යනවා. ඒ වාගේම දකුණු ප්‍රදේශවල උදවිය, පොළොන්නරුව, අනුරාධපුරය, මිහින්තලේ ආදී පූජනීය ප්‍රදේශ වන්දනා කිරීම සඳහාත් සිගිරිය වැනි ස්ථාන නැරඹීම සඳහාත් යනවා. මේ අන්දමට ලංකාවේ සිඬසථාන වන්දනාමාන කර ගැනීම පිණිසත්, ඓතිහාසික ස්ථාන නැරඹීම පිණිසත් විශාල සංඛ්‍යාවක් යන බව අප දන්නවා. රට ඇතුළේ සිටින අපේ ඒ සංචාරකයින්ට සැහෙන විධියේ සැපපහසුකම් ඇති කරන්න ඕනෑ නොවෙද, පිටරටින් පැමිණෙන සංචාරකයින් ගැන කටයුතු කරන්න පෙර?

මුහුදුබඩ දුම්රිය මාර්ගය අවසන් වෙන්නේ මාර්ගින්. මාර්ග ප්‍රධාන දුම්රිය මධ්‍යස්ථානයක්. මෙම ස්ථානයට මේ වන තෙක් විශ්‍රාම ශාලාවක් තනා දීමට උනන්දුවක් ගෙන නැහැ. කතරගම, දෙවුන්දර වැනි සිඬසථාන වැනි ස්ථාන කර ගැනීමට පැමිණෙන වන්දනා කරුවන්ට රැදී සිටින්න ස්ථානයක් නොමැතිව වේදිකාවේ වැතිර සිටින හැටි දකින කාට වුණත් ඇති වෙන්නේ කනගාටුවක්. ඒ උදවියට විශ්‍රාම ගැනීමට තැනක් නැහැ. අවුරුදු පතා අයවැය ලේඛනයෙන් මුදල් වෙන් කළත්—මෙවරත් වෙන් කර තිබෙනවා—අද වන තුරු ඒ සම්බන්ධයෙන් කිසිම වැඩක් කර නැහැ. මෙන්න මේ විධියටයි, අපේ දේශීය සංචාරකයින් ගැන කටයුතු කරන්න. නමුත් විදේශික සංචාරකයින්ට සැප පහසුකම් සැලසීමට උනන්දු වෙනවා. ඒකයි මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය.

මෙයට පෙර ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් කපා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීව, මේ ආණ්ඩුව ලොකු වැඩක් කර තිබෙනවාය, රුපියල් සියයට අඩු වැටුපක් ලබන රජයේ සේවකයින්ට රුපියල් 20 බැගින්, රුපියල් තුන් සියයට අඩු වැටුපක් ලබන

අයට රුපියල් 10 බැගින් වැටුප් වැඩි කර තිබෙනවාය කියා. මම ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් අහන්න කැමතියි, මේ රටේ ජීවත්වෙන්නේ ලිපිකරුවන් පමණක්ද? රජයේ සේවකයන්, පළාත් පාලන සේවකයන්, ගුරුවරුන් පමණක්ද මේ රටේ ජීවත්වන්නේ, අනික් අංශවල උදවිය ජීවත්වන්නේ නැද්ද? මේ රටේ ජාතික ආදායම උපදවන තේ කර්මාන්තයෙහි, පොල් කර්මාන්තයෙහි යෙදී සිටින කොපමණ සංඛ්‍යාවක් සිටිනවාද? ඒ උදවියගේ තත්ත්වය මොකක්ද? සංයුක්ත මණ්ඩලවල වැඩ කරන අයගේ තත්ත්වය මොකක්ද? මේ රටේ ඉතාමත් අවශ්‍ය ආහාරයක් සපයන ධීවර කර්මිකයන්ගේ තත්ත්වය මොකක්ද? මුළු මහත් ජනතාවම ඉතාමත් අමාරුවෙන් ජීවත්වෙද්දී ලිපිකරුවන්ටත්—ලිපිකරුවන්ගෙන් සුළු කොටසකටයි, මේ මුදල ලැබෙන්නේ—පළාත් පාලන සේවකයන්ගෙන් සුළු කොටසකටත් ඉතා සුළු දීමනාවක් ගෙවීමට මුදල් වෙන් කර පුරසාරමක් වශයෙන් කියා සිටිනවා, “වෙන කිසිම ආණ්ඩුවක් මේ විධියේ දෙයක් කළේ නැහැ. අපි තමා කළේ” කියා.

පසුගිය රජයෙන් රුපියල් 17.50 ක විශේෂ ජීවනාධාර මුදලක් ඇති කළා. ඒ ජීවනාධාරය වතු කම්කරුවන්ටත් දෙන්න කියා අපි ඉල්ලීමක් කළා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මැද කොළඹ තුන් වෙනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කෙනමත් මයා.) විසින් මේ සභාවට යෝජනාවකුත් ඉදිරිපත් කළා. එහිදී ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් මොනවද කීව්වේ? “17.50 ක් මදි. දවසකට රුපියල ගණනේ රුපියල් 30 ක් වැඩි කරන්න ඕනෑ” කියා ඒ යෝජනාව පරාජය කර කුණු කෑයට දැමීම. රුපියල් 17.50 විශේෂ ජීවනාධාරය වතු කම්කරුවන්ටත් ලබා දෙන්න මේ ආණ්ඩුව ලැහැස්ති නැහැ. රජයේ සේවකයන්ට ලැබෙන මේ මුදල අනිකුත් අංශවල සේවකයන්ටත් ලබා දෙන්න මේ ආණ්ඩුව කටයුතු කරන්නේ නැහැ. එහෙත් අනික් පැත්තෙන් ගුරුවරුන්ටත්, රජයේ සේවකයන්ටත්, පළාත් පාලන සේවකයන්ටත්, මේ අළුත් දීමනාව ලබා දී ඒ මාර්ගයෙන් ලොකු සේවයක් කර ගන්න ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ සේවය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[තුඩාවේ මඟ.]

මොකක්ද? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායක තුමනි, මේ ආණ්ඩුව ඒ මගින් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ මේ රටේ වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරයට පහර ගහන්න පුළුවන්ද කියා අත්හදා බලන්නයි. වෘත්තීය සමිති අතර හේදයක් ඇති කිරීම මෙහි පරමාර්ථ වියයි. මේ විධියට එක පැත්තක් අල්ලා ගෙන, එක අංශයකට සුළු ගණනක් වැඩ කරලා මේ රටේ වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරය බිඳ හෙළන්න බැරි බව මා ආණ්ඩුවට මතක් කරන්නට කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට කලින් කථා කළ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා කිව්ව පසුගිය රජය රුපියල් 17.50 විශේෂ ජීවනාධාරය ලබා දුන්නේ උන්නාහේලට ගස්සවත්තය, හිරිහැර කරවත්තය කියා. මේ ආණ්ඩුවත් මේ රුපියල් 20 සහ රුපියල් 10 වැඩි කළේ ඒ අදහසින්දැයි මා අහනවා. උන්නාහේලාගේ යටි අදහස තමයි මේකෙන් කියවුණේ. උන්නාහේලාගේ අදහස මේ මගින් මේ රටේ වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරය බිඳ දැමීමටයි. “මේ රටේ වැඩි වන ජීවන වියදම උහුල ගන්න බැහැ. ආහාර ද්‍රව්‍යවල මිල වැඩියි. ඒ නිසා අපේ මූලික පඩිය රුපියල් 30 කින් වැඩි කරන්න” යයි මේ රටේ වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරය රජයෙන් ඉල්ලා සිටියා. එපමණක් නොවෙයි, හාල් සලාකය අඩු කිරීමෙන් පසුව තවත් රුපියල් 30 ක් වැඩි කරන ලෙස ඔවුන් ඉල්ලා සිටිය. “හාල් සේරුවක් අඩු කිරීම නිසා අපට අනික් සේරුව ලබා ගන්න කළකඩයට ගියාම මෙතරම් මුදලක් වියදම් වෙනවා. ඒ නිසා අපේ මූලික වැටුප තවත් රුපියල් 30 කින් වැඩි කරන්න” යයි ඔවුන් නැවතත් ඉල්ලීමක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ අන්දමට මාසයකට රුපියල් 60 කින් ඔවුන්ගේ මූලික වැටුප වැඩි කරන ලෙස වෘත්තීය සංගම් රජයෙන් ඉල්ලා සිටිය. මේ ආණ්ඩුව කොටසකට රුපියල් 10 කුත්, තවත් කොටසකට රුපියල් 20 කුත් අතිරේක දීමනාවක් වශයෙන් ලබා දී ප්‍රශ්නය විසඳන්න උත්සාහ කරනවා. මෙය පෙන්නුම් කරන්නේ මහා ලොකු වැඩක් හැටියටයි. කම්කරු පන්තිය හේද කිරීමේ අදහසින් මේක කළත් ඒ අදහස ඉෂ්ට නොවන බව අපි කියනවා.

මේ ආණ්ඩුව රුපියල් 20 සහ රුපියල් 10 වශයෙන් දෙන්න යන දීමනාවට රුපියල් කෝටි 6 ක් වැය වෙනවා. ඒ ගමන් මේ ආණ්ඩුව අනික් පැත්තෙන් කෝටි 9 1/2 ක් ඔවුන්ගෙන්ම අය කර ගන්න යෝජනා කරනවා. මේ විධියේ කියමනක් තිබෙනවා:

“සුරතීන් පුදති වම් අත නොමැන නඳන
නිළිනෙන් පසිඳු අය වෙත උවමකි යොදන”

ත්‍යාගශීලී උදවිය වම් අත නොදැනුවත්ව දකුණු අතින් දෙනවලු. මේ ආණ්ඩුව එක අතකින් දෙනවා; අනික් අතින් ඊට වඩා උදුරා ගන්නවා. ඒ වගේ ත්‍යාගශීලී ආණ්ඩු වක් මේ. පඩි වැඩි කිරීමේ ආවේශයෙන් එක අතකින් කෝටි 6 ක් දීලා අනික් අතින් කෝටි 9 1/2 ක් ඔවුන්ගෙන්ම උදුරා ගන්නවා. ඒ වගේ ත්‍යාගශීලී අණ්ඩු විශාල ඇස්බැන්දුමක් තමයි, කරගෙන යන්නේ. රජයේ සේවකයන්ගේත්, ගුරු වරුන්ගේත්, පළාත් පාලන සේවකයන්ගේත් පඩි වැඩි කරනවාය කියා ඒ මුවාවෙන් මහජනයා මුළා කිරීමට, වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරය මොට කිරීමට, මේ ආණ්ඩුව උත්සාහ කරන බවයි මෙයින් පෙනී යන්නේ.

පඩි වැඩි කිරීම් සම්බන්ධයෙන් කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන බව මෙම අයවැය ලේඛනයෙහි කියා තිබෙනවා. එය මහ විහිළුවක්, බොරුවක්. පඩි වැඩි කිරීමට කොමිෂන් සභා පත් කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ. දැනටත් රුපියල් 10 ක් හා 20 ක් වැඩි කර තිබෙනවා. ඒ සඳහා කොමිෂන් සභා පත් කෙළේ නැහැ. කම්කරු පන්තියේත් වෘත්තීය සමිති වලත් ඉල්ලීම් කොමිෂන් සභා පත් නොකර හරියාකාර ඉෂ්ට කරන්නට මේ ආණ්ඩුවට පුළුවන් කමක් නැද්ද? සමුපකාර සේවක කොමිෂන් සභාවක් පත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වන බවත් මේ රජය කියා තිබෙනවා. එසේ නම්, එයින් සමුපකාර ව්‍යාපාරය ගැන පමණක් නොව සමුපකාර සේවකයින්ගේ පඩිනඩි වැඩි කිරීම ගැනත් ඔවුන්ගේ තත්ත්වය උසස් කිරීම ගැනත් සොයා බලා කටයුතු කරන ආකාරය මා විශ්වාස කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

මේ රජය දැන් ලිපිකරුවන් වැනි සේවක කොටස් සන්නෝෂ කරන්නට උත්සාහ දරනත්, 1966 ජනවාරි 8 වැනි දා පැවැති වැඩ වර්ජනය සම්බන්ධයෙන් මේ රජය ගත් පියවර ලිපිකරුවන් ආදී රජයේ සේවක කොටස්වලට අමතක වන්නේ නැහැ. ඉතාමත් දරුණු විධියට රජයේ සේවකයින්ට පහර ගැසූ ආණ්ඩුවක් මේ හත් හවුල් රජය. මේ රජය විසින් රජයේ සේවකයින්ට දෙන ලද දඩුවම් තවමත් ඉවර වී නැහැ. තවමත් සමහර අය වැඩ තහනම් කරනු ලබ සිටිනවා. සමහර උදවිය සේවයෙන් අස් කර දමා සිටිනවා. මේ විධියටයි මේ ආණ්ඩුව වැඩ කරගෙන ගියේ.

වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරයට ආධාර කරන බවද මේ රජය කියනත්—වෘත්තීය සමිති නිලධාරීන් මාරු නොකරන බවට රජයේ පොරොන්දුවක් තිබියදීත්— එම නිලධාරීන් නොයෙක් තැන්වලට මාරු කර යවා තිබෙනවා. ඒ අන්දමින් ලහදීම කරන ලද මාරුව කාර්මික නිලධාරීන්ගේ වෘත්තීය සමිතියේ ප්‍රධාන ලේකම් තැන මාරු කර යැවීමයි. මෙවැනි මාරුකිරීම් තවත් රාශියක් තිබෙනවා. මේ විධියට වෘත්තීය සමිති සම්බන්ධයෙන් මහජනතාවට දෙන ලද පොරොන්දුවක් කඩා දමා මේ ආණ්ඩුව දැන් කටයුතු කරගෙන යනවා.

1966 ජනවාරි 8 වැනිදා වැඩ වර්ජනය කළ නිසා අස් කරන ලද අය දැන් නැවතත් හෙමින් හෙමින් ආපසු වැඩට ගැනීමට පටන් ගෙන තිබෙනවා. එහෙත්, ඔවුන් බඳවා ගනු ලබන්නේ, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රාදේශීය නායකයින් මාර්ගයෙනුයි. මොකක්ද මේ ප්‍රතිපත්තිය? මෙයින් රජය අදහස් කරන්නේ මොකක්ද? මේ ක්‍රමයෙන් මෙම සේවකයින් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ගොදුරු කර ගන්නට පුළුවන් වෙයි රජය බලා පොරොන්දු වෙනවාද? මධ්‍යස්ථව කල් පතා කරන අය තුළ මෙම ආණ්ඩුව කෙරෙහි ඇති අප්‍රසාදය මෙයින් තව තවත් වැඩි දියුණු වෙනවා මිස එහි අඩුවක් වෙනවාද? මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන නිසා තමයි, ලිපිකරුවන් ආදීන්ගේ පඩි වැඩි කිරීමට රජය අදහස් කරන්නේ.

—දෙවන වර කියවීම

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න
(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)
ඉතින් මොකක්ද කරන්න කියන්නේ?
පඩි කපන්න කියනවද?

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ඒක තමුන්නාන්සේලාට අයිති වැඩක්.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න
(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)
තමුන්නාන්සේ කියන ප්‍රතිකර්මය
මොකක්ද?

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

සංයුක්ත මණ්ඩලවල සේවකයින්, සමුපකාර සේවකයින් ආදීන්ටත් මේ වැඩි වීම් ලබා දෙන්න. ඒ සේවකයින් කන්නේ බොන්නේ අදින්නේ නැද්ද? තමුන්නාන්සේලාට රටේ පාලනය හරිහැටි කරන්නට බැරි නම්, කාටත් ජීවත් වන්නට පුළුවන් අන්දමට පඩියක් දෙන්නට තමුන්නාන්සේලාට බැරි නම්, ඒ අපගේ වරදක්ද?

අධ්‍යාපන වියදම් සම්බන්ධයෙනුත් මෙම අයවැය ලේඛනයෙහි කරුණු කියා තිබෙනවා. එහෙත් මේ රටේ තිබෙන පෞද්ගලික පාඨශාලා ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් නියම පිළිතුරක් තවමත් මේ රජය විසින් අපට දීලා නැහැ. පෞද්ගලික පාඨශාලා සම්බන්ධයෙන් මේ රජය සාධාරණය ඉෂ්ට කළ යුතු බව මිගමුවේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා (එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.) ප්‍රකාශ කර තිබෙනු මා ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයෙන් දැක්කා. ගරු අගමැතිතුමා තමන් කියන වචනය ඒ සැටියෙන්ම ඉෂ්ට කරන කෙනකු නිසා පෞද්ගලික පාඨශාලා සම්බන්ධයෙන් වූ පොරොන්දුව රජය විසින් ඉෂ්ට කළ යුතුයයි ප්‍රවත්තත් කියනවා. මේ කියන පොරොන්දුව කුමක්දැයි අප දන්නේ නැහැ. පෞද්ගලික පාඨශාලා වලට මුදල් අය කිරීමට ඉඩ දෙනවාද, එසේ නැත්නම් ඒවත් ජාතික අධ්‍යාපන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[තුඩාවේ මයා.]

ක්‍රමයට ඇතුළත් කරනවාද, යන ප්‍රශ්නය අප කෙළින්ම රජයෙන් අහනවා. ආණ්ඩුව ඒ පිළිබඳව අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද කියා අපට දැනගන්නට ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම මිගමු අතුරු මැතිවරණය මේ අවස්ථාවේදී වැදගත් වෙනවා.

පෞද්ගලික පාඨශාලාවලට දැන් මේ ආණ්ඩුව කුමක් කරන්නටද බලාපොරොත්තු වෙන්නේ? නැවතත් මුදල් අය කරන්නට ඉඩ දෙනවාද? එවැනි බලාපොරොත්තුවක් තිබෙනවාද? එහෙම නැත්නම් ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් සකස් කිරීමට කටයුතු කිරීමක් වශයෙන් මේ සියලුම පෞද්ගලික පාඨශාලා පවරා ගන්නවාද? මේක ලොකු ප්‍රශ්නයක්. පාඨශාලා රජයට පවරා ගැනීමේදී ආගම විනාශ වේය කියා ඒ කාලයේ ලොකු බියක් තිබුණා. එහෙත් දැන් ඒ බිය නැහැ. පාඨශාලා රජයට පවරා ගැනීම නිසා ආගම විනාශ වුණේ නැහැ. හැම ආගමකටම අයත් පාඨශාලා රජයට පවරා ගන්නා. බෞද්ධ පාඨශාලාත් ගන්නා. බෞද්ධයින් ගේ ඉපාමත්ම උසස් පාඨශාලාත් ගන්නා. ඒවාගේම අනෙකුත් ආගම්වලට අයත් පාඨශාලාත් රජයට පවරා ගන්නා. කිසිම අසාධාරණයක් සිදුවුණේ නැහැ. ආගම විනාශ වුණේ නැහැ. සංස්කෘතිය විනාශ වුණේ නැහැ. එම නිසා ආණ්ඩුව පෞද්ගලික පාඨශාලා පිළිබඳව පැහැදිලි ප්‍රකාශයක් කරන්නට ඕනෑ. හැමදාම ඔය විධියට ප්‍රශ්නයට මුහුණ නොදී දුටල බේරෙන්නට බැහැ. මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න. කෙළින්ම ප්‍රශ්නයට මුහුණ දී ප්‍රශ්නය විසඳන්න. තමුත්තාත්සේලාගේ ප්‍රතිපත්තිය මේ ගරු සභාවටත් රටටත් පැහැදිලි කර දෙන්නට ඕනෑ. එම නිසා පෞද්ගලික පාඨශාලා පිළිබඳව කෙළින්ම උත්තරයක් දෙන්න. මේ ආණ්ඩුව ඒ පිළිබඳව ගන්නා පියවර කුමක්ද? අපට ඒක දැනගන්නට ඕනෑ.

පෞද්ගලික පාඨශාලාවලට අද දෙමව් පියන් බොහොම අමාරුවෙන් තමයි දරුවන් යවන්නේ. කෙළින්ම මුදල් අය නොකළාට නොයෙක් මාගීවලින් මුදල් අය කර ගන්නවා. මහජනතාවගේ දහඩිය මහන් සිය සුරා ගන්නවා. සමහර පෞද්ගලික පාඨශාලාවල මුදල් අය කරන හැටි මා දන්නවා. ඒවාට ගෙනෙන අභ්‍යාස පොත්

වෙනත් කවරවල දමන්නට ඕනෑ. එකක් ශත 25 බැගින් ඒ කවර පාඨශාලාවෙන් තමයි ගන්නට ඕනෑ. මේ ආදී නොයෙකුත් ක්‍රමවලින් මේ පෞද්ගලික පාඨශාලා මහජනතාව සුරා කරනවා. මේක ආගම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. එක්තරා ආගමකට විරුද්ධව කරන චෝදනාවක් නොවෙයි. හැම ආගමකටම අයත් උදවිය මේ රටේ සාධාරණ අත්දමින් ජීවත් වෙන්නට ඕනෑ. අපට ආගම් හේදයක් වුවමනා නැහැ. අපට ජාති හේදයක් වුවමනා නැහැ. එහෙත් මේ රටේ අධ්‍යාපන තත්ත්වය මේ විධියට තිබෙන්නට ඉඩ හරින්නට අප කැමති නැහැ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

කරුණාකර ඉක්මණින් අවසාන කරන්න.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

වලිගය ඉතිරි කළා.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

තමුත්තාත්සේලා ඒ වලිගයත් ගන්නට ලැස්තිද? එහෙම නැත්නම් කදත් එක්ක ආපසු දෙන්නට ලැස්තිද කියා අපට දැනගන්නට ඕනෑ.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

තමුත්තාත්සේලා කෝ ඒක කළා? ගන්න කොට ඔක්කොම ගන්න එපාය.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටේ නිවාස ගොඩනැගීම සඳහා වැඩියෙන් ආධාර දෙනවාය කියා මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. එහෙත් නිවාස ගොඩනැගීම සඳහා ණය මුදල් ලබා ගන්නා උදවිය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

නිවාස සෑදීමට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය, සනීපාරක්ෂක උපකරණ, විදුරු, යකඩ බඩු යනාදිය නියම මිලකට, පැලන මිලකට ලබා ගන්නට නොහැකිවීම නිසා ඉතාමත් අමාරු තත්ත්වයකට වැටී සිටිනවා. එමනිසා නිවාස ණය දෙතවා වාගේම නිවාස සෑදීමට අවශ්‍ය උපකරණ හා බඩු බාහිරාදියත් සාධාරණ මිලකට ලබා ගන්නට කටයුතු සැලැස්වීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමක්. කලාකලීකරයින්ට මේ රටේ මහජනතාව සුරා කන්නට ආණ්ඩුව ඉඩ දෙතවා නම් මහජනතාව ලබා ගන්නා ඒ ණය මුදල්වලින් නිවාස තනන්නේ කොහොමද? එමනිසයි නිවාස තැනීමට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය සාධාරණ මිලකට ලබා ගැනීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්නටය කියා අප කියන්නේ.

ඊළඟට, ගොවීන්ගේ ප්‍රශ්න ගැන බලමු. අද එක පොලීකාරයකුගෙන් තවත් පොලීකාරයකුට මේ ගොවීන් ගොදුරුකර තිබෙනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

තමුන්නාන්සේට දැන් විනාඩි 10 ක් වැඩිපුර දුන්නා.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

තව විනාඩි 5 කින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

ඒ කාලයේ සියයට 9 පොලියට ගොවීන්ට ණය දුන්නා. දැන් ගොවීන්ට සියයට 12 පොලියට ණය මුදල් ගන්නට සිදුවී තිබෙනවා. එක පොලීකාරයකුගෙන් තවත් පොලීකාරයකුට ගොවියා බිලි කර තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කර තිබෙන්නේ ඒ විධියටයි. ලොකු ධනපතියන්ට නම් අඩු පොලියට බැංකු වලින් ණය මුදල් ලබා ගන්නට පුළුවනි. එහෙත් ගොවියාට ආධාර කරනවාය කියන, ගොවියා රජකරවනවාය කියන මේ ආණ්ඩුව ගොවීන්ට ණය මුදල් දෙන්නේ සියයට 12 පොලියකටයි. ඉතින් කොහොමද මේ රට සංවර්ධනය කරන්නේ?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

කරුණා කර දැන් කථාව අවසාන කරන්න.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

තව විනාඩි දෙකකින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ යෝජනා මගින් මේ රටේ රැකිරණ ප්‍රශ්නය විසඳීමට මේ ආණ්ඩුවට පුළුවනැමක් නැහැ. රැකිරණ ප්‍රශ්නය විසඳීමට දකුණු කොරියාව කරන්නා වාගේ කරන්නයි, මේ ආණ්ඩුවට සිද්ධ වී තිබෙන්නේ. ඒ රටේ උගත් තරුණයන් වියවිතාමයට යවනවා. ඒ රටේ වාගේම මේ රටේ උගත් තරුණයන් පිරිවට යැවීම වහල් වෙළෙඳාමට තැබීම හැරෙන්නට, රැකිරණ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට මේ ආණ්ඩුවට වෙන කිසිම විධියක් නැහැ. ඇමෙරිකන් අධිරාජ්‍ය වාදීන්ගේ බලපෑම්වලට යටවී කටයුතු කරන ආණ්ඩුවකට තිබෙන්නේ ඒ අධිරාජ්‍යවාදීන් සතුවූ කිරීම සඳහා කටයුතු කිරීම පමණයි. ඒ අනුව සකස් වුණු මේ අයවැය ලේඛනය ධනපති පත්තියේ අය වැය ලේඛනයක් බව කියන්නට කැමතියි. මෙයින් දුප්පතාට කිසිම සහනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. තමුන්නාන්සේට ස්තූතියි.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 8 වූයෙන් කටයුතු අත්සිටුවා විවාදය කල් තබන ලදී.

එතැන් සිට විවාදය 1967 අගෝස්තු 3 වන බහස්පතින් දා පවත්වනු ලැබේ.

அப்போது பி. ப. 8 மணியாகிவிட்டவே சபையின் நடவடிக்கைகள் இடைநிறுத்தப்பட்டு, விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

1967 ஆகஸ்ட் 3, வியாழக்கிழமை விவாதம் மீள ஆரம்பமாகும்.

It being 8 P.M., Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Thursday, 3rd August 1967.

කල් තැබීම

කල් තැබීම

ඉத்தිவைப்பு

ADJOURNMENT

යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන දේන් ප්‍රශ්නය සහතික කරන දේ:

“මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය.”—
[ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක]

“සභා ඉට්ටොමුතු ඉத்தිவைකප්පෙත්තුමාක.”—
[කෙළරඹා උඩ්ලි ජේතානායක] ආණ්ඩු පිරිසෙයින් පිරිසෙයින්
රිකප්පට්ටු, ඔහු ආණ්ඩු පිරිසෙයින් පිරිසෙයින්.

Motion made, and Question proposed,

“That the House do now adjourn.”—
[The Hon. Dudley Senanayake].

සෙනරත් මයා.

(කිරු. සෙනරත්)

(Mr. Senerath)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව මා ගරු අගමැතිතුමාට කලින් දන්වා තිබෙනවා. අමෙරිකන් සාම හමුදාව — American Peace Corps — සඳහා ලංකාවෙන් එක්තරා පිරිසක් තෝරා යැවීම ගරු අගමැතිතුමා අනුමත කර තිබෙනවා. මා දැන් ගන්නා කාමනිසි, මේ පිරිසගේ නම්.

මට ලැබී තිබෙන ආරංචි අනුව, ගරු අගමැතිතුමා කරුණු නිසි ලෙස සලකා අනුමත කළ ලැයිස්තුවේ, නම් කීපයක් කපා හැර වෙනත් නම් කීපයක් ඇතුළත් කිරීමට එක්තරා පිරිසක් මහත්සි ගන්නවා. මේ සාම හමුදාව ගැන අපේ නම් වැඩි විශ්වාසයක් නැහැ. ඒ වුණත් මුලින් තේරු— ගරු අගමැතිතුමා අනුමත කළ—නම් ලැයිස්තුවෙන් නම් කපා හැර, පොඩි සවා රියක් ගැසීම සඳහා අළුතින් විධායක නිලධාරීන්ගේ නම් එයට ඇතුළත් කිරීමට මහත්සි ගන්නා බව අපට ආරංචි වී තිබෙන නිසා, මේ නම් ලැයිස්තුව දැන ගැනීමට මා සතුටුයි. ඔබතුමා අනුමත කළ නම් වෙනස් නොකරන ලෙස තරයේ ඉල්ලා සිටිනවා.

කල් තැබීම

අ. හා. 8.02.

ආර්. එම්. අප්පුහාමි මයා. (බණ්ඩාරවෙල)

(කිරු. ආර්. ආර්. අප්පුහාමි—බණ්ඩාරවෙල)

(Mr. R. M. Appuhamy—Bandarawela)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඇසීමට බලාපොරොත්තු වන ප්‍රශ්නයට අදාළ ලිපියක් මා ලග තිබෙනවා. එය මා දැන් තමුත්තාත්සේ ඉදිරියේ කියවන්නට සූදානම්:

“1967 ජූලි 24 වන දා.

ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු අගමැතිතුමාගේ වාර්තාව

ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු අගමැතිතුමා බණ්ඩාරවෙල සහ වැලිමඩ මැතිවරණ කොට්ඨාශ දෙකේ වාර්තාවක් සඳහා පැමිණෙන බව එතුමාගේ සිරිලේකම්තුමා මා වෙත දන්වා ඇති අතර, එතුමා මෙදින පෙරවරු 8 සිට දවල් 12 දක්වා බණ්ඩාරවෙල මැතිවරණ කොට්ඨාශයේදී, පස්වරු 2 සිට පස්වරු 6 දක්වා වැලිමඩ මැතිවරණ කොට්ඨාශයේදී මිඩංගු කිරීමට නියමිතව ඇත.

2. බණ්ඩාරවෙල මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ වැඩ සටහන කොළොන්න මහජන මන්ත්‍රී සි. නන්ද මැතිව මහතා හා ඔබගේ සම්බන්ධය ඇතිව සකස් කළ යුතු බැව් ස්ථිර ලේකම් වැඩිදුරටත් දන්වා ඇත. මේ නිසා කොළොන්න මහජන මන්ත්‍රී හා ඔබ එක්ව මේ පිළිබඳව සාකච්ඡා කර, ඒකාබද්ධ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර, කල්වෙලා ඇතිව මා වෙත එවන්නේ නම් අගය කොට සලකමි. මේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන කොළොන්න මහජන මන්ත්‍රී හා ඔබ මා සමඟ සාකච්ඡා කිරීමට කැමති නම් එසේ සාකච්ඡා කිරීම සඳහා මා මුණගැසීම පහසු නම්, 67.8.12 දින පෙරවරු 10 ට මගේ කාර්යාලයට පැමිණෙන ලෙස ඉල්ලමි.

අත්සන් කළේ: එල්. බී. අබේරත්න,
බදුල්ල දිසාපති.”

මේ විෂය භාර ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ගරු අගමැතිතුමා මේ අවස්ථාවේදී මේ ගරු සභාවේ නැහැ. ඒ ගැන මා කතාහවු වෙනවා. මේ ප්‍රශ්නයට ගරු අගමැතිතුමා ගෙන්වත් පිළිතුරක් ලැබෙයැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. කොළොන්න ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (සි. නන්ද මැතිව මයා.) බණ්ඩාරවෙල මැතිවරණ කොට්ඨාශය ගැන තිබෙන අයිතිය කුමක්ද කියා මා අහන්නට කැමතියි. පසුගිය අතුරු මැතිවරණයේදීත්, ඊට කලින්ත් බණ්ඩාරවෙල ආසනයේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අපේක්

කල් තැබීම

කල් තැබීම

මෙය වශයෙන්, කොළොන්න ගරු මන්ත්‍රී තුමාගේ පියා—සිරිල් මැතිව් මයා.—ඉදිරිපත් වීම උඩ ද, මේ විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් ගන්නේ කියා මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රශ්න කරන්නට කැමතියි. බණ්ඩාරවෙල මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ මහජන නියෝජිතයා හැටියට පෙනී සිටීමට කොළොන්න ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ඇති අයිතිය කුමක්ද? බණ්ඩාරවෙල මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ යම් යම් වැඩවලට එතුමා ඇඟිලි ගසන්නේ කුමක් නිසාද කියා මා දැන ගන්නට කැමතියි. මීට කලින්ද නොයෙකුත් අවස්ථාවලදී ඉඩම් ප්‍රශ්න වැනි නොයෙකුත් ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් කොළොන්න මහජන මන්ත්‍රී තුමා (සී. එන්. මැතිව් මයා.) අයුතු විධියට ක්‍රියා කර තිබෙනවා. මා මේ ගැන කතාගා වු වෙනවා. බණ්ඩාරවෙල කොට්ඨාශයේ වැඩ කටයුතුවලට ඇඟිලි ගසන්නට කොළොන්න මහජන මන්ත්‍රීතුමාට ඇති අයිතිය කුමක් දැයි මා දැන ගන්නට කැමතියි. මෙසේ කරන්නේ මොන කාරණයක් නිසාද? මෙය දිගටම ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට ක්‍රියාත්මක කරන්නට යන දෙයක්ද? එසේ නම් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රී වරුන් පෙනී සිටින අනෙක් කොට්ඨාශ සම්බන්ධයෙන්ද මේ විධියේ බලපෑම් ඇති කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවාදැයි මා ගරු අගමැතිතුමාගෙන් දැන ගන්නට කැමතියි.

ගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක (දොමුතල, ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති, ක්‍රම සම්පාදක හා ආර්ථික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති සහ ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි ඇමති)

(කෙළරව උඩුගි ජෙත්‍රනායක—පීරතම අමාත්‍යවරයා පානුකාථු, බෙහිවිවකාර අමාත්‍යවරයා තිට්ට අමාත්‍යවරයා, පොරුණ තාර විවකාර අමාත්‍යවරයා, තකවල්, ඉබ්බරා අමාත්‍යවරයා)

(The Hon. Dudley Senanayake—Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs, Minister of Planning & Economic Affairs and Minister of Information & Broadcasting)

Two questions have been addressed to me. One is as regards the Peace Corps. A question was asked about certain officers being sent to America. They are going to that country for

the purpose of acquainting the people who are to come out here to do work in three Ministries with the languages and conditions prevailing in this country. These persons are going on an invitation extended to them, and it is not going to cost this Government a single cent. All the expenses have been provided for.

These are the officers who have been chosen to go for this purpose. The respective Ministries sent up these names and they have been approved.

1. HOME MINISTRY :

- (i) Mr. B. Abeysundere, Assistant Director, Department of Rural Development and Small Industries.
- (ii) Mr. W. J. H. Wijesuriya, Lecturer, Community Development Training Institute, Peradeniya.
- (iii) Mr. R. M. Vitharne, Assistant Director, Department of Rural Development and Small Industries, Matara.
- (iv) Mr. A. Welikande, Rural Development Officer, Kolonne Korale, Ratnapura.
- (v) For training volunteers in the Tamil Language : Mr. S. Sivaloganathan, Industrial Assistant, Department of Rural Development and Small Industries.
- (vi) Reserve : Mr. N. P. Ranasinghe, Rural Development Officer, Puttalam.

2. MINISTRY OF AGRICULTURE AND FOOD :

- (i) Mr. S. N. Dissanayake, Agricultural Instructor (Extension Services).
- (ii) Miss P. Dissanayake, Principal, Ladies' Farm School, Bindunuwewa.
- (iii) For training in Tamil Language : Mr. K. Vartharasa, Agricultural Instructor (Tobacco), Amparai.

3. MINISTRY OF LAND, IRRIGATION AND POWER :

- (i) Mr. T. Jayawardene, Officer in Charge, Youth Settlement Schemes Kalutara District.

These officers will be in the United States for a period of about four months and are expected to leave Ceylon in August.

[ගරු ඩබ්ලිව් ජේෂ්වතානායක]

As regards the question addressed by the hon. Member for Bandarawela (Mr. R. M. Appuhamy), he made a complaint that the hon. Member for Kolonne (Mr. Mathew) had taken up some matter connected with the Bandarawela electorate.

කොළොන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මැතිවි
මයා.) බණ්ඩාරවෙල කොට්ඨාශයේ කට
යුතු ගැන ක්‍රියා කිරීම ගැන නේද
ප්‍රශ්නය ?

අප්පහාමි මයා.

(திரு. அப்புஹாமி)

(Mr. Appuhamy)

ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ආමති තුමා බණ්ඩාරවෙල සංචාරයක් සඳහා පැමිණෙන බවත්, ඒ පිළිබඳව වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර ගැනීම පිණිස කොළොන්නෙගරා මන්ත්‍රීතුමා මුණගැසී සාකච්ඡා කළ යුතු බවත් සඳහන් කොට තිබෙනවා.

ගරු ඩබ්ලි ජෝනාතාසක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

කවුද ?

අප්පහාමි මයා.

(திரு. அப்புஹாமி)

(Mr. Appuhamy)

බදුල්ලේ දිසාපතිතුමා—ස්ථිර ලේකම්
ගේ නියෝගය පිට බදුල්ලේ දිසාපතිතුමා.

ගරු ඩබ්ලි ඩේ^ථ නානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

කරුණාකර ඒ ලියවිල්ල මට එව්වොත්
ඒ ගැන බලන්නට පුළුවනි. ඒ ලියවිල්ල
එවා තිබෙන්නේ ස්පිරි ලේකම්ද ?

අප්පුහාමි මයා.

(திரு. அப்புஹாமி)

(Mr. Appuhamy)

ස්වීර ලේකම්ගේ නියෝගයක් උඩ මට
එවා තිබෙන්නේ බදුල්ලේ දිසාපතිතුමායි.

ගරු ඩබ්ලි ජෝනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனாநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

කරුණාකර මට ඒ ලියවිල්ල එවන්න.

අප් ප්‍රකාශි මයා.

(திரு. அப்புஹாமி)

(Mr. Appuhamy)

ဟောငါ့ဆိ.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

මන්නි මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව
අ. හා. 8.10 ට 1967 ජූලි 25 වන දින
සහායමිමිනිය අනුව, 1967 අගෝස්තු 3
වන බ්‍රහස්පතින්දා පූ. හා. 10 වන
තෙක් කල් ගිණිය.

அதன்படி பி. ப. 8.10 மணிக்கு சபை, அதனது 1967 ஜூலை 25 ஆம் தேதிய தீர்மானத்திற்கிணங்க, 1967 ஆகஸ்ட் 3, வியாழக்கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

Adjourned accordingly at 8.10 P.M. until 10 A.M. on Thursday, 3rd August 1967, pursuant to the Resolution of the House of 25th July 1967.

දියක இடல் : இடல் வெைந டிமேன் பஐவ ஈரணென லுஐயே ஈடு லுஐ 12ன் ஈடஈ
 ரு. 32.00ஈ. ஈஷெஈந பிடுபன் ஈடஈ நலி ரு. 35.00ஈ. லுஐ 6ஈடு ஈஈீநுலென் ஈஈஈ.
 பிடுபனன் ஈந 30ஈ. நுபுலென் ஈந 45ஈ. இடல், ஈுலுஈ ஈடு இடுஈேர், ஈஈலேஈஈ
 ஈரீயுலேயே ருயே ப்ருஈஈந ஈரீயுலேயே ஈஈஈஈரீ வெந ஈலீன் ஈயீய ஈுஈ.

சந்தா : பணம் ஈுஈடுத் துதேதீயை யடுத்துவரும் மாதம் துஈடஈஈம் 12 மாதத்துஈு
 ருபா 32.00 (துருத்தப்படாத பிஈதீஈன் ருபா 35.00). 6 மாதத்துஈு ஈரைஈஈட்டணம்;
 தனிப்பிஈதி சதம் 30, தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக ஈரசாங்க வெலியீட்டு
 ஈலுவலஈ ஈத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, ஈரசாங்க ஈருமஈம், ஈுமும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months. Each part
 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
 GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1